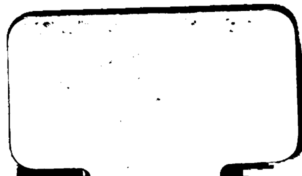

APOCALYPSIS
EXPLICATA

SECUNDUM SENSUM SPIRITUALEM,

UBI

REVELANTUR ARCANA, QUAE IBI PRAEDICTA,
ET HACTENUS RECONDITA FUERUNT.

OPUS POSTHUMUM

EMANUELIS SWEDENBORGII

EX IPSO AUCTORIS CHIROGRAPHO

CASTIGATIUS EDIDIT

Dr. JO. FR. IMMANUEL TAFEL,

PHILOSOPHIAE PROFESSOR REGIUS, REGIAE BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS TUBINGENSIS PRAEFECTUS, SOCIETATIS HISTORICO-THEOLOGICAE LIPSIENSIS, ETC. SOCIUS ORDINARIUS.

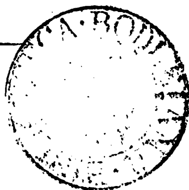
VOLUMINIS SECUNDI

PARS PRIMA

CONTINENS

APOCAL: CAP: VII ET VIII.

PROSTAT

TUBINGAE,

IN τῇ „Verlagsexpedition";

IN COMMISSIONE APUD OSIANDRUM;

LONDINI,

„THE DEPOT OF THE SWEDENBORG SOCIETY,
36. BLOOMSBURY STREET, OXFORD STREET."

1864.

APOCALYPSIS, [3]

CAPUT SEPTIMUM.

1. Post haec vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulis terrae, retinentes quatuor ventos terrae, ut non flaret ventus super terram, neque super mare, neque super ullam arborem.

2. Et vidi alium Angelum ascendentem ab *ortu* solis, habentem sigillum Dei Vivi, et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum eis damno afficere terram et mare.

3. Dicens, ne damno afficiatis terram neque mare, neque arbores, usque dum signaverimus servos Dei nostri super frontibus eorum.

4. Et audivi numerum signatorum, centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu [filiorum] Israëlis.

5. Ex tribu Jehudae duodecim millia signati; ex tribu Rubenis duodecim millia signati; ex tribu Gadis duodecim millia signati.

6. Ex tribu Ascheris duodecim millia signati; ex tribu Naphtali duodecim millia signati; ex tribu Menasses duodecim millia signati.

7. Ex tribu Simeonis duodecim millia signati; ex tribu Levi duodecim millia signati; ex tribu Isascharis duodecim millia signati.

8. Ex tribu Sebulonis duodecim millia signati; ex tribu Josephi duodecim millia signati; ex tribu Benjaminis duodecim millia signati.

9. Post haec vidi, et ecce turba multa, quam numerare nemo poterat, ex omni gente et tribubus et populis et linguis, stantes coram Throno

et coram Agno, induti stolis albis, et palmae in manibus eorum.

10. Et clamantes voce magna, dicentes, salus Deo nostro sedenti super Throno et Agno.

[4] 11. Et omnes Angeli stabant circum thronum, et Seniores et quatuor Animalia, et ceciderunt coram throno super facies suas et adoraverunt Deum.

12. Dicentes, amen, benedictio et gloria et sapientia et gratiarum actio et honor et potentia et robur Deo nostro in saecula saeculorum, amen.

13. Et respondit unus ex Senioribus, dicens mihi, hi induti stolis albis quinam sunt, et unde venerunt.

14. Et dixi illi, domine, tu nosti, et dixit mihi, hi sunt qui veniunt ex tribulatione magna, et laverunt stolas suas et dealbaverunt stolas suas in sanguine Agni.

15. Propter hoc sunt coram throno Dei, et serviunt Ipsi die et nocte in templo Ipsius, et Sedens super throno habitabit super illis.

16. Non esurient amplius nec sitient amplius, neque cadet super illos sol neque ullus aestus.

17. Quoniam Agnus, qui in medio throni, pascet eos, et deducet eos ad vivos fontes aquarum; et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis illorum.

EXPLICATIO.

415. Vers: 1. *Et post haec vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulis terrae, retinentes quatuor ventos terrae, ut non flaret ventus super terram, neque super mare, neque super omnem arborem.* Et post haec vidi, significat novam perceptionem de statu coeli ante ultimum Judicium: quatuor Angelos stantes super quatuor angulis terrae, significat Divinum a Domino procedens in Universo Mundo spirituali: retinentes quatuor ventos terrae,

significat remissionem influxus ejus: ut non flaret ventus, significat ne laederentur boni, et ne mali ante diem rejiciantur: super terram, neque super mare, neque super omnem arborem, significat ubivis in Mundo spirituali usque ad ultima ejus apud quos aliqua perceptio.

416. Et post haec vidi, quod significet novam perceptionem de statu Coeli ante ultimum Judicium, constat ex sequentibus in hoc Capite, in quibus agitur de separatione bonorum a malis, nam antequam Ultimum Judicium supervenit, separantur boni a malis, a Domino, et abducuntur, et quia ea quae visa sunt involvunt illa, ideo hic per post haec vidi omnia illa significantur.

417. Quatuor Angelos stantes super quatuor angulis [5]
terrae, quod significet Divinum a Domino procedens in Universo Mundo spirituali, constat ex significatione Angelorum, quod sint Divinum a Domino procedens, de qua supra n: 130. 200. 302; et ex significatione quatuor Angulorum terrae, quod sit universus Mundus spiritualis, per quatuor Angulos enim significatur Mundus sqiritualis, ex causa quia ibi aeque sunt terrae sicut in nostra Tellure; sunt enim ibi aeque montes, colles, petrae, planities, valles et plura, ut supra aliquoties dictum est; et quia de Ultimo Judicio super omnes in Mundo spirituali in Apocalypsi agitur, et hic de separatione bonorum a malis ibi, inde est quod per Terram ille Mundus intelligatur: quod per terram significetur Ecclesia, ut saepius prius dictum est, est quia facies terrae in Mundo spirituali est prorsus sicut facies Ecclesiae apud Spiritus et Angelos ibi, facies pulcherrima ubi Angeli superiorum Coelorum habitant, et quoque pulchra ubi Angeli inferiorum Coelorum, et impulchra ubi spiritus mali; ubi enim Angeli habitant, sunt paradisi, horti, floreta, palatia, et omnia in coelesti forma et harmonia, ex qua amoenitates ineffabiles effluunt, et animos intime oblectant; at apud malos spiritus sunt paludinosa, saxosa et sterilia omnia, et habitant in tuguriis quae aspectu vilia sunt, praeter in cavernis et speluncis. Haec dicta sunt, ut sciatur quod per Terram in proximo sensu intelligatur Mundus spiritualis; nec alia terra potuit apparere Johanni, quia visa illi

est cum fuit in spiritu; quando etiam homo est in spiritu, tunc nihil quod in nostra Tellure est videt, sed quod in Mundo spirituali; inde est, quod etiam viderit quatuor Angelos, et hos stantes super quatuor Angulis terrae istius. Quod visi sint quatuor Angeli, est quia per illos stantes in quatuor Angulis significatur Divinum a Domino procedens in universo Mundo spirituali, universum enim illum Mundum faciunt quatuor Plagae, nempe Orientalis, Occidentalis, Meridionalis et Septentrionalis, ita enim divisus est ille Mundus, in Orientali plaga habitant qui in bono amoris in Dominum sunt, similiter in Occidentali, sed illi in bono amoris claro quia in interiori, hi in bono amoris obscuro quia in exteriori; in plaga Meridionali habitant qui in luce veri clara sunt, in Septentrionali qui in luce veri obscura, sed de his Plagis videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 141 ad 153, ubi de illis actum est: et quia omnia se referunt ad bonum amoris et ad verum ex illo bono, seu in genere ad bonum et verum, ideo per quatuor illas plagas etiam intelliguntur omnia Coeli et Ecclesiae. Illae plagae etiam in Verbo intelliguntur per quatuor Ventos, hic etiam per quatuor Angulos; inde patet, quod Angeli non visi sint stare in quatuor angulis terrae, sed in quatuor plagis. Quod Plagae etiam dicantur quatuor Anguli, est quia per Angulos significantur Extrema, et Extrema significant omnia quia includunt illa. Quod Anguli significent plagas, constat ex locis in Verbo, ubi plagae describuntur per Angulos, ut in his sequentibus; apud Mosen *„Pro Habitaculo facies viginti asseres pro Angulo Meridiei versus austrum, lateri Habitaculi secundo versus Angulum septentrionis viginti asseres,“* et sic porro, Exod: XXVI: 18. 20. Cap: XXVII: 9. 10. Cap: XXXVI: 21. 23. 25; pro angulo me-
[6] ridiei est pro plaga meridionali, et versus angulum septentrionis est versus plagam septentrionalem, nam erant viginti asseres utrobivis. Similiter apud Ezechielem *„Juxta terminum Danis ab Angulo Orientis usque ad Angulum occidentis, Ascher unus; et inde juxta terminum Ascheris ab Angulo Orientis et usque ad Angulum versus occidentem“* et sic porro, XLVIII: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8: apud

Eundem *„Hae mensurae; Angulus septentrionis quingentae et quatuor millia; et Angulus meridiei totidem, et ab Angulo orientis totidem, Angulus occidentis totidem, juxta terminum ad Angulum orientis versus occidentem“* et sic porro, XLVIII: [16.] 17. 23. 24. 25. [26.] 27. 28. 33. 34; et quoque Cap: XLVII: 17. 18. 19. 20. Apud Mosen *„Metiemini extra urbem Angulum versus Ortum duo millia ulnarum, et Angulum meridiei totidem, et Angulum occidentis totidem, et Angulum septentrionis totidem“* Num: XXXV: 5: et praeterea apud Josuam Cap: XV: 5. Cap: XVIII: 12. 14. 15. 20; hic per Angulum orientis, meridiei, occidentis et septentrionis intelligitur latus ad plagam orientalem, meridionalem, occidentalem et septentrionalem; ex quibus patet, quod per quatuor Angelos stantes super quatuor angulis terrae, non intelligatur super quatuor angulis ejus, sed in quatuor plagis ejus: similiter alibi in Apocalypsi *„Satanas exibit ad seducendum Gentes quae in quatuor Angulis terrae“* XX: 8. Quod quatuor Anguli dicantur, et non quatuor plagae, est quia etiam per Angulos significantur omnia quoniam sunt extrema, extrema enim comprehendunt omnia quae a centro ad ultimas peripherias sunt, nam sunt ultimi termini: inde erat, quod super quatuor Angulis Altaris ponerentur quatuor Cornua, et super illis funderetur Sanguis, et sic totum altare expiaretur, ut patet in Exodo Cap: XXVII: 2. Cap: XXIX: 12. Cap: XXX: 2. 3. 10. Cap: XXXVIII: 2. Levit: [IV:] 7. 18. 25. 30. 34. Cap: XVI: 18. 19. Ezech: XLI: 22. Cap: XLIII: 20. Quod per Angulos significentur omnia, quia extrema, ex causa, de qua supra, quia extrema includunt et comprehendunt omnia, constat manifeste ex quibusdam statutis apud filios Israëlis, ut quod *„non circumducerent seu raderent Angulum Capitis sui“* Levit: XIX: 27: quod *„non raderent Angulum barbae suae“* Levit: XIX: 27. Cap. XXI: 5: et quod *„non consummarent angulum agri sui cum meterent“* Levit: XIX: 9. Cap: XXIII: 22; cur haec statuta illis data sunt, non sciri potest, nisi sciatur quid significat Crinis Capitis, quid barba, quid ager, et simul quid angulus; per crinem capitis et barbae significatur ultimum vitae

hominis, quod sensuale corporeum vocatur; et per agrum significatur Ecclesia, ac per messem verum doctrinae, quare repraesentabatur per illa quod extrema conservarentur, quia significant omnia, nisi enim extrema sunt, etiam media non conservantur sed diffluunt, sicut comparative nisi cutes forent circum hominem, diffluerent interiora; similiter in omni re, ita quoque in illis quae significantur per crinem capitis, per barbam et per messem agri; quod per crinem capitis significetur extremum vitae hominis, quod vocatur sensuale corporeum, videatur supra n: 66; et quod per barbam similiter, in ARCANIS COELESTIBUS n: 9960: quod extrema seu ultima significent omnia in complexu, ita totum, n: 10044. 10329. 10335: et quia ager significabat Ec-
[7] clesiam, ac messis vera ejus, inde per non consummare Angulum agri tui cum metis, significatur conservatio omnium quae significantur per messes agri. Quod Anguli significent omnia quia extrema, etiam constare potest a sequentibus his locis; apud Mosen „*In extremos angulos ejiciam eos, cessare faciam ab homine memoriam eorum*“ Deutr: XXXII: 26; ejicere in extremos Angulos, significat deprivari omni bono et vero, quare etiam dicitur cessare faciam ab homine memoriam eorum, per quod significatur ut non amplius eis sit aliquid vitae spiritualis, quod fit cum homo solum in ultimis vitae est, quod vocatur sensuale corporeum, in quo solo sunt plerique, qui non aliquid vitae spiritualis adepti sunt; fiunt enim tunc non absimiles bestiis, hae enim nec in alia vita sunt, cum differentia, quod homo quia natus homo possit loqui et ratiocinari, sed hoc facit ex fallaciis sensuum, seu extremorum naturae mundi et corporis; hoc intelligitur hic per ejici in extremos angulos. Apud Jeremiam „*Erunt cameli in praedam, et multitudo pecorum in spolium, et dispergam eos in omnem ventum, in abscissos Anguli, et omnibus transitibus ejus adducam exitium*“ XLIX: 32; haec dicta sunt de devastatione Arabiae et Chazoris a Rege Babelis, ac per Arabiam et Chazorem significantur cognitiones boni et veri, et per regem Babelis malum et falsum vastans; vastatio omnium scientificorum confirmantium et cognitionum boni et veri, significatur

per quod erunt cameli eorum in praedam, et multitudo pecorum in spolium, cameli sunt scientifica confirmantia, et pecora sunt cognitiones boni et veri; vastatio quoad omnia boni et veri, usque ut non sit reliquum, significatur per dispergam eos in omnem ventum, in abscissos anguli, abscissi anguli sunt extrema ubi non bonum et verum amplius; quod tunc mala et falsa undiquaque irruptura sint, significatur per ab omnibus transitibus ejus adducam exitium; in Mundo enim spirituali, ubi mali sunt, ibi undiquaque patent viae ab infernis, perque illas irrumpunt mala et falsa inde, et per easdem vias eunt omnes qui in similibus malis et falsis sunt, et se illis consociant: haec dicta sunt, ut sciatur quid intelligitur per ab omnibus transitibus adducam exitium; per esse in praedam et in spolium, tum per dispergere et adducere exitium, significatur devastatio. Apud Jeremiam „*Ecce dies venientes, quibus visitabo super omnem circumcisum in praeputio, Aegyptum et Jehudam et Edomum, et filios Ammonis et Moabum, et omnes abscissos Anguli habitantes in deserto; nam omnes gentes praeputiatae, et omnis domus Israëlis praeputiati corde*" IX: [24.] 25; per abscissos anguli hic significantur qui in Ecclesiae ultimis separatis ab interioribus sunt, interiora sunt spiritualia, ita qui solum in sensualibus, quae ultima naturalis hominis sunt; de illis qui mere sensuales sunt, quinam et quales sunt, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 50: quod hi per abscissos anguli significentur, est quia per Angulos significantur plagae Mundi spiritualis, et per plagas illas significantur omnia bona et vera Coeli et Ecclesiae, ut in praemissis dictum est; habitationes spirituum et Angelorum eo ordine ibi succedunt, quod in medio sint qui in summa sapientia et intelligentia, et e medio usque ad ultimas peripherias in minore et minore, et decrescentiae illae sunt prorsus secundum distantias e medio, in ultimis sunt qui non in aliqua, et extra illas sunt [8] qui in malis et inde falsis, hi sunt qui intelliguntur per abscissos anguli, et quia ibi deserta sunt, dicitur de illis, habitantes in deserto; de decrescentiis illis in Mundo spirituali, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 43. 50. 189:

iidem significantur per gentes praeputiatas, et per domum Israëlis praeputiatos corde: per praeputiatos significantur qui absque amore et charitate sunt, ita qui absque bono, et inde in amoribus sui et mundi: et qui in his amoribus sunt, illi in ultimis naturalis hominis sunt prorsus separatis a spiritualibus, quare sunt abscissi anguli habitantes in deserto: per Aegyptum, Jehudam, Edomum, filios Ammonis et Moabum, intelliguntur omnes qui separaverunt a se bona et vera Ecclesiae per amores illos, unde extra illa sunt, ita abscissi anguli. Simile significatur per abscissos anguli apud Jeremiam Cap: XXV: 23. Apud Mosen „*Orietur Stella ex Jacobo, et surget sceptrum ex Israële, quod conteret angulos Moabi*" Num: XXIV: 17; per Angulos Moabi intelliguntur omnia quae per Moabum significantur; per Moabum significantur illi qui in Ultimis Verbi, Ecclesiae, et cultus sunt, et in opposito sensu qui adulterant ea per id quod se vertant ad se, ac spectent sui honorem in singulis eorum; quare Anguli Moabi sunt adulterationes Verbi et inde Ecclesiae et cultus, quales sunt apud illos qui tales sunt. Similia per Angulum Moabi significantur apud Jeremiam Cap: XLVIII: 45. Apud Zephaniam „*Dies buccinae et clangoris super urbes munitas, et super Angulos altos*" I: 16; dies buccinae et clangoris significat pugnam spiritualem, quae est contra falsa et mala; urbes munitae significant doctrinalia falsa quae confirmaverunt; et anguli alti significant illa faventia amoribus suis; inde patet, quid significatur per diem buccinae et clangoris super urbes munitas et super angulos altos. Apud Eundem „*Excindam gentes, devastabuntur anguli eorum, desolabo plateas eorum ut non transiens, et devastabo urbes eorum ut non habitans*" III: 6; destructio bonorum omnium Ecclesiae, significatur per excindam gentes, et per devastabuntur anguli eorum, gentes sunt bona Ecclesiae, anguli sunt omnia ejus quia extrema, ut supra; destructio veritatum doctrinae, significatur per desolabo plateas eorum, et per devastabuntur urbes eorum, plateae sunt veritates, et urbes sunt doctrinalia; destructio totalis usque dum ut non sit aliquod verum et aliquod bonum, significatur per ut non sit transiens

et non habitans, nam transire in Verbo dicitur de veris, et habitare de bonis. In Libro Judicum „*Exiverunt omnes filii Israëlis, et congregatus est Coetus sicut vir unus a Dane usque ad Beerschebam, et constiterunt Anguli omnis populi, omnes tribus Israëlis, in congregatione populi Dei*“ XX: 1 [.2]: quod constiterint Anguli omnis populi in congregatione populi Dei, significet omnes undiquaque seu ab omni plaga, patet manifeste ex eo, quod dicatur quod exiverint omnes filii et omnes tribus Israëlis, et quod congregatus sit Coetus a Dane ad Beerschebam; in sensu autem spirituali per angulos omnis populi, significantur omnia vera et bona Ecclesiae, similiter etiam per omnes tribus Israëlis, a Dane usque ad Beerschebam significantur illa ab ultimis ad prima; et per congregationem populi Dei significatur consultatio de rebus Ecsleslae: in Historicis enim Verbi ubivis est sensus spiritualis aeque ac in Propheticis ejus; quare in sensu historico per Angulos significantur plagae quales sunt in Mundo spirituali, at in sensu spirituali signifi- [9]
cantur omnia vera ac bona Ecclesiae, ex causa de qua supra. Ex his constare potest, quid significatur per Lapidem Anguli in his locis; apud Esajam „*Fundabit in Zione Lapidem, Lapidem probationis, Anguli pretii fundationis fundatae*“ XXVIII: 16: apud Jeremiam „*Non sument de te lapidem pro Angulo, aut lapidem fundamentorum*“ LI: 26: apud Sachariam „*Ex Jehudah Angularis, ex illo clavus, ex illo arcus belli*“ X: 4: apud Davidem „*Lapis quem rejecerunt, factus est in caput Anguli*“ Psalm: CXVIII: 22. Matth: XXI: 42. Marc: XII: 10. 11. Luc: XX: 17. 18: Lapis Anguli significat omne Divinum Verum, super quo fundatur Coelum et Ecclesia, ita omne fundamentum; et quia fundamentum est ultimum, cui incumbit Domus seu Templum, ideo significat omnia; quia per Lapidem Anguli significantur omnia super quibus fundatur Ecclesia, ideo dicitur, fundabit in Zione Lapidem, Lapidem Anguli pretii fundationis fundatae, et dicitur Lapis pro Angulo, et Lapis fundamentorum; et quia per Lapidem Anguli significatur omne Divinum Verum super quo fundatur Ecclesia, ideo quoque significatur Dominus quoad Divinum Humanum, quia omne Divinum

Verum ab Illo procedit: Aedificantes seu Architecti qui rejecerunt illum Lapidem, ut legitur apud Evangelistas, sunt illi qui ab Ecclesia, ibi ab Ecclesia Judaica, quae rejecit Dominum, et cum Ipso omne Divinum Verum; apud illos enim fuerunt non nisi quam traditiones vanae ex sensu literae Verbi, in quibus ipsa vera Verbi falsificata et bona adulterata fuerunt. Quod Ultima significent omnia, et unde hoc, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 634. 5897. 6239. 6451. 6465. 9216. 9824. 9828. 9836. 9905. 10044. 10099. 10329. 10335. 10548.

418. Retinentes quatuor ventos terrae, quod significet remissionem influxus ejus, constat ex significatione quatuor ventorum terrae, quod sit omne Divinum in Coelo, de qua sequitur; et ex significatione retinere illos, quod sit remittere influxum ejus: sed quid intelligitur per remissionem influxus Divini in Coelo, nemo scire potest nisi cui revelatum est, et consequenter nec sciri potest quid significatur per retentionem quatuor Ventorum terrae; absque revelatione quis non opinaturus est, quod per Ventos ibi intelligantur venti qui ab Angelis retenti, quoniam etiam sequitur, ne flaret ventus super terram neque super mare, neque super omnem arborem: verum per ventos terrae hic ut alibi in Verbo significatur omne Divinum quod a Domino in Coelo, in specie Divinum Verum, et hoc quia influit a Domino ut Sole in universum Coelum et inde in universam terram, ideo per retinere illos significatur remittere influxum: sed ut haec clarius intelligantur, dicetur etiam quomodo se res habet cum influxu illo; Dominus est Sol Coeli Angelici, ex Ipso ut Sole procedit omnis Lux et omnis Calor ibi, Lux quae procedit, est in sua essentia Divinum Verum, quia est Lux spiritualis, ac Calor qui procedit est in sua essentia Divinum Bonum, quia est Calor spiritualis; haec effluunt a Domino ut Sole in omnes Coelos accommodate ad receptionem ab Angelis ibi, quare nunc remissius nunc intensius; quando remissius, tunc separantur boni a malis, quando autem intensius, tunc rejiciuntur mali; quapropter cum ultimum Judicium instat, tunc Dominus primum remisse influit, ob causam ut
[10] separentur boni a malis; quoniam in hoc Capite de separa-

tione illa agitur, ideo praemittitur de retentione quatuor ventorum terrae, per quam significatur remissio influxus Divini Boni ac Divini Veri a Domino; quod de separatione bonorum a malis, patet a sequentibus hujus Capitis, nam dicitur, ne damno afficiatis terram, neque mare, neque omnem arborem, usque dum signaverimus servos Dei super frontibus eorum, Vers: 3; ac postea usque ad finem Capitis agitur de signatis, hoc est, de bonis separatis a malis: sed de hac separatione plura in sequentibus dicentur; pariter de conjectione malorum in inferna, quae postea fit. Quod quatuor Venti significent omne Divinum procedens, est quia per Ventos Coeli significantur plagae Coeli, totum enim Coelum distinctum est in quatuor plagas, nempe Orientalem, Occidentalem, Meridionalem et Septentrionalem; in binas plagas, Orientalem et Occidentalem, influit Dominus cum Divino Bono fortius quam cum Divino Vero, et in binàs plagas Meridionalem et Septentrionalem cum Divino Vero fortius quam cum Divino Bono, unde hi plus in sapientia et intelligentia sunt, illi autem plus in amore et charitate; et quia universum Coelum distinctum est in quatuor plagas, et plagae illae intelliguntur per quatuor ventos, ideo per quatuor Ventos significatur omne Divinum procedens. Quod dicantur quatuor Venti terrae, est quia per terram intelligitur omnis terra in Mundo spirituali, at in sensu spirituali per terram significatur Coelum et Ecclesia, de qua re videatur praecedens Articulus. Ex his constare potest, quid intelligitur per quatuor Ventos alibi in Verbo; ut apud Ezechielem *„Dixit Dominus Jehovih ad me, propheta super spiritu, propheta et dic ad spiritum, sic dixit Dominus Jehovih, a quatuor ventis veni spiritus, et inspira in occisos hos ut vivant; et cum prophetavi, venit spiritus, et revixerunt“* XXXVII: 9. 10; haec de ossibus aridis visis Prophetae, per quae intelliguntur filii Israëlis, ut patet a Vers: 11, ibi, ac per visionem illam describitur reformatio et instauratio novae Ecclesiae ex illis qui non prius in aliqua vita spirituali fuerunt; ossa arida sunt illi quibus non aliquid vitae spiritualis est; vita spiritualis quae illis a Domino data, ex qua apud illos Ecclesia, describitur per illa verba; per

spiritum, super quo prophetaret, et ex quo revixerunt, significatur vita spiritualis, quae est vita secundum vera Verbi; a quatuor Ventis veni spiritus, significat ex Divino Domini in Coelo, quatuor venti sunt quatuor plagae in Coelo, et quatuor plagae sunt omne Divinum ibi, ut supra dictum est: in sensu literae per spiritum ibi intelligitur spiritus respirationis, qui est ventus, quare dicitur ut veniret et inspiraret in occisos hos, et per spiritum respirationis significatur aeque vita spiritualis, ut ex sequentibus patebit; per occisos significatur simile quod per ossa arida, nempe illi quibus non aliquid vitae spiritualis est. Apud Sachariam „*Visi sunt quatuor currus exeuntes inter duos montes aeris, ad quos erant Equi; et dixit Angelus, hi sunt quatuor venti Coelorum, exeuntes a stando juxta Dominum totius terrae*“ VI: 1. 5; agitur ibi de Ecclesia propaganda apud illos qui nondum in aliqua luce veri Ecclesiae fuerunt, quia non Verbum habuerunt; quid significant quatuor currus et quatuor equi, et quid plura de illis, videatur supra n: 355, et quid montes aeris, etiam supra n: 364, ubi explicata sunt; per quatuor ventos ibi significatur omne
[11] Divinum procedens, seu Divinum Bonum ac Divinum Verum, ex quibus Ecclesia; quare dicitur, Venti coelorum exeuntes a stando juxta Dominum totius terrae; exire a stando juxta Ipsum significat procedere; quod currus et equi dicantur illi venti, est quia currus significant doctrinalia boni et veri, et equi intellectum eorum, et hic et illa procedunt ex Divino Domini. Apud Evangelistas „*Filius hominis mittet Angelos suos cum tubae voce magna, et congregabunt electos Ipsius a quatuor Ventis, ab extremo Coelorum ad extremum illorum*“ Matth: XXIV: 31. Marc: XIII: 27; ibi praedicuntur a Domino omnes status successivi Ecclesiae usque ad finem ejus quando Ultimum Judicium, ac per Angelos cum tubae voce magna significatur evangelizatio de Domino; et per congregare electos a quatuor ventis ab extremo coelorum ad extremum illorum, significatur instauratio Ecclesiae novae, electi sunt qui in bono amoris et fidei, quatuor venti sunt omnes status boni et veri, extremum Coelorum ad extremum illorum, sunt interna et externa

Ecclesiae; sed haec videantur clarius explicata in ARCANIS COELESTIBUS n: 4060. Apud Danielem *„Hircus caprarum magnum se fecit valde, sed cum invaluisset, fractum est cornu magnum, et ascenderunt aspectu quatuor loco ejus juxta quatuor ventos coelorum“* VIII: 8; quid intelligitur per hircum caprarum et per arietem in eo Capite, videatur supra n: 316, quod nempe per hircum caprarum significetur fides separata a charitate, proinde illi qui putant se salvari per quod sciant doctrinalia et vera Verbi, et non cogitant de aliqua vita secundum illa; per cornua significantur vera et in opposito sensu falsa, hic falsa; per cornu magnum falsum dominans, quod est quod per solum scire et inde credere sit salvatio; quod cornu magnum fractum sit, et ascenderint quatuor loco ejus juxta quatuor ventos coelorum, significat quod ex uno principio, quod est sola fides, exsurgant multa falsa conjuncta malis, cornu magnum significat falsum dominans, quod est quod sola fides salvet, fractum significat divisum in plura falsa nascentia inde, quatuor loco ejus significant conjunctionem eorum cum malis; juxta quatuor ventos coelorum, significat quoad omnia et singula falsi et mali, quatuor enim venti coelorum significant omne bonum et verum Coeli et Ecclesiae ac conjunctionem eorum, in opposito autem sensu omne malum et falsum ac conjunctionem eorum: quod quatuor venti coelorum etiam significent omne malum et falsum, est quia in quatuor plagis in Mundo spirituali non solum habitant, qui in bono amoris et in veris inde sunt, sed etiam qui in malis et falsis inde, inferna enim in iisdem plagis sunt sed profunde sub Coelis ibi, pleraque in cavernis, speluncis et cryptis, de qua re videatur supra n: 410. In eodem hoc sensu venti coelorum dicuntur apud Jeremiam *„Adducam super Elamum quatuor Ventos ex quatuor finibus Coelorum, et dispergam eos in omnes Ventos hos, ut non sit gens quo non veniat de dispulsis Elami“* XLIX: 36; per Elamum ibi significantur qui in cognitionibus quae fidei vocantur, et non simul in aliqua charitate sunt; per quatuor Ventos ex quatuor finibus coelorum significantur falsa conjuncta malis, et per dispergere illum in omnes ventos hos significatur in falsa mali omnis

generis; ut non sit gens quo non veniat ab expulsis Elami, significat ut non sit malum cui non possit falsum adaptari, gens est malum; solae enim cognitiones absque vita charita-
[12] tis pariunt falsa mali innumera. Apud Danielem „*Videns fui in visione mea cum nox esset, et ecce quatuor venti Coelorum irruebant in mare magnum, et quatuor bestiae magnae ascenderunt e mari*" VII: 2. 3; per quatuor ventos etiam hic significantur falsa conjuncta malis; per mare magnum infernum unde illa sunt; et per quatuor bestias significantur omnis generis mala; sed de his plura in sequentibus. Simile per quatuor Ventos significatur apud Danielem Cap: XI: 4: et quoque apud Sachariam Cap: II: 10. 11. Quod per quatuor ventos significentur quatuor plagae, manifeste patet apud Ezechielem, Cap: XLII: 16. 17. 18. 19, ubi agitur de mensura domus secundum quatuor Ventos, hoc est, plagas; ex eadem etiam voce in Lingua Hebraea nominatur ibi plaga ex qua ventus, et ex qua spiritus. Sed de ventis plura videantur in nunc sequente Articulo.

419. Ut non flaret ventus, quod significet ne laederentur boni, et [ne] mali ante diem rejicerentur, constat ex significatione venti, quod sit Divinum procedens, quod est Divinum Bonum unitum Divino Vero; quare quod non ventus flaret, significat quod remisse et leniter iuflueret; quod ne flaret Ventus super terram significet ne laederentur boni, ac ne mali ante diem rejicerentur, est quia separationes bonorum a malis et rejectiones malorum in spirituali Mundo fiunt per varios gradus remissionis et intentionis Divini procedentis a Domino ut Sole; quando hoc remisse influit, tunc separantur boni a malis, et cum intense tunc rejiciuntur mali: causae sunt, cum Divinum a Domino remisse influit, tunc est tranquillum et serenum ubivis, in quo apparent omnes quales sunt quoad statum sui boni, tunc enim in luce sistuntur omnes, quare tunc qui in bono sunt ex origine spirituali separantur ab illis qui in bono sunt solum ex origine naturali, inspicit enim Dominus illos qui in spirituali bono sunt, et eos adducit, et sic separat; qui in bono sunt ex origine spirituali, sunt illi de quibus in sequentibus dicitur, quod signati super frontibus, sunt enim spirituales et angeli Coeli; at

qui solum in bono sunt ex origine naturali, illi non boni sunt,
quia non spirituales, bonum enim apparens aqud illos est
malum, quia spectat se et mundum pro fine, nam bonum in
externa forma agunt propter sui gloriam, honorem et lucrum,
et non propter bonum proximi, proinde bonum faciunt modo
ut spectentur ab hominibus; hi qui mere naturales, sunt qui
non signati, et qui postea rejiciuntur: cum autem Divinum
a Domino intense influit, tunc bona quae apud malos dissi-
pantur, quoniam in se non bona sunt, sed mala, et mala non
sustinent influxum Divini, inde fit, quod externa apud illos
claudantur, quibus clausis interiora aperiuntur, in quibus non
nisi quam mala et inde falsa sunt, unde illis dolores, angores
et cruciatus, propter quos se dejiciunt in inferna, ubi similia
mala et falsa sunt. Quando influxus Divini intenditur, quod
fit cum rejiciendi sunt mali, tunc inferius in Mundo spirituali
existit ventus fortiter flans, sicut tempestas et procella; hic
ventus est qui in Verbo vocatur Ventus orientalis, de quo
etiam in sequentibus; inde quoque dejectio malorum in Verbo
describitur per ventos vehementes et impetuosos, per tem-
pestates et procellas. Per ventum Jehovae significatur simile
quod per spiritum Jehovae, nam intelligitur ventus respiratio-
nis, qui etiam vocatur spiritus: inde est quod in Lingua
Hebraea et in multis aliis Linguis spiritus denominatur ex
eadem voce ex qua ventus: ex hac causa est, quod maxi- [13]
ma pars hominum de spiritu et de spiritibus non aliam ide-
am ceperint, quam sicut de vento, qualis est ventus respi-
rationis; inde opiniones in Orbe etiam erudito, quod spiritus
et angeli sint sicut Venti, in quibus solum est vitale cogita-
tionis; haec etiam causa est, quod pauci ex illis se persua-
deri patiantur, quod spiritus et Angeli sint homines, corpore,
faciebus et sensoriis praediti sicut homines in tellure. Quod
per Ventum et spiritum, ubi de homine dicuntur, significe-
tur vita veri, seu vita secundum vera aut praecepta Domi-
ni, est quia respiratio, quae est pulmonum, correspondet illi
vitae, ac cor et ejus motus correspondet vitae boni: sunt
enim binae vitae, quae unum facient apud hominem, vita
veri et vita boni, vita veri est vita intellectus hominis; vita
autem boni est vita voluntatis ejus, in intellectu enim

resident vera, quia haec faciunt intellectum, in voluntate autem resident bona, quia haec faciunt voluntatem: simile significatur in Verbo per animam et cor, quando utrumque nominatur. Ex his constare potest, quid intelligitur per Ventum et per spiritum Jehovae, nempe Divinum Verum, ac per quatuor Ventos Divinum Verum unitum Divino Bono; quoniam per ventum intelligitur ventus seu spiritus respirationis, et per illum significatur Divinum Verum, ac vita spiritualis illis qui recipiunt id, ideo ille ventus etiam vocatur halitus narium Jehovae, et quoque halitus oris, ac respiratio; ut constare potest a sequentibus his locis; apud Ezechielem „*Vidi et super ossibus aridis nervi, et caro ascendit, et obducta est super illa cutis superius; spiritus tamen non in illis: tunc dixit ad me, propheta super spiritu, propheta, fili hominis, et dic ad spiritum, sic dixit Dominus Johovih, a quatuor ventis veni spiritus, et inspira in occisos hos ut vivant*“ XXXVII: 8. 9; quid per ossa arida ibi significatur, in mox praecedente Articulo dictum est, nempe illi quibus non aliquid vitae spiritualis est, seu quibus non aliqua vita per Divinum Verum; ejus inspiratio a Domino significatur per propheta super spiritu, et dic ad spiritum, a quatuor ventis veni spiritus, et inspira in occisos hos ut vivant; quod hic per spiritum intelligatur spiritus respirationis, patet, nervi enim, caro et cutis erant, sed adhuc non respiratio, quare dicitur, dic ad spiritum ut inspiret in illos; inde constare potest quod spiritus seu ventus ille significet vitam spiritualem; quod non communis respiratio intellecta sit, constat ex eo, quod dicatur domus Israëlis esset illa ossa arida, hoc est, quod essent absque vita spirituali; et quod postea dicatur de illis, dabo spiritum meum in vobis, ut vivatis, et collocabo vos super terra vestra ut vivatis, Vers: 14; per quae significatur quod regenerandi sint, ut ex illis fiat Ecclesia; regneratio fit per vitam secundum Divinum Verum, ex quo vita spiritualis, et per reducere super terram significatur ut fiant Ecclesia, terra Canaan significat Ecclesiam. Apud Mosen „*Inspiravit Jehovah in nares ejus animam vitarum, et factus est homo in animam viventem*“ Genes: II. 7; hic quoque in sensu

literae intelligitur ventus respirationis, quoniam dicitur, inspiravit in nares ejus; sed quod intelligatur vita spiritualis, quae est vita intelligentiae et sapientiae per Divinum Verum, patet ex eo quod dicatur, quod inspiraverit animam vitarum, et quod homo inde factus sit in animam viventem, anima vitarum et anima vivens est vita spiritualis, nam homo absque illa anima vocatur homo mortuus, tametsi corpore et sensibus [14]
vivit: inde quoque constare potest, quod per animam, spiritum et ventum in Verbo intelligatur vita spiritualis. Apud Johannem „*Jesus dixit discipulis, pax vobis, sicut misit Me Pater, ita Ego mitto vos: atque hoc dicens inspiravit et dixit illis, accipite spiritum sanctum*“ XX. 21. 22; quod Dominus inspiraverit et dixerit illis, accipite spiritum sanctum, significat simile quod Jehovah inspiraverit in nares Adami animam vitarum, quod nempe vitam spiritualem, spiritus sanctus enim significat Divinum Verum procedens a Domino, ex quo vita spiritualis; quod docerent illud ex Domino, significatur per sicut misit Me Pater ita Ego mitto vos; Dominus enim fuit Ipsum Divinum Verum cum in Mundo quod docuit ex Divino suo Bono quod in Ipso ex conceptione, hoc Divinum est quod Dominus hic et alibi vocat Patrem; et quia cum abivit e Mundo univit Divinum Verum Divino Bono, ut in Ipso unum essent, et quia tunc Divinum Verum procedit ab Ipso, ideo dixit, sicut misit Me Pater ita Ego mitto vos. Quod ventus respirationis significet vitam spiritualem, fit ex correspondentia, videatur in Arcanis Coelestibus n: 3883 ad 3896: cognoscuntur etiam omnes in Mundo spirituali ex sola respiratione, quales sunt; quia in vita respirationis Coeli sunt, illi inter Angelos sunt; qui autem in illa respiratione non sunt, illi dum in Coelum veniunt, non possunt respirare ibi, inde illis angor quasi ex suffocatione, de qua re etiam videatur in Arcanis Coelestibus n: 1119. 3887. 3889. 3892. 3893: ex ea correspondentia est, quod dicatur inspiratio, quod prophetae dicantur inspirati, et quod Verbum dicatur Divinitus inspiratum. Ex his constare potest, quid significatur per Domini verba apud Johannem „*Nisi quis generatus fuerit ex aqua et spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei: oportet vos generari denuo; ventus ubi vult*

spirat, et vocem ejus audis, atqui non scis unde venit et quo abit; sic est omnis qui generatus est a spiritu“ III: 5. 7. 8; per generari denuo intelligitur regenerari; et quia homo regeneratur per vitam secundum Divinum Verum, et omne Divinum Verum, per quod homo regeneratur, procedit ex Domino, ac influit apud illum quando nescit, inde dicitur, ventus quo vult spirat, et vocem ejus audis, atqui non scis unde venit et quo abit, ita describitur vita spiritus hominis quae ei per regenerationem, Ventus est Divinum Verum per quod illa vita; quomodo id influit a Domino, homo prorsus nescit quamdiu est in Mundo, quoniam tunc ex naturali homine cogitat, modo aliquid percipit quod ex spirituali homine in naturalem influit, hoc itaque est quod intelligitur per vocem ejus audis, et non scis unde venit et quo abit; aqua ex qua generatur significat Verum ex Verbo, et spiritus significat vitam secundum illud; quod aqua significet verum, videatur supra n: 71. In Threnis *„Spiritus narium nostrarum, Unctus Jehovae, captus est in foveis eorum, de quo dixeramus, in umbra illius vivemus inter gentes“* IV: 20; per Unctum Jehovae hic intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, simile enim per Unctum Jehovae quod per Regem significatur; quod Rex in supremo sensu significet Dominum quoad Divinum Verum, videatur supra n: 31, et quod etiam Unctus Jehovae, supra n: 375; inde est quod dicatur spiritus
[15] narium nostarum, de quo dixeramus in umbra illius viveremus, spiritus enim ac ventus narium in supremo sensu significat Divinum Verum, ut supra dictum est; quod Divinum Verum perierit per falsa mali, significatur per quod captus in foveis eorum, foveae sunt falsa mali. Alibi in Threnis *„Vocem meam audivisti Jehovah, ne abscondas aurem tuam ad respirationem meam, ad clamorem meum“* III: 56; abscondere aurem ad respirationem et ad clamorem, significat ad cultum, confessionem et preces quae ex veris et ex bonis, omnis enim cultus, confessio et precatio erit ex veris et ex bonis, ex utrisque erunt ut audiantur, si ex solis veris sunt non audiuntur quia non vita est in illis, vita veri est ex bono; respiratio dicitur ibi de veris, et clamor de bonis; quod clamor dicatur de bonis, videbitur alibi. Apud Mosen *„Omne, cui*

flatus spiritus vitarum in naribus ejus, ab omni quod in arida, mortua sunt" Genes: VII: 22; quid haec in sensu literae significant, quisque videt, quod nempe per diluvium exstincta fuerint omnia quae super terra, ita omnes homines qui vixerunt, praeter Noachum et ejus filios, sed quid in sensu spirituali per illa verba significatur, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 805. 806, ubi explicata sunt, quod nempe per flatum spiritus vitarum in naribus intelligatur vita spiritualis, quae fuit illis qui ab Antiquissima Ecclesia, diluvium enim significat finem illius Ecclesiae, ac ultimum Judicium, quod factum quando omne Ecclesiae exstinctum fuit. Apud Davidem „*Aures illis, non audiunt, etiam non est ventus in ore illorum*" Psalm: CXXXV: 17; non ventus in ore illorum significat quod non verum in cogitatione, os enim significat cogitationem. Apud Jeremiam „*Onagri anhelarunt ventum sicut ceti, consumti sunt oculi eorum eo quod non herba*" XIV: 5. 6; anhelare ventum sicut ceti, significat non dari verum quod hauriant; eo quod non herba, significat quia non verum in Ecclesia. Quoniam dejiciuntur mali per vehementiorem influxum Divini Veri et Boni procedentis a Domino ut Sole, ut supra dictum est, ideo quoque dejectio illorum qui in falsis mali sunt per flatum narium Jehovae describitur; ut apud Esajam „*Paratum ab heri Thopheth, rogus ejus, ignis et ligna multa praeparata, flatus Jehovae sicut fluvius sulphuris accendit eos*" XXX: 33. Apud Davidem „*Apparuerunt alvei aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione Jehovae, a flatu spiritus nasi tui*" Psalm: XVIII: 16. Apud Mosen „*A flatu narium tuarum coacervatae sunt aquae, spirasti vento tuo, contexit eos mare*" Exod: XV: 8. 10: et apud Hiobum „*Machinatores iniquitatis ab halitu Dei pereunt, a spiritu nasi Ejus consumuntur*" IV: 8. 9; per flatum, spiritum et halitum narium Jehovae etiam hic intelligitur Divinum procedens, per quod disperguntur et dejiciuntur mali, dum intense et fortiter influit; sed de hoc Influxu dicetur in sequentibus, ubi de procellis, tempestatibus et de Vento orientali. Quod Ventus terrae etiam significet Divinum procedens, est quoque ex correspondentia cum Ventis in Mundo

spirituali; existunt enim in Mundo spirituali etiam Venti, qui oriuntur ex determinatione influxus Divini et existunt ad inferiora terrae ibi; in Coelis raro aliqui venti nisi lenes appercipiuntur, sed apud illos qui inferius super terris habitant frequenter, increscunt enim illi secundum descensum;
[16] determinationes illorum sunt a plagis in quas influit Divinum, imprimis a septentrione: et quia Venti ibi sunt ex spirituali origine, inde quoque spiritualia significant, in genere Divinum verum ex quo; ut apud Davidem *„Jehovah contignans aquis triclinia sua, ponit nubes currum suum, ambulat super alis venti, facit Angelos suos ventos, ministros suos ignem flammantem“* Psalm: CIV: 3. 4; per aquas, nubes et alas venti significatur Divinum Verum in ultimis, quod est sicut Verum sensus literae Verbi; quia hoc in ultimis est, dicitur quod contignet aquis triclinia sua, ponat nubes currum suum, ambulet super alis venti, aquae sunt vera in ultimis, nubes et alae venti similiter, currus est verum doctrinae: quod faciat Angelos suos ventos, et ministros suos ignem flammantem, significat quod faciat illos ut sint receptiones Divini Veri ac Divini Boni, per Angelos intelliguntur qui in Regno spirituali Domini sunt, qui quia recipientes Divini Veri sunt, dicitur quod faciat eos ventos, et per ministros intelliguntur qui in Regno coelesti Domini sunt, qui quia recipientes Divini Boni sunt, dicitur quod faciat illos ignem flammantem, ignis flammans significat bonum amoris et inde verum: quod illi qui in Regno spirituali Domini sunt, sint recipientes Divini Veri, et qui in Regno coelesti recipientes Divini Boni, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28: quod Angeli dicantur Angeli ex receptione Divini Veri, videatur supra n: 130. 412: et quod ministri dicantur ministri ex receptione Divini Boni, videatur etiam supra n: 155: et quod ignis significet bonum amoris, n: 68. Apud Eundem *„Jehovah inclinavit Coelos, descendit, et caligo sub pedibus Ipsius, et equitavit super Cherubo, volavit, et vectus super alis venti“* Psalm: XVIII: 10. 11; per quod Jehovah inclinavit coelos, descendit, significatur visitatio quae praecedit Ultimum Judicium; per caliginem sub pedibus Ipsius, significatur in inferioribus falsa

mali; per equitavit super Cherubo, volavit et vectus super alis venti, significatur omnipraesentia cum Divino, alae venti sunt Divinum Verum in ultimis, ut supra. Apud Jeremiam, *„Factor terrae per virtutem suam, praeparans orbem per sapientiam suam, per intelligentiam suam extendit coelos, ad vocem quam dat Ille multitudo aquarum in coelis, et ascendere facit vapores a fine terrae, fulgura imbri facit, et educit ventum e thesauris suis“* X: 12. 13. Cap: II: 15. 16: et apud Davidem *„Qui ascendere facit vapores ab extremitate terrae, fulgura pluviae facit, qui educit ventum e thesauris suis“* Psalm: CXXXV: 7; per haec in sensu spirituali describitur reformatio hominis, ac instauratio Ecclesiae; ex reformatione et instauratione illa vocatur Dominus Factor terrae, et alibi Formator et Creator, terra est Ecclesia; Divinum Bonum per quod reformatio, significatur per quod praeparet orbem per sapientiam suam, orbis est Ecclesia ac dicitur de bono; Divinum Verum per quod etiam, significatur per vocem quam dat multitudo aquarum in Coelis, vox quam dat significat influxum Divini Veri, multitudo aquarum in Coelis significat receptionem, aquae sunt vera; ultima vera, quae sunt cognitiones ex sensu literae Verbi, significantur per vapores ex fine terrae; spiritualia inde, significantur per fulgura pluviae, fulgura dicuntur ex luce Coeli, et pluvia ex influxu; reformatio inde per [17]
Divinum Verum ab Ipso, significatur per educit ventum e thesauris suis: ita intelliguntur omnia haec in Coelis. Apud Davidem *„Qui projicit grandinem suam sicut bolos, coram frigore Ejus quis consistet, mittit Verbum suum, liquefacit ea, spirare facit ventum suum, fluunt aquae, annuntiat verbum suum Jacobo, statuta sua et judicia sua Israëli“* Psalm: CXLVII: 17. 18. 19; per haec quoque describitur reformatio, sed quoad naturalem hominem; scientifica ibi et cognitiones quae apud hominem ante reformationem, significantur per grandinem quae sicut boli, quis coram frigore ejus consistet, nam homo ante reformationem est prorsus frigidus, frigus quoque illud manifeste sentitur cum Divinum e Coelo influit; et quia dissipantur illa frigora per receptionem Divini Boni ac Divini Veri, ita per refor-

mationem, ideo dicitur mittit verbum suum liquefacit ea, spirare facit ventum suum fluunt aquae, per verbum significatur Divinum Bonum unitum Divino Vero, per ventum significatur Divinum Verum, et per fluunt aquae significatur receptio veri; et quia haec significantur per illa verba, ideo adjicitur, annuntiat verbum suum Jacobo, statuta sua et judicia Israëli, per Jacobum et Israëlem significatur Ecclesia, per Jacobum Ecclesia quae in bono, et per Israëlem Ecclesia quae in veris, statuta et judicia sunt vera externa et interna quae ex bono. Apud Eundem „*Laudate Jehovam ignis et grando, nix et vapor, ventus procellae faciens verbum Ipsius*" Psalm: CXLVIII: 8; quod per ignem et grandinem, per nivem et vaporem, ac per ventum, alia significentur quam illa, patet, quid enim foret in Verbo Divino de illis dicere quod laudarent Jehovam, per ignem vero et grandinem, ac per nivem et vapores significantur jucunda amorum naturalis hominis, et ejus scientifica et cognitiones, sunt enim illa ignis et grando, ac nix et vapor, antequam reformatus est homo et factus spiritualis, sphaera vitae eorum, dum effluit ab illis, in Mundo spirituali similia sistit, ex illis colere Dominum, significatur per quod illa laudabunt Jehovam, laudare est colere; per ventum procellae autem significatur Divinum Verum quoad receptionem, quare etiam dicitur ventus procellae faciens verbum Ipsius; facere Verbum est recipere vita quae doctrinae sunt. Sicut omnia in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita etiam Ventus, et in eo sensu significat falsum, ut in sequentibus; apud Esajam „*Ecce omnes iniquitas, nihil opera eorum, ventus et inanitas fusilia eorum*" XLI: 29; ventus et inanitas sunt falsa mali et mala falsi, ventus falsa mali, et inanitas mala falsi, nam ubi est inane et vacuum, hoc est, absque bono et vero, ibi est malum et falsum; quod per ventum ibi falsa significentur, patet ex eo quod dicatur, omnes sunt iniquitas, nihil opera eorum; tum quod dicatur quod fusilia sint ventus et inanitas, per fusilia enim significantur quae homo ex propria intelligentia excludit, quae omnia sunt falsa et mala. Apud Jeremiam „*Prophetae erunt in ventum, nec verbum in iis*" V: 13; per prophetas significantur illi

qui docent vera, et abstracte vera doctrinae, hic falsa doctrinae, falsa significantur per ventum, quare etiam dicitur non verbum in iis, verbum significat Divinum Verum. Apud Eundem *„Dispergam eos sicut paleam advolantem ad ventum deserti“* XIII: 24; ventus deserti significat ubi non [18]
verum, proinde falsum; desertum enim in Verbo significat ubi non bonum quia non verum. Apud Eundem *„Omnes pastores tuos pascet ventus, et amasii tui in captivitatem abibunt“* XXII: 22; per pastores in Verbo significantur qui docent bonum vitae et ducunt ad illud, quod fit per vera, hic autem per pastores intelliguntur, qui non docent bonum vitae, minus ducunt ad illud, quia in falsis sunt, hoc intelligitur per quod omnes pastores tuos pascet ventus, ventus est falsum quod captant et amant; per amasios qui in captivitatem abibunt, significantur jucunda amorum sui et mundi, et inde jucunda malorum, amasii sunt illa jucunda, et captivitas est detentio in infernis. Apud Hoscheam *„Ephraim pascit ventum, et persequitur Eurum, omni die mendacium et vastationem multiplicat, et foedus cum Assyrio pangunt, et oleum in Aegyptum defertur“* XII: 2; per Ephraim significatur intellectuale Ecclesiae, per Assyrium ratiocinatio, et per Aegyptum scientificum; quare per Ephraim pascit ventum et persequitur Eurum, significatur quod intelligentes in Ecclesia imbuant falsa quae prorsus dissipant vera, ventus est falsum, ac eurus est falsum exsiccans et dissipans vera; quia per ventum et eurum illa significantur, ideo quoque dicitur, omni die mendacium et vastationem multiplicat, mendacium etiam significat falsum, ac vastatio dissipationem veri; foedus cum Assyrio pangunt, et oleum in Aegyptum defertur, significat quod per ratiocinia ex scientificis false applicatis pervertant vera et bona Ecclesiae, pangere foedus cum Assyrio significat ex falsis ratiocinari et perdere vera, oleum in Aegyptum deferri significat bonum Ecclesiae per scientifica destruere; qui enim in principiis falsi est, is applicat illis scientifica quae hausit ex pueritia, quoniam non aliud videt intellectus ejus, intellectus enim formatur vel ex veris vel ex falsis, si ex veris videt vera, si ex falsis videt falsa, haec videt in naturali homine,

in cujus memoria resident scientifica, ex quibus eligit quae favent, et illa quae non favent vel pervertit vel rejicit. Apud Eundem *„Sociatus idolis Ephraim, recessit vinum eorum, scortando scortari fecerunt, dilexerunt, addiderunt ignominiam clypei ejus, ligavit ventus eam in alis ejus, et pudefient a sacrificiis suis“* IV: 17. 18. 19; per Ephraim significatur Ecclesia quoad intellectum veri, hic quod non verum intelligat sed falsum, falsa Ecclesiae significantur per idola; inde patet quid significatur per sociatus Ephraim idolis; per ventum in alis significatur ratiocinatio ex fallaciis unde falsa; quid reliqua significant, videatur supra n: 283 et 376, ubi explicata sunt. Simile etiam per *ventum in alis* significatur apud Sachariam Cap: V: 9. Apud Jeremiam *„Erunt Cameli eorum in praedam, et multitudo pecorum eorum in spolium, et dispergam eos in omnem Ventum, abscissos anguli“* XLIX: 32; per dispergere eos in omnem ventum, significatur in omne falsum et malum dissipatis veris et bonis; reliqua videantur explicata supra n: 417. Apud Ezechielem *„Tertiam partem disperges in ventum, et gladium evaginabo post illos“* V: 2. 12; haec dicta sunt de capillis capitis et barbae, quos novacula ex mandato abrasit, et per capillos illos significatur ultimum veri in Ecclesia, nam universum Coelum et universa Ecclesia
[19] sunt coram Domino sicut unus homo, unde omnia Coeli et Ecclesiae correspondent omnibus hominis, tam illis quae extra illum sunt quam quae intra illum, de qua correspondentia videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 87 ad 102; quare Capilli capitis et barbae, quia ultima hominis sunt, correspondent ultimis veri et boni; ultima veri et boni sunt qualia sunt vera ultima sensus literae Verbi; quod haec ultima a Judaeis perversa, falsificata et adulterata fuerint, significatur per illa quae de capillis capitis et barbae prophetae ibi dicuntur; quod dispergeret tertiam partem ejus in omnem ventum, significat dissipationem omnis veri, et quia dissipato vero arripiuntur mera falsa, ideo dicitur gladium evaginabo post illos, gladius significat destructionem veri per falsum, videatur supra n: 131: nisi sciretur, quod talia, quae supra dicta sunt, per capillos significentur, quis

intellecturus esset quid involveret quod mandatum esset prophetae, quod abraderet capillos capitis sui et barbae suae, et tertiam partem combureret in medio urbis, tertiam partem percuteret gladio circum eam, et tertiam partem dispergeret in omnem ventum, et quod gladius evaginaretur post illos: quod falsificatio veri a Judaeis per id significetur, patet manifeste a sequentibus in eo Capite, ubi inter alia dicitur „Hoc Hierosolyma, mutavit judicia mea in impietatem prae gentibus, et statuta mea prae terris quae circum eam“ Vers: 5. 6, ibi. Apud Eundem „*Omnes turmas ejus dispergam in omnem ventum, et gladium evaginabo post illos*“ XII: 14; per haec similia significantur. Apud Matthaeum „*Descendit imber, et flarunt venti, et irruerunt in domum illam, tamen non cecidit, fundata enim erat super petra*“ VII: 24. 25. 27; per descendit imber et flarunt venti,. significantur tentationes, et inde quoque falsa irruentia, nam tentationes spirituales non aliud sunt, quam infestationes mentis a falsis et malis: quare per ventos etiam hic significantur falsa; reliqua videantur explicata supra n: 411. Quoniam, ut supra dictum est, in Mundo spirituali sicut in Mundo naturali existunt Venti fortes et procellae; sed procellae in Mundo spirituali existunt ex influxu Divini in inferiora ubi sunt qui in malis et falsis; influxus ille sicut descendit e coelis versus terras quae infra sunt, eo fit densior, et apparet sicut nubes, ac apud malos densa et opaca secundum mali quantum et quale, hae nubes sunt apparentiae falsi ex malo, oriundae ex sphaeris vitae eorum, nam circum unumquemvis spiritum et angelum est sphaera vitae; cum Divinum fortiter emittitur a Domino ut Sole, ac in densas et opacas has nubes influit, oritur procella, quam spiritus ibi percipiunt similiter ac homines procellas in tellure; procellas aliquoties illas etiam mihi percipere datum est, et quoque ventum orientalem, per quem dissipati sunt mali, et conjecti in inferna, quando ultimum Judicium peragebatur: ex his constare potest quid procellae, tempestates, ac venti impetuosi significant in sequentibus locis; apud Esajam „*Disperges eos, ut Ventus auferat eos, et procella dissipet eos*“ XLI: 16. Apud Jeremiam „*En*

*procella Jehovae ira exivit, et turbo minans irruere, super
caput impiorum irruet*" XXIII: 19. Cap: XXX: 23.
Apud Davidem „*Festinabo ereptionem meam a vento im-
petuoso, a procella*" Psalm: LV: 9. Apud Eundem „*Deus
mi, persequere eos per procellam tuam, et per tempestatem*
[20] *tuam terre illos*" Psalm: LXXXIII: 16. Apud Ezechielem
„*Faciam perrumpere ventum procellarum in excandescen-
tia mea, et pluvia inundans in ira mea fiet in consumma-
tionem*" XIII: 13. Apud Jeremiam „*Malum exibit a gente
ad gentem, et procella magna excitabitur a lateribus ter-
rae*" XXV: 32. Apud Esajam „*A cum Jehovah Zebaoth
visitaberis cum procella et tempestate, et flamma ignis
comedentis*" XXIX: 6. Apud Amos „*Succendam ignem in
muro Rabbae, qui comedet palatia ejus, cum procella in
die tempestatis*" I: 14. Apud Nahum „*Jehovae in pro-
cella et tempestate via*" I: 3. Apud Sachariam „*Dominus
Jehovih buccina clanget, et incedet in procellis meridiei*"
IX: 14. Apud Davidem „*Super impios ventus procellarum,
portio calicis impiorum*" Psalm: XI: 6. Apud Eundem
„*Veniet Deus noster, et non tacebit, circum illum pro-
cella flabit vehementer*" Psalm: L: 3. Apud Hoscheam
„*Ventum serunt, ideo procellam metent*" VIII: 7; per
procellam et tempestatem in his locis significatur dispersio
falsorum et malorum, ex causa quia illi qui in falsis mali
sunt, dejiciuntur in infernum per ventum procellosum. Apud
Davidem „*Qui descendunt mare navibus, facientes opus in
aquis multis; et dixit et constitit ventus procellae, et in
altum sustulit fluctus ejus, subsistere fecit procellam, ut
silerent fluctus ejus*" Psalm: CVII: [23.] 25. 29; haec de
tentationibus et de liberatione ab illis; per ventum procellae
et inde fluctus elevatos maris significantur tentationes, quoniam
tentationes spirituales fiunt per irruptionem falsorum in co-
gitationes, ex quibus conscientiae morsus, ac mentis et animi
dolores, illae significantur per constitit ventus procellae, et
in altum sustulit fluctus ejus; liberatio ab illis significatur
per quod subsistere fecerit procellam ut silerent fluctus. Si-
mile significatur per haec apud Marcum „*Fiebat turbo venti
magnus, et fluctus irruerunt in navim, ita ut illa jam*

impleretur: cum vero Jesus esset in puppi super cervicali dormiens; et expergefecerunt Ipsum, et dicunt Ipsi, annon curae Tibi est, quod pereamus; et expergefactus increpavit ventum, et dixit mari, sile, obmutesce, et quievit ventus, et facta est tranquillitas magna“ IV: 37. 38. 39: et apud Lucam „*Cum navigarent, obdormivit Jesus, cum invasit procella venti lacum, ita ut eo impleretur, et periclitarentur; et accedentes expergefecerunt Ipsum, dicentes, Magister, Magister, perimus: et Ipse expergefactus increpavit ventum et fluctum maris, qui cessarunt, et facta est malacia“* VIII: 23. 24; hoc Miraculum Domini similiter involvit arcana Coeli et interiora Ecclesiae prout omnia reliqua; Miracula Divina a Miraculis non Divinis differunt in eo, quod Miracula Divina quoque significent Divina, quia Divinum est in illis, at Miracula non Divina nihil significent, quia intus in illis nihil Divini est; ac praeterea in descriptione Miraculorum Divinorum in Verbo, et in singulis ejus est sensus spiritualis; hoc Miraculum involvit tentationes spirituales; turbo venti magnus, ut fluctus irruerent in navim, ut illa impleretur, significat illas; et quod cum illi in summo timore essent Jesus expergefactus increpaverit ventum, et dixerit mari, sile, obmutesce, et quievit ventus et facta est tranquilitas magna, significat liberationem ab illis; singula etiam verba ibi sensum spiritualem continent, sed illum singillatim evolvere, non hujus loci est, modo quod turbo et procella venti significet tentationes, quia sunt irruptiones [21]
falsorum seu inundationes mentis a falsis; quod etiam patet ex increpatione venti et fluctuum et a verbis Domini ad mare, sile, obmutesce, sicut dixisset ad illa, seu ad illos, qui inducunt tentationes. Praeterea Venti, qui in Mundo spirituali existunt, ex diversis plagis ibi apparent exsurgere, quidam ex meridie, quidam ex septentrione, et quidam ex oriente; illi qui ex meridie, dispergunt vera apud illos qui in falsis sunt, et qui ex oriente dispergunt bona apud illos qui in malis sunt; quod venti dispergant illa, est quia existunt ex potenti et forti influxu Divini per Coelos in inferiora, ac ubi influit, implet vera et bona, hoc est, illorum mentes et animos qui in veris et bonis sunt, Divino, quare illi, apud quos

interiora quae mentis et animi sunt, mere falsa et mala sunt, et exterius vera mixta falsis et bona mixta malis, non sustinent influxum talem a Divino, unde recipiunt se in sua falsa et mala quae amant, et rejiciunt vera et bona, quae non amant nisi propter se et propter apparentiam: ex his patet, qualem effectum edit Ventus ab Oriente veniens, qui Ventus orientalis vocatur, quod nempe apud malos dispergat omnia bona et vera, quae in forma externa stiterunt coram mundo, et quae loquuti sunt ut apparerent; inde est quod isti Vento adscribatur arefactio et exsiccatio; arefactum significat ubi non bonum, et exsiccatum ubi non verum; ut constare potest a locis in Verbo ubi ille Ventus memoratur; ut apud Ezechielem „*Ecce Vitis plantata, nonne cum attigerit eam Ventus orientalis, exarescet exarescendo*“ XVII: 10. Apud Eundem „*Vitis evulsa est in ira mea, in terram projecta est, et Ventus Orientalis arefecit fructum ejus, divulsae sunt, exaruerunt virgae roboris ejus*“ XIX: 12. Apud Hoscheam „*Ephraim inter fratres ferox, veniet Eurus, Ventus Jehovae e deserto ascendens, et exarescet scaturigo ejus, et exsiccabitur fons ejus; ille depraedabitur thesaurum omnis vasis desiderii*“ XIII: 15. Apud Jonam „*Factum est cum oriretur Sol, praeparavit Deus Ventum orientalem exsiccantem*“ IV: 8. Quod Ventus Orientalis etiam destruat omnia ubi mali sunt, terras eorum, habitationes eorum, thesauros eorum, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 61: causa quod destruat, est quia terrae, habitationes et thesauri in Mundo spirituali correspondentiae sunt, quapropter pereuntibus illis pereunt quoque ea quae correspondent: inde est, quod cum destructa ibi est terra, ubi mali habitaverunt, facies novae terrae pro bonis exsurgat. Quia talis vis inest Vento Orientali in Mundo spirituali, ideo propter correspondentiam adductus est „*Ventus Orientalis quo exsiccaretur Mare Suph*“ Exod: XIV: 21: et qui „*produceret locustam*“ Exod: X: 13: et vocatur „*Ventus durus*“ Esaj: XXVII: 8. et „*confringens naves Tharschisch*“ Psalm: XLVIII: 8: „*frangens in corde marium*“ Ezech: XXVII: 26: et „*dispergens [eos coram] hoste*“ Jerem: XVIII: 17.

420. Super terram, neque super mare, neque super
omnem arborem, quod significet ubivis in Mundo spirituali
usque ad ultima ejus apud quos aliqua perceptio, constat ex
significatione terrae, quod sit universus Mundus spiritualis,
proinde omnes Angeli et spiritus qui ibi sunt; quod terra il-
lum in communi et proximo sensu significet, est quia in
Mundo spirituali aeque sunt terrae, montes, colles, planities,
valles, et quoque maria, ut in nostra tellure, de qua re vi- [22]
deatur supra n: 304. 342. 413; ex significatione maris,
quod sint ultima terrae in Mundo spirituali, ex causa quia
ultimi termini seu fines ibi sunt maria, de qua re videatur
supra n: 342; et ex significatione arboris, quod sit perce-
ptio et quoque cognitio, de qua sequitur: quoniam illa per
terram, mare et arborem significantur, inde tria illa in unum
sensum conjuncta, significant omnia in Mundo spirituali us-
que ad ultima ejus apud quos aliqua perceptio. Quod Arbor
in communi significet perceptionem et cognitionem, est ex
eo quod Hortus significet Intelligentiam, et omnis intelligen-
tia est secundum cognitiones et earum perceptionem, inde
est quod unaquaevis species arborum significet aliquid scien-
tiae et intelligentiae. Quia Arbor in communi significat per-
ceptionem et cognitionem, ideo quoque significat interiora
quae mentis sunt apud hominem, et quoque totum hominem,
nam homo talis est qualia sunt interiora quae mentis ejus,
et haec sunt qualis est perceptio ex cognitionibus: quod
Arbor significet interiora quae mentis sunt, et quoque homi-
nem, videatur supra n: 109. 110: quod Arbor significet
perceptionem et cognitionem, videatur in ARCANIS COELESTI-
BUS n: 103. 2163. 2682. 2722. 2972. 7692: quod
Antiqui Divinum Cultum habuerint in lucis sub arboribus
secundum illarum significationes, n: 2722. 4552: quod id
apud Gentem Judaicam prohibitum fuerit, causa n: 2722:
quod Paradisi et Horti significent intelligentiam, n: 100.
108. 3220; et in Opere de COELO ET INFERNO n: 176; ac
supra n: 110.

421. Vers: 2. 3. *Et vidi alium Angelum ascendentem ab ortu Solis, habentem sigillum Dei vivi, et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum eis damno*

afficere terram et mare: dicens, ne damno afficiatis terram, neque mare, neque arbores, usque dum signaverimus servos Dei nostri super frontibus eorum. Et vidi alium Angelum ascendentem ab ortu Solis, significat Divinum amorem exeuntem a Domino: habentem sigillum Dei vivi, significat Divinam voluntatem: et clamavit voce magna, significat Divinum mandatum: quatuor Angelis, quibus datum eis damno afficere terram et mare, significat inhibitionem adhuc ne influxus intensus fieret: dicens, ne damno afficiatis terram, neque mare, neque arbores, significat ne pereant boni cum malis ubicunque sunt: usque dum signaverimus servos Dei nostri super frontibus eorum, significat quod prius separandi sint qui in veris ex bono sunt.

422. Et vidi alium Angelum ascendentem ab ortu solis, quod significet Divinum amorem exeuntem a Domino, constat ex significatione Angeli, quod sit aliquod Divinum procedens a Domino; per Angelum enim in Verbo in sensu proximo intelligitur integra societas Angelica, in sensu communi autem per Angelum significatur omnis qui recipit Divinum Verum doctrina et vita, at in supremo sensu per Angelum significatur aliquod Divinum quod procedit a Domino, in specie Divinum Verum, de quibus significationibus Angeli videatur supra n: 90. 130. 200. 302. 307; hic itaque per Angelum ascendentem ab ortu solis significatur Divinum procedens ex amore Domini; ortus solis seu Oriens
[23] significat Divinum Amorem Domini, et ascendere inde significat exire et procedere; inde nunc per Angelum ascendentem ab ortu solis significatur Divinus Amor exiens ex Domino; illa quae sequuntur etiam sunt Divini Amoris, ne scilicet laedantur boni. Quod ortus solis significet Divinum Amorem Domini, est quia Dominus in Coelo Angelico est Sol, et Dominus ut Sol apparet ex Divino suo Amore, ubi Dominus ut Sol apparet, ibi in Coelo est Oriens, et quia constanter ibi est, etiam constanter est in ortu; sunt in Mundo spirituli quatuor Plagae, nempe Oriens, Occidens, Meridies et Septentrio, omnes illae plagae determinantur a Sole qui est Dominus, et ubi Sol ibi est Oriens, ex opposito inde est Occidens, ad dextrum est Meridies, et ad sinistrum

est Septentrio; in plaga orientis habitant Angeli qui in amore in Dominum sunt, ex causa quia sub proximo auspicio Domini sunt, influit enim in illos Dominus proxime et directe ex Divino Amore, inde est quod per ortum solis et per Orientem in Verbo significetur Divinus Amor Domini: quod Dominus in Coelo Angelico appareat ut Sol, et quod sit Divinus Domini Amor qui ita appareat, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125: quod Sol in Verbo inde significet Divinum Amorem, supra n: 401: quod omnes Plagae in Mundo spirituali determinentur ab Oriente, ubi est Dominus ut Sol, in Opere de Coelo et Inferno n: 141: quod in Orientali plaga inde habitent qui in bono amoris in Dominum sunt, n: 148. 149, ibi. Saepius in Verbo nominantur plagae, nempe oriens, occidens, meridies et septentrio, et qui non scit aliquid de sensu spirituali Verbi, is credit quod per illas intelligantur plagae in Mundo nostro solari, et inde autumat quod nihil arcani Coeli et Ecclesiae involvant; cum tamen per Plagas in Verbo nominatas intelliguntur plagae in Mundo spirituali, quae prorsus differunt a plagis in nostro Mundo; omnes enim Angeli et spiritus habitant ibi in Plagis secundum quale sui boni et veri; qui in bono amoris in Dominum sunt, habitant in Oriente et Occidente ibi, et qui in Veris ex illo bono sunt, habitant in Meridie et Septentrione; causa quod ita habitent, est quia Dominus ibi est Sol, et ab Ipso ut Sole ibi est omnis Calor et Lux, seu omne bonum et verum, Calor ibi, qui est Calor spiritualis seu bonum amoris, directe influit ab Oriente in Occidentem, et secundum receptionem ab Angelis decrescit, proinde secundum distantias, nam omnis distantia a Domino in Mundo spirituali est secundum receptionem boni et veri ab Ipso: haec est causa, quod in Oriente ibi habitent, qui in bono amoris interiori et inde claro sunt, et in Occidente qui in bono amoris exteriori et inde obscuro sunt: at Lux, quae est Lux spiritualis seu Divinum Verum, etiam directe influit ab Oriente in Occidentem, et quoque influit in latera utrinque, sed cum differentia quod Divinum Verum quod influit ab Oriente in Occidentem in sua essentia sit bonum amoris, at quod in latera utrinque

influit, in sua essentia sit Verum ex illo bono, inde illi qui habitant in meridie et in septentrione, quae plagae utrinque a latere sunt, in luce veri sint, qui in meridie in luce veri clara, et qui in septentrione in luce veri obscura, lux veri
[24] est intelligentia et sapientia: sed de his Plagis videantur plura in Opere de COELO ET INFERNO n: 141 ad 153; hae itaque Plagae intelliguntur in Verbo ubi nominantur, quare etiam significant Divina qualia sunt in illis plagis, nempe Oriens bonum amoris in claro, Occidens bonum amoris in obscuro, Meridies verum ex illo bono in claro, et Septentrio verum ex illo bono in obscuro. Praeterea sunt Plagae in Mundo spirituali quae a plagis nunc memoratis differunt, et inde distant circiter 30 gradibus, quae sunt sub auspicio Domini ut Luna, nam Dominus apparet ut Sol illis qui in amore in Ipsum sunt, ast ut Luna illis qui in charitate erga proximum et inde fide sunt, de qua apparentia videatur etiam in Opere de COELO ET INFERNO n: 118. 119. 122; in Plaga orientali et occidentali ibi habitant qui in bono charitatis erga proximum sunt, ac in meridionali et septentrionali plaga ibi qui in veris ex illo bono sunt, quae vera fidei vocantur: hae plagae etiam aliquoties intelliguntur in Verbo, ubi agitur de illis veris et de illo bono. Ex his constare potest, quod qui non scit aliquid de Plagis Coeli, de quibus nunc dictum est, non scire possit spiritualia Verbi, ubi illae Plagae nominantur; ut in sequentibus locis; apud Esajam „*Ab Oriente adducam semen tuum, et ab Occidente colligam te, dicam septentrioni da, et meridiei ne inhibe; adduc filios meos e longinquo, et filias meas ab extremitate terrae*“ XLIII: 5. 6; agitur ibi de Jacobo et Israële; qui non scit quod per illas plagas intelligantur spiritualia, quae supra dicta sunt, credere potest quod intelligatur quod filii Israëlis et Jacobi colligendi sint ab undequaque; sed per Jacobum et Israëlem intelligitur Ecclesia, quae ab illis qui in bono amoris et in veris ex illo bono sunt, et per semen illorum intelliguntur omnes qui ab illa Ecclesia; quod adducendi et colligendi sint qui in bono amoris sunt, intelligitur per ab oriente adducam semen tuum, et ab occidente colligam te; et quod illi qui in veris ex illo bono sunt, intelligitur per

dicam septentrioni da, et meridiei ne inhibe; quod omnes qui in veris et bonis illis sunt usque ad illos qui in ultimis adducentur, significatur per adduc filios meos e longinquo, et filias meas ab extremitate terrae, filii sunt qui in veris, ac filiae qui in bonis, e longinquo et ab extremitate terrae, significat qui in ultimis veris et bonis Ecclesiae. Similia per illas plagas significantur in sequentibus his locis; apud Davidem „*Jehovah redemptos e terris congregabit ab ortu et ab occasu, a septentrione et a mari,*“ Psalm: CVII: 3: apud Mosen „Dixit Jehovah ad Jacobum in somnio; *erit semen tuum sicut pulvis terrae, et expandet se versus Occidentem et versus Orientem, versus Septentrionem et versus Meridiem*“ Genes: XXVIII: 14: apud Lucam „*Venient ab Ortibus et Occasibus, et a Septentrione et Meridie, accumbentes in Regno Dei*“ XIII: 29. Plurimis in locis dicitur solum ab Oriente ad Occidentem, et non simul a Meridie et Septentrione, et per illos intelliguntur omnes qui in bono amoris in Dominum sunt et in bono charitatis erga proximum; illae plagae involvunt etiam binas reliquas, ex causa quia omnes qui in bono sunt, etiam in veris sunt, bonum enim et verum ubique unum agunt; hi itaque intelliguntur ubi nominatur ab Oriente ad Occidentem; apud Matthaeum „*Multi ab Oriente usque* [*et*] *ab Occidente venient, et accumbent cum Abrahamo, et Isaco et Jacobo in Regno coelorum*“ VIII: 11; apud Lucam in loco supra citato Cap. XIII: 29, dicitur de accumbentibus in Regno Coelorum, quod venturi ab ortibus et occasibus, a septentrione et meridie, hic modo ab Oriente et ab Occiden- [25]
te, ex causa quia per binas illas plagas intelliguntur simul binae reliquae, ut dictum est: similiter in sequentibus; apud Malachiam „*Ab ortu solis ad occasum magnum Nomen meum inter gentes*“ I: 11: apud Davidem „*Ab ortu solis ad occasum laudatum Nomen Jehovae*“ Psalm: CXIII: 3: apud Esajam „*Timebunt ab Occasu solis Nomen Jehovae, et ab Ortu solis gloriam Ipsius*“ LIX: 19: apud Eundem „*Ut cognoscant ab Ortu solis et ab Occasu, quod non praeter Me*“ XLV: 6: apud Davidem „*Deus Deus Jehovah loquitur, et convocabit terram ab Ortu solis ad*

occasum ejus" Psalm: L: 1: apud Sachariam *„Ecce Ego liberans populum meum e terra Orientis et e terra Occidentis"* VIII: 7; in illis locis ab ortu et ab occasu significat omnes qui in bonis et veris Coeli et Ecclesiae sunt. Similia significantur per Plagas secundum quas *„mensuratum est Templum"* Ezech: XLII: et secundum quas *„in haereditatem daretur terra"* Ezech: XLVII: 13. seq: ac *„distribueretur inter tribus Israëlis"* Ezech: XLVIII: tum secundum quas *„filii Israëlis metarentur castra„* Num: II: ac secundum quas *„proficiscerentur"* Num: X: et secundum quas *„Portae novae urbis essent"* Ezech: XL: et Apoc: XXI: 13, praeter similia alibi; quod Templum secundum plagas apud Ezechielem mensuratum sit, et quod terra secundum plagas inter Tribus distributa, apud Eundem, et quoque apud Josuam; tum quod filii Israëlis secundum plagas castrametati sint, et quoque eodem ordine profecti, erat quia omnia secundum plagas in Mundo spirituali ordinata sunt, non solum in communi, sed etiam in particulari; in communi habitant omnes Angeli et spiritus secundum status boni et veri apud illos in Plagis correspondentibus, ut supra dictum est; in particulari simile fit, in omnibus enim conventibus sortiuntur illi, qui ibi sunt, loca in plagis quae correspondent statibus vitae eorum; in Templis ibi similiter sedent, etiam in domibus similiter habitant, verbo omnia et singula ibi ordinata sunt secundum plagas Coeli, forma enim Coeli est in omni particulari qualis est in communi: ex his constare potest, quid significatur per ordinationes secundum plagas in Verbo, et quoque per plagas secundum quas aedificatum est Tabernaculum, et quoque secundum quas aedificatum est Templum a Salomone; praeter alia. Haec de Plagis in genere: quod Oriens significet Dominum quoad Divinum Amorem, et inde apud illos qui recipiunt, bonum amoris in Dominum, constare potest a sequentibus locis; apud Ezechielem *„Deduxit me ad portam Templi quae spectans versus Orientem, cum ecce gloria Dei Israëlis venit a via Orientis, et vox Ipsius sicut vox aquarum multarum, et terra illustrata a gloria Ipsius. Gloria Jehovae intravit in Domum via portae cujus facies versus Orientem: tunc*

sustulit me spiritus, et introduxit me in atrium interius, cum ecce implevit gloria Jehovae domum" XLIII: 1. 2. 4. 5; agitur ibi de constructione novi Templi, per quod significatur nova Ecclesia a Domino instauranda; et quia introductio fit per bonum amoris in Dominum et per verum ex illo bono, ideo visa est porta quae spectabat Orientem, et Deus Israëlis veniens a via Orientis, per portam significatur introductio et aditus, per Deum Israëlis intelligitur Dominus, per Orientem bonum amoris ab Ipso in Ipsum, et per gloriam verum ex illo bono; intrat enim Dominus in Coelum et inde in Ecclesiam ex Divino suo amore, qui in Coelis apparet ut Sol, [26]
ut supra dictum est, inde est omne Divinum Bonum ac Divinum Verum ibi; simile significatur per quod visa gloria Jehovae intrare in Domum via portae cujus facies versus Orientem, et per quod gloria Jehovae impleverit Domum, per Domum seu Templum significatur Coelum et Ecclesia; per gloriam in Verbo significatur Divinum Verum procedens a Domino, per gloriam Dei Israëlis Divinum Verum illustrans illos qui in Regno spirituali Domini sunt, et per gloriam Jehovae Divinum Verum illustrans illos qui in Regno coelesti Domini sunt; quod Divinum Verum dicatur Gloria, est quia illud est Lux Coeli, et ex Luce illa est omnis splendor, magnificentia et gloria ibi, quicquid enim coram oculis apparet in Coelis, est ex illa Luce; inde etiam dicitur quod terra illustrata sit a gloria Ipsius, per terram intelligitur Ecclesia; influxus ejus versus inferiora undequaque significatur per quod vox Ipsius sicut vox aquarum multarum, vox significat influxum, et aquae significant vera. Apud Eundem *„Postea reduxit me via portae sanctuarii exterioris spectantis orientem, quae vero clausa; sed Jehovah Deus Israëlis intrabit per illam"* XLIV: 1. 2; apud Eundem *„Porta atrii interioris spectans Orientem erit clausa sex diebus operis, sed in die sabbathi aperietur"* XLVI: 1; per portam spectantem orientem etiam hic significatur introductio in Coelum et in Ecclesiam a Domino per bonum amoris procedens ab Ipso, hoc itaque intelligitur per Orientem; et quod illud a Domino, significatur per quod Jehovah Deus Israëlis intrabit per illam portam; quod introductio fiat per cultum Ipsius

ex illo bono, significatur per quod in die sabbathi aperietur; et quod quando non cultus ex illo bono non fiat introductio, significatur per quod porta illa sex diebus operis clausa esset. Apud Eundem *„Sustulerunt Cherubi alas suas, et stetit ad ostium portae [domus] Jehovae ad Orientem, et gloria Dei Israëlis super illis sursum“* X: 19; per Cherubos significatur Dominus quoad Divinam Providentiam et quoad tutelam ne adeatur nisi quam per bonum amoris, videatur supra n: 152 f: 277; et quia Dominus per Cherubos significatur, et a Domino ut Sole, ubi est oriens, procedit omne bonum amoris, et omne verum ex illo bono, ideo visi sunt Cherubi stetisse ad ostium portae domus Jehovae ad Orientem, et visa est Gloria Dei Israëlis super illis sursum, per Domum Jehovae, per orientem, et per gloriam Dei Israëlis hic similia significantur quae supra. Apud Esajam *„Quis excitavit ab Oriente, quem in justitia vocavit ad sequelam sui, dedit coram Ipso gentes, et regibus dominari fecit“* XLI: 2; haec de Domino, qui dicitur excitatus ab Oriente, quia conceptus ex Ipso Divino, quod in sua essentia est Divinus Amor, ex quo etiam Dominus est Sol Coeli Angelici; vocare in justitiam, significat ad restituendum Coelum et Ecclesiam; Justitia enim Domini in Verbo significat, quod ex propria potentia salvaverit Genus Humanum, quod factum est per quod redegerit omnia in Coelis et Infernis in ordinem, videatur supra n: 293: quid caetera significant, supra n: 357, explicatum est. In Libro II Samuëlis *„Spiritus Jehovae loquutus est in me, dixit Deus Jsraëlis, mihi loquuta est Petra Jsraëlis; sicut Lux mane oritur sol, mane sine nubibus, a splendore post pluviam gramen e terra“* XXIII: 2. 3. 4; Deus Israëlis et Petra Israëlis est Dominus, qui quia est Sol Coeli Angelici, et ex Ipso ut Sole procedit et
[27] influit omne Divinum Verum quod illustrat Angelos et homines, et dat intelligentiam et reformat, dicitur sicut Lux mane cum oritur Sol, mane sine nubibus, a splendore post pluviam gramen e terra, Lux mane cum oritur Sol, significat Divinum Verum a Domino ut Sole, mane sine nubibus significat id purum, pluvia significat ejus influxum, et gramen e terra significat inde intelligentiam et reformationem; hae enim signifi-

eantur per gramen, quia gramen e terra nascitur ex Sole mundi post pluviam, at intelligentia ex Domino ut Sole per influxum Divini Veri. Apud Esajam „*Super Te exorietur Jehovah, et gloria Ipsius super Te videbitur; et ambulabunt gentes ad Lúcem tuam, et reges ad splendorem ortus tui*“ LX: 2. 3; haec de Domino, Divinum in Ipso intelligitur per super Te exorietur Jehovah, et gloria Ipsius super Te videbitur, Divinum Bonum Divini Amoris intelligitur per super Te exorietur Jehovah, ac Divinum Verum ex illo bono intelligitur per gloria Ipsius super Te videbitur; gentes significant illos qui in bono sunt, ac reges illos qui in veris ex bono; de illis dicitur quod ambulabunt ad lucem tuam, per quod significatur vita secundum Divinum Verum, et de his quod ambulabunt ad splendorem ortus tui, per quod significatur vita intelligentiae ex Divino Bono, ambulare significat vivere, lux Divinum Verum, ac splendor ortus Divinum Verum ex Divino Bono unde intelligentia. Apud Ezechielem „*Sustulerunt Cherubi alas suas, et gloria Dei Israëlis super iis sursum, et ascendit gloria Jehovae super medio urbis, et stetit super monte ab oriente urbis*“ XI: 22. 23; per Cherubos significatur Dominus quoad Divinam Providentiam et Tutelam, et per gloriam Dei Israëlis significatur Divinum Verum procedens a Domino, ut supra, et quia Divinum Verum, quod est Lux, procedit a Domino ut Sole in Coelo Angelico, ideo visum est quod ascenderit gloria Jehovae desuper medio urbis, et steterit super monte ab Oriente urbis, per urbem intelligitur Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia quoad doctrinam, et quia doctrina Ecclesiae est ex Divino Vero, ideo visum est quod gloria Jehovae ascenderit super medio urbis; et quia omne Divinum Verum procedit a Domino ut Sole, ubi est Oriens, ideo visum est quod steterit super monte ab Oriente urbis; mons ab oriente urbis erat Mons olivarum; quod Mons olivarum significet Divinum Amorem Domini, et quod ideo Dominus ex solito super illo commoratus sit, videatur supra n: 405; et quod Mons Olivarum fuerit ante facies Hierosolymae ab Oriente, videatur Sachar: Cap: XIV: 4. Apud Eundem „*Reduxit me ad ostium Domus, ubi ecce aquae exeuntes de sub limine*

domus versus Orientem, quia facies Domus oriens, et aquae descendentes desubter a latere Domus dextro, a meridie Altaris. Eduxit me via portae versus Septentrionem, et circumduxit me via externa ad portam externum via spectante Orientem, ubi ecce aquae emanantes ex latere dextro. Dixit ad me, aquae hae exeuntes ad terminum orientalem, et descendunt in planitiem, ac veniunt versus mare, in mare emissae ut sanentur aquae, unde fit, omnis anima vivens, quae reptat, quocunque veniunt fluvii, vivit, unde fit piscis multus valde: juxta fluvium ascendit super ripa ejus hinc et illinc omnis arbor cibi, cujus non decidit folium, neque consumitur fructus ejus" XLVII: 1. 2. 8. 9. 12; describitur hic nova Ecclesia in Coelis et in terris a Domino instauranda, quando omne Divinum ex Divino Humano Ipsius procedet, nam ante
[28] adventum Domini Divinum processit ex Divino Ipsius quod Patrem vocat, sed hoc non pertigit ad ultima postquam Ecclesia vastata fuit; per Domum ibi significatur Ecclesia, per portam ejus aditus et introductio; per Orientem Dominus ubi Divinus Ipsius Amor apparet ut Sol; et per aquas inde exeuntes significatur Divinum Verum exinde procedens; per planitiem et mare significantur ultima Ecclesiae, seu ubi illi qui in ultimis veris et bonis sunt, quia naturales et sensuales ac parum spirituales, ad quos prius non pertigit Divinum; quod sanatae sint aquae maris per influxum fluvii ab oriente, significat vitam a Divino etiam illis post adventum Domini; piscis multus valde significat copiam cognitionum et scientificorum quae etiam vitam spiritualem apud illos adipiscentur; fructificatio boni et multiplicatio veri significatur per quod super ripa fluvii ascendet omnis arbor cibi, cujus non decidit folium, et non consumitur fructus: ex his constare potest, quid singula in serie ibi significant, et quod Oriens, a quo omnia illa, significet Dominum ac Divinum Ipsius Amorem. Simile significatur apud Sachariam *„Fiet in die illo exibunt aquae vivae ex Hierosolyma, pars earum ad Mare orientale"* XIV: 8; agitur etiam ibi de Domino, in die illo significat adventum Ipsius, ac mare orientale significat ultimum finem versus

orientem in Mundo spirituali, ubi non receptio Divini Veri ante adventum Domini, ac dein receptio cum illud processit ex Divino Humano Ipsius: quod ultima in Mundo spirituali sint sicut maria, videatur supra n: 342: et quod ibi siccitates et vastitates, apud Joëlem Cap: II: 20. Quoniam Dominus in Coelo ubi Angeli, apparet ut Sol, ac ibi est Oriens, ideo „*Aharon de sanguine juvenci, cum expiaret pro se et domo sua, spargebat ad facies Propitiatorii versus Orientem*" Levit: XVI: 14. 15: et ideo „*Moses et Aharon, et filii ejus castra metabantur ante Tentorium Conventus versus Orientem*" Num: III: 38: et „*quoque Tribus Jehudae*" Num: II: 3; per Mosen, Aharonem, ac filios, et per Tribum Jehudae repraesentabatur Dominus quoad Divinum Bonum ac Divinum Verum procedens ex Divino Amore; inde illorum castra erant versus Orientem. Ideo etiam Antiqui in adorationibus verterunt facies suas ad Orientem Solis: ac ideo sua Templa aedificarunt, ut Anteriora, ubi adytum, spectarent Orientem; quod etiam hodie fit ex usu vetusto. Universum etiam Coelum Angelicum vertitur ad Dominum ut Solem, ita jugiter ad Orientem: omnia etiam interiora Angelorum in Coelis illuc versa sunt; inde est quod Angeli Coeli vertant facies suas ad Dominum; de qua conversione videantur plura memoratu digna in Opere de Coelo et Inferno, n: 17. 123. 142. 143. 144. 272. Quia Dominus est Oriens, ideo dicitur apud Matthaeum „*Sicut fulgur exit ab Oriente et apparet usque ad Occidentem, ita erit adventus Filii hominis*" XXIV: 27. Quoniam per Orientem Solis, ubi de hominibus, significatur bonum amoris procedens a Domino ut Sole, receptum ab illis, ideo dicitur in Libro Judicum „*Pereant omnes inimici tui Jehovah, sed amantes Ipsum sicut oriri solis in robore suo*" V: 31; haec in Cantico Prophetico Deborae et Baraki, et de amantibus Jehovam, qui sunt qui in bono amoris in Dominum sunt, dicitur sicut oriri Solis in robore suo. Apud Mosen „*Josepho erit de primitiis Montium Orientis, et de pretiosis collium saeculi*" Deutr: XXXIII: 15; per Josephum in sensu repraesentativo significatur Regnum Spirituale Domini, quare de illo [29]
dicitur, quod erit ei de primitiis montium Orientis, et de pre-

tiosis collium saeculi, et per primitias montium Orientis significantur genuina bona amoris in Dominum, et inde charitatis erga proximum, montes orientis sunt bona amoris in Dominum, primitiae sunt genuina et primaria, et colles saeculi sunt bona charitatis erga proximum, haec cum genuina sunt, dicuntur pretiosa; reliqua in Josephi benedictione videantur explicata supra n: 405. Antiquis temporibus in pluribus Regnis Asiae fuit Ecclesia, ut in terra Canaane, in Syria et Assyria, in Arabia, Aethiopia, Aegypto, Chaldaea, in Tyro et Sidone, ac alibi, sed Ecclesia apud illos erat Ecclesia repraesentativa, repraesentabantur enim in singulis cultus et in singulis statutis eorum spiritualia et coelestia, quae sunt interna Ecclesiae, ac in supremo sensu Ipse Dominus; haec repraesentativa cultus et statutorum permanserunt apud plures usque ad adventum Domini, et inde cognitio de adventu Ipsius; ut constare potest ex Propheticis Bileami, qui fuit ex Syria, qui de Domino praedixit, his verbis „*Video etsi non jam, conspicio Eum etsi non propinquus, orietur Stella ex Jacobo, et surget sceptrum ex Israële*“ Num: XXIV: 17; quod dein patuit ex eo, quod sapientes quidam ex Orientalibus, quando nátus est Dominus, viderint stellam ab oriente, quam sequuti, de qua ita apud Matthaeum „*In diebus Herodis Regis Sapientes ab Orientalibus advenerunt Hierosolymam, dicentes, ubi est natus Rex Judaeorum, vidimus Ipsius stellam in Oriente, et venimus adorare Ipsum: et ecce stella, quam viderunt in Oriente, praeivit illis usque dum veniens stetit supra ubi erat Puer*“ II: 1. 2. 9. Quoniam Dominus est Oriens, ideo visa est stella illis ex Oriente; et quia in cognitione erant de adventu Domini ex repraesentativis quae apud illos, ideo stella visa est et praeivit, primum ad Hierosolymam, per quam ipsa Ecclesia quoad doctrinam et quoad Verbum repraesentabatur, et inde ad locum ubi Dominus infans erat; etiam stella significat cognitiones boni et veri, ac in supremo sensu cognitionem de Domino; quod stellae in Verbo significent cognitiones boni et veri, videatur supra n: 72. 179. 402; et quia Orientales in illis cognitionibus erant, ideo etiam dicti sunt filii Orientis; quod

ita dicti qui ex Arabia, constat apud Jeremiam Cap: XLIX: 28; per filios Orientis in Verbo etiam significantur cognitiones boni et veri; similiter per Kedarem seu Arabiam: quod Hiob fuerit ex filiis Orientis, patet apud illum Cap: I: 3. Sicut pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita quoque Oriens, et in eo sensu significat amorem sui, ex causa quia hic amor est oppositus amori in Dominum; in hoc sensu nominatur Oriens apud Ezechielem Cap: VIII: 16: et apud Esajam Cap: II: 6. Quod Oriens significet Dominum quoad Divinum amorem, et inde bonum amoris in Ipsum, amplius adhuc constare potest ex illis quae de Sole et de Mane supra ostensa sunt, de Sole n: 401; et de Mane n: 179; nam ubi Sol est in Coelo Angelico, ibi est Oriens; et quia Mane est ubi Sol oritur, et ibi Sol est semper in Ortu et nusquam in Occasu, inde Mane quoque simile significat.

423. Habentem sigillum Dei vivi, quod significet Divinam Voluntatem, constat ex significatione habere sigillum alicujus, quod sit in mandato habere, nam mandatum sigillo confirmatur, inde habere sigillum Dei vivi, est ha- [30]
bere Divinum mandatum: quod Divinum mandatum hic sit Divina voluntas, est quia per Angelum ascendentem ab ortu Solis, qui habebat sigillum, significatur Divinus Amor exiens a Domino, et quicquid ex Divino Amore exit, hoc est Divina Voluntas: sunt etiam mandata Divina, quae non ex Divina voluntate, sed ex venia et permissione, quorum plura data sunt filiis Israëlis, sicut quod liceret eis plures uxores ducere, ac libellos repudii dare, praeter similia alia; illa mandata erant ex permissione, data propter duritiem cordis illorum, ut constat ex Domini verbis apud Matthaeum Cap: XIX: 8: et Marc: Cap: X: 4. 5; sed mandata quae immediate ex Divino Amore sunt, illa omnia sunt Divinae voluntatis; quare etiam dicitur sigillum Dei vivi, Dominus enim Deus vivus vocatur ex Divino Amore, nam Amor est ipsa vita hominis, et Divinus Amor est ex quo omnium vita.

424. Et clamavit voce magna, quod significet Divinum mandatum, constat ex significatione vocis magnae,

[illegible] ipsum man- [illegible] scilicet quatuor [illegible] mare, neque arbo- [illegible] Dei super frontibus [illegible] clamavit est quia [illegible] amoris, et quoque [illegible] amoris, ac [illegible] supra n: 336. 337; [illegible] sunt amoris, supra n: [illegible] erat ex Divino [illegible] voce magna.

[illegible] dicens ne damno affi- [illegible] significet inhibitionem adhuc ne [illegible] ex praecedentibus, ubi dictum est [illegible] a malis per influxum remissum [illegible] videatur supra n: [illegible] per influxum remissum et [illegible] a malis, et per influxum intensum et [illegible] in nunc sequentibus agitur primum de separatione bonorum a malis, quae separatio fit per influxum remissum, ideo per illa verba significatur inhibitio ne adhuc influxus intensus fiat: nam per quatuor Angelos super quatuor angulis terrae retinentes quatuor ventos terrae significatur Divinum a Domino procedens et ejus influxus in universum Mundum spiritualem, videatur supra n: 417. 418; et per terram et mare significatur ubivis usque ad ultima ejus, n: 420.

426. Dicens, ne damno afficiatis terram, neque mare, neque arbores, quod significet ne pereant boni cum malis ubicunque sunt, constat ex significatione damno afficere, quod sit perire, de qua sequitur: et ex significatione terrae, maris et arborum, quod sit ubivis in Mundo spirituali usque ad ultima ejus, apud quos aliqua perceptio, de qua supra n: 420, proinde boni cum malis ubicunque sunt; quod hic sensus in illis verbis sit, constat ex serie rerum in sensu spirituali, agitur enim in nunc sequentibus de separatione bonorum a malis, quae separatio significatur per signationem servorum Dei super frontibus, perque duo-

decim millia ex unaquavis tribu, et per illos qui induti stolis [31]
albis apparuerunt, de quibus omnibus agitur in hoc Capite; per hos et per illos intelliguntur boni, qui prius a malis separandi sunt, antequam mali dejiciuntur in infernum: et quia separatio bonorum a malis ac ejectio malorum in infernum fit per influxum Divinum ex Domino ut Sole, separatio bonorum a malis per influxum lenem et remissum, ac dejectio malorum in infernum per influxum fortem et intensum, ut supra n: 413. 418. 419 ostensum videatur, ideo de priori influxu, per quem separantur boni a malis, agitur in tribus his versibus, ac de bonis qui separati sunt, in sequentibus hujus Capitis usque ad finem: sed primum hic aliquid dicetur de eo, quod nisi boni prius separentur a malis, antequam mali dejiciuntur in infernum, boni simul cum malis perituri sint; boni enim qui adhuc in Coelum non elevati sunt, sed elevandi postquam ejecti sunt mali, illi communicationem admodum propinquam habuerunt cum malis per cultum horum externum, nam ut supra dictum est, et quoque in Opusculo de Ultimo Judicio n: 59. 70, ostensum, mali, qui usque ad Ultimum Judicium tolerati sunt, in cultu externo fuerunt, non tamen in aliquo interno, nam ore et gestibus praetulerunt et dissimularunt sancta Ecclesiae, at non anima et corde, quare per externum cultum communicabant cum illis, qui interius etiam boni fuerunt; propter illam communicationem non prius dejici potuerunt mali antequam ab illis separati fuerint boni; nam si simul, tunc boni, cum quibus mali per externum cultum conjunti fuerunt, damno afficerentur, hoc est, perirent, illos enim mali secum auferrent: hoc quoque est quod Dominus praedixit apud Matthaeum *„Simile est Regnum Coelorum homini seminanti bonum semen in agro suo; sed dum dormiverunt homines, venit ejus inimicus, et seminavit zizania et abivit: quum vero germinavit herba, et fructum fecit, tunc apparuerunt etiam zizania: accedentes autem servi Patrisfamilias, dixerunt illi, Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo, unde ergo habet zizania: hic vero dixit, inimicus homo hoc fecit: servi autem dixerunt illi, visne ergo abeuntes colligamus*

ea; ipse vero dixit, non, ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum illis triticum, sinite una crescere utraque usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus, colligite prius zizania, et colligate ea in fasciculos ad comburendum ea, triticum vero colligite in horreum meum" XIII: 24 ad 30; per hominem seminantem intelligitur Dominus; per agrum intelligitur Mundus spiritualis et Ecclesia, ubi sunt tam boni quam mali; per semen bonum et triticum intelliguntur boni, ac per zizania intelliguntur mali; quod non separari possent prius quam tempore Ultimi Judicii propter conjunctionem supradictam, intelligitur per responsum ad servos qui voluerunt colligere prius zizania, hoc est, separare malos a bonis, ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum illis triticum, sinite una crescere utraque usque ad messem; messis est Ultimum Judicium: quod illa significentur, docet Ipse Dominus, dicens *„Qui seminat bonum semen est Filius hominis; ager est Mundus; semen sunt filii Regni; zizania sunt filii mali; messis est consummatio saeculi; quemadmodum colliguntur zizania, et igne comburuntur, sic erit in consummatione saeculi"* Vers: 37. 38. 39. 40, in eodem Capite; inde patet, quod homo Paterfamilias seminans bonum semen
[32] sit Dominus, qui se vocat ibi Filium hominis; quodque ager sit Mundus, per quem intelligitur Mundus spiritualis et Ecclesia, ubi tam boni quam mali; quod is Mundus intelligatur, patet ex eo quod dicatur quod Regnum Coelorum sit simile homini seminanti bonum semen in agro suo, Regnum Coelorum est Mundus spiritualis et Ecclesia; id etiam patet ex eo, quod dicantur illa de Ultimo Judicio, ac Ultimum Judicium peragitur in Mundo spirituali, et non in nostro Mundo, ut ostensum videatur in Opusculo de ULTIMO JUDICIO: quod bonum semen et triticum sint boni, qui ibi vocantur filii Regni; et quod zizania sint mali ibi, qui vocantur filii mali; et quod messis quando separatio fiet, sit tempus ultimi Judicii, nam dicitur messis est consummatio saeculi, consummatio saeculi est tempus ultimi Judicii, videatur supra n: 397: quod tunc colligentur zizania in fasciculos ad comburendum, ac triticum congregandum sit in horreum, significat quod mali secundum

genera et species mali, quod apud illos, colligendi sint et rejiciendi in infernum, ita fit cum malis quando rejiciuntur, hoc intelligitur per collectionem in fasciculos; et quod boni conservandi sint, intelligitur per congregationem tritici in horreum, horreum est ubi collectio bonorum: ex his constare potest, quod separatio bonorum a malis plenaria fiat tempore ultimi Judicii, et quod prius non fieri possit, propter conjunctionem supradictam, et quod alioquin perirent boni cum malis, nam dicitur, ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum illis triticum, et dicitur amplius, sinite una crescere usque ad messem, hoc est, ad consummationem saeculi. Nunc quia separatio bonorum a malis fit per influxum lenem et remissum Divini procedentis a Domino, ac ejectio malorum in infernum per influxum Divini fortem et intensum, constare potest quomodo omnia illa, quae continentur in tribus primis Versibus hujus Capitis, intelligenda sunt, dum ex sensu spirituali scitur quid significatur per ventos qui retinerentur ne laederetur terra, mare et arbor, antequam servi Dei signati sunt super frontibus. Quomodo ipsa separatio fit, etiam paucis dicetur; quando boni separantur a malis, quod fit a Domino per influxum Divini Ipsius remissum ac per inspectionem in illa quae sunt affectionis spiritualis apud Angelos et spiritus, tunc facit Dominus ut illi qui interius et inde quoque exterius boni sunt, vertant se ad Ipsum, et sic avertant se a malis, et cum se avertunt fiunt inconspicui malis, hoc enim commune est in Mundo spirituali, quod cum aliquis avertit se ab alio, fiat inconspicuus, quo facto mali separati sunt, ac simul etiam a sancto quod in externis mentiti sunt, et sic spectant ad infernum, quo etiam mox conjiciuntur; de conversione illa videantur plura in Opere de Coelo et Inferno, n: 17. 123. 142. 144. 145. 151. 153. 251. 255. 272. 510. 548. 561: quod mali, qui in externo cultu, seu in externa pietate et sanctitate potuerunt esse, tametsi non in aliqua interna, usque ad Ultimum Judicium tolerati fuerint, et non amplius; cur ita, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 59 et n: 70.

427. Usque dum signaverimus servos Dei nostri super

frontibus eorum, quod significet quod prius separandi sint qui in veris ex bono sunt, constat ex significatione signare, quod sit distinguere et separare, de qua sequitur; ex significatione servorum Dei, quod sint qui in veris ex bono sunt, de qua supra n: 6; et ex significatione frontis, quod sit
[33] bonum amoris: quod frons sit bonum amoris est ex correspondentia, omnia enim quae apud hominem sunt in toto corpore, tam quae intra illud quam quae extra, correspondent Coelo, nam universum Coelum est sicut unus Homo in conspectu Domini, ita ordinatum ut correspondeat omnibus et singulis hominis; tota facies, ubi sensoria visus, olfactus, auditus et gustus sita sunt, correspondet affectionibus et inde cogitationibus in genere, oculi correspondent intellectui, nares perceptioni, aures auscultationi et obedientiae, et gustus desiderio sciendi et sapiendi; frons autem correspondet bono amoris, ex quo omnia illa sunt, supremum etiam faciei facit, ac immediate includit anteriorem et primariam partem Cerebri, unde intellectualia hominis: inde est quod Dominus aspiciat Angelos in fronte, ac Angeli Dominum per oculos, et hoc quia frons correspondet amori, ex quo Dominus illos aspicit, et oculi correspondent intellectui, ex quo illi aspiciunt Dominum; dat enim Dominus se videri per influxum amoris in intellectum eorum, de qua re videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 145. 151: et quod universum Coelum in toto complexu referat unum Hominem, in eodem Opere n: 68 ad 86: et quod inde correspondentia sit omnium Coeli cum omnibus hominis, n: 87 ad 102: exinde patet quid significatur per signari super frontibus, quod nempe in bono amoris in Dominum a Domino esse, et per id distingui ac separari ab illis qui non in amore illo sunt; aspicit enim Dominus illos in fronte, ac implet illos bono amoris, ex quo illi aspiciunt Dominum cogitatione ex affectione: reliqui non in fronte aspici possunt a Domino, quia avertunt se ab Ipso, ac vertunt se ad amorem oppositum, a quo implentur et trahuntur: quod quisque in Mundo spirituali, et quoque homo quoad spiritum suum, vertat faciem ad amorem regnantem, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 17. 123. 142. 143. 144. 153. 552. Quod signari, non sit signari,

sed in illum statum redigi, ut agnosci possint quales sunt, proinde ut conjungantur cum illis qui in simili statu sunt, ac separentur ab illis qui in dissimili; hoc significatur per signari et per signum in sequentibus his locis; apud Ezechielem *„Dixit Jehovah ad virum indutum linteis, transi per medium urbis, per medium Hierosolymae, et signa signum super frontibus virorum gementium et suspirantium super omnibus abominationibus factis in medio ejus: et transite per urbem post illum, et percutite, nec parcat oculus vester, neque clementia utamini; sed contra ullum virum, super quo signum, ne appropinquate“* IX: 4. 5. 6; agitur etiam hic de separatione bonorum a malis, ac per signari super frontibus, simile significatur quod in hoc loco Apocalypseos, nempe distingui et separari a malis, ac conjungi bonis; de ejectione et damnatione malorum postea etiam agitur; illi qui in bono sunt, describuntur per gementes et suspirantes super omnibus abominationibus factis in medio urbis Hierosolymae; gementes et suspirantes super abominationibus sunt qui non in malis et inde falsis sunt, gemitus et suspirium super illis significant aversionem et dolorem pro illis, Hierosolyma est Ecclesia, et urbs est doctrina: ejectio et damnatio malorum postea describitur per quod transirent per urbem post illum, et percuterent, nec parceret oculus; percutere et occidere significat damnari, nam mors spiritualis, quae est damnatio, significatur in Verbo per mortem natura- [34]
lem. Apud Esajam *„Veniet ad congregandum omnes gentes et linguas, ut veniant et videant gloriam meam, et ponam in illis signum“* LXVI: 18. 19; haec dicta sunt de Domino, ac de nova Ecclesia ab Ipso instauranda, proinde de Novo Coelo et Nova Terra, ut patet a Vers: 22 in illo Capite; per congregare omnes gentes et linguas simile significatur quod per congregare electos a quatuor ventis, Matth: XXIV: 31; congregare significat adsciscere Sibi qui Ipsius sunt; gentes significant illos qui in bono sunt, et linguae illos qui in vita secundum doctrinam sunt; venire et videre gloriam Domini significat illustrari Divino Vero et inde frui gaudio coelesti, gloria enim Domini significat Divinum Verum et ex illo illustrationem et gaudium; ponere in illis

signum significat distinguere et separare a malis, et conjungere bonis. Legitur de „*Caino, quod Jehovah posuerit ei signum, ne quis occideret illum*“ Genes: IV: 15; qui non scit id arcanum Verbi, quod per personas in Historicis ibi nominatas in sensu spirituali intelligantur res, seu quod unaquaevis persona ibi aliquid rei Ecclesiae et Coeli repraesentet, et inde id significet, non scire aliud potest quam Historicum literae, in quo non plus Divini apparet quam in Historiis aliis; cum tamen in Verbo tam in Propheticis quam in Historicis, in omnibus et singulis ejus est Divinum quod in litera non apparet nisi solum illis qui in sensu spirituali sunt et illum norunt: Arcanum spirituale in Historico de Caino et Abele est hoc; Abel ibi repraesentat bonum charitatis et Cainus verum fidei; id bonum et hoc verum etiam in Verbo vocantur fratres, ac Verum fidei primogenitus, ex causa quia vera, quae postea fient fidei, primum acquiruntur et reponuntur in memoria, ut bonum inde sicut ex promptuario hauriat quod sibi conjungat, ac faciat ut sint fidei; verum enim non prius fit fidei quam cum homo vult illud et facit illud, et quantum homo id facit, tantum Dominus conjungit illum Sibi et Coelo, ac influit ex Amore cum bono, ac per bonum in vera, quae homo a pueritia acquisivit, ac conjungit illa bono, ac facit ut sint fidei; prius non sunt nisi quam cognitiones et scientiae, quibus homo adhuc non fidem habet aliam, quam sicut rebus auditis ex alio, a quibus recedere potest si aliter postea cogitat, quare illa fides est fides alterius in se, et non sua, et usque fides sua erit apud hominem, ut maneat illum post mortem, et tunc fit sua, quando id quod credit, videt, vult et facit, tunc enim intrat in hominem, et format spiritum ejus, et fit affectionis et cogitationis ejus, spiritus enim hominis in sua essentia non est nisi quam sua affectio et cogitatio: quod affectionis est, hoc vocatur bonum, et quod inde cogitationis est hoc vocatur verum, homo nec aliud credit verum esse quam quod est affectionis ejus, sed interioris affectionis quae est spiritus ejus; quare quod homo ex interiore affectione cogitat, hoc ejus fides est; et reliqua quaecunque in memoria sua tenet, sive illa hauserit ex Verbo, sive ex doctrina Ecclesiae

per lectionem, sive ex praedicatione, sive ex proprio intellectu, non sunt fides, utcunque putat quod sit, et dicitur ac creditur hodie quod sit: hoc primogenitum et primitivum est quod Cainus in Historico illo repraesentat et significat, nam Cainus erat primogenitus: tale cum creditur esse fides quae [35]
salvat hominem, ac non velle illud et facere illud, hoc est, vivere secundum illud, existit haeresis damnosa quod sola fides salvet qualiscunque vita est, et quod detur fides absque vita, cum tamen id non est fides, sed modo scientia residens extra hominem in ejus memoria, et non intra illum in vita; et si illud vocatur fides, est fides historica, quae fides est fides alterius apud se, et non prius vitam accipit, quam cum id quod hausit, ipse videt quod verum sit, et tunc primum videt cum vult illud et facit illud: cum illa haeresis invalescit, tunc annihilatur charitas quae est bonum vitae, et tandem rejicitur sicut non essentialis ad salutem: hoc repraesentatum est per quod Cainus occiderit Abelem fratrem suum, fides enim et charitas, seu verum fidei et bonum charitatis dicuntur fratres in Verbo, ut supra dictum est: quod Jehovah posuerit Caino signum ne occideretur, significat quod distinxerit ab aliis, et quod conservaverit, quia fides salvifica non dari potest, nisi praecedat fides historica, quae est cognitio rerum Ecclesiae et Coeli ab aliis, verbo, est scientia talium quae postea fidei erunt; nisi enim homo ex infantia hauriat vera ex Verbo, vel ex doctrina Ecclesiae, vel ex praedicatione, foret vacuus, et in hominem vacuum non cadit operatio et non datur influxus e coelo a Domino, operatur enim et influit Dominus per bonum in vera apud hominem, et conjungit illa, et facit ut charitas et fides unum sint: ex his constare potest, quid significat quod Jehovah posuerit Caino signum, ne quis occideret illum, et qui occiderit septuplum vindicaretur: praeterea illi qui solum in fide historica sunt, hoc est, in scientia talium quae fidei, qui sunt Cainus seu quae est Cainus, conservantur etiam, quia docere possunt alios vera ex Verbo, docent enim ex memoria. Quoniam frons correspondet bono amoris, ac ideo Dominus ex Divino Amore aspicit Angelos et homines in fronte, ut supra dictum est, ideo mandatum est, ut bractea ex puro

auro, super qua scriptum esset Sanctitas Jehovae, poneretur super cidari Aharonis e regione frontis, de qua ita apud Mosen „*Facies bracteam aurum purum, et sculpes super illa sculpturis sigilli, Sanctitas Jehovae, et pones eam super filo hyacinthini, e regione facierum cidaris erit, ut sit super fronte Aharonis, sitque super fronte ejus jugiter, in beneplacitum illis coram Jehovah*“ Exod: XXVIII: 36. 37. 38; Aharon enim ut summus Sacerdos repraesentabat Dominum quoad bonum Divini Amoris; et inde Vestes ejus repraesentabant talia quae procedunt ex illo amore; cidaris repraesentabat intelligentiam et sapientiam, ac regio anterior ejus amorem, ex quo intelligentia et sapientia, ideo ibi bractea ex auro puro erat posita super filo hyacinthini, super qua sculptum Sanctitas Jehovae; aurum purum ex quo bractea significat bonum amoris coelestis; hyacinthinum ex quo filum super quo bractea, significat bonum amoris spiritualis, amor spiritualis est amor veri; sculptura sigilli significat permanentiam in aeternum, Sanctitas Jehovae significat Dominum quoad Divinum Humanum ex quo omne sanctum Coeli et Ecclesiae procedit; haec erant super fronte Cidaris quae super Capite Aharonis, quia cidaris significat simile quod caput, nempe Divinam sapientiam, et frons Di-
[36] vinum Bonum Amoris: Quod Aharon repraesentaverit Dominum quoad bonum amoris, videatur in Arcanis Coelestibus n: 9806. 9946. 10017: quod hyacinthinum significet amorem veri, n: 9466. 9687. 9833: quod Cidaris significet intelligentiam et sapientiam, n: 9827. Quoniam frons significat bonum amoris, ideo mandatum est filiis Israëlis, ut alligarent praeceptum de amore in Jehovam super frontibus suis; de quo ita apud Mosen „*Amabis Jehovam Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, et ex omnibus viribus tuis: alliges ea verba in signum super manu tua, et sint in frontalia ante oculos tuos*“ Deutr: VI: 5. 8. Cap: XI: 18: praeter in Exod: XIII: 9. 16; quod dicatur ut sint in frontalia ante oculos, erat repraesentativum quod Dominus aspiciat Angelos et homines in fronte, quia ex Divino Amore, ac det ut Angeli et homines aspiciant Ipsum ex intelligentia et sapientia, nam oculi significant intellectum;

omnis etiam intellectus hominis est ex bono amoris ejus, et secundum id quod recipit a Domino; quod etiam alligarent super manu, repraesentabat ultima, quoniam manus sunt ultimâ virium animae hominis, ita super fronte et super manu significat in primis et in ultimis, ac primum et ultimum significant omnia, videatur supra n: 417; quod illud praeceptum ita alligarent, erat causa, quia ex illo pendent Lex et Prophetae, hoc est, totum Verbum, proinde omnia Coeli et Ecclesiae; quod Lex et Prophetae ex illo praecepto pendeant, docet Dominus apud Matthaeum Cap: XXII: 35. 36. 37. 38. [40.] Ex his etiam patet, unde est et quid significat, quod Reges olim et quoque hodie, cum coronantur, ungebantur oleo super fronte et super manu; Reges enim olim repraesentaverunt Dominum quoad Divinum Verum, et quia hoc recipitur in bono amoris, quod influit a Domino, ideo unctio fiebat super fronte et super manu: oleum etiam, quo ungebantur, significat bonum amoris: inde est, quod Reges in Verbo significent illos qui in veris ex bono sunt, et abstracte vera ex bono, videatur supra n: 31. Ex his constare potest, quid intelligitur per signum super frontibus, ut quoque alibi in Apocalypsi, ut Cap: IX: 4. Cap: XIV: 1. Cap: XXII: 3. 4. Vicissim autem frons significat id quod oppositum est bono amoris, nempe malum amoris, et inde durum, obfirmatum, impudens ac infernale; durum apud Esajam „*Durus tu, nam nervus ferri cervix tua, et frons tua aenea*“ XLVIII: 4: obfirmatum apud Ezechielem „*Domus Israëlis non volunt obedire Mihi, nam tota domus Israëlis obfirmati fronte et duri corde*“ III: 7. 8: impudens apud Jeremiam „*Frons mulieris meretricis mansit tibi, renuisti pudefieri*“ III: 3: infernale in Apocalypsi Cap: XIII: 16. Cap: XIV: 9. 10. 11. Cap: XVI: 2. Cap: XVII: 5. Cap: XIX: 20. Cap: XX: 4: nam sicut bonum amoris est coeleste, et inde clemens, patiens et pudicum, ita malum bono illi oppositum est infernale, durum, obfirmatum et impudens.

428. Vers: 4. *Et audivi numerum signatorum, centum quadraginta quatuor millia signati ex omni Tribu [filiorum] Israëlis.* Et audivi numerum signatorum, significat quale

eorum qui in bono sunt separati a malis: centum quadraginta quatuor millia [signati] ex omni tribu [filiorum] Israëlis, significat omnes qui in veris ex bono sunt, et inde in Ecclesia Domini.

[37] 429. Et audivi numerum signatorum, quod significet quale eorum qui in bono sunt separati a malis, constat ex significatione numeri, quod sit quale rei de qua agitur, de qua significatione sequitur; et ex significatione signatorum, quod sint qui in bono distincti et separati ab aliis, de qua mox supra n: 427. Multis in locis in Verbo dicitur numerus et mensura, et creditur quod per utrumque intelligatur solum numerus et mensura, sed per numerum et mensuram in sensu spirituali intelligitur quale rei de qua agitur; ipsum quale determinatur per numeros qui exprimùntur, ut hic per centum quadraginta quatuor millia, ac postea per duodecim millia ex unaquavis tribu; quid itaque per hos numeros significatur, dicetur in sequente Articulo. Quod numerus significet quale rei de qua agitur, est causa quia Verbum est spirituale, et inde omnia et singula, quae ibi continentur, sunt spiritualia, ac spiritualia non numerantur et mensurantur, sed usque cadunt in numeros et mensuras dum e Mundo spirituali seu e Coelo ubi Angeli, in Mundum naturalem seu in terram ubi homines; similiter in Verbo e sensu ejus spirituali, in quo sunt Angeli, in sensum naturalem, in quo sunt homines; sensus naturalis Verbi est sensus literae ejus: haec causa est, quod in hoc sensu sint numeri, et quod numeri ibi significent spiritualia seu res Coeli et Ecclesiae. Quod spiritualia Coeli, qualia sunt quae Angeli cogitant et loquuntur, cadant etiam in numeros, saepe mihi ostensum est; loquuti sunt inter se, et loquela eorum determinata est in meros numeros visos super charta, ac postea dixerunt, quod fuerit loquela eorum determinata in numeros, et quod numeri illi in serie contineant omnia quae loquuti sunt; instructus etiam sum, quid significabant, et quomodo intelligendi, de qua re passim in sequentibus: sed de scriptura in meris numeris e Coelo, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 263: quod per omnes numeros in Verbo significentur res Coeli et Ecclesiae, supra, n: 203 et 336.

430. Centum quadraginta quatuor millia [signati] ex omni

tribu Israëlis, quod significet omnes qui in veris ex bono sunt, et inde in Ecclesia Domini, constat ex significatione centum quadraginta quatuor millium, quod sint omnia, et quod dicantur de illis qui in veris ex bono sunt, de qua sequitur; et ex significatione tribuum Israëlis, quod sint qui in veris ex bono sunt, et inde qui in Ecclesia Domini, tribus enim significant vera ex bono, ac Israël Ecclesiam; quod tribus Israëlis illa significent, videbitur in sequente Articulo. Quod Centum quadraginta quatuor millia significent omnia et omnes, et quod dicantur de veris ex bono, est quia ille numerus exsurgit ex numero duodecim, ac duodecim significant omnia et omnes, ac dicuntur de veris ex bono; numeri enim majores, et congregati ex minoribus simile significant cum numeris minoribus et simplicibus a quibus per multiplicationem exsurgunt, de qua re videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 5291. 5335. 5708. 7973; ita centum quadraginta quatuor, tum centum quadraginta quatuor millia simile cum duodecim significant, nam centum quadraginta quatuor exsurgunt ex duodecim in se multiplicatis, ac 144000 ex 12000 in 12. Sunt numeri simplices, qui prae reliquis [38]
significativi sunt, ex quibus majores numeri suas significationes trahunt, nempe numeri Duo, Tres, Quinque et Septem, Duo significant unionem et dicuntur de bono, Tres significant plenum ac dicuntur de veris, Quinque significant multum et aliquid, ac Septem significant Sanctum; ex numero 2 exsurgent numeri 4, 8, 16, 400, 800, 1600, 4000, 8000, 16000, qui numeri simile significant cum duo, quia ex hoc simplici numero per multiplicationem in se et per multiplicationem cum 10, exsurgunt: ex numero 3 exsurgunt 6, 12, 24, 72, 144, 1440, 144000, qui numeri etiam similia significant cum tria, quia ex hoc simplici numero per multiplicationem exsurgunt: ex numero 5 exsurgunt 10, 50, 100, 1000, 10000, 100000, qui etiam numeri simile significant cum quinque, quia ex illo per multiplicationem exsurgunt: ex numero 7 exsurgunt 14, 70, 700, 7000, 70000, qui numeri etiam simile significant cum septem, quia ex illo exsurgunt. Quoniam Tria significant plenum, ac plenum est omne, inde trahit numerus Duo-

decim quod significet omnia et omnes; quod dicatur de veris ex bono est quia exsurgit ex 3 multiplicatis in 4, ac 3 dicuntur de veris et 4 de bono, ut supra dictum est. Qui non scit quod Duodecim significent omnia, ac quod simile numeri inde multiplicati, et qui non scit quod unaquaevis Tribus aliquod universale et essentiale Ecclesiae significet, prorsus non scit aliud, quam quod forent 12000 ex unaquavis Tribu Israëlis solum signati, ita qui recepti, seu qui recipiendi in Coelum, cum tamen ibi per 12000 non intelliguntur 12000, nec per Tribus ibi nominatas Tribus Israëlis, sed per 12000 intelliguntur omnes, et per Tribus Israëlis illi qui in veris ex bono sunt, ita omnes ubicunque in terris sunt, qui faciunt Ecclesiam Domini; quod talia significentur, quisque qui intelligenter cogitat, percipere potest; ubinam enim nunc sunt Tribus illae, et ubinam fuerunt cum hoc a Johanne scriptum fuit, annon per multum Orbis dispersae, et nulli notum ubi sunt, praeter Tribum Jehudae, et usque dicitur quod signandi ut a Domino introducantur in Coelum, et cum Ipso sint, ut patet ex Capite XIV, Vers: 1. 3. 4 in Apocalypsi: praeterea notum est, quod Undecim Tribus ibi nominatae ex terra Canaane propter idololatrias et alias abominationes relegatae fuerint; similiter Gens Judaica, quae qualis sit, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 248; inde constare potest, quod per 12000 non intelligantur 12000, nec per Tribus intelligantur Tribus illae, sed quod intelligantur omnes qui in veris ex bono sunt, ita omnes qui ab Ecclesia Domini; hoc patebit ulterius ex significatione cujusvis Tribus in sensu spirituali; nam unaquaevis Tribus significat aliquod universale seu essentiale Ecclesiae in quo sunt qui ab Ecclesia: universale cujusvis etiam se refert ad vera ex bono, et haec sunt multiplicia; nam omnes qui in Coelis sunt, differunt inter se quoad bonum et inde quoque quoad verum, quippe omne verum quod vitam habet in homine et in angelo est ex bono et secundum id; praeterea omnes qui ab Ecclesia Domini sunt, in veris ex bono sunt, qui enim in veris sunt et non in bono, illi non ab Ecclesia sunt, nam, ut mox dictum
[39] est, omne verum, quod in homine et in angelo vitam habet, ex bono est, de qua re videatur supra n: 6. 59. 136. 242.

286. 292; et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 11 ad 27: quod bona et inde vera sint infinitae varietatis, in Opere de COELO ET INFERNO n: 56. 71. 405. 418. 486. 588: et in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 13: tum in ARCANIS COELESTIBUS n: 684. 690. 3241. 3267. 3470. 3519. 3744. 3745. 3746. 3804. 3986. 4067. 4149. 4263. 5598. 6917. 7236. 7833. 7836. 9002. Quod bona et inde vera sint infinitae varietatis, est quia unusquisque Angelus et unusquisque homo, in quo est Ecclesia, est suum bonum et inde suum verum; quare etiam universum Coelum ordinatum est secundum affectiones quae sunt amoris in Dominum, et charitatis erga proximum et inde fidei, et omne bonum est illarum affectionum. Quod numerus 144000 seu numerus 12000 in se multiplicatus significet omnia vera ex bono quoad sua genera et species in toto complexu, constare potest ex numero 144, qui numerus est 12 in 12 multiplicatus, in sequentibus in Apocalypsi, ubi civitas Nova Hierosolyma describitur per mensuras in numeris; de cujus muri mensura ita dicitur „*Mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubitorum, quae est mensura hominis, hoc est, Angeli*“ Apoc: XXI: 17; per Civitatem Hierosolymam ibi significatur nova Ecclesia a Domino instauranda et ejus Doctrina, quare per omnia illa quae memorantur, ut per murum, per portas et per fundamenta intelliguntur talia quae sunt Ecclesiae, proinde spiritualia; et quia Ecclesia et ejus Doctrina in sensu literae describitur per Hierosolymam civitatem, et civitas est mensurabilis, ideo spiritualia illius Ecclesiae designantur per mensuras in numeris, ac murus ejus per numerum 144 seu per 12 in 12, per quem numerum significantur vera ex bono in omni complexu, murus enim significat vera tutantia contra falsa et mala; quod is numerus significet illa, patet manifeste ex eo, quod dicatur quod mensura 144 cubitorum esset mensura hominis, hoc est, Angeli; quid hoc involvit, nemo potest scire, nisi sciat quod per mensuram in sensu spirituali significetur simile quod per numerum, nempe quale rei de qua agitur, et quod per hominem significetur receptio veri ex affectione spirituali, hoc est, ex bono, ac inde intelligentia, ac simile per Angelum; homo enim est

Angelus quando in veris ex bono est, fit etiam Angelus post mortem. Simile etiam significat numerus 144000, nam numerus major et minor, modo ex simili origine sit, simile significat; numerus enim major adhibetur, quando major multitudo erit, tum quando complectitur plura genera simul, prout 144000, qui complectitur omnia genera veri ex bono, quae significantur per 12000 signatos ex unaquavis Tribu; et prout mensura muri, quae dicitur 144 cubitorum, quia includit tam Portas quam Fundamenta, quae numero 12 sunt; de Portis et de Fundamentis enim dicitur *„Nova Hierosolyma habens Murum magnum et altum, habentem Portas* 12, *et super portis Angelos* 12, *et nomina scripta quae sunt* 12 *Tribuum Israëlis. Murus etiam habebat fundamenta* 12, *et in iis nomina* 12 *Apostolorum Agni: ac fundamenta constabant ex* 12 *lapidibus pretiosis"* Apoc: XXI: [12. 14.] 19. 20. 21; quis non percepturus est, qui scit quod per Novam Hierosolymam intelligatur nova Ecclesia, quod per nu-
[40] merum 12 toties designatum intelligatur principale et primarium ex quo Ecclesia, ac principale et primarium Ecclesiae est verum ex bono, nam omne Ecclesiae inde est, verum enim est doctrinae ejus, ac bonum est vitae secundum doctrinam; quid autem per Portas et quid per fundamenta ibi significatur, dicetur in explicatione illius Capitis. Quia is numerus significat omnia et praedicatur de veris ex bono, et nova Hierosolyma significat novam Ecclesiam, ideo etiam mensura ipsius civitatis per similem numerum multiplicatum designatur, his verbis *„Civitas jacet quadrangularis, ac longitudo ejus tanta quanta latitudo; et mensus est civitatem calamo in stadiis* 12000; *longitudo et latitudo et altitudo aequalia"* Apoc: XXI: 16; quid per longitudinem, latitudinem et altitudinem in sensu spirituali significatur, dicetur etiam infra in explicatione; per Civitatem intelligitur in eo sensu doctrina Ecclesiae, et per 12000 intelliguntur omnia ejus vera ex bono. Etiam numerus 12 designatur ibi de fructibus Arborum circa fluvium his verbis *„In medio plateae ejus et fluvii hinc et illinc arbor vitae faciens fructus* 12, *juxta mensem quemvis reddens fructum"* Apoc: XXII: 2; quia per plateas civitatis significan-

tur vera doctrinae, per fluvium inde exeuntem intelligentia, per arborem vitae perceptio veri ex bono a Domino, ac per fructus bonum ex quo vera, inde etiam patet quod 12 significent vera ex bono, per quae intelligentia, et ex quibus Ecclesia. Quoniam Ecclesia Repraesentativa instituenda erat apud filios Jacobi, ideo provisum est a Domino, ut filii ejus duodecim essent, Genes: Cap: XXIX: 32 ad 35. Cap: XXX: 1 ad 25. Cap: XXXV: 22 ad 26, ut sic omnes simul repraesentarent omnia Ecclesiae, et singuli suam partem; inde est, quod 12 tribus ex illis exstiterint, Genes: XLIX: 28, et quod illae significent omnia Ecclesiae, et quaelibet Tribus aliquid essentiale Ecclesiae; quare etiam in nunc sequentibus dicitur quod 12000 essent ex unaquavis Tribu signati, per quos significantur omnes qui in illo Ecclesiae essentiali sunt, seu omnes qui in illo genere veri ex bono, nam verum ex bono format Ecclesiam apud omnes, verum enim est doctrinae, ac bonum est vitae, ut supra dictum est; quid verum ex bono, et quale, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 24. Quoniam duodecim Tribus nominatae ex duodecim filiis Jacobi repraesentabant Ecclesiam, ac omnia ejus, ideo numerus duodecim, quia significativus talium, assumtus est in variis; ut quod „*Principes Israëlis numero duodecim essent*“ Num: I: 44. Quod „*duodecim illi principes attulerint ad initiationem Altaris* 12 *scutulas argenti*, 12 *crateres argenti*, 12 *acerras auri*, 12 *juvencos*, 12 *arietes*, 12 *agnos*, *et* 12 *hircos*“ Num: VII: 84. 87; per singula illa, quae attulerunt, significantur talia quae se referunt ad vera ex bono. Ideo etiam „*missi sunt* 12 *viri qui explorarent terram Canaanem*“ Deutr: I: 23; per terram enim Canaanem significatur Ecclesia. Ideo etiam „*in Pectorali judicii, seu in Urim et Thummim erant* 12 *lapides pretiosi*“ Exod: XXVIII: 21. Cap: XXXIX: 14; per lapides pretiosos significantur vera ex bono. Ideo quoque „*erant* 12 *panes dispositi in duos ordines super mensa, qui panes facierum vocabantur*“ Levit: XXIV: 5. 6; per panes significabatur bonum amoris, ac per mensam receptio ejus, ita quoque verum in communi quia hoc est recipiens boni. Ideo „*Moses aedificavit Altare infra montem Sinai,*

[41] *et erexit* 12 *statuas pro* 12 *tribubus Israëlis*" Exod: XXIV: 4; per Altare enim significatur bonum Ecclesiae, ac per statuas vera ejus; inde per Altare et duodecim statuas simul significantur omnia vera ex bono, per quae Ecclesia. Ideo „12 *viri portarunt* 12 *lapides e medio Jordanis, qui erecti in Gilgale, ut essent in memoriale filiis Israëlis. Et quoque positi* 12 *lapides in medio Jordanis sub statione pedum sacerdotum portantium arcam*" Jos: IV: 1 ad 9. 20; per Jordanem enim in Verbo significatur introductio in Ecclesiam, ac per lapides inde et in medio ejus significantur vera Ecclesiae per quae introductio. Ideo etiam „*Elias sumsit* 12 *lapides, et struxit Altare*" I Reg: [XVIII: 31. 32.] VII: 25. 44; per Altare enim significatur bonum Ecclesiae et per lapides significantur vera ejus. Ideo etiam „*Moses sumsit* 12000 *ex filiis Israëlis contra Midianem, duce Pinchaso, qui reversus cum magna praeda, nec desideratus unus*" Num: XXXI: 5. 6. 49; per Midianem enim significantur illi qui in cognitionibus veri sunt, sed usque non in vita secundum illas, ideo contra illum 12000 missi sunt; per praedam magnam ex illis significatur simile quod per vestes, argentum et aurum, quibus filii Israëlis deprivaverunt Aegyptios, Exod: III: 22. Cap: XII: 35. 36; ac simile quod per injustum mammona, ex quo sibi facerent amicos, Luc: XVI: 9, nempe cognitiones veri ex illis quas doctrina possident et non vita. Ideo quoque „*Salomo, Mare aeneum quod fecit, posuit super* 12 *bobus*" I Reg: VII: 25. 44; per Mare aeneum significatur verum ex bono, per aquam inibi verum, et per aes ex quo fuit, bonum; ac per duodecim boves significantur omnia bona et inde vera super quibus fundantur. Ideo etiam „*Salomo fecit Thronum eboris, et ad illum* 6 *gradus, et* 12 *Leones stantes super illis hinc et illinc*" I Reg: X: 18. 19. 20; per thronum enim Salomonis significabatur Judicium, quod ex veris quae ex bono, ac repraesentabatur Divinum Verum ex Divino Bono; per Leones significabantur vera Coeli et Ecclesiae in sua potentia, ac per duodecim omnia, videatur supra n: 253. De Ismaële dicitur „*quod benediceretur et cresceret; et quod* 12 *Principes ex illo nascerentur*"

Genes: XVII: 20. Cap: XXV: 16; ex causa, quia per illum significabatur Ecclesia externa cum ejus omnibus veris ex bono. De Elisaeo dicitur, quod *„Elias invenerit illum, cum araret* 12 *juga, et ipse inter* 12, *et quod tunc projecerit super illum togam“* I Reg: XIX: 19; hoc factum et dictum est, quia per Eliam et Elisaeum repraesentabatur Dominus quoad Verbum, in quo omnia vera ex bono sunt, quapropter cum illa repraesentatio translata est ex Elia in Elisaeum, quod significatur per quod togam super illum projecerit, visus est Elisaeus arare duodecim juga, et ipse inter duodecim, per quod significatur formatio Ecclesiae per vera ex bono ex Verbo, videatur supra n: 395. Dicitur in sequentibus, quod *„visa sit mulier circumdata sole, et luna sub pedibus, et super capite corona stellarum duodecim“* Apoc: XII: 1; hoc visum est, quia per mulierem significatur Ecclesia, et per stellas cognitiones veri, per coronam bonum illarum, per caput intelligentia. Simile quod 12 Tribus Israëlis, etiam 12 Apostoli Domini repraesentaverunt, nempe omnes simul Ecclesiam, et quisque eorum aliquod essentiale Ecclesiae; inde est, quod fuerint duodecim. Ex his constare potest, unde est et quid significat, quod nova Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia, ac doctrina ejus *dicatur „habere* 12 *portas, et super portis Angelos* 12, *et nomina scripta quae sunt* 12 *tribuum Israëlis; et* [42] *quod murus haberet fundamenta* 12, *et in iis nomina* 12 *Apostolorum Agni“* Apoc: XXI: 12. 14: ubi per 12 Angelos, 12 Tribus, et 12 Apostolos non intelliguntur Angeli, Tribus et Apostoli, sed omnia Ecclesiae. Similiter quod *„Apostoli sessuri super* 12 *Thronis, et judicaturi* 12 *Tribus Israëlis“* Matth: XIX: 28. Luc: XXII: 30; per quod non intelligitur, quod Apostoli sessuri sint super 12 thronis, et judicaturi 12 tribus Israëlis, sed quod solus Dominus judicaturus sit omnes per Divinum Verum ex Divino Bono, videatur supra n: 9. 206. 253. 270. 297. 333. Qui non scit quod duodecim significent omnia, nec scire potest arcanum, quod significatur per quod *„supererint* 12 *Cophini fragmentorum ex quinque panibus et duobus piscibus, quibus Dominus cibavit* 5000 *viros praeter mu-*

lieres et pueros“ Matth: XIV: 15 ad 21. Marc: VI: 37 ad 44. Luc: IX: 12 ad 17. Joh: VI: 9 ad 13; singula cum ipsis numeris ibi significant; 5000 viri praeter mulieres et pueros significant omnes qui ab Ecclesia in veris ex bono sunt, viri illos qui in veris, mulieres et pueros qui in bonis; panes bona et pisces vera naturalis hominis; cibatio nutritionem spiritualem a Domino; duodecim cophini fragmentorum significant inde cognitiones veri et boni in omni abundantia et plenitudine. Quoniam 12 significant omnia, et dicuntur de veris ex bono, quae faciunt Ecclesiam, ideo *„Dominus, cum erat* 12 *annorum, reliquit patrem et matrem, et mansit in Templo, sedens in medio doctorum, audiens illos et interrogans illos“* Luc: II: 42 [. 46]; per quae intelligitur initiatio et introductio Humani sui in omnia quae Coeli et Ecclesiae; quare etiam dixit cum inventus „Annon sciebatis, quod in iis quae Patris mei oportet Me esse“ Vers: 49. Quoniam duodecim significant omnia, ac dicuntur de veris ex bono, ideo dixit Dominus *„Nonne* 12 *horae diei, si quis ambulat in die non offendit“* Joh: XI: 9; per diem significatur illustratio in veris ex bono, ac per 12 horas diei omnia veri ex bono, ac per ambulare significatur vivere; inde per illa verba in sensu spirituali significatur, quod qui in aliquo genere veri ex bono vivit, in illustratione sit, et non in falsa aberret. Quoniam duodecim significant omnia, ideo dixit Dominus *„Autumasne quod non possim nunc rogare Patrem meum, et facere assistere Mihi plures quam* 12 *legiones Angelorum“* Matth: XXVI: 53; per 12 legiones Angelorum intelligitur universum Coelum; ac plures quam illi, significant Divinam Omnipotentiam. Ex his nunc constare potest, quid significatur per centum quadraginta quatuor millia ex omni Tribu, quod nempe omnes qui in veris ex bono sunt, et quod per 12000 ex unaquavis Tribu omnes qui in illo genere veri ex bono, quod per nominatam Tribum significatur; proinde quod non intelligantur 12000, nec illi qui ex Tribu Jehudae, Rubenis, Gadis, Ascheris, Naphthali, Menasses, Simeonis, Levi, Isascharis, Zebulonis, Josephi et Benjaminis. Praeterea sciendum est, quod per omnes illos seu per 144000 intelligantur illi

qui sublati in Coelum sunt ante Ultimum Judicium; at per illos qui sequuntur a Vers: 9 ad finem hujus Capitis, intelligantur illi qui a Domino reservati sunt ad Ultimum Judicium, et tunc primum in Coelum sublati, de quibus supra n: 391. 392. 394. 397, dictum est: nam qui in veris ex bono fuerunt, omnes recepti sunt in Coelum ante Judicium; at qui in bono fuerunt, et nondum ita in veris, reservati [43]
sunt, ac interea instructi et praeparati ad Coelum, de quibus in sequentibus ulterius agendum est. Illi qui sublati sunt in Coelum ante Judicium, intelliguntur quoque per illos, de quibus in sequenti Cap: XIV Apocalypseos haec dicuntur *„Agnus stans super Monte Sionis, et cum Ipso* 144000 *habentes Nomen Patris scriptum in frontibus suis"* Vers: 1: de quibus dicitur *„Quod nemo potuerit discere canticum quam* 144000 *emti de terra: hi sunt qui cum mulieribus non polluti sunt, virgines enim sunt, emti de hominibus, primitiae Deo et Agno"* Vers: 3. 4: iidem etiam intelliguntur per eos qui sunt ex Resurrectione prima, et reliqui qui ex Resurrectione secunda, Apoc: XX: 4. 5. 6.

431. Hactenus ostensum est, quod duodecim significent omnia, ac quod dicantur de veris ex bono; quod autem 12 Tribus significent omnia Ecclesiae, et unaquaevis Tribus aliquod universale et essentiale Ecclesiae, hic ostendetur. Quoniam apud filios Jacobi instituenda erat Ecclesia Repraesentativa, ideo provisum est a Domino, ut filii ejus numero duodecim essent, ac illis darentur nomina significativa, ex quibus 12 Tribus similibus nominibus insignitae significarent omnia Ecclesiae quam repraesentarent, ac unaquaevis Tribus aliquod universale essentiale ejus; quid itaque unaquaevis Tribus significabat et repraesentabat, dicetur in sequentibus: et quia omnia Ecclesiae se referunt ad vera ex bono, ideo etiam per 12 Tribus significantur vera ex bono in omni complexu. Quod dictae fuerint Tribus, erat ex causa, quia per binas illas voces, ex quibus Tribus in Lingua originali seu Hebraea nominantur, significatur sceptrum et baculus, et per sceptrum significatur Divinum Verum quoad regimen, et per baculum Divinum Verum quoad potentiam; propter illam derivationem et significationem etiam mandatum est,

quando populus murmurabat contra Mosen et Aharonem de Regimine et de Potentia super illos, ut *„Principes omnium Tribuum ponerent baculos suos in Tentorio Conventus, ac in medio eorum baculum Levi, super quo scriptum nomen Aharonis, qui florebat amygdalis“* Num: XVII: 18 ad 23; per baculos enim, ut dictum est, simile significatur quod per tribus, ac per baculum Levi, cui inscriptum nomen Aharonis, simile quod per Tribum Levi, et quod per Aharonem ut Summum Sacerdotem, nempe bonum charitatis erga proximum ac bonum amoris in Dominum, per Tribum Levi bonum charitatis et per Aharonem Sacerdotem bonum amoris; quapropter is baculus in medio ponebatur, et florebat amygdalis; in medio poni significat inde omnia, videatur supra n: 313; et amygdalae significant bona vitae. Quoniam duodecim Tribus significabant omnia Ecclesiae, seu vera ex bono in omni complexu, ideo *„factum est Pectorale Aharoni, quod Urim et Thummim vocabatur, ex* 12 *Lapidibus pretiosis, sub quibus nomina Tribuum, seu* 12 *filiorum Israëlis“* Exod: XXVIII: 15 ad 30. Cap: XXXIX: 8 ad 21. 29; quod per illud responsa e Coelo data fuerint, notum est, sed ex qua origine, nondum revelatum est, quare dicetur; omnis Lux in Coelo Angelico procedit a Domino ut Sole, quare illa Lux in sua essentia est Divinum Verum, ex quo est omnis intelligentia et sapientia Angelis, et quoque hominibus in rebus spiritualibus; illa Lux in Coelo modificatur in varios colores secundum vera ex bono quae reci-
[44] piuntur; inde est quod in Verbo Colores ex correspondentia significent vera ex bono; quare etiam responsa dabantur per exsplendescentiam ex coloribus lapidum qui in Urim et Thummim, et simul tunc vel per vivam vocem vel per tacitam perceptionem correspondentem exsplendescentiae: inde patet, quod 12 Tribus, quarum nomina insculpta fuerunt, similia significent: sed de his videantur quae in Arcanis Coelestibus dicta et osensa sunt: quod nempe colores in Coelo sint ex Luce ibi, et quod sint ejus modificationes et variegationes secundum receptionem, n: 1042. 1043. 1053. 1624. 3993. 4530. 4922. 4742: ita quod sint apparentiae veri ex bono, ac significent talia quae sunt intelligentiae et sa-

pientiae, n: 4530. 4922. 4677. 9466: quod Colores quantum trahunt a rubro significent bonum, et quantum ex albo verum, n: 9467. Quod Lapides in genere significent vera, n: 643. 1298. 3720. 6426. 8609. 10376: quod Lapides pretiosi significent vera ex bono, ita duodecim lapides pretiosi omnia verà quae ex bono in Ecclesia et Coelo, n: 9863. 9865. 9868. 9873. 9905. Quod Pectorale judicii quod super Ephodo, et Urim et Thummim vocabatur, in genere significet Verum elucens ex Divino Bono, n: 9823: quod Urim sit ignis lucens, ac Thummim exsplendescentia in Lingua Angelica, at integritas in Lingua Hebraea, n: 9905: quod inde Urim et Thummim ex correspondentia significet exsplendescentiam Divini Veri ex Divino Bono in ultimis, n: 9905: quod ibi responsa data fuerint per lucis variegationes ex lapidibus pretiosis, et simul tunc per vivam vocem, vel per tacitam perceptionem, n: 3862: quod insculpta fuerint nomina duodecim Tribuum, quia per has significata sunt omnia Vera Divina Coeli et Ecclesiae, n: 3858. 6335. 6640. 9863. 9865. 9873. 9874. 9905: praeter plura n: 9863. 9864. 9866. 9891. 9895. Quoniam omnis potentia est veris ex bono, seu bono per vera, ideo quoque „*super duobus lapidibus schoham sculpta erant nomina* 12 *Tribuum, sex super quovis, et ponebantur super binis humeris Ephodi quo superindutus Aharon*“ Cap: XXVIII: 9 ad 14. Cap: XXXIX: 6. 7; per quod significabatur potentia Divini Veri ex Divino Bono, et inde potentia illis qui recipiunt Divinum Verum in bono amoris; per lapides schoham enim significabantur vera ex bono amoris, per humeros potentia, et per duodecim Tribus omnes qui in veris ex bono sunt: quod omnis potentia sit Divino Vero ex Divino Bono, et inde potentia illis qui recipiunt, videatur supra n: 209. 333; et in Opere de Coelo et Inferno n: 228 ad 233: quod humeri significent potentiam omnimodam, in Arcanis Coelestibus n: 4931 ad 4937. 9836. Quod Tribus significent omnia Ecclesiae, constare potest ex sequentibus his locis; apud Matthaeum „*Tunc apparebit signum Filii hominis, et tunc plangent omnes Tribus terrae; et videbunt Filium hominis venientem in*

nubibus Coeli cum virtute et gloria“ XXIV: 30: et in Apocalypsi *„Ecce venit cum nubibus, et videbit Ipsum omnis oculus, et qui Ipsum transfixerunt, et plangent super Ipsum omnes Tribus terrae“* I: 7; per quae significatur, quod Dominus in fine Ecclesiae se revelaturus sit in Verbo per sensum internum, ac quod agnituri omnes qui in veris ex bono sunt, et quod etiam visuri illi qui in falsis ex malo, videatur supra n: 37. 38. 39; quod plangent omnes Tribus terrae, significat quod peritura omnia vera ex bono, et successura falsa ex malo; Tribus terrae sunt omnes qui
[45] ab Ecclesia, et quoque omnia Ecclesiae. Apud Matthaeum *„Jesus dixit discipulis, amen dico vobis, quod vos qui sequuti estis Me in regeneratione, quando sedebit Filius hominis super throno gloriae suae, sedebitis etiam vos super* 12 *thronis, judicantes* 12 *Tribus Israëlis“* XIX: 28: et apud Lucam *„Comedetis et bibetis super mensa mea in Regno meo, et sedebitis super thronis judicantes* 12 *Tribus Israëlis“* XXII: 30; nemo haec intellecturus esset, nisi ex sensu spirituali sciret quid intelligitur per Apostolos, quid per thronos, et quid per tribus Israëlis; quis non scire potest, quod non Apostoli judicaturi sint, sed quod solus Dominus; quisque enim judicatur secundum vitam suam, ac vitam omnium nemo scit nisi solus Dominus, ac Apostoli ne quidem vitam unius: at in sensu spirituali per 12 Apostolos significantur omnia vera ex bono, per sedere super thronis significatur judicium, et per 12 Tribus Israëlis significantur omnes qui ab Ecclesia; quare per illa verba significatur, quod Dominus judicaturus sit omnes ex Divino Vero et secundum receptionem ejus in bono. Quod illa per Apostolos et per Tribus Israëlis significentur, patet manifeste ex his in Apocalypsi *„Nova Hierosolyma habebat murum magnum et altum, habentem portas* 12, *et super portis Angelos* 12, *et nomina scripta quae sunt* 12 *Tribuum filiorum Israëlis; et murus habebat fundamenta* 12, *et in his nomina* 12 *Apostolorum Agni“* XXI: 12. 14; per Novam Hierosolymam nec intelligitur aliqua nova Hierosolyma, nec per murum et portas ejus intelliguntur murus et portae, nec per 12 tribus et apostolos 12 tribus et apostoli;

quod prorsus alia per singula significentur, patet solum ex eo, quod per novam Hierosolymam intelligatur nova Ecclesia quoad doctrinam, quare Angeli, tribus et apostoli significant talia quae novae illius Ecclesiae sunt, quae omnia se referunt ad verum et ad bonum, et ad conjunctionem eorum, proinde ad vera ex bono: sed haec videbuntur explicata in sequentibus, in summa autem explicata sunt in Opusculo de DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 1. Apud Davidem „*Hierosolyma aedificata est sicut urbs quae cohaeret sibi una, eo ascendunt Tribus, Tribus Jah, testimonium Israëli, ad confitendum nomini Jehovae*“ Psalm: CXXII: [3.] 4; per Hierosolymam etiam hic significatur Ecclesia quoad doctrinam, quae dicitur aedificata sicut urbs quae cohaeret sibi una, cum omnia doctrinae ejus consentientia et unanima sunt, et cum mutuo spectant Dominum ac amorem in Ipsum ab Ipso ut principium et finem; dicitur aedificata sicut urbs, quia urbs significat doctrinam; vera doctrinae quae spectant, significantur per tribus, tribus Jah; per tribus significantur vera, et per tribus Jah vera ex bono quae a Domino; cultus inde significatur per confiteri Nomini Jehovae. Quoniam per Israëlem significatur Ecclesia quae in veris ex bono est, ideo Israël in Verbo vocatur „*Tribus haereditatis*“ Esaj: LXIII: 17. Jerem: X: 16. Cap: LI: 19. Psalm: LXXIV: 2. Et quoniam per Aegyptum significantur vera scientifica quae in naturali homine, et super illis fundantur vera ex bono quae sunt vera spiritualis hominis, ideo „*Aegyptus vocatur Angularis Lapis tribuum*“ Esaj: XIX: 13; lapis angularis significat fundamentum, videatur supra n: 417. Et quoniam per terram Canaanem significatur Ecclesia, et per 12 Tribus omnia Ecclesiae, ac per unamquamvis Tribum aliquod universale et essentiale Ecclesiae, ideo illa Terra divisa est inter Tribus, Num: XXVI: 5 ad 56. Cap: XXXIV: 17 ad 28. Josuae Cap: XV: seqq. Etiam hoc manifeste [46]
patet apud Ezechielem, ubi agitur de nova Terra, per quam significatur nova Ecclesia a Domino instauranda, ac praedicatur et designatur quomodo illa distribuetur in haereditatem secundum 12 Tribus Israëlis, Cap: XLVII: 13. 20; quae tribus etiam quoad sua nomina recensentur Cap:

XLVIII: 1 ad fin: quod non 12 Tribus Israëlis ibi intelligantur quae haereditaturae terram, nec aliquà Tribus ibi nominata, manifeste patet; dissipatae enim sunt undecim Tribus, et cum Gentibus ubique commixtae, et tamen dicitur quem Angulum aut quam plagam terrae haereditatura sit Tribus Dan, quam Ascher, Naphthali, Menasse, Ephraim, Ruben, Jehudah, quam Benjamin, Simeon, Isaschar, Sebulon, Gad; ex quibus constat, quod per terram ibi intelligatur Ecclesia, ac per 12 Tribus intelligantur omnia Ecclesiae, et per unamquamvis Tribum aliquod universale essentiale Ecclesiae. Simile est cum 12 Tribubus in hoc Capite Apocalypseos recensitis, quod 12000 ex unaquavis Tribu signarentur et salvarentur; quod per 12000 ibi significentur omnes et omnia, videatur in praecedente Articulo; quodnam autem universale essentiale Ecclesiae significatur per unamquamvis Tribum, dicetur in sequentibus. Simile paene dicitur de Ecclesia apud Antiquos, quae ante Ecclesiam Israëliticam, apud Mosen „*Memento dierum aeternitatis, intelligite annos generationis et generationis, interroga patrem tuum qui indicabit tibi, seniores tuos qui dicent tibi, quum haereditatem daret Altissimus gentibus, quum separaret filios hominis, constituit terminos populorum juxta numerum filiorum Israëlis*“ Deutr: XXXII: 7. 8; haec dicta sunt de Ecclesiis quae fuerunt ante Ecclesiam apud filios Israëlis institutam, de quibus Ecclesiis videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 247; Ecclesia Antiquissima quae fuit ante diluvium, quae fuit Ecclesia coelestis seu Ecclesia quae in bono amoris in Dominum, intelligitur per dies aeternitatis, quum haereditatem daret Altissimus gentibus, quum separaret filios hominis, per gentes significantur qui in bono amoris sunt, videatur supra n: 331, et per filios hominis qui in veris ex bono sunt, etiam supra [n:] 63. 151; et Ecclesia Antiqua, quae fuit post diluvium, et fuit Ecclesia spiritualis, intelligitur per annos generationis et generationis, cum Altissimus constituit terminos populorum juxta numerum filiorum Israëlis, per populos significantur qui in bono spirituali, quod est bonum charitatis erga proximum, videatur etiam supra n: 331, et per numerum

filiorum Israëlis significatur simile quod per 12 Tribus, secundum quas datae sunt haereditates; ut supra apud Ezechielem. Hic duo Arcana de 12 Tribubus memoranda sunt; I. quod ordinationes earum repraesentaverint ordinationes Societatum Angelicarum in Coelis; unde est, quod repraesentaverint omnia Ecclesiae, nam Ecclesia et Coelum unum agunt. II. Quod repraesentatio Coeli et Ecclesiae cadat secundum ordinem in quo nominantur; et quod primum nomen seu prima Tribus sit index, ex quo determinantur illa quae sequuntur, proinde res Coeli et Ecclesiae cum varietate: PRIMUM, quod ordinationes 12 Tribuum Israëlis repraesentaverint ordinationes societatum Angelicarum in Coelis, proinde Coelum, quoniam Coelum ex societatibus Angelicis consistit, constare potest ex eo, quod unaquaevis Tribus repraesentaverit et inde significaverit aliquod universale essentiale Ecclesiae, et quod 12 Tribus simul sumtae repraesentaverint [47] omnia Ecclesiae, et quod Ecclesia apud filios Israëlis instituta fuerit Ecclesia repraesentativa, quare tota gens in 12 Tribus distributa repraesentavit Ecclesiam in toto complexu, consequenter etiam Coelum, nam eadem bona et eadem vera quae faciunt Ecclesiam etiam faciunt Coelum, seu quae faciunt Coelum etiam faciunt Ecclesiam, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 57: ordinationes 12 Tribuum Israëlis secundum ordinationes societatum Angelicarum Coeli, proinde secundum formam Coeli, exstant in Castrametationibus earum despriptis apud Mosen „quod nempe *ad Ortum castrametatae fuerint Tribus Jehudae, Isascharis et Sebulonis: ad Meridiem Tribus Rubenis, Simeonis, Gadis: ad Occidentem Tribus Ephraimi, Menasses et Benjaminis: et ad Septentrionem Tribus Danis, Ascheris et Naphthali; ac Tribus Levi in medio castrorum: quod etiam simili ordine profectae fuerint*“ Num: II: 1 ad fin: qui scit, quinam sunt et quales qui in Plaga Orientali in Coelo habitant, ac quinam et quales qui in Plaga Meridionali, Occidentali et Septentrionali, et simul qui scit quinam sunt et quales qui per unamquamvis Tribum significantur, scire potest arcanum, cur ad orientem castrametatae fuerint Tribus Jehudae, Isascharis et Sebulonis; cur ad

Meridiem Tribus Rubenis, Simeonis et Gadis, et sic porro; ad illustrationem solum dicetur de Tribubus Jehudae, Isascharis et Sebulonis, qui castrametati ad orientem, per Tribum Jehudae significatur bonum amoris in Dominum, per Tribum Isascharis significatur verum illius boni, et per Tribum Sebulonis conjugium boni et veri, quod etiam conjugium coeleste vocatur; illi etiam qui in Orientali plaga in Coelo habitant, omnes sunt in bono amoris in Dominum, et in veris ex illo bono, et inde in Conjugio Coelesti; similiter intelligendae sunt reliquae Tribus: quod omnes in Coelo habitent secundum quale suum in quatuor plagis, et quod plagae ibi non sint sicut plagae in Mundo nostro solari, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 141 ad 153. Quoniam castrametationes filiorum Israëlis repraesentaverunt ordinationes societatum Angelicarum in Coelo, ideo Bileamus cum vidit castrametationes eorum, in spiritu vidit sicut coelum, ac prophetavit et benedixit illis, de qua re ita apud Mosen „*Bileamus direxit versus desertum facies suas, cumque tolleret oculos suos, et videret Israëlem habitantem juxta Tribus suas, venit super eum spiritus Dei, et edidit enuntiatum propheticum, dixitque, quam bona sunt Tabernacula tua, Jacobe, Habitacula tua, Israël; sicut valles plantantur, sicut horti juxta fluvium,*“ etc. Num: XXIV: 1. 2. 3. 4. seq: quod tunc viderit castrametationes filiorum Israëlis secundum Tribus ordinatas ut supra, patet, nam dicitur quod direxerit facies suas versus desertum, ac viderit Israëlem habitantem juxta Tribus suas; et quia tunc vidit ordinem Coeli in illis, ideo venit super eum spiritus Dei, prophetavit et dixit, quam bona sunt Tabernacula tua Jacobe, et Habitacula tua Israël, tabernacula et habitacula significant habitationes quales sunt in Coelis, tabernacula habitationes illorum qui in bono amoris sunt, et habitacula illorum qui in veris ex illo bono; fructificationes boni et multiplicationes veri, ac inde intelligentia et sapientia significantur
[48] per sicut valles plantantur, sicut horti juxta fluvium; nam omne bonum et inde omne verum fluit secundum formam Coeli, ut videri potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno de forma Coeli, secundum quam consociationes

et communicationes ibi, n: 200 ad 212, ostensa sunt. Secundo, quod repraesentatio Coeli et Ecclesiae cadat secundum ordinem in quo Tribus nominantur, et quod primum nomen seu prima Tribus sit index, ex quo determinantur omnia quae sequuntur, proinde Coeli et Ecclesiae cum varietate; sed hoc arcanum aegre in intellectum alicujus, nisi in idea spirituali sit, cadere potest, at usque paucis dicetur; sit pro exemplo Tribus Jehudae prima Tribus quae nominatur; quia per illam Tribum significatur bonum amoris, inde ex bono amoris ut principio determinantur significationes reliquarum Tribuum quae sequuntur, et hoc cum varietate secundum ordinem quo nominantur; unaquaevis enim Tribus aliquod universale Ecclesiae significat, ac universale admittit in se varietates specificas, ita illam a primo, a quo descendit, quare omnia ibi in serie trahunt ex bono amoris, quod significatur per Tribum Jehudae, suum sensum spiritualem in specie: si Tribus Rubenis primo loco nominatur, per quam significatur Verum in luce ac intellectus veri, inde trahunt reliquae Tribus, quae sequuntur, significationes concordantes et coincidentes cum universali quod quaelibet significat: hoc comparative se habet sicut colores, qui tincti apparent a colore primo, qui se diffundit in reliquas et variegat facies: ex his intellectis constare potest, unde erat quod responsa ad quamcunque rem data fuerint per Urim et Thummim, erat enim exsplendescentia per lapides pretiosos ab origine coloris ex illo lapide, sub quo aliqua Tribus, ex qua determinatio incepit; colores etiam lapidum istorum correspondebant universalibus significatis per Tribus inscriptas: qui hoc scit, et simul universale quod unaquaevis Tribus significat, percipere aliquantum potest, si in illustratione spirituali est, quid significant Tribus in sua serie, in qua in Verbo nominantur; ut quid significant in serie, qua nati sunt, in qua hoc ordine sequuntur, Ruben, Simeon, Levi, Jehudah, Dan, Naphthali, Gad, Ascher, Isaschar, Sebulon, Joseph, Benjamin, Genes: Cap: XXIX et XXX, tum XXXV: 18. Quid significant in serie, dum profecti sunt in Aegyptum, in qua hoc ordine recensentur „Ruben, Simeon, Levi, Jehudah, Isaschar, Sebulon, Gad, Ascher, Joseph, Benjamin, Dan,

Naphthali" Genes: XLVI: 9 ad 21. Quid significatur per illos in serie in qua benedicuntur a Patre Israële, ubi nominantur in hoc ordine „Ruben, Simeon, Levi, Jehudah, Sebulon, Isaschar, Dan, Gad, Ascher, Naphthali, Joseph, Benjamin" Genes: XLIX. Aliter cum benedicuntur a Mose, in hoc ordine „Ruben, Jehudah, Levi, Benjamin, Joseph, Ephraim, Menasse, Sebulon, Gad, Dan, Naphthali, Ascher" Deutr: XXXIII, ubi desunt Simeon et Isaschar, ac loco eorum sunt Ephraim et Menasse; et quid significatur per illas Tribus in serie alibi, ut Genes: XXXV: 23 ad 26. Num: I: 5 ad 16. Cap: VII: 1 ad fin: Cap: XIII: 4 ad 15. Cap: XXVI: 5 ad 56. Cap: XXXIV: 17 ad 28. Deutr:
[49] XXVII: 12. 13. Josuae Cap: XV ad Cap: XIX: et Ezech: XLVIII: 1 ad fin. Quod 12 Tribus varia significent secundum ordinem in quo nominantur, ac ita quoque omnia Coeli cum varietate, videatur in Arcanis Coelestibus n: 3862. 3926. 3939. 4603 seq: 6337. 6640. 10335. Quid autem significant in serie, in qua nominantur in nunc sequentibus in hoc Capite Apocalypseos, infra dicetur; nominantur enim hoc ordine, Jehudah, Ruben, Gad, Ascher, Naphthali, Menasse, Simeon, Levi, Isaschar, Sebulon, Joseph, Benjamin; ac praetereuntur seu non nominantur Dan et Ephraim.

432. Vers: 5. *Ex tribu Jehudae duodecim millia signati: ex tribu Rubenis duodecim millia signati: ex tribu Gadis duodecim millia signati.* Ex tribu Jehudae duodecim millia signati, significat amorem in Dominum, et quod omnes qui in illo sunt, in coelo sint et in coelum veniant: ex tribu Rubenis duodecim millia signati, significat lucem veri ex illo bono, et quod omnes qui in illa sunt, in coelo sint et in coelum veniant: ex tribu Gadis duodecim millia signati, significat bonum vitae inde.

433. Ex tribu Jehudae duodecim millia signati, quod significet amorem in Dominum, et quod omnes qui in illo sunt, in Coelo sint et in Coelum veniant, constat ex repraesentatione et inde significatione Jehudae et ejus Tribus, quod sit amor in Dominum, de qua sequitur; ex significatione duodecim millium, quod sint omnes et omnia, de qua supra n: 430; hic omnes qui in illo amore sunt; et ex significatione signatorum, quod sint qui distincti et separati ab illis

qui in malo sunt, proinde illi qui in bono, de qua etiam supra n: 427; quod sint illi qui in coelo sunt et in coelum veniunt, sequitur, illi enim signabantur in frontibus, hoc est, separabantur a malis; illi enim sunt, de quibus dicitur in Cap: XIV Apocalypseos „*Agnus stans super monte Sionis, et cum Eo* 144000 *habentes nomen Patris scriptum in frontibus suis: hi sunt qui cum mulieribus non polluti sunt, virgines enim, emti de hominibus, primitiae Deo et Agno*“ Vers: 1. 3. 4; per montem Sionis significatur Coelum, ubi est amor in Dominum; nam omnes qui significantur per 12000 ex unaquavis Tribu, seu per 144000, signatos in frontibus, sunt qui agnoscunt Dominum et amant Ipsum; quare prima Tribus, quae nominatur, est Tribus Jehudae, et per illam Tribum significatur Amor in Dominum; nam, ut supra n: 431 dictum est, repraesentatio coeli cadit secundum ordinem in quo Tribus nominantur; et primum nomen seu prima Tribus nominata est ex qua determinationes et significationes sequentium cum varietate fluunt: praeterea in Coelum nemo admittitur nisi a Domino, nam universum Coelum est Ipsius, quare nemo ibi est et illuc venit, nisi qui agnoscit Ipsum et amat Ipsum: amare Ipsum, non est amare Ipsum quoad Personam, sed vivere secundum praecepta Ipsius, ut quoque Dominus apertis verbis docet apud Johannem „*In illa die cognoscetis, quod Ego in Patre meo, et vos in Me et Ego in vobis: qui habet praecepta mea, et facit illa, ille est qui amat Me: si quis amaverit Me, verbum meum servat, et Pater meus amabit illum, et ad illum veniemus et mansionem apud illum faciemus: qui non amat Me, verba mea* [501
non servat“ XIV: 20. 21. 23. 24; quod illi ament Dominum, qui faciunt et servant praecepta et verba Ipsius, est quia praecepta et verba Ipsius significant Divina Vera, et omne Divinum Verum procedit ab Ipso, ac quod procedit ab Ipso, hoc Ipse est; quare cum homo est in illo quoad vitam, tunc Dominus est in illo et ille in Domino; unde dicitur, vos in Me et Ego in vobis, et quod venturus et mansionem apud illum facturus; hoc itaque est amare Ipsum; amare etiam est conjungi, nam amor est conjunctio spiritualis,

et conjunctio fit per receptionem Divini Veri doctrina et vita. Antequam ex Verbo ostenditur, quod per Jehudam seu per Tribum a Jehudah nominatam significetur amor in Dominum, dicetur quid Jehudah in omni sensu in Verbo significat; Jehudah significat in sensu supremo Dominum quoad Amorem Coelestem, in sensu interno Regnum Coeleste Domini, et Verbum, et in sensu externo doctrinam e Verbo quae est Regni Coelestis; et quia significat in supremo sensu Dominum quoad amorem coelestem, et in sensu interno Regnum Coeleste, etiam significat amorem in Dominum, nam hic amor est reciprocus apud hominem, et regnat in Regno Coelesti Domini. Sunt duo Regna, in quae universum Coelum distinctum est, Regnum coeleste et Regnum spirituale; Regnum coeleste consistit ex illis qui in amore in Dominum sunt, et Regnum spirituale ex illis qui in amore erga proximum sunt; inde patet, quid intelligitur per amorem coelestem et per amorem spiritualem; sed de his Regnis videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 20 ad 28. Haec duo Regna repraesentabant Judaei et Israëlitae, Judaei Regnum coeleste et Israëlitae Regnum spirituale. Quod Jehudah etiam significet Verbum, est quia Dominus est Verbum, et Humanum assumsit in illa Tribu, ut quoad Humanum quoque esset Verbum, secundum haec apud Johannem „*In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: et Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos*“ I: 1. 14; Verbum significat Dominum quoad Divinum Verum procedens ex Divino Amore Ipsius; inde est, quod qui amant Divinum Verum quod in Verbo, faciendo illud, in Domini amore sint. Quod Dominus quoad Amorem coelestem, et inde Amor in Dominum, et quoque Verbum per Jehudam significetur, constare potest ex sequentibus locis: apud Mosen „*Jehudah tu, celebrabunt te fratres tui; manus tua in cervice hostium tuorum: incurvabunt se tibi filii patris tui. Catulus leonis Jehudah, a praeda, fili mi, ascendisti: curvavit se, cubuit sicut leo, et sicut leo vetulus, quis suscitabit eum. Non removebitur sceptrum a Jehudah, et legislator ab inter pedes ejus, usque dum venit Schiloh, et ei obedientia populorum: alligat ad vitem asellum suum,*

et ad vitem praestantem filium asinae suae: lavat in vino vestimentum suum, et in sanguine uvarum velamen suum: ruber oculis a vino, et albus dentibus a lacte“ Genes: XLIX: 8. 9. 10. 11. 12; describitur hic per Jehudam in sensu spirituali Regnum Coeleste Domini, ac Ipse Dominus quoad amorem coelestem; amor coelestis est Amor Domini receptus in Regno coelesti, et amor spiritualis est amor Domini receptus in Regno spirituali; sequentia per ea verba signifi- [51]
cantur: celebrabunt te fratres tui, significat quod Ecclesia coelestis prae reliquis eminens sit, fratres enim seu Tribus nominatae a filiis Jacobi, qui fuerunt fratres ejus, significant Ecclesiam; manus tua in cervice hostium tuorum, significat quod infernalis et diabolica turba expelletur et detinebitur, hostes sunt illi qui ab inferno; incurvabunt se tibi filii patris tui, significat quod vera omnia Ecclesiae se submittent, incurvare est se submittere, ac filii patris ejus sunt omnia vera Ecclesiae, nam illis qui in amore in Dominum sunt et inde in Regno coelesti omnia vera Ecclesiae insita sunt; catulus Leonis Jehudah, significat innocentiam cum viribus innatis, amor enim in Dominum in se spectatus est innocentia, haec significatur per catulum, et vires ei innatae per leonem; a praeda fili mi ascendisti, significat liberationem plurium ab inferno; curvavit se, cubuit sicut leo, et sicut leo vetulus, significat bonum amoris et verum inde in sua potentia, nam curvare se cum de leone, est mittere se in potentiam; quis suscitabit eum, significat quod tutus sit ubicunque est, nec dimoveri possit ab infernis; non removebitur sceptrum a Jehudah, significat quod non potestas recedet a bono amoris coelestis; et legislator ab inter pedes ejus, significat quod nec vera Verbi a sensu ultimo ejus; usque dum venit Schiloh, significat adventum Domini, et tunc tranquillum pacis; et ei obedientia populorum, significat vera ab Ipso, et conjunctionem per illa; alligat ad vitem asellum suum, significat Ecclesiam externam et ejus vera a Domino; et ad vitem praestantem filium asinae suae, significat Ecclesiam internam et ejus vera a Domino; lavat in vino vestimentum suum, significat Humanum Domini externum seu naturale quod Divinum Verum ex Divino Amore Ipsius; et in sanguine uvarum ve-

lamen suum, significat Humanum Domini internum seu rationale quod Divinum Bonum ex Divino Amore Ipsius; ruber oculis prae vino, significat quod Humanum internum seu rationale non sit nisi bonum; et albus dentibus a lacte, significat [quod] Humanum externum seu naturale non sit nisi bonum veri: ex singulis in descriptione illa constare potest, quod per Jehudam non intelligatur Judah, sed aliquod eminens coeleste, quod ita describitur; sed illa singillatim explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS a n: 6363 ad 6381. Apud Ezechielem „*Tu fili hominis, sume tibi lignum unum, et scribe super illud, Jehudae et filiis Israëlis et sociis ejus; deinde sume lignum unum, et scribe super illud, Josephi, lignum Ephraim et omnis domus Israëlis; postea conjunge illa, unum cum altero tibi in lignum unum, ut sint unum ambo in manu mea: Ego accepturus lignum Josephi quod in manu Ephraimi et tribuum Israëlis sociorum ejus, et adducam super illo cum ligno Jehudae, et faciam eos in lignum unum. Ego accepturus filios Israëlis ab inter gentes quo abiverunt, et congregabo eos a circuitu, et adducam eos super terram suam, et faciam eos in gentem unam super terra in montibus Israëlis, et Rex unus erit omnibus illis in Regem; neque erunt amplius duae gentes, neque dividentur amplius in duo Regna iterum; servus meus David Rex super eos, ut Pastor unus sit omnibus illis, utque in judiciis meis ambulent, et statuta mea custodiant, ac faciant ea; tunc habitabunt super terra, quam dedi servo meo Jacobo, in qua habitarunt patres vestri,*
[52] *et habitabunt super illa illi et filii eorum, et filii filiorum eorum usque in aeternum, et David servus meus Princeps illis in aeternum; et pangam illis foedus pacis, foedus aeternitatis erit cum illis, et dabo eos, et multiplicabo eos, et ponam sanctuarium meum in medio eorum in aeternum; sic erit habitaculum meum apud illos, et ero illis in Deum, et illi erunt Mihi in populum*“ XXXVII: 16. 17. 19. 21. 22. [24.] 25. 26. 27; quid haec significant, nemo scire potest, si non sciat quid Jehudah et Israël, et quid Joseph et Ephraim significant; quod non Jehudah et Israël, nec Joseph et Ephraim, patet; nam dicitur quod Tribus

Israëlis dispersae inter gentes congregarentur et adducerentur super terram Canaanem, quodque David erit Rex et Princeps illorum, et quod cum Illo habitaturae in aeternum; quis non scit quod Tribus Israëlis non congregari possint, et quod David non amplius erit rex super illis; quare sciendum est, quid in sensu spirituali significatur per Jehudam, quid per filios Israëlis, tum quid per Josephum et Ephraimum, et porro quid per Davidem, et quid per terram Canaanem; per Jehudam in sensu spirituali significatur Regnum coeleste Domini, per filios Israëlis Regnum spirituale Domini; per Josephum et Ephraimum ac per Tribus Israëlis dispersas et congregandas intelliguntur illi qui infra illa Regna sunt, quia non coelestes nec spirituales, sed naturales, et usque in bono vitae secundum religiosum suum; hi etiam sunt qui intelliguntur a Domino apud Johannem *„Etiam alias oves habeo, quae non sunt ex ovili hoc, etiam illas oportet Me adducere, et vocem meam audient, et fiet unus Grex, unus Pastor“* X: 16; hi enim in Coelo non fuerunt ante adventum Domini, sed ab Ipso introducti postquam glorificavit Humanum suum, causa erat, quia Divinum procedens non prius ad illos extendi potuit; qui haec scit, et quod per Davidem intelligatur Dominus quoad Divinum Verum procedens ex Divino Humano Ipsius, scire potest singula ibi in serie; quod illa scriberentur super duobus lignis, et quod duo illa ligna conjungerentur in unum lignum, erat quia per lignum significatur bonum vitae, et omnis conjunctio in coelo fit per bonum, et secundum id; quod lignum significet bonum vitae, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 643. 2784. 3720. 8354. Apud Esajam *„Dominus cum tollet signum gentibus, et congregabit expulsos Israëlis, et dispersa Jehudae colliget a quatuor alis terrae: tunc recedet aemulatio Ephraimi, et hostes Jehudae exscindentur; Ephraim non aemulabitur cum Jehudah, et Jehudah non angustabit Ephraimum; sed involabunt in humerum Philisthaeorum versus mare“* XI: 12. 13. 14; haec dicta sunt de salvatione gentium, quae etiam significantur per expulsos Israëlis et dispersa Jehudae, dicitur enim quod Dominus tollet signum gentibus, per expulsos Israëlis

intelliguntur qui non [in] veris sunt sed usque in desiderio discendi illa, et per dispersa Jehudae intelliguntur qui in bono vitae et per id in amore in Dominum, nam qui amant facere bonum, illi amant Dominum, Dominus enim est in illo bono quia id est ab Ipso; per Ephraimum intelligitur intellectuale hic concordans cum bono amoris; quod unum non discordabit cum altero, intelligitur per tunc recedet aemulatio Ephraimi, Ephraim non aemulabitur cum Jehudah,
[53] et Jehudah non angustabit Ephraimum; quod separabuntur ab illis qui in fide separata a charitate sunt, significatur per quod involabunt in humerum Philisthaeorum versus mare, Philisthaei versus mare sunt qui separant fidem a charitate seu a bono vitae, mare est ultimum coeli ubi desinit, ac involare in humerum est rejicere et sic se separare. Apud Sachariam „*Exulta filia Zionis, clange filia Hierosolymae, ecce Rex tuus venit tibi justus et fidelis ille: tendam Mihi Jehudam, arcum implebo Ephraimum, et excitabo filios tuos Sion*“ IX: 9. 13; haec de adventu Domini et de instauratione Ecclesiae ab Ipso apud illos qui in bono amoris et in veris doctrinae inde sunt; filia Sionis et filia Hierosolymae significat Ecclesiam quae apud illos, Rex tuus qui venit justus et fidelis est Dominus ex quo bonum amoris et verum doctrinae; tendam Mihi Jehudam, arcum implebo Ephraimum, significat quod Ecclesia instauranda sit apud illos qui in bono amoris in Dominum sunt, et in veris doctrinae inde, per Jehudam hic intelliguntur qui in bono amoris in Dominum sunt, et per Ephraimum vera doctrinae, Ephraim enim significat intellectuale Ecclesiae, et arcus doctrinam veri, quod arcus significet doctrinam, videatur supra n: 357, ubi etiam haec explicata sunt; filii Sionis sunt illi: quod non Gens Judaica per Jehudam ibi intelligatur, nec Ephraim per Ephraimum, patet, nam Ecclesia Domini non instaurata est quia non recepta apud Gentem Judaicam, et tribus Ephraimi tunc non erat. Apud Eundem „*Visitabit Jehovah Zebaoth gregem suum, domum Jehudae, et ponet eos sicut equum gloriae suae in bello; ex illo angularis, ex illo clavus, ex illo arcus belli: potentem reddam domum Jehudae, et domum Josephi servabo, et habitare faciam eos; hinc erunt*

sicut potens Ephraim, et laetabitur cor eorum sicut vino" X: 3. 4. 6. 7; per domum Jehudae etiam hic intelligitur Regnum Coeleste Domini, quod consistit ex illis qui in amore in Ipsum sunt, et per Ephraimum intelliguntur qui in veris doctrinae inde sunt; nam omnes qui in Regno coelesti Domini sunt, in veris doctrinae sunt, vera enim habent sicut insita et cordibus inscripta, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 25. 26; reliqua videantur explicata supra n: 355. 376. Apud Eundem *„Jubila et laetare filia Sionis, ecce Ego veniens ut habitem in medio tui; tunc adhaerebunt gentes multae Jehovae in die illo, et erunt Mihi in populum; Jehovah haereditatem sibi faciet Jehudam, portionem suam super terra sanctitatis, et eliget iterum Hierosolymam"* II: 14. 15. 16; quod hic per Jehudam non gens Judaica intelligatur, nec per Hierosolymam Hierosolyma, manifeste patet, nam agitur ibi de adventu Domini, quando gens illa prorsus recessit, ac Hierosolyma dein destructa fuit; et tamen dicitur, quod Jehovah haereditatem sibi faciet Jehudam, et portionem suam super terra sanctitatis, et eliget iterum Hierosolymam; quare per Jehudam intelliguntur illi qui in amore in Dominum sunt, et per Hierosolymam intelligitur Ecclesia quoad doctrinam apud illos. Apud Nahum *„En super montibus pedes evangelizantis, proclamantis pacem; feriare Jehudah festa tua, redde vota tua, quia non addet amplius per te transire belial, omnis exscindetur"* II: 1; etiam haec de Domino, adventus Ipsius intelligitur per en super montibus pedes evangelizantis, procla- [54]
mantis pacem; per feriari festa, et reddere vota significatur ex adventu Ipsius gaudere, et tunc colere Ipsum; per quod non addet amplius transire per Jehudam belial, omnis exscindetur, significatur quod non malum apud illos, quia in Domino; haec non dici potuerunt de Gente Judaica, sed de illis qui in amore in Dominum sunt, unde patet quod hi per Jehudam intelligantur. Apud Malachiam *„Ego mitto Angelum meum, qui parabit viam ante Me, et subito veniet ad Templum suum Dominus: tunc suavis erit Jehovae minchah Jehudae et Hierosolymae, juxta dies saeculi et juxta annos priores"* III: 1. 4; quod haec dicta sint de

adventu Domini, et quod per Angelum qui parabit viam ante Ipsum intelligatur Johannes Baptista, notum est in Ecclesia; quod tunc suavis erit Jehovae minchah Jehudae et Hierosolymae, significat quod tunc acceptus erit cultus ex bono amoris in Dominum, minchah Jehudae illum cultum significat; quod non acceptus fuerit cultus gentis Judaicae et Hierosolymae, constat, nam non agnoverunt Dominum, sed Ipsum prorsus reprobaverunt; juxta dies saeculi, et juxta annos priores, significat juxta cultum in Ecclesiis Antiquis, Antiquissima Ecclesia quae ante diluvium et in amore in Dominum, intelligitur per dies saeculi seu aeternitatis, et Ecclesia Antiqua, quae post diluvium, quae fuit Ecclesia spiritualis, intelligitur per annos priores. Apud Joëlem „*Fiet in die illo stillabunt montes mustum, et colles fluent lacte, et omnes rivi Jehudae fluent aquis; et fons e domo Jehovae exibit et irrigabit flumen schittim: Aegyptus in vastitatem erit, et Edom in desertum vastitatis, propter violentiam filiorum Jehudae, quorum fuderunt sanguinem innocentem in terra sua: at Jehudah in aeternum sedebit, et Hierosolyma in generationem et generationem*“ IV: 18. 19. 20; agitur etiam ibi de adventu Domini, ac de novo Coelo et de nova terra tunc; et per quod montes stillabunt mustum, significatur quod ex bono amoris omne verum, quod montes significent bonum amoris, videatur supra n: 405, et quod vinum et mustum significet verum, etiam supra n: 376; per quod colles fluent lacte, significatur quod ex bono charitatis erga proximum vita spiritualis; et per quod omnes rivi Jehudae fluent aquis, significatur quod ex singulis Verbi vera per quae intelligentia; per quod fons e domo Jehovae exibit et irrigabit flumen schittim, significatur quod ex coelo a Domino verum doctrinae, quod illustrabit illos qui in cognitionibus et scientiis sunt; Aegyptus in vastitatem erit, et Edom in desertum vastitatis, significat quod principia falsa et mala amoris sui, utraque ex naturali homine, destruentur; propter violentiam filiorum Jehudae, quorum fuderunt sanguinem innocentem in terra sua, significat propter falsificata vera et adulterata bona Verbi, quae corruperunt et destruxerunt; Jehudah in aeternum sedebit, et Hierosolyma in gene-

rationem et generationem, significat quod Verbum et inde doctrina genuini Veri permansura sint in aeternum apud illos qui in amore in Dominum sunt: inde etiam patet, quod non Jehudah per Jehudam, nec Hierosolyma per Hierosolymam ibi intelligatur. Apud Eundem „*Tyre et Zidon, et omnes termini Philisthaeorum, cito reducam retributionem in caput vestrum, propterea quod argentum meum et au-* [55]
rum meum sumsistis, et desiderabilia bonorum meorum intulistis in templa vestra; et filios Jehudae et filios Hierosolymae vendidistis filiis Graecorum, ut longe removeretis eos a terminis eorum“ IV: 4. 5. 6; per Tyrum et Zidonem ac per Philisthaeos intelliguntur qui falsificaverunt vera et bona Verbi; argentum meum et aurum meum significant vera et bona illa; et inferre illa in templa sua, significat illa falsificare et prophanare; filios Jehudae et filios Hierosolymae vendere filiis Graecorum, significat pervertere et falsificare omnia vera et bona Verbi, filii Jehudae sunt bona Verbi, filii Hierosolymae sunt vera ejus, et filii Graecorum sunt falsa; longe removere illos a terminis illorum, significat procul ab ipsis veris: qui non scit sensum spiritualem Verbi, credere potest quod illi qui in Tyro et Zidone et in Philisthaea erant, vendiderint filios Jehudae et Hierosolymae ad Graecos, sed est propheticum, in quo gentes quae nominantur significant res Ecclesiae. Apud Jeremiam „*In diebus illis ibunt domus Jehudae et domus Israëlis, et venient una e terra septentrionis super terram quam haereditare feci patribus vestris*“ III: 18; haec etiam de adventu Domini, et de nova Ecclesia ab Ipso; adventus Ipsius intelligitur per in diebus illis, et nova Ecclesia per domum Jehudae et domum Israëlis, Ecclesia quae ex illis qui in amore in Dominum sunt per domum Jehudae, et Ecclesia quae ex illis qui in charitate erga proximum sunt, et vocatur Ecclesia spiritualis, per domum Israëlis; quod venient una e terra septentrionis super terram quam haereditare feci patribus vestris, significat quod ex ignorantia et ex falsitatibus, in quibus tunc, in cognitiones et in lucem veri, quae Ecclesiae, venturi sint, terra septentrionis significat statum ignorantiae et falsum religionis; terra quam haereditarunt patres

significat Ecclesiam quae in cognitionibus et in luce veri: haec dicta sunt de Gentibus, ex quibus nova Ecclesia instauranda; quod non domus Jehudae, nec domus Israëlis tunc, nempe cum fuit Dominus in mundo, e terra septentrionis venerit, notum est, Judaei enim tunc erant in terra Canaane, et Israëlitae erant dispersi. Apud Eundem „*Ecce dies venientes, cum suscitabo Davidi germen justum, qui regnabit Rex et prosperabitur, et faciet judicium et justitiam in terra: in diebus Ipsius salvabitur Jehudah, et Israël habitabit secure; et hoc Nomen Ipsius quod vocabunt Ipsum, Jehovah Justitia nostra*“ XXIII: 5. 6. Cap: XXXIII: 15. 16; manifeste hic de Domino, qui est germen Davidis, et qui regnabit Rex, et qui vocabitur Jehovah Justitia nostra, quod in diebus Ipsius salvabitur Jehudah, et Israël habitabit secure, significat quod salvandi qui in amore in Ipsum et in charitate erga proximum sunt, ut supra: quod non Jehudah salvatus sit, nec quod Israël revocatus aut revocari potuerit, ut habitaret secure, hoc est, absque infestatione a malis et falsis, constat. Apud Eundem „*Reducam Israëlem ad habitaculum illius, ut pascat in Carmele et Baschane, ac in monte Ephraimi et Gileade saturetur anima ejus: in diebus illis et in tempore illo quaeretur iniquitas Israëlis et peccata Jehudae, et non invenientur*“ L: 19. 20; etiam haec de instauratione Ecclesiae a Domino apud Gentes, quae per Israëlem qui reducetur ad habitaculum
[56] suum, similiter per Jehudam cujus peccata non invenientur, intelliguntur; quod ducendi a Domino ac instruendi in bono charitatis, intelligitur per quod pascent in Carmele et Baschane, et in monte Ephraimi et Gileade. Apud Sachariam „*In die illo percutiam omnem equum stupore, et equitem ejus amentia, et super domum Jehudae aperiam oculum meum: in die illo ponam duces Jehudae sicut fornacem ignis in lignis, et sicut facem ignis in manipulo, ut comedant ad dextram et ad sinistram omnes populos circumcirca, ut habitet amplius Hierosolyma sub se in Hierosolyma, servabit Jehovah tentoria Jehudae primo*“ XII: 4. 6. 7; agitur ibi de devastatione Ecclesiae prioris, et de instauratione Ecclesiae novae a Domino; devastatio Ecclesiae

prioris describitur per in die illo percutiam omnem equum stupore et equitem amentia, per equum enim significatur intellectus veri apud hominem, et per equitem intelligentia, videatur supra n: 355; per domum Jehudae significatur Ecclesia apud illos qui in bono amoris in Dominum sunt, de illa dicitur, quod Dominus super illam aperiet oculum suum; quod mala quae ab Inferno dispergentur ab illis et apud illos, et quoque falsa, significatur per quod ponet duces Jehudae sicut fornacem ignis in lignis, et sicut facem ignis in manipulo, ut comedant ad dextram et ad sinistram omnes populos circumcirca; quod Ecclesia illa tuta erit ab infestatione malorum et falsorum, significatur per quod habitabit Hierosolyma sub se in Hierosolyma; et quod Dominus omnino salvabit illos qui in amore in Ipsum sunt, significatur per quod Jehovah servabit tentoria Jehudae primo. Apud Esajam „*Verbum Jehovae super Jehudam et Hierosolymam; fiet in posteritate dierum, stabilis erit mons Jehovae in caput montium, et elatus prae collibus; et confluent ad eum omnes gentes, et ibunt populi multi, et dicent, ite et ascendemus ad montem Jehovae, ad domum Dei Jacobi, qui docebit nos de viis suis, et eamus in semitis ejus*“ II: 1. 2. 3; haec quoque dicta sunt de nova Ecclesia a Domino; per montem Jehovae, qui tunc stabilis et in caput montium, intelligitur Sion, et significatur Ecclesia coelestis, et amor in Dominum qui est illis qui ab ea Ecclesia; quod hoc Ecclesiae primarium sit, crescet et vires sumet, significatur per quod erit in caput montium et elatus prae collibus; quod illi qui in bono sunt agnituri sint Dominum et accessuri ad Ecclesiam, significatur per confluent ad eum montem omnes gentes, gentes significant illos qui in bono coelesti sunt, quod est bonum amoris in Dominum, ac populi qui in bono spirituali sunt, quod est bonum charitatis erga proximum, de his dicitur ibunt populi multi et dicent, ite et ascendemus ad montem Jehovae, ad domum Dei Jacobi; quod gentes significent illos qui in bono coelesti sunt, ac populi illos qui in bono spirituali, videatur supra n: 331. Apud Eundem „*Jehovah Redemptor tuus, et Formator tuus ab utero, stabiliens verbum servi sui, et consilium*

legatorum suorum perficit, dicens Hierosolymae, habitaberis, et urbibus Jehudae, aedificabimini, et vastitates ejus erigam" XLIV: 24. 26; agitur etiam ibi de adventu Domini, qui est Jehovah Redemptor tuus et Formator tuus ab utero, Redemptor dicitur ex eo quod liberaverit ab inferno, et Formator ex utero ex eo quod regeneret hominem; praedictio a Prophetis de Ipso et de salvatione hominum intelligitur per stabiliens Verbum servi sui et consilium lega-
[57] torum suorum perficit; quod illi salvandi qui ab Ecclesia Ipsius sunt, et quod illi instruendi in veris doctrinae coelestis, intelligitur per dicens Hierosolymae habitaberis, et urbibus Jehudae aedificabimini, Hierosolyma est Ecclesia, et urbes Jehudae sunt vera doctrinae coelestis; quod falsitates, quae destruunt Ecclesiam, discutientur, intelligitur per vastitates ejus erigam: quod a Domino non dictum sit quod Hierosolyma habitaretur, et quod urbes Jehudae aedificarentur, sed quod Hierosolyma destrueretur, quod etiam factum, notum est. Apud Eundem *„Producam ex Jacobo semen, et ex Jehudah haeredem montium meorum, ut possideant eum electi, et servi mei habitent ibi"* LXV: 9; hic per Jacobum et per Jehudam non intelligitur populus ex Jacobo et gens ex Jehudah, sed Ecclesia a Domino instauranda, per Jacobum Ecclesia quae in bono vitae, et per Jehudam Ecclesia quae in bono amoris in Dominum, ita per Jacobum Ecclesia externa et per Jehudam Ecclesia interna; per semen intelligitur charitas et fides, et per montes intelliguntur bona amoris; illi qui in charitate sunt, vocantur electi, et illi qui in veris ex bono amoris vocantur servi, quare dicitur ut possideant eum electi, et servi mei habitent ibi. Apud Ezechielem *„Jehudah et terra Israëlis fuerunt negotiatores tui in triticis minnith et pannag, et melle, et oleo et balsamo, dederunt negotiationem tuam"* XXVII: 17; haec dicta sunt de Tyro, per quam significatur Ecclesia quoad cognitiones veri et boni, inde etiam per Tyrum significantur cognitiones veri et boni quae Ecclesiae; agitur ibi de mercaturis et negotiationibus ejus, per quas describitur quomodo cognitiones illae comparantur, hic quaenam comparantur ex Jehuda et ex terra Israëlis; et quia per Jehudam significatur

bonum amoris, et per Israëlem verum ex illo bono, ideo dicuntur negotiationes ejus esse in triticis minnith et pannag, et in melle et in oleo et in balsamo, quia per tritica minnith et pannag significantur vera et bona Ecclesiae omnis generis, per mel bonum amoris in naturali homine, per oleum bonum amoris in spirituali homine, et per balsamum vera quae ex bono grata sunt; videatur supra n: 375, ubi haec amplius explicata sunt: ex mercaturis in eo Capite memoratis, et in sensu spirituali intellectis, manifeste patet, quid per varias gentes ibi memoratas significatur, ita quid per Jehudam et per Israëlem; mercaturae enim ibi indicant. Quod per Jehudam non intelligatur Gens Judaica, constare etiam potest apud Ezechielem Cap: XLVIII, ubi agitur de nova terra, quae distribuenda erit inter duodecim Tribus Israëlis, quae Tribus etiam ibi nominantur, et quam partem terrae unaquaevis possessura est; et ibi multum de Tribu Jehudae, et quod Sanctuarium in medio ejus, Vers: 8 ad 22; ex quibus manifeste patet, quod per Tribus ibi nominatas non intelligantur Tribus illae, fuerunt enim undecim dispersae, ac factae gentes, a quibus non dignoscuntur, fuerunt enim in perpetuum exilium abductae; tum etiam patet, quod per terram ibi non intelligatur terra sed Ecclesia, proinde per Tribus ibi nominatas talia quae sunt Ecclesiae, ac per Jehudam ibi Ecclesia coelestis seu Ecclesia quae in amore in Dominum, in qua idcirco est Sanctuarium. Simile per Jehudam et Israëlem intelligitur apud Davidem *„Factus est Jehudah in sanctuarium, et Israël in dominia Ipsius“* Psalm: CXIV: 2; sanctuarium significat in supremo sensu Ipsum Dominum, ac in respectivo cultum Ipsius ex bono [58]
amoris; per Israëlem significatur verum Ecclesiae ex illo bono; et quia omnis potentia est veris ex bono, seu bono per vera, ideo dicitur quod Israël factus sit in dominia Ipsius. Quoniam per Jehudam significatur Regnum coeleste Domini, et per Israëlem Regnum spirituale Domini, ut supra dictum est; et Regnum coeleste est quod constituit Sacerdotium Domini in Coelo, et Regnum spirituale quod constituit Regium Domini, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 24. 226; inde est quod Dominus in Verbo dicatur Rex, et

apud Evangelistas *Rex Judaeorum,* Matth: II: 2. Joh: XVIII: 33. 37. Cap: XIX: 19; et per Dominum ut Regem Judaeorum intelligitur Dominus quoad Divinum Verum procedens ex Divino Bono Divini Amoris Ipsius; inde Reges in Verbo significant vera quae ex bono, videatur supra n: 31. Apud Jeremiam *„Ecce dies venientes, quibus seminabo domum Israëlis et domum Jehudae semine hominis et semine bestiae; et quibus pangam cum domo Israëlis et cum domo Jehudae foedus novum: hoc foedus quod pangam cum domo Israëlis post dies hos, dabo legem meam in medio eorum, et super cor eorum scribam illam, et ero illis in Deum, et erunt Mihi in populum“* XXXI: 27. 31. 33. 34; per dies venientes etiam hic intelligitur adventus Domini, quare non intelligitur quod novum foedus tunc pangeretur cum domo Israëlis et cum domo Jehudae, sed cum nova Ecclesia a Domino instauranda, quae intelligitur per domum Israëlis et per domum Jehudae, quorum in medio daretur lex et scriberetur super cor; quod hoc non factum sit cum domo Israëlis et cum domo Jehudae, notum est, nam foedus cum Domino prorsus rejecerunt, et quoque hodie similiter; foedus significat conjunctionem cum Domino per amorem in Ipsum, ex qua conjunctione datur lex seu Divinum Verum in illis, tam in doctrina quam in vita eorum, quod est lex in medio et scribi super cor; seminare domum Israëlis et domum Jehudae semine hominis et semine bestiae, significat reformare illos qui e nova Ecclesia per vera et bona quae intelligentiae et affectionis; semen est verum, homo est intelligentia, et bestia est bonum affectionis, quod bestia id significet, ostendetur in sequentibus. Apud Sachariam *„Venient populi multi et gentes numerosae ad quaerendum Jehovam Zebaoth in Hierosolyma, et ad deprecandum facies Jehovae: in diebus illis apprehendent decem viri ex omnibus linguis gentium alam viri Judaei, dicendo, ibimus vobiscum, quia audivimus Deum vobiscum“* VIII: 22. 23; qui non scit quod per Judaeum intelligantur illi qui in amore in Dominum sunt, et inde in veris doctrinae, facile adducentur ad credendum, quod haec dicta sint de Judaeis, et de introductione illorum in terram Canaanem, et

quod tunc omnes alii qui salvari volunt apprehendent alam vestis illorum, orantes ut liceat comitari; sed qui scit, quod haec non dicta sint de aliqua introductione in terram Canaanem ad Hierosolymam ibi, et quod per Judaeum non illi ex gente illa intelligantur, sed quod per Hierosolymam intelligatur nova Ecclesia a Domino instauranda, ac per Judaeum omnis qui in bono amoris in Dominum est, ac per alam Judaei verum ex illo bono, scire potest, quid omnia in illo Capite et quid illa verba in specie significant; agitur enim ibi de convocatione et accessione gentium ad Ecclesiam, ac per Judaeum intelliguntur qui agnoscunt Dominum et amant Ipsum, ac per apprehendere alam ejus desiderium sciendi [59]
verum ab Ipso, ac per decem viros ex omnibus linguis gentium intelliguntur omnes ex quacunque religione, decem viri significant omnes, et linguae gentium significant religiosa. Ex his constare potest, quantum hallucinantur, qui credunt quod Judaei in fine temporum convertentur ad Dominum, ac introducentur in terram Canaanem; qui sunt illi qui credunt, quod per terram, per Hierosolymam, per Israëlem et per Jehudam in Verbo intelligatur terra Canaan, urbs Hierosolyma, populus Israëliticus et gens Judaica: sed ignoscendi sunt qui hactenus id crediderunt, quia non sciverunt aliquid de sensu spirituali Verbi, ita non quod per terram significetur Ecclesia, per Hierosolymam illa quoad doctrinam, per Israëlem illi qui ab Ecclesia spirituali sunt, et per Jehudam illi qui ab Ecclesia coelesti; tum quod ubi agitur apud Prophetas de introductione illorum in terram Canaanem, intelligatur introductio fidelium in Coelum et in Ecclesiam; quod etiam factum est cum Dominus in mundum venit, nam tunc introducti sunt in Coelum omnes illi qui in bono charitatis vixerunt, et Deum sub Humana forma coluerunt; qui reservati sunt sub Coelo usque ad adventum Domini, ac introducti postquam Dominus glorificavit Humanum suum: hi sunt qui intelliguntur in pluribus locis in Verbo Prophetico, ubi agitur de captivitate filiorum Israëlis et Jehudae, ac de reductione eorum in terram; intelliguntur etiam illi qui introducendi erant in Ecclesiam et inde in Coelum e terris post adventum Ipsius, non modo ubi Christiana Religio recepta

est, sed etiam ubivis alibi; hi et illi sunt qui intelliguntur in multis locis, ubi nominatur Israël et Jehudah et Hierosolyma, et agitur de introductione in terram, ut in sequentibus, Esaj: X: 21. 22. Cap: XI: 11. 12. Cap: XLIII: 5. 6. Cap: XLIX: 10 ad 26. Cap: LVI: 8. Cap: LX: 4. Cap: LXI: 1 ad 5. 9. Jerem: III: 12 ad 20. Cap: XVI: 15. 16. Cap: XXIII: 7. 8. Cap: XXX: 2 ad 11. Cap: XXXI: 1 ad 14. 23 ad 40. Cap: XXXIII: 6 ad 18. Ezech: Cap: XVI: 60. 61. 62. Cap: XX: 40. 41. 42. Cap: XXXIV: 11 ad 16. Cap: XXXVII: 21 ad 28. Cap: XXXIX: 21 ad 29. Hosch: Cap: III: 5. Joël Cap: II: 18 ad 27. Cap: III: 5. Amos Cap: [IX:] 12 ad 15, et alibi. Sint pro exemplo bina haec loca, ex quibus Judaei sibi persuadent, et quoque Christiani credunt, quod Gens Judaica reditura sit in terram Canaanem, et prae reliquis salvanda; apud Ejajam „*Tunc adducent omnes fratres vestros ex omnibus gentibus munus Jehovae, super equis et super curru, et super rhedis cameratis, et super mulis, et super veredariis, ad montem sanctitatis meae Hierosolymam: et quemadmodum Coeli novi et terra nova, quae facturus sum, stabunt coram Me, sic stabit semen vestrum et nomen vestrum*“ LXVI: 20. 22; quid illa significant, videatur supra n: 405, ubi explicata sunt: per novum coelum et novam terram intelligitur Coelum et Ecclesia ex illis qui salvandi a Domino postquam glorificavit Humanum suum, ut supra dictum est. Apud Eundem „*Tollam erga gentes manum meam, et erga populos attollam signum meum, ut adferant filios tuos in sinu, et filias tuas super humero apportent: erunt reges nutritii tui, et principes eorum lactatrices; facies ad terram incurvabunt se Tibi, et pulverem pedum tuorum lingent*“ XLIX: 22. 23; agitur in toto illo Capite de adventu Domini, et de salvatione illorum qui recipiunt Ipsum, ut manifeste patet a Versibus 6. 7. 8. 9, illius Capitis, proinde
[60] non de salvatione Judaeorum, minus de reductione illorum in terram Canaanem. Quod Gens Judaica in allatis locis non intellecta fuerit, constare etiam potest ex eo, quod gens pessima fuerit, et corde idololatra; et quod non introducta

sit in terram Canaanem propter aliquam cordis bonitatem et justitiam, sed propter promissionem factam patribus eorum, et quod nulla Ecclesiae vera et bona fuerint apud illos, sed falsa et mala, et quod ideo rejecti et expulsi ex terra Canaane; ut constare potest ex omnibus illis locis in Verbo, ubi Gens illa describitur: qualis illa gens fuit et futura est, quod pessima, describitur a Mose in Cantico, his verbis „*Occultabo facies meas ab illis, videbo quid posteritas eorum; generatio enim perversionum illi, filii in quibus fidelitas non: dixerim in extremos angulos ejiciam illos, cessare faciam ab homine memoriam eorum; nam gens perdita consiliis illi, nec in illis intelligentia; de vite Sodomae vitis eorum, et de agris Gomorrhae, uvae ejus uvae fellis, botri amaritudinum illis; venenum draconum vinum eorum, et fel aspidum crudele. Omne illud absconditum apud Me, obsignatum in thesauris meis; Mihi vindicta et retributio*" Deutr: XXXII: 20 ad 35; describitur ibi qualis Ecclesia est apud illos, quod nempe in diris falsis ex malo; Ecclesia apud illos qualis est intelligitur per quod de vite Sodomae vitis eorum, et de agris Gomorrhae, vitis significat Ecclesiam; falsa ex malo quae illis intelliguntur per quod uvae ejus uvae fellis, botri amaritudinum illis, venenum draconum vinum eorum, et fel aspidum crudele, uvae significant bona Ecclesiae, at uvae fellis ac botri amaritudinum significant mala ex diris falsis; ipsa falsa eorum intelliguntur per venenum draconum vinum eorum et fel aspidum crudele, vinum significat verum ex Verbo, at venenum draconum et fel aspidum significat enorme falsum quod existit ex falsificatis veris Verbi. Similiter describitur gens illa alibi in Verbo, ut in Deuteronomio, in Libro Judicum, apud Prophetas, ut apud Jeremiam Cap: V: 20 ad 31. Cap: VII: 8 ad 34. Cap: IX: 1 ad 25. Cap: XI: 6 ad 17. Cap: XIII: 9 ad 27. Cap: XIX: 1 ad 15. Cap: XXXII: 30 ad 35. Cap: XLIV: 2 ad 24. Quod Gens illa corde idololatra fuerit, patet ab allatis illis locis, et a plurimis aliis, ut apud Jeremiam „*Juxta numerum urbium tuarum fuerunt dii tui Jehudah, et juxta numerum platearum Hierosolymae posuistis altaria ad suffiendum Baali*"

II: 28. Cap: XI: 13. Quod non in terram Canaanem introducti fuerint propter aliquam cordis bonitatem et justitiam, sed propter promissionem factam patribus eorum, apud Mosen „*Non propter justitiam tuam, et propter rectitudinem cordis tui tu veniens ad possidendum terram, sed ut stabiliat verbum quod Jehovah juravit patribus tuis, Abrahamo, Isaco et Jacobo: quare scito quod non propter justitiam tuam Jehovah Deus tuus dans tibi terram bonam hanc ad possidendum eam, quia populus durus cervice tu*“ Deut: IX: 5. 6. Quod nulla Ecclesiae vera et bona fuerint apud illos, sed falsa et mala, patet ex Verbo ubi agitur de scortationibus et adulteriis eorum, apud Jeremiam Cap: III: 1 ad fin: et apud Ezechielem Cap: XXIII: 1 ad fin: per scortationes et adulteria in Verbo intelliguntur falsificationes veri et adulterationes boni, videatur supra n: 141. 161: quapropter a Domino vocantur „*Generatio adultera*“, Matth: XII: 39: Marc: VIII: 38: et quoque illi „*pleni hypocrisi, iniquitate et immunditie*“ Matth: XXIII: 27. 28: et quod „*per traditiones suas*
161] *falsificaverint Verbum*“ Matth: XV: 1 ad 6. Marc: VII: 1 ad 14: et apertis verbis apud Johannem „*Vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere; ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit, quia non veritas in illo; quando loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendacium loquens est et pater ejus*“ VIII: 44; per mendacium intelligitur falsum ex malo; per diabolum exstinctio omnis boni; per homicidam exstinctio omnis veri; per patrem intelliguntur tam qui ab inferno, quam qui a generatione ista prius usque a primis temporibus vixerunt; ex propriis loqui est ex innato. Quod sic omne Ecclesiae apud illos deperditum fuerit, ac ideo rejecti, constat apud Esajam „*Dominus Jehovih Zebaoth removens ex Hierosolyma et ex Jehudah baculum et scipionem, omnem baculum panis, et omnem scipionem aquae, fortem et virum belli, judicem et prophetam, et divinatorem et senem: nam impegit Hierosolyma et Jehudah cecidit, quia lingua eorum et opera eorum contra Jehovam ad rebellandum oculis gloriae Ipsius*“ III: 1. 2. 8; removere omnem

baculum panis et omnem scipionem aquae, significat omne bonum amoris et verum fidei, a quibus vita spiritualis, panis est bonum amoris, et aqua est verum fidei, ac baculus et scipio sunt potentiae, et inde omnia vitae spiritualis; removere fortem et virum belli significat omnem resistentiam contra mala et falsa; removere judicem et prophetam significat omne bonum et verum doctrinae; removere divinatorem et senem, significat omnem intelligentiam et sapientiam; lingua eorum et opera eorum contra Jehovam ad rebellandum oculis gloriae Ipsius, significat quod omne doctrinae eorum et vitae eorum sit prorsus contra Divinum Verum, lingua est doctrina, opera sunt vita, oculi gloriae Jehovae sunt Divinum Verum, rebellare est contra illud esse. Apud Eundem „*Quid faciendum amplius Vineae meae, judicate inter Me et inter Vineam meam, quid faciendum vineae meae quod non fecerim in illa; quare exspectavi ut faceret uvas, sed fecit labruscas: et notum faciam vobis, quid Ego faciam vineae meae, removendo sepem ejus ut sit ad depascendum, perrumpendo maceriem ejus ut sit ad conculcationem; ponam eam in desolationem, ut ascendat sentis et vepris; imo nubibus praecipiam, ut non faciant pluere super eam pluviam*“ V: 3. 4. 5. 6; per vineam hic intelligitur Ecclesia apud illam gentem; per exspectavi ut faceret uvas sed fecit labruscas, significatur quod pro bonis veri quae Ecclesiae apud illam fuerint mala falsi; per removere sepem ejus ut sit ad depascendum, perrumpendo maceriem ut sit ad conculcationem, significatur destructio ejus quoad bona et vera, ut invadant mala et falsa, quae sunt sentis et vepris quae ascendent; per nubibus praecipiam ut non faciant pluere super illam pluviam, significatur quod ulterius non aliqua receptio veri et boni illis per Verbum e Coelo. De destructione Ecclesiae apud illam gentem etiam agitur apud Esajam Cap: VII: 17. 18. 19 seq: apud Jeremiam Cap: I: 15, et multis aliis in locis. Propterea etiam gens illa ejecta est e terra Canaane, primum gens Israëlitica et postea gens Judaica; et hoc quia per terram Canaanem significatur Canaan coelestis, quae est Coelum et Ecclesia. Qualis utraque illa gens fuit, describitur plene in sensu interno in Capp:

XXXII et XXXIII, Exod: ubi agitur de Vitulo aureo quem sibi fecerunt, propter quem Jehovah voluit illos consumere, et aliam generationem ex Mose exsuscitare, quorum omnium explicatio
[62] videatur in Arcanis Coelestibus n: 10393 ad 10512, et n: 10523 ad 10557. Qualis Gens Judaica fuit, describitur etiam in sensu interno in Cap: XXXVIII Genes: ubi agitur de ortu eorum, qui fuit ex Canaanitide et ex scortatione cum nuru; tres enim stirpes eorum fuerunt, una ex muliere Canaanitide, quam Jehudah sumsit sibi in uxorem, et binae ex Thamare quae nurus Jehudae, cum qua concubuit ut cum scorto, quorum explicatio etiam videatur in Arcanis Coelestibus n: 4813 ad 4930. Qualis illa gens fuit, etiam describitur per Judam Ischarioth, nam ille repraesentavit Gentem Judaicam quoad Ecclesiam; duodecim enim discipuli Domini repraesentaverunt Ecclesiam Domini in communi, et quisque aliquod universale essentiale ejus, et Judas Ischarioth repraesentavit illam qualis apud Judaeos. Praeter haec videantur quae in Arcanis Coelestibus de illa Gente scripta sunt, quae sunt sequentia; Quod Ecclesia repraesentativa apud Gentem Judaicam instituta fuerit, sed quod in Ipsa Gente nulla Ecclesia fuerit, n: 4899. 4912. 6304. Quod ideo quoad ipsam Gentem fuerit repraesentativum Ecclesiae, et non Ecclesia, n: 4281. 4288. 4311. 4500. 6304. 7048. 9320. 10396. 10526. 10531. 10698. Quod Gens Iraëlitica et Judaica non electa fuerit, sed recepta ut Ecclesiam repraesentaret, ob contumaciam, qua patres eorum et Moses instituerunt, n: 4290. 4293. 7051. 7439. 10430. 10535. 10632. Quod Cultus eorum mere externus fuerit, absque omni cultu interno, n: 1200. 3147. 3479. 8871. Quod prorsus non sciverint interna cultus, nec scire voluerint, n: 301. 302. 303. 3479. 4429. 4433. 4680. 4844. 4847. 10396. 10401. 10407. 10694. 10701. 10707. Quomodo considerant interna Cultus, Ecclesiae et Verbi, n: 4865. Quod interiora eorum, quae sunt cogitationis et affectionis, fuerint foeda, amoribus sui et mundi ac avaritia plena, n: 3480. 9962. 10454 ad 10457. 10462 ad 10466. 10575. Quod ideo illis non detecta fuerint interna Ecclesiae, quoniam illa pro-

phanavissent, n: 2520. 3398. 3480. 4289. Quod Verbum illis prorsus occlusum fuerit, et quod adhuc sit, n: 3769. Quod videant Verbum ab extra et non ab intra, n: 10549. 10550. 10551. Quod ideo internum eorum, quando in cultu, occlusum fuerit, n: 8788. 8806. 9320. 9380. 9377. 9962. 10396. 10401. 10407. 10492. 10498. 10500. 10575. 10629. 10694. Quod usque Gens illa prae aliis talis fuerit, ut potuerit esse in Sancto externo, clauso interno, n: 4293. 4311. 4903. 9373. 9377. 9380. Status eorum tunc, n: 4311. Quod conservati sint propter Verbum in Lingua originali, et quia tales esse poterunt, n. 3479. Quod Sanctum externum eorum a Domino miraculose elevatum sit in Coelum, et sic interiora Cultus, Ecclesiae et Verbi ibi percepta, n: 3480. 4307. 4311. 6304. 8588. 10492. 10500. 10602. Quod hoc ut fieret, per media externa coacti sint stricte observare ritus et statuta in externa forma, n: 3147. 4281. 10149. Quia in Sancto externo absque interno potuerunt esse, quod sancta Ecclesiae et Coeli repraesentare potuerint, n: 3479. 3881. 4208. 6306. 6588. 9377. 10430. 10500. 10570. Quod usque sancta illos non affecerint, n: 3479. Quia nihil refert qualis persona est quae repraesentat, quoniam repraesentatio spectat rem, non autem personam, n: 665. 1097. 1361. 3147. 3881. 4208. 4281. 4288. 4292. 4307. 4444. 4500. 6304. 7048. 7439. 8588. 8788. 8806. Quod Gens illa pejor aliis gentibus fuerit, describitur qualis, etiam ex Verbo [63] utriusque Testamenti, n: 4314. 4316. 4317. 4444. 4503. 4750. 4751. 4815. 4820. 4832. 5057. 5998. 7248. 8819. 9320. 10454 ad 10457. 10462 ad 10466. Quod Tribus Jehudae abiverit in pejus quam reliquae Tribus, n: 4815. Quam crudeliter tractaverunt Gentes ex jucundo, n: 5057. 7248. 9320. Quod Gens illa corde idololatra fuerit, ac prae aliis coluerit alios deos, n: 3732. 4208. 4444. 4825. 5998. 6877. 7401. 8301. 8871. 8882. Quod etiam Cultus eorum in ipsa Gente spectatus fuerit idololatricus, quia externus absque interno, n: 4281. 4825. 8871. 8882. Quod Jehovam modo quoad nomen coluerit, n: 6877. 10559. 10560. 10561. 10566: et solum propter

miracula, n: 4299. Quod erronee cogitent qui credunt quod Judaei in fine Ecclesiae convertendi sint, et reducendi in terram Canaanem, n: 4847. 7051. 8301. Plura loca e Verbo de illa re allata, quae tamen intelligenda sunt secundum sensum internum, ita aliter quam secundum literam, n: 7051. Quod Verbum quoad sensum externum propter illam Gentem immutatum fuerit, non tamen quoad sensum internum, n: 10453. 10461. 10603. 10604. Quod Jehovah e monte Sinai apparuerit eis secundum quale eorum, in igne consumente, densa nube et in fumo sicut fornacis, n: 1861. 6832. 8814. 8819. 9434. Quod Dominus appareat unicuivis secundum ejus quale, ut ignis vivificans et recreans illis qui in bono sunt, ac ut ignis consumens illis qui in malo, n: 934. 1861. 6832. 8814. 8819. 9434. 10551. Quod una ejus Gentis origo sit ex Canaanitide, et quod binae reliquae ex scortatione cum nuru, n: 1167. 4818. 4820. 4874. 4899. 4913. Quod per illas origines significatum sit qualis conjunctio illorum cum Ecclesia esset, quod nempe sicut cum Canaanitide et cum scortatione cum nuru, n: 4868. 4874. 4899. 4911. 4913. De statu eorum in altera vita, aliqua, n: 939. 940. 5057. Quoniam Gens illa, tametsi talis, repraesentabat Ecclesiam, et quia Verbum apud illam et de illa conscriptum est, ideo Divina Coelestia per nomina eorum significata sunt, ut per Rubenem, Schimeonem, Levi, Jehudam, Ephraimum, Josephum, et reliquos. Quod per Jehudam in sensu interno significetur Dominus quoad Amorem Coelestem, ac Regnum Coeleste Ipsius, n: 3654. 3881. 5583. 5603. 5782. 6363. Explicatur Propheticum Israëlis de Jehudah, in quo agitur de Domino, Genes: XLIX: 8 ad 12, n: 6363 ad 6381. Quod Tribus Jehudae et Judaea significet Ecclesiam Coelestem, n: 3654. 6364. Quod duodecim Tribus repraesentaverint et inde significaverint omnia amoris et fidei in complexu, n: 3858. 3926. 4060. 6335: inde quoque Coelum et Ecclesiam, n: 6337. 6637. 7836. 7891. Quod significent secundum ordinem quo nominantur, n: 3862. 3926. 3939. 4603 seq: 6337. 6640. Quod duodecim Tribus divisae fuerint in duo Regna, ut Judaei repraesentarent Regnum coeleste, ac Israëlitae Regnum

spirituale, n: 8770. 9320. Quod per semen Abrahami, Isaci et Jacobi significentur bona et vera Ecclesiae, n: 3373. 10445.

434. Ex tribu Rubenis duodecim millia signati, quod significet lucem veri ex illo amore, et quod omnes qui in illa sunt, in Coelo sint et in Coelum veniant, constat ex significatione tribus Rubenis, quod sint qui in luce veri sunt, de qua sequitur; ex significatione duodecim millium, quod sint omnia et omnes, de qua supra n: 430, hic omnes qui in [64] luce veri ex bono amoris in Dominum, qui amor significatur per Tribum Jehudae, ut mox supra n: 433 ostensum est; et ex significatione signatorum, quod sint illi qui in Coelo sunt et in Coelum veniunt, de qua etiam mox supra n: 433. Prius dictum est, quod 12 Tribus Israëlis repraesentaverint et inde in Verbo significent omnia Ecclesiae, et quod unaquaevis Tribus aliquod universale essentiale ejus, et quod Jehudah significet amorem in Dominum; quod autem Reuben significet lucem ex illo amore, in sequentibus videbitur. Reuben et inde Tribus ab illo nominata in sensu supremo significat Dominum quoad Praevidentiam seu Praescientiam, in sensu interno fidem spiritualem et intellectum veri, ac in externo visum; et quia Reuben in sensu interno significat fidem et intellectum, etiam significat lucem veri, nam fides existit ex luce veri, ac intellectus illustratur ex illa, nam ubi lux veri est, ibi est intellectus et est fides. Simile per Rubenem seu Tribum ejus significatur quod per Petrum Apostolum; nam 12 Apostoli similiter ac 12 Tribus Israëlis repraesentaverunt omnia Ecclesiae, et quisque Apostolus aliquod universale essentiale ejus; et quia Petrus simile repraesentabat quod Reuben, ideo ille primus Apostolorum erat, sicut Reuben erat primus filiorum Jacobi: quod Petrus significet verum in luce et fidem, videatur supra n: 9. 411. Quod Reuben fuerit primus filiorum Jacobi, et quod inde Tribus ab illo dicta in primo loco in plerisque locis in Verbo nominetur, erat causa quia primogenitus erat, et per primogenituram in Verbo significatur verum ex bono, seu quod idem, verum in luce, et inde fides ex charitate, verum enim et quod fidei est, primum apparet homini, intrat enim per

auditum in memoriam, et inde evocatur in cogitationem, et quod homo cogitat hoc visu interiori videt et appercipit; et quod primum videtur et appercipitur, hoc primum est sed modo apparenter, non autem actualiter; bonum est actualiter primogenitum seu primum Ecclesiae, quoniam verum existit ex bono, format enim se bonum in veris, ac se per vera sistit videndum, quare verum est bonum in forma, inde est quod dicatur verum ex bono et fides ex charitate, quod enim est ex aliquo, hoc illud est in imagine, ac in se spectatum est bonum formatum et natum, hoc itaque est primogenitum in sensu spirituali Verbi; praeterea apud infantes est bonum innocentiae, quod primum a Domino infunditur, ex quo homo primum fit homo; et quia bonum est amoris, et homo super amorem suum non reflectit, sed super cogitationem ex memoria, et quia bonum non prius habet quale, quam cum formatum est in vera, et absque quali nihil percipitur, inde est, quod ignoretur quod bonum sit primum et primogenitum, bonum enim primum concipitur a Domino apud hominem, et gignitur per vera, in quibus bonum est in sua forma et effigie. Praeterea sciendum est, quod vera quae ab homine in ejus infantia et pueritia hauriuntur ex Verbo, doctrina inde et praedicatione, appareant quidem ut vera, sed usque non sunt vera apud illum, sunt modo sicut cortices absque nucleo, seu sicut corporis et faciei forma absque anima et vita, haec non prius fiunt vera quam cum recipiuntur voluntate, sic enim primum recipiuntur ab homine et apud illum incipiunt vivere, voluntas enim est ipse homo, et omne bonum est voluntatis, ac omne
[65] verum est intellectus inde: ex his constare potest, unde est quod Tribus Jehudae, per quam significatur bonum amoris in Dominum, primo loco nominetur, et quod dein Tribus Reubenis, per quam significatur verum in luce ex illo bono. Sciendum est, quod omnis Lux, in qua apparet verum, sit a luce coeli quae a Domino, et Lux coeli est ex Divino Bono Divini Amoris Ipsius, Lux coeli est Divinum Bonum in forma; illa duo in Coelo unum sunt, ac ut unum recipiuntur ab Angelis, et quoque ut unum recipienda sunt ab homine, ut homo communionem habere possit cum Angelis. Sed haec

ample ostensa videantur in ARCANIS COELESTIBUS, nempe quod cum homo regeneratur, verum primo loco sit et bonum secundo non actualiter sed apparenter, at quod cum homo regeneratus est bonum primo loco sit et verum secundo actualiter et perceptibiliter, n: 3324. 3325. 3330. 3336. 3494. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4245. 4247. 4337. 4925. 4926. 4928. 4930. 4977. 5351. 6256. 6269. 6273. 8516. 10110: ita quod bonum sit primum et ultimum regenerationis, n: 9337. Quia verum primo loco apparet esse et bonum secundo cum regeneratur homo, seu, quod idem, cum homo fit Ecclesia, quod propter illam apparentiam ab Antiquis controversum sit, num verum fidei vel num bonum charitatis sit primogenitum Ecclesiae, n: 367. 2435. Quod bonum charitatis sit primogenitum Ecclesiae actualiter, at verum fidei modo apparenter, n: 3325. 3494. 4925. 4926. 4928. 4930. 8042. 8080. Quod etiam per Primogenitum in Verbo significetur primum Ecclesiae, cui prioritas et superioritas, n: 3325. Quod ideo Dominus dicatur Primogenitus, quia in Ipso et ab Ipso omne bonum amoris, charitatis et fidei, n: 3325. Quoniam verum apparenter primo loco est, ideo Reuben primogenitus erat, et nominatus est a visu, ut patet apud Mosen *„Concepit Lea et peperit filium, et vocavit nomen ejus Reuben, quia dixit quod Vidit Jehovah afflictionem meam, quia nunc amabit me vir meus“* Genes: XXIX: 32; haec tametsi historica sunt, usque tamen sensum spiritualem continent, nam omnia et singula quae in Verbo sunt, ex spirituali mundo sunt quia ex Domino, quae dum in mundum naturalem e coelo demissa sunt, induta sunt sensu naturali correspondente, qualis est sensus literae Verbi; quare per Nativitates filiorum Jacobi significantur nativitates spirituales, quae sunt quomodo nascitur bonum et verum apud hominem cum regeneratur a Domino; unde per concepit Lea et peperit filium significatur conceptio et partus spiritualis, per vocavit ejus nomen Reuben significatur quale ejus; per quod dixit, quod vidit Jehovah, significatur in supremo sensu Praevidentia, in interno fides, in interiori intellectus, et in externo visus, hic fides a Domino; per

afflictionem meam significatur status perveniendi ad bonum; quia nunc amabit me vir meus significat quod inde bonum veri; sed haec explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 3860 ad 3866. Reuben in Lingua originali significat Visum, et Visus in sensu spirituali significat intellectum veri et fidem, et in sensu supremo Divinam Praevidentiam, ut constare potest ex his quae de significatione Videre. et Visus in ARCANIS COELESTIBUS ostensa sunt, quae sunt, quod Visus in sensu supremo, in quo de Domino, significet Praevi-
[66] dentiam, n: 2807. 2837. 2839. 3686. 3854. 3863. 10428; quod visus in sensu interno significet fidem, quoniam visus spiritualis est visus ex fide, et quoniam illa quae fidei sunt, videntur in Mundo spirituali, n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 5400. 10705: quod etiam videre significet intelligere et percipere verum, n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 3869. 10705. Quod visus internus sit intellectus, et quod hic videat per oculos corporis; et quod visus intellectus sit ex luce coeli, n: 1524. 3138. 3167. 4408. 5114. 6608. 8707. 9128. 9399. 10569. Quod Reuben significet verum ex bono seu fidem ex charitate, etiam constare potest ex Dudaim, quod in agro invenit, et dedit matri suae, de qua re ita apud Mosen *„Ivit Reuben in diebus messis triticorum, et invenit dudaim in agro, et adduxit illa ad Leam matrem suam; et dixit Rachel ad Leam, da quaeso mihi de dudaim filii tui: et dixit illi, an parum sumsisse te virum meum, et sumes etiam dudaim filii mei: et dixit Rachel, idcirco cubabit cum te nocte hac pro dudaim filii tui: et venit Jacobus de agro in vespera, et exivit Lea obviam ei, et dixit, ad me venies, quia conducendo conduxi te in dudaim filii mei; et cubuit cum illa in nocte illa, et concepit et peperit Jacobo filium Jisaschar"* Genes: XXX: 14 ad 18; qui non scit quid dudaim significant, tum quid Reuben, Jacob, Lea et Rachel repraesentabant, prorsus non sciturus est, cur talia acciderant, et quod in Verbo memorata sint; at quod Divinum in sensu literae non apparens insit, constare potest, quia est in Verbo, in quo omnia et singula Divina sunt; Divinum quod his inest, patet ex sensu spirituali eorum; in

hoc sensu dudaim significant conjugium boni et veri, Reuben repraesentat verum ex bono, Jacob Ecclesiam quoad verum, Lea et Rachel Ecclesiam quoad bonum, sed Lea Ecclesiam externam, et Rachel Ecclesiam internam; quare per dudaim a Rubene inventa significatur conjugiale quod est veri cum bono; et quia id conjugiale est inter verum et bonum in Interno seu spirituali homine, quod facit Ecclesiam internam, et usque id verum datur primum in Externo seu naturali homine, quod facit Ecclesiam externam, ideo dudaim inventa sunt a Rubene, per quem repraesentabatur verum ex bono, et primum data Leae matri suae, per quam repraesentabatur Ecclesia externa, sed usque a Lea data sunt Racheli, per quam repraesentabatur Ecclesia interna, propterea ut Lea cubaret cum Jacobo; sed haec amplius explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 3941 ad 3952. Quoniam Reuben repraesentabat verum ex bono, seu fidem ex charitate ideo etiam *„ille exhortatus est fratres suos, ne occiderent Josephum, volens liberare illum e manu eorum: et valde doluit cum Josephus non inventus est in fovea“* Genes: XXXVII: 21. 22. 29. 30; quae etiam explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 4731 ad 4738, et n: 4761 ad 4766. Quoniam Reuben seu Tribus ejus significabat verum ex bono seu fidem ex charitate, ideo *„castra illius Tribus in deserto erant ad meridiem, et castra ad meridiem vocabantur castra Reubenis“* Num: II: 10 ad 16; Castrametationes enim Tribuum Israëlis repraesentaverunt ordinationes Societatum Angelicarum in Coelo, et societates Angelicae habitant in plagis secundum statùs eorum quoad bonum et verum, videatur supra n: 422, ac in plaga meridionali ibi habitant qui in luce veri ex bono sunt; et [67]
quia Tribus Reubenis repraesentabat verum ex bono seu verum in luce, ideo castrametata est Tribus Rubenis ad meridiem. Quoniam Verum ex bono, quod Tribus Rubenis repraesentabat, est in naturali homine, ideo *Tribui Rubenis data est haereditas trans Jordanem*, videatur Num: XXXII: 1 ad fin: Deutr: III: 12 ad 20. Josuae XIII: 1 ad fin: Cap: XVIII: 7; terra enim Canaan repraesentabat et inde significat in Verbo Ecclesiam, ac regio ejus trans Jordanem

Ecclesiam externam, et regio ejus cis Jordanem Ecclesiam internam, et Jordanes fluvius limitem inter illas; ac verum ex bono seu fides ex charitate facit Ecclesiam, verum ex bono in naturali homine facit Ecclesiam externam, et quia Tribus Rubenis hoc Ecclesiae repraesentabat, ideo illi Tribui data est haereditas trans Jordanem: cur datae sunt haereditates trans Jordanem etiam Tribui Gadis et dimidiae Tribui Menasses, dicetur in sequentibus. Conjunctio utriusque Ecclesiae, nempe Externae et Internae, quae est sicut conjunctio naturalis et spiritualis hominis, repraesentabatur, et in sensu spirituali describitur per „*Altare, quod filii Reubenis, Gadis et Menassis aedificabant juxta Jordanem, de quo lis erat inter has Tribus et reliquas; sed dictum, quod Altare illud esset pro teste, ut illi tametsi trans Jordanem habitent, usque servirent Jehovae conjunctim cum reliquis: quare vocabant illud Altare, Testis inter nos quod Jehovah Deus*" de qua re apud Josuam Cap: XXII: 9 ad fin: Jordanes enim significabat medium inter externum et internum Ecclesiae; terra Canaan cis Jordanem significabat Ecclesiam internam, et illa trans Jordanem Ecclesiam externam, quam etiam Tribus Reubenis, Gadis et Menassis, quae ibi haereditates suas nactae sunt, repraesentabant; et altare illud significabat cultum communem utriusque Ecclesiae et sic conjunctionem. Quod Reuben significet verum in naturali homine, constat etiam ex Prophetico Deborae et Baraki in Libro Judicum „*In classibus Reubenis sunt magni, statuta cordis; quare sedes inter sarcinas ad audiendum sibila gregum; classibus Rubenis, ubi magni, pervestigationes cordis, Gilead in transitu Jordanis habitans*" V: 15. 16. 17; haec nemo intellecturus est, nisi sciat quid in Prophetico illo agitur, et quid per classes, Rubenem, sarcinas, sibila gregum, et per Gilead significatur; agitur ibi de Ecclesia apud filios Israëlis vastata; et per classes Reubenis significantur omnia tam vera quam bona quae in naturali homine; per sarcinas significantur cognitiones et scientifica ibi; per sibila gregum significantur illorum perceptiones et cogitationes; ac per Gilead significatur naturalis homo; ex quibus intellectis patet, quid

per illa in sensu spirituali intelligitur, nempe quod, dum Ecclesia destructa est, naturalis homo cum illis quae inibi separatus sit a spirituali homine, cum tamen ei conjunctus erit, et cum conjunctus quod ibi vera sint ex bono, per quae pugnabitur contra falsa ex malo, naturalis enim homo pugnabit contra illa ex spirituali homine; per statuta cordis et per pervestigationes cordis significantur vera ex bono quae ibi ex spirituali homine, cor enim significat bonum amoris, statuta et pervestigationes cordis sunt omnia quae ex bono in spirituali homine determinantur et ordinantur in naturali: haec de Reubene dicta sunt, quia Tribus ejus habitavit trans Jordanem in Gilead, nec fuit conjuncta Deborae et Barako, [68] cum pugnarunt contra Siseram, sed solum Isaschar et Sebulon, per Siseram enim in sensu spirituali intelligitur falsum ex malo destruens Ecclesiam. Per Reubenem significatur lux veri et inde intellectus Verbi apud Mosen „*Vivat Reuben et non moriatur, erit tamen, homines ejus numerus*“ Deutr: XXXIII: 6; per Reubenem ibi intelligitur intellectus Verbi illustratus per lucem e coelo; et quia pauci sunt qui recipiunt illustrationem, ideo dicitur, erit tamen homines ejus numerus, numerus significat paucum et paucos. Quod Reuben significet verum ex bono seu fidem ex charitate, constare etiam potest ex sensu opposito, in quo etiam nominatur; in eo sensu significat Reuben verum separatum a bono, seu fidem separatam a charitate; ac verum absque bono, non est verum aliter quam modo quoad vocem et sonum, est enim scientificum residens in memoria naturalis hominis, ita solum in introitu ad hominem, et non intra illum in ejus vita, memoria naturalis hominis est modo introitus ad illum, nec fit verum apud illum, priusquam vult illud et facit illud, tunc primum intrat, et accipit vitam, prius nec influit lux e coelo et illustrat: simile est cum fide separata ex charitate, nam verum est fidei et bonum est charitatis. Quod Reuben in opposito sensu significet fidem separatam a charitate, constare potest ab adulterio ejus cum Bilha concubina patris sui, de qua ita apud Mosen „*Factum est in residendo Israël in terra Ephrath Bethlechem, et ivit Reuben, et cubuit cum Bilha concubina patris sui, et*

audivit Israël" Genes: XXXV: 22; per Ephratam Bethlechem significatur Ecclesia spiritualis, quae est in veris ex bono seu in fide ex charitate, bonum charitatis rejicere a veris fidei, significatur per adulterium Rubenis, nam prophanatur verum quando non conjungitur cum suo bono, quod est bonum charitatis, sic enim conjungitur cum amore sui et mundi, quod est adulteratio: omnia etiam adulteria, quorum plura recensentur in Levit: Cap: XVIII: Vers: 6 ad 23, correspondent adulterationibus boni et veri; quod adulterium a Reubene commissum correspondeat fidei separatae a charitate, notum et testatum mihi factum est ex auditis et visis in Mundo spirituali, ubi sphaera talis adulterii percipitur prodire ex illis qui doctrina et vita separaverunt charitatem a fide. Quoniam hoc etiam significatum est per Reubenem, ideo primogenitura ei adempta est a patre ejus, ac data Josepho et ejus filiis; quod adempta fuerit Rubeni, patet ab his patris ejus verbis *„Reuben primogenitus meus, tu robur meum, et principium virium mearum, excellens eminentia et excellens valore: levis sicut aqua, ne excellas, quia ascendisti cubilia patris tui, tunc prophanasti, stratum meum ascendit"* Genes: XLIX: 3. 4: per Rubenem primogenitum meum significatur fides quae apparenter priori loco, seu verum ex bono natum; per tu robur meum, et principium virium mearum, significatur quod per illud potentia bono, et prima potentia vero; per excellens eminentia et excellens valore, significatur quod inde gloria et potestas; per levis sicut aqua, significatur quod fides separata a charitate non talis sit; per ne excellas, significatur quod ei nec gloria et potestas; per quia ascendisti cubilia patris tui, significatur quia verum fidei separatum a bono charitatis foedam conjunctionem habet; per tunc prophanasti,
[69] significatur quod sic conjunctum amori sui et mundi ac inde malo, quod prophanum; per stratum meum ascendit, significatur quod contaminaverit bonum spirituale in naturali: sed haec plene explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6341 ad 6350. Quod primogenitura ideo data fuerit duobus filiis Josephi, Ephraimo et Menassi, intelligitur per haec verba Israëlis patris ad Josephum *„Nunc duo filii tui nati*

tibi in terra Aegypti antequam veni in Aegyptum, mihi illi, Ephraim et Menasse, sicut Reuben et Simeon erunt mihi" Genes: XLVIII: 5: et in Libro [I] Chronicorum *„Reuben est primogenitus; sed quia polluit stratum patris sui, data est primogenitura ejus filiis Josephi filii Israëlis"* V: 1. 2; per Ephraimum enim in Verbo simile significatur quod per Reubenem, nempe intellectus veri et verum in luce; quod dicatur quod Ephraim et Menasse erunt filii Israëlis sicut Reuben et Simeon, est quia per Reubenem significatur intellectus veri et per Simeonem voluntas veri, similia etiam per Ephraimum et Menassen. Ex his nunc constare potest, quodnam universale essentiale Ecclesiae per Reubenem in Verbo significatur.

435. Ex tribu Gadis duodecim millia signati, quod significet bonum vitae inde, constat ex repraesentatione tribus Gadis, quod sit bonum vitae, de qua sequitur; et ex significatione duodecim millium signatorum, quod sit quod omnes illi in Coelo sint et in Coelum veniant, de qua supra in binis praecedentibus Articulis. Antequam ex Verbo ostenditur, quid per Gadem et per Tribum ab illo nominatam in Ecclesia repraesentabatur, aliquid dicetur quid intelligitur per bonum vitae, quod hic per tribum Gadis significatur; datur bonum vitae ex origine coelesti, ex origine spirituali, et ex origine naturali; bonum vitae ex origine coelesti est bonum vitae quod fit ex bono amoris in Dominum per vera ex illo bono, bonum vitae est effectus illorum; hoc bonum vitae est quod hic per tribum Gadis significatur, quare dicitur bonum vitae inde, nempe ex bono amoris in Dominum quod per tribum Jehudae significatur, per vera ex illo bono quae per tribum Reubenis significantur; bonum vitae ex origine spirituali est bonum vitae quod fit ex bono charitatis erga proximum per vera ex illo bono, hoc bonum vitae intelligitur per Menassen: duodecim enim Tribus Israëlis hic divisae sunt in quatuor classes, et sunt tres Tribus in qualibet Classe, quae tres in serie significant talia quae plene a principio ad finem seu a primo ad ultimum constituunt ipsum universale essentiale Ecclesiae quod per primam Tribum significatur; tres Tribus primum nominatae, nempe Tribus

Jehudae, Reubenis et Gadis, significant illa quae constituunt plene bonum coeleste; tres autem Tribus sequentes, nempe Tribus Ascheris, Naphthali et Menasses, significant illa quae constituunt plene bonum spirituale; similiter tribus postea sequentes: sunt etiam tria quae plene constituunt et formant unumquodvis universale essentiale, nempe bonum amoris, verum ex illo bono, et inde bonum vitae; bonum vitae est effectus illorum, nam nisi tertium sit quod producitur, bina priora non dantur; hoc est, nisi bonum vitae sit, bonum amoris et verum ex illo bono non dantur: haec tria sunt sicut causa finalis, causa efficiens et effectus; bonum
[70] amoris est causa finalis, verum ex illo bono est causa efficiens, seu per quod bonum efficit, et bonum vitae est effectus, in quo priores causae existunt, quae non existunt nisi effectus sit in quo existant et subsistant: sunt etiam tria illa sicut pulsus cordis, respiratio pulmonum, et actio corporis, haec unum faciunt, nam si non corpus agit aut se non agi patitur, ut fit cum homo moritur, duo illa cessant; simile est cum bono amoris, vero ex illo bono et bono vitae; bonum amoris est instar cordis, etiam intelligitur per cor in Verbo; verum ex illo bono est instar pulmonum, etiam intelligitur in Verbo per spiritum et animam; et bonum vitae est instar corporis, in quo illa agunt et vivunt; similia tria sunt in unaquavis re quae existit, et cum tria illa simul existunt, est formatio plena. Quid per Gadem seu per Tribum Gadis in omni sensu significatur, primum dicetur; per Gadem in supremo sensu significatur Dominus quoad Omnipotentiam et Omniscientiam, in sensu interno bonum veri, et in sensu externo opera inde, quae sunt bonum vitae: quod talia per Gadem significentur, est quia in omnibus et singulis Verbi est sensus intimus, internus et externus; in sensu intimo est solus Dominus, agitur enim ibi de Ipso, de Glorificatione Humani Ipsius, de ordinatione coelorum, subjugatione infernorum, et de instauratione Ecclesiae ab Ipso; quare singulae Tribus significant Dominum quoad aliquod Ipsius attributum et opus in sensu intimo; in sensu autem interno agitur de Coelo et de Ecclesia, et traditur doctrina; Verbum vero in sensu externo est quale est in sensu literae:

quod tres sensus in Verbo sint, est quia tres Coeli sunt; sensus intimus seu coelestis est pro intimo seu tertio Coelo; sensus internus seu spiritualis est pro medio seu secundo Coelo; et sensus externus seu spiritualis naturalis est pro primo seu ultimo Coelo. Quod Tribus Gadis in hoc loco Apocalypseos, ubi duodecim Tribus nominantur, significet bonum vitae, est quia in ordine sequitur post Jehudam et Reubenem, ac per Jehudam significatur bonum amoris, per Rubenem verum ex illo bono, inde per Gadem significatur bonum vitae, nam ex bono amoris per vera ex illo existit bonum vitae, est enim bonum vitae tertium in ordine quod sequitur, nam est effectus illorum, ut supra dictum est. Quoniam bonum vitae est bonum naturalis hominis, ideo haereditas Tribui Gadis data est trans Jordanem, et simul Tribui Reubenis et dimidiae Tribui Menassis ibi; terra enim, quae trans Jordanem erat, significabat Ecclesiam externam, ut in superiori Articulo ostensum est, et Ecclesiae externae sunt illa quae procedunt ex naturali homine; ipsa Ecclesia in se spectata est in interno seu spirituali homine, externa autem in externo seu naturali, quae tamen unum agent sicut causa et effectus. Quod Tribui Gadis haereditas data sit trans Jordanem, constat apud Mosen „*Data est haereditas Rubeni, Gadi et dimidiae Tribui Menassis citra Jordanem, ubi terra pecoris; ac data est cum conditione, si armati transirent cum reliquis ad acquirendum terram Canaanem*“ Num: XXXII: 1 ad fin. Cap: XXXIV: 14: porro „*Rubenitis et Gadditis dedi Gilead usque ad fluvium Arnonis, intra fluvium et terminum, et usque ad Jabokum fluvium, terminum filiorum Ammonis; tum planitiem et Jordanem et terminum a Cinnereth usque ad mare, planitiem, mare salis, infra Aquaeductus Pisgae, versus ortum*“ Deutr: III: 16. 17: et apud Josuam [71] „*Dedit Moses filiis Gadis, ut esset illis terminus Jaëser, et omnes urbes Gileadis, et dimidium terrae filiorum Ammonis usque ad Aroërem, quae ante facies Rabbae, tum a Chesbone usque ad Ramath Mizpae et Betonim,*“ etc. XIII: 24 ad 28: quid per Gadem significatur, non modo constare potest ex locis in Verbo ubi Gad nominatur,

sed etiam a terris, quae datae Tribui illi in haereditatem, ubi illae quoque in Verbo nominantur, sicut ubi nominantur Chesbon, Jaëser, Rabba, Ramath Mizpae, fluvius Arnonis, Cinnereth, aquae ductus Pisgae, et plura; quid illae terrae in sensu spirituali significant, nemo scire potest, nisi sciat quid significant Tribus Rubenis, Gadis et dimidia Tribus Menassis, quibus illae terrae datae sunt in possessionem; significant enim talia quae in sensu lato et stricto significantur per illas Tribus; sicut apud Jeremiam *„Contra filios Ammonis; num filii non Israëli, num haeres non illi, quare ergo haereditavit Rex eorum Gadem, et populus illius in urbibus ejus habitavit: propterea ecce dies venientes, quibus audiri faciam contra Rabbath filiorum Ammonis clangorem belli, fietque in acervum desolationis, et filiae ejus igne comburentur, et haereditabit Israël haeredes suos: ejula Chesbon, quia devastata est Aj, clamate filiae Rabbae, accingite saccos, plangite et vagamini inter macerias, quia Rex eorum in exilium abibit, sacerdotes et principes ejus simul"* XLIX: 1. 2. 3; qui non scit quid per Gadem et Israëlem significatur, nec scire potest quid ibi significatur per filios Ammonis, per Chesbonem et per Rabbam, erant enim Rabba, Chesbon et dimidium terrae Ammonis data tribui Gadis in haereditatem, quare per illas terras talia significantur in specie, quae per Gadem in genere; nam dicitur, quare ergo haereditavit Rex filiorum Ammonis Gadem, et populus illius in urbibus ejus habitavit; omnia enim nomina terrarum, regionum, urbium, fluviorum et populorum in Verbo significant res Ecclesiae; per Gadem ibi significatur bonum vitae secundum vera doctrinae, per Israëlem Ecclesia quoad verum, per filios Ammonis significantur falsificationes veri, per Chesbonem fructificatio veri in naturali homine, per filias Rabbae affectiones veri etiam in naturali homine, ac per Aj doctrina veri; ex his cognitis sequitur sensus spiritualis illorum verborum in hac serie: contra filios Ammonis significat contra falsificationes veri; num filii non Israëli, num haeres non illi, significat nonne in Ecclesia sunt cognitiones veri et boni, Israël est Ecclesia, filii ejus sunt vera, haeres est bonum veri;

quare ergo haereditavit Rex eorum Gadem, et populus illius
in urbibus ejus habitavit, significat unde est quod verum
falsificatum destruxerit bonum vitae, et quoque perverterit
doctrinalia secundum quae vita; ecce dies venientes quibus
audire faciam contra Rabbath filiorum Ammonis clangorem
belli, fietque in acervum desolationis, significat destructio-
nem illius doctrinae nempe falsificati veri, et destructionem
illorum qui in illa sunt; et filiae ejus igne comburentur, signi-
ficat quod affectiones illius fient concupiscentiae mali; et
haereditabit Israël haeredes suos, significat quod peritura
Ecclesia quoad bona; ejula Chesbon, quia devastata est Aj,
significat quod non amplius fructificatio veri ex bono, quia [72]
deperdita est doctrina veri; clamate filiae Rabbae, accingite
saccos, plangite, significat quod non amplius affectiones veri;
et vagamini inter macerias, significat cogitationem et vitam
ex falsis; quia rex eorum in exilium abivit, significat quia
verum non amplius; sacerdotes ejus et principes ejus simul,
significat quod non amplius bona et vera boni; ex his patet,
quod per terras haereditatis Gadis similia in specie signifi-
centur, quae per Gadem in genere, et quod terrarum in
Verbo nominatarum significationes noscantur ex significatione
Tribuum, quibus datae sunt in haereditatem. Aliud quid
intelligitur per terras, quae dicuntur dandae Tribui Gadis in
haereditatem apud Ezechielem Cap: XLVIII: 27: quod non
Tribus Gadis intellecta sit, sed tale Eccesiae quod per Ga-
dem significatur, patet; nam Tribus Gadis non tunc fuit,
nec erit. Quod per Gadem significetur bonum vitae ex veris
doctrinae, constat ex benedictione illius Tribus a Mose „*Gadi
dixit; benedictus qui latitudinem dedit Gadi; sicut leo
habitat, et rapit brachium, etiam verticem; et videt pri-
mitias sibi; ibi namque portio legislatoris absconditi;
unde venerunt capita populi; justitiam Jehovae fecit, et
judicia cum Israële*“ Deutr: XXXIII: 20. 21; per
Gadem hic describitur bonum vitae secundum vera ex Ver-
bo, et influxus coeli in id bonum; influxus veri in id bonum
a Domino, significatur per Benedictus qui latitudinem dedit
Gadi, per latitudinem significatur verum, per Gadem bonum
vitae, per Benedictum Dominus; quod tutus sit a falsis,

significatur per sicut leo habitat; quod nutriatur a veris externis et internis, significatur per rapit brachium etiam verticem, brachium enim et vertex in sacrificiis illa significabant; quod ex primariis, significatur per vidit primitias sibi; vera Divina quae inibi latent, significantur per ibi namque portio Legislatoris absconditi; intelligentia inde, significatur per unde venerunt capita populi; bona opera inde, significantur per justitiam Jehovae fecit; et vera Ecclesiae inde, significantur per judicia ejus cum Israële. Quod per Gadem significetur bonum vitae, est quia *nominatus est a turma*, Genes: XXX: 10. 11, nam Gad in Lingua Hebraea significat turmam, ac per turmam in sensu spirituali significantur opera, et bonum vitae consistit in faciendo bona quae sunt opera, de qua re videatur in Arcanis Coelestibus n: 3934. Quid autem significatur per Gadem in benedictione patris ejus Israëlis, quae talis apud Mosen „*Gad, turma depopulabitur illum, et is depopulabitur calcaneum*" Genes: XLIX: 19, videatur explicatum in Arcanis Coelestibus n: 6403 ad 6407: tum quid significatur per haec apud Esajam „*Vos qui deseritis Jehovam, qui obliviscimini montis sanctitatis meae; qui disponitis Gadi mensam, et qui impletis menio libamen*" LXV: 11, n: 6405 ibi.

436. Ex his nunc constare potest, quid per tres Tribus primum nominatas, Jehudam, Rubenem et Gadem, significatur in specie, tum quid per tres illas in complexu; nomina enim personarum et locorum in Verbo significant res, non modo unumquodvis singillatim suam rem, sed etiam in complexu rem in serie: res in serie quam significant tria haec nomina, Jehudah, Reuben, et Gad, est quod in intimo seu
[73] tertio Coelo sint omnes qui in amore in Dominum sunt, et ex illo in veris, et per haec in bono vitae; sunt enim illis tres gradus vitae aperti, intimus est ubi residet amor in Dominum, medius ubi vera ex illo bono, et ultimus ubi bonum vitae: Sunt apud unumquemvis hominem tres gradus vitae, intimus gradus est apertus apud illos qui in tertio Coelo sunt, aperitur enim immediate a Domino apud illos qui in amore in Ipsum sunt, nam est per amorem conjunctio et inde receptio, ex eo est quod sint in omnibus veris,

quae vident in se, et per haec sunt in bono vitae. Quod tres gradus vitae sint apud unumquemvis Angelum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 33. 34: et quod tertius gradus apertus sit apud illos qui in Tertio Coelo sunt, n: 208. 209; quales sunt Angeli Tertii Coeli, n: 25. 26. 27. 267. 270. 271.

437. Vers: 6. *Ex Tribu Ascheris, duodecim millia signati. Ex Tribu Naphthali duodecim millia signati. Ex Tribu Menassis duodecim millia signati.* Ex tribu Ascheris duodecim millia signati, significat charitatem erga proximum, et quod omnes qui in illa sunt, in Coelo sint et in Coelum veniant: ex tribu Naphthali duodecim millia signati, significat regenerationem et tentationem: ex tribu Menassis duodecim millia signati, significat bona vitae inde; et quod omnes illi in Coelo secundo sint et in id Coelum veniant.

438. Ex tribu Ascheris duodecim millia signati, quod significet charitatem erga proximum, et quod omnes qui in illa sunt in Coelo sint et in Coelum veniant, constat ex significatione Tribus Ascheris, quod sit affectio spiritualis, quae est charitas, de qua sequitur; et ex significatione duodecim millium signatorum, quod sint qui in Coelo sunt, et in Coelum veniunt, ut supra n: 433: quod Tribus Ascheris amorem erga proximum, qui charitas vocatur, significet, patebit ex sequentibus, etiam patet ex eo, quod duodecim Tribus simul sumtae repraesentaverint Coelum et Ecclesiam, et quod inde in Verbo significent illa, et quod unaquaevis Tribus repraesentaverit et inde significet aliquod universale essentiale quod facit Coelum et Ecclesiam: sunt in genere tria universalia essentialia quae faciunt, nempe Amor in Dominum, Charitas erga proximum, et fidei obedientia; Amor in Dominum significatur per Tres primas Tribus, nempe Jehudae, Reubenis et Gadis, ut supra ostensum est; Charitas erga proximum significatur per has tres Tribus, nempe Ascheris, Naphthali et Menassis; fidei vero obedientia significatur per tres sequentes Tribus, nempe Simeonis, Levi et Isascharis; conjunctio omnium illorum cum Domino significatur per ultimas tres Tribus, nempe Zebulonis, Josephi et Benjaminis: haec in summa significantur per omnes has Tri-

bus in hoc ordine nominatas, nam significationes illarum sunt secundum ordinem in quo nominantur, ut supra n: 431. 435. 436 dictum est ostensum est. Praeterea per signatos intelliguntur qui separati a malis, et recepti in Coelum, ac per tres primas Tribus intelliguntur qui recepti in Coelum supremum seu tertium, ubi omnes sunt in amore in Dominum; per tres subsequentes Tribus, de quibus nunc, intelliguntur qui recepti in Coelum medium seu secundum, ubi omnes sunt in charitate erga proximum; per tres vero
[74] adhuc sequentes Tribus intelliguntur qui recepti in Coelum ultimum seu primum, ubi sunt qui in obedientia quae fidei vocatur; perque tres ultimas Tribus intelligitur receptio omnium illorum in tres Coelos a Domino; sunt enim tres Coeli, unum ab altero distinctum secundum gradus boni amoris. Ex his et illis primum constare potest, quod per secundam hanc classem Tribuum, seu per tres Tribus, nempe Ascheris, Naphthali et Menassis, intelligantur illi qui in charitate erga proximum sunt, per Tribum Ascheris Charitas erga proximum, per Naphthali regeneratio eorum, et per Menassen bonum vitae eorum qui in illa. Quid autem Ascher significat in Regno Domini seu in Ecclesia, primum dicetur; Ascher significat beatum affectionum spiritualium, et inde ipsam affectionem spiritualem, et quia affectio spiritualis est quae vocatur amor erga proximum seu charitas, inde est quod per Ascherem hic charitas significetur, consequenter per duodecim millia ex illa Tribu significantur hic omnes qui in charitate sunt, et sic in Coelo secundo seu medio. Quod Ascher dictus sit ex beato seu beatitudine, constat non modo ex significatione vocis illius in Lingua Hebraea, sed etiam ex dictis de illo ex Lea uxore Jacobi, cum natus, quae haec sunt „*Peperit Silpah ancilla Leae filium secundum Jacobo; et dixit Leah, in Beatitudine mea, quia beatificabunt me filiae; et vocavit nomen ejus Ascher*“ Genes: XXX: 12. 13; per filias quae beatificabunt, significantur affectiones veri spirituales quae faciunt Ecclesiam, ex quibus omnis beatitudo interna quae coelestis; in qua beatitudine sunt illi qui in charitate erga proximum sunt; nam charitas erga proximum est affectio veri spiritualis, ut mox supra

dictum est; affectio enim veri spiritualis est amare verum in sua essentia, hoc est, amare verum quia est verum: proximus etiam in spirituali sensu nec aliud est quam bonum et verum, et charitas est amor ejus, ut constare potest ex illis quae in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE de amore erga proximum, qui vocatur charitas, a n: 84 ad 107, dicta et ostensa sunt: reliqua videantur explicata in ARCANIS COELESTIBUS n: 3936 ad 3940. Quod Ascher significet beatum quod est amoris et charitatis, adhuc constare potest a benedictione ejus ab Israële Patre, quae talis *„Ab Aschere pinguis panis ejus, et ille dabit delitias regis“* Genes: XLIX: 20; ab Aschere significat ab affectionibus coelestibus et spiritualibus, quae sunt amoris in Dominum et charitatis erga proximum; pinguis panis ejus, significat jucundum ex bono; et ille dabit delitias regis, significat amoenum ex vero; sed haec amplius explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6408. 6409. 6410. Simile etiam significatur per Ascherem in benedictione ejus a Mose, nempe jucundum affectionis veri ex Verbo, quae benedictio est talis *„Ascheri dixit, benedictus prae filiis Ascher, sit acceptus fratribus suis, et intingens in oleum pedem suum; ferrum et aes calceus tuus; et sicut dies fama tua“* Deutr: XXXIII: 24. 25; in benedictione filiorum Israëlis a Mose continentur arcana de Verbo, et per Ascherem, qui ultimo loco ibi nominatur, significatur affectio spiritualis veri ex Verbo, quare dicitur benedictus prae filiis Ascher, sit acceptus fratribus suis, filii significant vera, et fratres Ecclesiam ex illis, ac benedictus et acceptus dicuntur de affectione illorum; bonum amoris ex quo vera Verbi in sensu literae, significatur per intingens in oleum pedem suum, per pedem significatur verum in ultimis, quod est verum [75]
sensus literae Verbi; et per oleum significatur bonum amoris; quod ultimum Verbi sit verum et bonum naturale, significatur per ferrum et aes calceus tuus, verum naturale significatur per ferrum, et bonum naturale per aes; ac ultimum per calceum; quod Verbum duraturum sit in aeternum, significatur per sicut dies fama tua: quod ferrum significet verum naturale, videatur supra n: 176; quod aes bonum

naturale, etiam supra n: 70; et quod calceus ultimum naturalis, quod est sensuale, in ARCANIS COELESTIBUS n: 1748. 2162. 6844. Quoniam Ascher significat jucundum affectionum, quale est illis qui in veris sunt ex sensu literae, *ideo „castrametabatur illa Tribus una cum Tribu Danis et Tribu Naphthali ad septentrionem“* Num: II: 25 ad 31; per castrametationes filiorum Israëlis in deserto repraesentabantur ordinationes Societatum Angelicarum in Coelis, videatur supra n: 431, et ibi ad septentrionem habitant qui in affectione cognitionum spiritualium sunt ex bono charitatis. Quod Ascher significet beatum spirituale, quod est beatum ex amore et charitate, etiam constare potest apud Ezechielem, ubi agitur de nova Terra, et de nova Urbe, ac terra ibi distribuitur ut haereditas inter omnes Tribus Israëlis, ac urbi designantur duodecim portae, una pro quavis Tribu; de haereditate Ascheris agitur ibi Cap: XLVIII: 2. 3, et de Portis, his verbis *„Angulus versus mare quingenta et quatuor millia: Portae urbis tres, porta Gadis una, porta Ascheris una, porta Naphthali una: circuitus octodecim millia, et nomen urbis a die, Jehovah schammah“* 34. 35; per terram, quae distribuetur in haereditatem, significatur Ecclesia; per filios Israëlis inter quos destribuenda, significantur omnia vera ex bono quae sunt Ecclesiae in complexu; per urbem significatur doctrina veri ex bono amoris, quare illa vocatur Jehovah schammah, seu Jehovah ibi; per portas significantur vera introducentia, quae sunt doctrinalia; per numerum 504000 significantur etiam omnia vera ex bono, et per 18000 omnia vera doctrinae cingentia et tutantia; ex quibus patet, quod non modo omnia et singula ibi, usque ad numeros, significent res Ecclesiae, sed etiam quod non aliqua Tribus Israëlis ibi intellecta sit, sed pro Tribu nominata aliquod universale essentiale Ecclesiae: ibi etiam constat, quod per Ascherem significetur affectio veri spiritualis, quae unum facit cum charitate erga proximum. Quod per Ascherem in supremo sensu significetur aeternitas, in interno felicitas vitae ex beato affectionum quae sunt amoris et charitatis, et in externo jucundum natu-

rale inde, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 3938. 3939. 6408.

439. Ex Tribu Naphthali duodecim millia signati, quod significet regenerationem et tentationem, constat ex repraesentatione et inde significatione Naphthali et ejus Tribus, quod sit Tentatio et status post illam; et quia Tentationes fiunt propter regenerationem, etiam regeneratio per Naphthali significatur; quod, qui regenerantur, tentationes subeant, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 187 ad 201. Quod Naphthali et inde Tribus ab illo nominata significet tentationem et statum post illam, proinde etiam regenerationem, constare potest ex Rachelis verbis, quando Bilha ancilla ejus peperit illum, quae haec sunt *„Et concepit adhuc et peperit Bilha ancilla Rachelis filium secundum Jacobo: et dixit Rachel, luctationibus Dei lu-* [76] *ctata sum cum sorore mea, et valui; et vocavit nomen ejus Naphthali“* Genes: XXX: 7. 8; luctationes Dei significant tentationes spirituales; et quia Rachel repraesentabat Ecclesiam internam, quae spiritualis; et Leah Ecclesiam externam quae naturalis, patet quid significatur per quod Rachel luctata sit cum sorore sua, et quod valuerit, quod nempe spiritualis homo cum naturali pugnaverit; omnis enim tentatio est pugna inter spiritualem hominem et naturalem; spiritualis enim homo amat et vult illa quae Coeli sunt, nam ille est in Coelo, ac naturalis homo amat et vult illa quae mundi sunt, nam ille est in mundo, inde desideria utriusque sunt opposita, ex eo est collisio et pugna quae vocatur tentatio. Quod Naphthali significet Tentationem et statum post illam, et inde regenerationem, constare adhuc potest ex sequentibus locis; ex Benedictione ejus ab Israële Patre *„Naphthali cerva demissa, dans sermones elegantiae“* Genes: XLIX: 21; Naphthali hic significat statum post tentationem, qui status est plenus gaudio ex affectione quod spirituale et naturale, ac bonum et verum conjuncta sint, conjunguntur enim per tentationes; cerva demissa significat liberum affectionis naturalis; dans sermones elegantiae significat laetitiam mentis: sed haec amplius explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 6412. 6413. 6414.

Et quoque ex benedictione ejus a Mose „*Et Naphthali dixit; Naphthali satur beneplacito, et plenus benedictione Jehovae; occidentem et meridiem posside*“ Deutr: XXXIII: 23; etiam hic describitur status post tentationem, quod nempe impleantur omni bono amoris et veris inde, nam post tentationes homo impletur gaudio, ac apud illum fructificatur bonum et multiplicatur verum; impleri bono amoris, intelligitur per satur beneplacito Jehovae; et impleri veris inde, per plenus benedictione Jehovae; quod inde affectio veri ac illustratio, significatur per occidentem et meridiem posside, affectio veri per occidentem, et illustratio per meridiem; quod dicatur occidentem et meridiem posside, est quia illi, qui post instructiones in Coelum elevantur, per occidentem feruntur ad meridiem, ita per affectionem veri in lucem veri. Simile significatur per Naphthali in Cantico Deborae et Baraki, in Libro Judicum „*Sebulon populus devovit animam ad moriendum, et Naphthali, super altitudinibus agri*“ V: 18; erant illae binae Tribus, quae pugnarunt contra Siseram principem exercitus Jabini Regis Canaanis, et vicecerunt, quiescentibus decem reliquis Tribubus; et per id repraesentabatur pugna spiritualis contra mala quae infestant Ecclesiam, ut quoque constat ex Cantico prophetico Deborae et Baraki, in quo de illa re agitur; quod solum Tribus Sebulonis et Naphthali pugnaverint, erat causa, quia per Sebulonem significatur conjunctio boni et veri, quae facit Ecclesiam, et per Naphthali pugna contra mala et falsa infestantia illam et resistentia conjunctioni boni et veri, et inde per utrumque significatur reformatio et regeneratio; per altitudines agri significantur interiora Ecclesiae, e quibus pugna. Per Sebulonem et Naphthali simul significatur etiam reformatio et regeneratio per tentationes, apud Esajam Cap: VIII: 22. 23. Cap: IX: 1: et inde apud Matthaeum Cap: IV: 12 ad 16. In supremo autem sensu per Sebulonem et Naphthali significatur unitio Divini ac Humani in Domino, in supremo enim sensu agitur unice de Domino, in genere de
[77] Glorificatione Humani Ipsius, ac de subjugatione infernorum et ordinatione Coelorum ab Ipso: in hoc sensu nominantur Sebulon et Naphthali apud Davidem „*Viderunt gressus*

tuos Deus, gressus Dei mei, Regis mei in Sanctuario; praecesserunt cantantes post pulsantes in medio virginum tympanizantium; in congregationibus benedicite Deo, Domino e fonte Israëlis; ibi Benjamin parvus praeest illis; principes Jehudae coetus eorum; principes Sebulonis, principes Naphthali: praecepit Deus tuus robur tuum; indue robur Deus: hoc fecisti nobis e Templo tuo super Hierosolymam; Tibi adducent reges munus. Increpa feram arundinis, congregationem fortium, inter vitulos populorum; conculcans laminas argenti, dispersit populos, bella desiderant. Venient pingues ex Aegypto; Aethiopia accelerabit manus suas Deo" Psalm: LXVIII: 25 ad 32; agitur ibi in sensu spirituali de adventu Domini, ac de glorificatione Humani Ipsius, tum de subjugatione infernorum, ac de salvatione inde; celebratio Domini propter adventum Ipsius, describitur in his verbis, viderunt gressus tuos Deus, gressus Dei mei, Regis mei in Sanctuario; praecesserunt cantantes post pulsantes in medio virginum tympanizantium; in congregationibus benedicite Deo, Domino e fonte Israëlis; quid autem singula haec significant, explicata videantur supra n: 340: Innocentia Ipsius, ex qua omnia operatus est et peregit, significatur per Benjamin parvus praeest illis; Divinum Verum ex Divino Bono, significatur per principes Jehudae coetus eorum; glorificatio, seu unitio Divini et Humani ex propria potentia, per principes Sebulonis et principes Naphthali; quod inde Divina potentia Humano Domini, per praecepit Deus tuus robur tuum, indue robur Deus, hoc fecisti nobis e Templo tuo super Hierosolymam, per Templum ibi intelligitur Divinum Humanum Domini, et per Hierosolymam Ecclesia pro qua; subjugatio infernorum significatur per increpa feram arundinis, congregationem fortium, inter vitulos populorum, conculcans laminas argenti, dispersit populos, bella desiderant, fera arundinis et congregatio fortium est scientificum naturalis hominis pervertens vera et bona Ecclesiae; vituli populorum sunt bona Ecclesiae, laminae argenti sunt vera Ecclesiae, dispersit populos, bella desiderant significat pervertere et ratiocinari contra illa: per subjugationem infernorum intelligitur subju-

gatio naturalis hominis, nam ibi sunt mala ex inferno, sunt enim ibi jucunda amoris sui et mundi, et sunt scientifica confirmantia illa, quae jucunda, quando pro fine sunt et praedominantur, sunt contra bona et vera Ecclesiae; quod naturalis homo, quando subjugatus est, subministret scientifica concordantia, ac cognitiones veri et boni, significatur per quod venient pingues ex Aegypto, Aethiopia accelerabit manus suas Deo, Aegyptus est naturalis homo quoad scientifica, et Aethiopia est naturalis homo quoad cognitiones boni et veri. Ex his paucis constare potest, quid significatur per Naphthali et ejus Tribum in Verbo, quod nempe in supremo sensu propria Potentia Domini, ex qua subjugavit Inferna, et glorificavit Humanum suum; in sensu interno Tentatio, et status post tentationem; ac in sensu externo resistentia a naturali homine; inde quoque per Naphthali significatur reformatio et regeneratio, quia hae sunt effectus tentationum.

440. Ex Tribu Menassis duodecim millia signati, quod significet bona vitae inde, constat ex repraesentatione et inde
[78] significatione Tribus Menassis, quod sit voluntarium Ecclesiae, et inde bonum vitae; quod sit bonum vitae est quia hoc cum voluntario Ecclesiae seu hominum Ecclesiae unum facit, quod enim homo vult, hoc facit dum potest, factum enim non est nisi quam voluntas agens, ut constare potest ex eo, quod factum cesset quando voluntas, et quod perstet quamdiu voluntas; quod voluntas hominis regenerati facit, hoc vocatur bonum vitae; inde nunc est, quod quia per Menassen et ejus Tribum significatur voluntarium Ecclesiae, etiam significetur bonum vitae: succedit etiam bonum vitae ex charitate erga proximum post regenerationem, quae significantur per Ascherem et Naphthali, sicut effectus ex sua causa; nam qui in charitate erga proximum sunt, regenerantur a Domino, et qui regenerati sunt in bono vitae sunt, agunt enim ex charitate, et omnis actio ex charitate est bonum vitae. Sunt duo quae faciunt Ecclesiam, nempe verum doctrinae et bonum vitae, utrumque erit apud hominem ut sit homo Ecclesiae; haec duo repraesentata sunt, et inde significantur in Verbo per Ephraimum et Menassen, verum

doctrinae per Ephraimum, et bonum vitae per Menassen: Verum doctrinae etiam vocatur Intellectuale Ecclesiae, ac bonum vitae vocatur voluntarium ejus, nam verum est Intellectus, et bonum est Voluntatis, inde est, quod etiam per Ephraimum et Menassen significentur Intellectuale et Voluntarium Ecclesiae, per Ephraimum Intellectuale, et per Menassen Voluntarium ejus. Ut talia repraesentarentur et inde significarentur per Ephraimum et Menassen, nati sunt Josepho in terra Aegypti, per Josephum enim significatur Coeleste spirituale, seu ipsum Regnum spirituale quod Regno Coelesti adjunctum est, et per terram Aegypti significatur Naturale, quare bonum voluntatis in naturali natum ex coelesti spirituali significatur per Menassen, et verum intellectus in naturali etiam inde natum significatur per Ephraimum; de nativitate eorum ita legitur apud Mosen *„Et Josepho natum, duo filii antequam venit annus famis, quos peperit ei Asenath filia Potiphaerae sacerdotis On: et vocavit Joseph nomen Primogeniti Menasseh, quia oblivisci me fecit Deus omnis laboris mei, et omnis domus patris mei: et nomen Secundi vocavit Ephraim, quia fructificari me fecit Deus in terra afflictionis meae“* Genes: XLI: 50. 51. 52; quid per illa verba in sensu spirituali intelligitur, videatur in Arcanis Coelestibus n: 5347 ad 5356: nempe quod per nomen Primogeniti Menasseh intelligatur novum voluntarium in naturali et quale ejus, et per nomen secundi Ephraim novum intellectuale in naturali et quale ejus; seu quod idem, per Menassen bonum novi naturalis hominis, et per Ephraim verum ejus, videatur ibi n: 5351. 5354. Quod illa per Menassen et Ephraimum significentur, constare etiam potest ex eo, quod illi a Jacobo assumti fuerint sicut Ruben et Simeon, de qua re ita apud Mosen *„Dixit Jacob ad Josephum, nunc duo filii tui nati tibi in terra Aegypti, usque ad venire me ad te in Aegyptum, mihi illi, Ephraim et Menasche, sicut Reuben et Simeon erunt mihi; super nomine fratrum suorum vocabuntur in haereditate sua“* Genes: XLVIII: 3. 5. 6; quoniam per Reubenem significatur verum intellectu, quod est verum doctrinae, et per Simeonem significatur verum voluntate, quod

est bonum vitae, ideo dicit Jacob, quod Ephraim et Menasche essent illi sicut Reuben et Simeon, proinde Ephraim intellectuale verum, et Menasche voluntarium bonum: sed
[179] haec amplius explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 6234 ad 6241. Simile etiam constare potest a benedictione Ephraimi et Menassis a Jacobo tunc Israële, quae talis „*Israël benedixit Josepho, et dixit, Deus coram quo ambularunt patres mei, Abraham et Jischak, Deus pavens me ab illo usque ad diem hunc; Angelus redimens me ab omni malo, benedicat pueris, et vocabitur in illis nomen meum, et nomen patrum meorum, Abrahami et Jischaki; et crescant in multitudinem in medio terrae*“ Genes: XLVIII: 15. 16; quod etiam hic per Ephraimum intelligatur verum intellectuale, et per Menassen bonum voluntarium, utrumque in naturali, videatur in Arcanis Coelestibus n: 6274 ad 6285. Et quoque a benedictione Ephraimi et Menassis a Mose, quae talis „De Josepho; *primogenito bovis ejus honor illi, et cornua monocerotis cornua ejus, his populos feriet una ad fines terrae; et hi myriades Ephraimi et chiliades Menassis*“ Deutr: XXXIII: 17; quae explicata videantur supra n: 316 et 336. Quod Ephraim significet intellectum veri, et Menasche voluntatem boni, utrumque in naturali, constare etiam potest ex his locis; apud Esajam „*In excandescentia Jehovae Zebaoth obscurata est terra, et factus est populus sicut cibus ignis; vir fratri suo non parcent, et si deciderit ad dextram esuriet tamen, et si comederit ad sinistram non saturabuntur; vir carnem brachii sui comedent, Menascheh Ephraimum, et Ephraimus Menaschen; una illi contra Jehudam*“ IX: 18. 19. 20; quod hic per quod Menascheh comedet Ephraimum et Ephraimus Menaschen significetur quod periturum sit omne bonum et verum Ecclesiae, et quod bonum per falsum et verum per malum, videatur supra n: 386, ubi singula explicata sunt. Apud Davidem „*Mihi Gilead et Mihi Menascheh, et Ephraim robur Capitis mei; Jehudah legislator meus*“ Psalm: LX: 9, et CVIII: 9; per Menaschen hic significatur bonum Ecclesiae, per Ephraimum verum ejus, et per Gilead naturale; et quoniam

potentia Divina est Vero ex bono in naturali, ideo dicitur Ephraim robur Capitis mei; quod Divina potentia sit per verum ex bono in naturali, est quia naturale est ultimum, in quod interiora, quae sunt spiritualia et coelestia, influunt, ac ubi simul sunt et subsistunt, sunt itaque ibi in pleno, in quo et ex quo est omnis operatio Divina; inde est quod Verbi sensui literae, quia is est naturalis, insit potentia Divina, de qua videatur supra n: 346; et in Arcanis Coelestibus n: 9836: ex his constare potest, unde est quod Ephraim dicatur robur Capitis Jehovae: quod Jehudah dicatur Legislator Ipsius, est quia per Jehudam significatur Divinum Verum internum, seu Verbum in sensu spirituali, ac simile per legislatorem et legem. Apud Eundem *„Pastor Jsraëlis adverte aurem, qui ducis sicut gregem Josephum; qui sedes super Cherubis, effulge, coram Ephraimo, Benjamine et Menasche excita potentiam tuam, ac ito in salutem nobis“* Psalm: LXXX: [2.] 3; ex sensu spirituali patet quod haec verba contineant supplicationem ad Dominum ut instruat illos qui ab Ecclesia, ac ducat per vera ad bonum, ita ad coelum; Dominus dicitur Pastor Israëlis ex eo quod instruat et ducat, quare dicitur qui ducis sicut gregem Josephum, per Josephum intelliguntur illi ab Ecclesia qui in veris ex bono sunt; qui sedes super Cherubis significat Dominum supra Coelos, unde emittit lucem quae [80]
illustrat mentes, quare dicitur effulge; ut lux veri penetret usque ad illos qui in naturali vero et bono sunt, ita ad ultimos in Ecclesia, significatur per coram Ephraimo, Benjamine et Menasche excita potentiam tuam, per Ephraimum intelliguntur illi qui in naturali vero, naturale verum est quale est verum Verbi in sensu literae; per Menaschen intelliguntur qui in naturali bono, quod est jucundum faciendi bonum et discendi verum; per Benjaminem intelligitur conjunctivum veri et boni, seu medium conjungens in naturali; per excitare potentiam, intelligitur usque eo penetrare luce; ut salventur, significatur per ito in salutem nobis. Quoniam omne bonum quod est naturali homini, influit a Domino per spiritualem, et absque illo influxu non datur aliquod bonum in naturali; et quia per Menaschen repraesentabatur et inde

significatur bonum in naturali homine ex origine spirituali, ideo data est Tribui illi haereditas trans seu extra Jordanem et quoque cis seu intra Jordanem, nempe dimidiae Tribui trans seu extra Jordanem, et dimidiae Tribui cis seu intra Jordanem, videatur Num: XXXII: 33. 39. 40. Deutr: III: 13. Jos: XIII: 29. 30. 31. Cap: XVII: 5 ad 13. 16 ad 18; per terram trans seu extra Jordanem repraesentabatur et significabatur Ecclesia externa, quae est apud homines in naturali homine, per terram autem cis seu intra Jordanem repraesentabatur et significabatur Ecclesia interna, quae est apud homines in spirituali homine, de qua re videatur supra n: 434, ac bonum est quod facit Ecclesiam, ac id bonum influit immediate e spirituali homine in naturalem, et absque illo influxu non est Ecclesia apud hominem, haec causa est quod Tribui Menassis, per quam significabatur bonum Ecclesiae, data sit haereditas tam intra quam extra Jordanem: quod bonum spirituale influat in bonum naturale immediate, in verum autem naturale mediate, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 3314. 3573. 3576. 3616. 3969. 3995. 4563; et inde quod parallelismus sit inter bonum spirituale et bonum naturale, non autem inter verum spirituale et verum naturale, n: 1831. 1832. 3514. 3564. Quod Menascheh significet bonum Ecclesiae seu bonum vitae, quod idem est cum bono voluntatis, constare potest ex repraesentatione et inde significatione Ephraimi, quod sit verum Ecclesiae, seu verum doctrinae, quod idem est cum vero intellectus, erant enim fratres, et bonum ac verum in Verbo dicuntur fratres; quod Ephraim significet Verum doctrinae, ac inde intellectuale Ecclesiae, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 5354, ubi plura loca e Verbo, ubi Ephraim nominatur, allata et explicata sunt, ac praeterea ibi n: 3969. 6222. 6234. 6238. 6267. 6296.

441. Ostensum est, quod per Tribum Ascheris significetur Charitas erga proximum, quae est ipsum spirituale internum eorum qui in secundo seu medio Coelo sunt, et quod per Tribum Menassis significetur bonum vitae, quod est spirituale externum fluens ex spirituali interno eorum; Tentatio autem, quae per Tribum Naphthali significatur, est medium uniens, internum

enim et externum uniuntur per tentationes: ex his patet, quid tres hae Tribus in suo ordine involvunt. Sciendum est, quod utrumque tam internum quam externum, unum cum [81] altero concordans, erit apud hominem et apud angelum, ut in Coelo sit, non potest aliquis solum in uno esse, et in Coelo, nempe solum in interno, aut solum in externo; internum enim est sicut anima et externum sicut corpus, anima nihil potest operari nisi per corpus, et corpus nihil potest operari nisi ex anima, quare internum, nisi externum correspondet seu correspondenter concordat, jacet invalidum et sicut exstinctum, externum enim erit in quo et per quod operabitur, sicut anima in suo corpore et per illud, et externum, nisi internum sit cui correspondeat, jacet sicut mortuum, internum enim erit ex quo operabitur externum; haec dicta sunt ut sciatur quod per Ascherem significetur internum, et per Menaschen externum correspondens; ut quoque supra, quod per Jehudam significetur internum, et per Gadem externum correspondens. Simile est in omni re; quare in homine est internum et externum, internum quod ejus spirituale vocatur, et externum quod ejus naturale, unum se conjungit cum altero per correspondentias; inde quale unum est, tale est alterum, et omne quod non per correspondentias unum facit cum altero, dissipatur et perit.

442. Vers: 7. *Ex tribu Simeonis duodecim millia signati; ex tribu Levi duodecim millia signati; ex tribu Isascharis duodecim millia signati.* Ex tribu Simeonis duodecim millia signati, significat obedientiam, et quod omnes qui in illa, in Coelo sint et in Coelum veniant: ex tribu Levi duodecim millia signati, significat bona opera: ex tribu Isascharis duodecim millia signati, significat fidem et salutem.

443. Ex tribu Simeonis duodecim millia signati, quod significet obedientiam, et quod omnes qui in illa, in Coelo sint et in Coelum veniant, constat ex repraesentatione et inde significatione Tribus Simeonis, quod sit obedientia, de qua sequitur; et ex significatione duodecim millium signatorum, quod sint omnes qui in Coelo sunt et in Coelum veniunt, de qua supra: Tribus Simeonis, Levi et Isascharis,

qui nunc recensentur et tertiam classem signatorum constituunt, significant illos qui in Primo seu Ultimo Coelo sunt et in id veniunt; nam, sicut supra dictum est, agitur hic de omnibus qui in Coelo sunt et in Coelum veniunt, et quia Coeli tres sunt, Tertium seu Intimum, Secundum seu Medium, ac Primum seu Ultimum, ideo agitur distincte de illis qui in Tertio, qui in Secundo et qui in Primo sunt; illi qui in Tertio seu Intimo Coelo sunt et in id veniunt, significantur per Jehudam, Reubenem et Gadem, qui ideo primam Classem signatorum constituunt; illi qui in Secundo seu Medio Coelo sunt et in id veniunt, significantur per Ascherem, Naphthalin et Menassen, qui ideo secundam Classem signatorum constituunt; illi autem qui in Primo seu Ultimo Coelo sunt et in id veniunt, significantur per Simeonem, Levin et Isascharem, qui ideo nunc tertiam Classem signatorum constituunt: hi qui ad Primum seu Ultimum Coelum pertinent, sunt omnes in obedientia faciendi vera et bona, quae praecepta sunt in Verbo, aut in doctrina Ecclesiae in qua nati sunt, aut a Magistro seu Antistite, a quo audiverunt hoc aut illud verum et bonum esse, et quod faciendum: sunt
[82] plerique ex illis non in ipsis veris, sed in falsis ex ignorantia, quae tamen falsa acceptantur a Domino sicut vera, quia bonum vitae pro fine habent, et per id absterserunt mala quae falsis solent adhaerere; de his falsis, et de iis qui in illis sunt, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 21; hi itaque sunt in Ultimo seu Primo Coelo; at qui in Medio seu Secundo Coelo sunt, illi omnes sunt in affectione spirituali sciendi et intelligendi verum et bonum, et in affectione faciendi illud; qui autem in Intimo seu Tertio Coelo sunt, illi omnes sunt in amore; sed de his et de illis supra actum est. Quod per Simeonem et ejus Tribum significentur qui in Obedientia, est quia Simeon pater Tribus nominatus est ab Audire, et audire significat obedire; ut constare potest ex verbis Leae matris ejus cum illum peperit, quae haec sunt „*Et Leah concepit adhuc et peperit filium, et dixit, quia audivit Jehovah quod exsosa ego, et dedit mihi etiam hunc, et vocavit nomen ejus Simeon*“ Genes: XXIX: 33, quae explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n:

3867 ad 3872; et quod audire significet obedire, ibi, n: 2542. 3869. 4653 ad 4660. 5017. 5471. 5475. 7216. 8361. 8990. 9311. 9397. 9926. 10061, et supra n: 14. 108. 249. Quoniam per Simeonem significatur obedientia, etiam significatur fides, nam fides fit fides apud hominem quando obedit et facit praecepta, antequam hoc fit, apparet cognitio talium quae homo hausit ex Verbo, ex doctrina Ecclesiae et ex praedicatione sicut fides, sed non est fides priusquam homo facit illa, antea est modo cogitationis ex memoria, in qua nihil voluntatis est, proinde nihil hominis, voluntas enim est ipse homo; quare cum homo facit id seu obedit, tunc intrat voluntatem, ita ipsum hominem, et fit fides. Haec fides, quae est obedientia, etiam significatur per Petrum, quando nominatur Simon, ac fides quae est affectio veri, per Petrum cum nominatur Simon filius Jonae, ut Matth: XVI: 17. 18. 19 seq: Marc: I: 16. 17. 18. 36. Cap: XIV: 37. 38. Luc: V: 3 ad 11. Cap: VII: 40 ad 43. Cap: XXII: 31. 32. 33 seq: Cap: XXIV: 34. Joh: I: 41. 42. 43. Cap: XXI: 15 ad 22; quoniam per Simonem in Lingua Hebraea significatur auditio et auscultatio et inde obedientia, ut supra dictum est, ac per filium Jonae significatur verum ex bono, per Petrum autem ipsum verum; ideo nunc vocatur a Domino Petrus, nunc Simon Petrus, nunc Simon filius Jonae; quod talia per illa nomina significentur, quisque potest videre ex eo, quod appellatus sit a Domino nunc Petrus, nunc Simon, nunc filius Jonae, quod non factum est absque causa et significatione; ipse sermo ad illum tunc id manifestat; prout quando confessus est Dominum esse Filium Dei, et ei ideo dati sunt claves Regni coelorum, vocatur Simon filius Jonae, Matth: XVI: 17 seqq: ac vocatur Petra, sicut Ipse Dominus saepius apud Prophetas: similiter vocatur Simon filius Jonae cum Dominus ad illum dixit, amasne Me, et ille respondit, amo Te; at mox cum se avertit a Domino, et indignatus quod Johannes, per quem significatur bonum charitatis, sequutus Jesum, vocatur Petrus, Joh: XXI: 15 ad 21; per Petrum tunc significatur verum absque bono, seu fides separata a charitate. Ex his constare potest, quod simile per Simonem,

[83] cum Petrus ita nominatur, significetur, quod per Simeonem filium Jacobi, nempe obedientia, fides charitatis, affectio veri, et in genere verum ex bono; Simon enim in Lingua Hebraea significat auditionem, auscultationem et obedientiam, et Jona in eadem lingua columbam, quae in sensu spirituali significat bonum charitatis, et filius Jonae verum boni illius, seu fidem charitatis; petra autem, ex qua Petrus nominatus est, significat verum ac fidem, et in opposito sensu falsum et non fidem, videatur supra n: 411. Quod Simeon filius Jacobi, ac Tribus ab illo nominata significet obedientiam, ac verum voluntate et inde fidem, constare etiam potest ex sensu opposito, in quo significat non obedientiam ac falsum voluntate, et inde fidem separatam a voluntate, quae non est fides; nam pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, in quo significant contraria; in hoc sensu nominatur Simeon ab Israële patre in prophetia de filiis suis, his verbis „*Simeon et Levi fratres, instrumenta violentiae machaerae eorum: in secretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea; quia in ira sua occiderunt virum, et in beneplacito suo enervarunt bovem: maledicta ira eorum quia vehemens, et excandescentia eorum quia dura: dividam eos in Jacobo, et dispergam eos in Israële*“ Genes: XLIX: 5. 6. 7; Simeon et Levi fratres hic significant fidem separatam a charitate; instrumenta violentiae machaerae eorum, significat quod doctrinalia serviant ad destruendum opera charitatis, ita ipsam charitatem; in secretum eorum ne veniat anima mea, significat quod bonum spirituale non scire velit, mala quae voluntatis eorum; in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, significat quod nec verum spirituale scire velit falsa cogitationis eorum; quia in ira sua occiderunt virum, significat quod se averterint prorsus a veris, et in aversione exstinxerint fidem; et in beneplacito suo enervarunt bovem, significat quod ex prava voluntate prorsus debilitaverint bonum externum quod charitatis; maledicta ira eorum quia vehemens, significat aversionem gravem a bono et inde damnationem; et excandescentia eorum quia dura, significat aversionem a vero inde; dividam eos in Jacobo, significat quod illa fides ab Ecclesia

externa sit exterminanda; et dispergam eos in Israële, significat quod ab Ecclesia interna; sed haec plenius explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6351 ad 6361. Quod tres primi filii, nempe Reuben, Simeon et Levi a patre Israële rejecti et damnati fuerint, est causa quia in Prophetia illa agitur de instauratione Ecclesiae; et Ecclesia non instauratur per fidem separatam a charitate, sed a vero et bono quae a Domino; lapsa enim erat Ecclesia etiam eo tempore in errorem, quod solum scire Verbum, ac dicere quod id sanctum sit, esset essentiale Ecclesiae, et non vita seu charitas; et quod Deus Coeli et terrae alius esset quam Dominus, ideo in Prophetia illa rejiciuntur tres filii primogeniti Reuben, Simeon et Levi, quoniam per Reubenem significatur sola fides, per Simeonem fides absque charitate, et per Levin non bonum charitatis, proinde per illos tres in serie non Ecclesia; quando enim assumitur sola fides pro essentiali salutis, tunc illico rejicitur charitas, et spectatur sicut nullius essentiae et valoris quoad salutem; et quia illi tres haec tria significaverunt, ideo rejecti sunt ab Israële patre, per quem significatur Ecclesia: tres illi etiam perdi- [84]
derunt repraesentativum Ecclesiae, Reuben per id quod concubuerit cum Bilha ancilla et concubina patris sui, Genes: XXXV: 22; ac Simeon et Levi per quod occiderint Chamorem, filium ejus Sechemum, ac totam urbem, quae erat gens ex Chamore, ex sola causa quia amavit sororem eorum Dinam, Genes: XXXIV: 1 ad fin: per quod factum in sensu spirituali significatur, quod illi duo filii Jacobi, hoc est, id Ecclesiae quod per binos illos repraesentatum est, exstinxerint verum et bonum Ecclesiae Antiquae, quae Ecclesia adhuc superstes erat apud Chamoris gentem, per id factum enim in sensu spirituali significabatur, quod fides separata a charitate exstinguat omne verum et bonum Ecclesiae; id itaque est, quod in specie intelligitur per Israëlis verba „in secretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira sua occiderunt virum, et in beneplacito suo enervarunt bovem,“ per virum enim in Verbo significatur verum ac intelligentia, et per bovem bonum morale et naturale; sed haec amplius explicata videantur

in Arcanis Coelestibus n: 4426 ad 4522. et ideo quoque Simeon praeteritur in Benedictione Mosis, Deutr: XXXIII; et loco ejus memorantur Ephraim et Menasche, per quos significantur verum et bonum Ecclesiae. Sed tametsi Simeon et Levi tales fuerunt, usque alibi significant fidem charitatis et charitatem, Simeon fidem charitatis et Levi charitatem; imo Tribus Levi facta est sacerdotium, nam nihil refert qualis persona est quae repraesentat, modo in cultu externo sit secundum leges et statuta, nam Repraesentatio non spectat personam sed rem, et apud personam non plus requirit quam externum in cultu, de qua re videatur in Arcanis Coelestibus n: 665. 1097. 1361. 3147. 3670. 3881. 4208. 4281. 4288. 4292. 4309. 4444. 4500. 6304. 7048. 7439. 8588. 8788. 8806. 9229: quare etiam Tribus Simeonis in hoc loco Apocalypseos, et quoque alibi in Verbo, significat obedientiam, fidem charitatis, affectionem veri, et in genere verum ex bono, ut supra dictum est. Quod Simeon et ejus Tribus, dum in bono sensu nominatur, significet in supremo sensu Providentiam, in interno fidem voluntate, in interiori obedientiam, et in externo auditum, videatur in Arcanis Coelestibus n: 3869.

444. Ex Tribu Levi duodecim millia signati, quod significet bona opera, constat ex repraesentatione et inde significatione Levi et ejus Tribus, quod sit amor spiritualis, qui vocatur charitas erga proximum; quod Tribus Levi hic significet bona opera, est quia amor spiritualis seu charitas consistit in bonis praestandis, quae sunt bona opera; ipsa charitas in se spectata est affectio veri et boni, et ubi illa affectio est, ibi est vita secundum vera et bona, nam affectio absque vita secundum vera et bona, quibus afficitur, non datur; si putatur dari et adesse, est affectio naturalis et non spiritualis, quae affectiones in eo differunt, quod affectio naturalis pro fine habeat se et mundum, quare vera et bona, quibus afficitur, amat propter sui famam, ut lucretur honores et opes, et tunc vita secundum doctrinalia quae didicerat, est modo a semet assumta ut appareat, et sic simulata ac interius hypocritica; at affectio spiritualis pro fine
[85] habet Dominum, Coelum et Vitam aeternam; quae spectat

in veris et bonis, ita amat vera et bona spiritualiter; et cum haec affectio apud hominem est, tunc homo amat cogitare illa et velle illa, proinde vivere secundum illa; vivere secundum vera et bona intelligitur in Verbo per facere, ac ipsa vita, per facta et opera, quae toties memorantur in Verbo: haec itaque sunt quae per Levin et ejus Tribum in Ecclesia apud Judaeos repraesentata et significata sunt. Quia haec affectio est ipsum essentiale Ecclesiae, ideo Tribus Levi sacerdotium facta est; ac ideo ejus baculus in Tentorio conventus floruit amygdalis; et ideo illi Tribui non data est haereditas sicut reliquis Tribubus, sed inter singulas. Quod Tribus Levi sacerdotium facta sit, notum est, nam non modo Aharon factus est summus Sacerdos, sed etiam filii ejus post eum, et omnes Levitae dati sunt illis ad ministrandum: quod Moses ět Aharon fuerint ex Tribu Levi, videatur Exod: VI: 20. Cap: XVIII: 4; et quod Levitae facti sint ministri Aharonis et ejus filiorum, apud Mosen „*Acceptata est Tribus Levi in sacerdotium, ut custodirent custodiam totius congregationis coram Tentorio Conventus, ad serviendum servitium Habitaculi: ac dati sunt Levitae Aharoni, et acceptati loco omnis primogeniti. Et porro de ministeriis et functionibus eorum*“ Num: III: 1 ad fin: Quod sacerdotium isti Tribui datum fuerit, erat causa quia repraesentabat amorem et charitatem, et inde amorem et charitatem significabat; amor et charitas est affectio boni et veri spiritualis, nam affectio dicitur de amore in suo continuo, est enim affectio continuum amoris: simile etiam in Verbo significatur per sacerdotium et ministerium ejus; illa enim affectio est essentiale Ecclesiae, nam ubi illa est ibi est Ecclesia, et ubi illa non est ibi nec est Ecclesia, nam affectio boni et veri est ipsa vita spiritualis homini, quando enim homo afficitur bono et vero, tunc est in bono et vero quoad vitam, ipsa cogitatio ejus tunc non est nisi affectio in varia forma, nam quicquid homo cogitat hoc trahit ex affectione, cogitare absque affectione nemo potest: inde nunc est quod Tribus Levi facta sit sacerdotium. Simile dicitur de Levitis apud Ezechielem, ubi agitur de nova Terra, nova Urbe et novo Templo, Cap: XL: 46. Cap: XLIII: 19. Cap: XLIV:

15. Cap: XLVIII: 11. 12. Quoniam Tribus Levi repraesentabat et inde significabat charitatem actu, ita bona charitatis, quae sunt bona opera, ideo *baculus Levi, super quo scriptum fuit nomen Aharonis, positus in Tentorio conventus coram Testimonio florebat amygdalis,* Num: XVII: 17 ad 26; per amygdalas enim significantur bona charitatis; ex his enim apud hominem florent omnia Ecclesiae, nam cum bona charitatis sunt apud hominem, est intelligentia et fides, est enim homo in affectione intelligendi quod scit ex Verbo, et in voluntate faciendi secundum quod scit. Quoniam omnibus rebus Ecclesiae inerit bonum charitatis, ut in illis sit Ecclesia, et quia ipsa affectio boni et veri, quae est charitas, dat intelligere, ac instruit omnes, ideo Tribus Levi non modo sacerdotium facta est, sed etiam non ei data est sors et haereditas sicut reliquis Tribubus, verum inter omnes, ut constat apud Mosen Num: XXXV: 1 ad fin: et apud Josuam Cap: XXI: 1 ad fin: quare dicitur apud Mo-
[86] sen *„Non contigit Levitis pars et haereditas cum fratribus suis, Jehovah Ipse haereditas ejus“* Deutr: X: 9: et quia, ut dictum est, quisque homo discit scientiam, intelligentiam et sapientiam secundum affectionem boni et veri quae est apud illum, ideo dicitur apud Mosen *„Jehovah Deus elegit filios Levi ad ministandum Ipsi, et ad benedicendum in Nomine Ipsius; et juxta os eorum erit omnis lis et omnis plaga“* Deutr: XXI: 5; per quae in sensu spirituali significatur, quod affectio boni et veri, quae est charitas, ministret Domino, ac doceat illa quae Ecclesiae et cultus sunt, ac discernat falsa a veris et mala a bonis; nam per filios Levi in sensu spirituali significatur affectio boni et veri, quae est charitas. Ex his constare potest, quod tribus Levi electa sit in sacerdotium, et quod ei data sit haereditas inter omnes Tribus, non quod illa Tribus melior esset reliquis, sed quia repraesentabat charitatem actu et bona opera, quae sunt effectus omnis boni et veri apud hominem. Quod Tribus Levi bona charitatis, quae sunt bona opera, in Verbo significet, etiam constare potest a sequentibus his locis; apud Jeremiam *„In diebus illis et in tempore illo germinare faciam Davidi germen justum,* et

faciet judicium et justitiam in terra: in diebus illis servabitur Jehudah, et Israël habitabit secure; hoc nomen quod vocabunt Illi Jehovah justitia nostra: non excidetur Davidi vir sedens super throno domus Israëlis, ac sacerdotibus Levitis non excidetur vir a coram faciebus meis, offerens holocaustum et adolens mincham, et faciens sacrificium omnibus diebus. Si irritum reddideritis foedus meum diei et foedus meum noctis, etiam foedus meum irritum fiet cum Davide servo meo, ut non sit illi filius regnans, et cum Levitis Sacerdotibus ministris meis. Sicut non numeratur exercitus coelorum, et non mensuratur arena maris, ita multiplicabo semen Davidis servi mei, et Levitas ministros meos" XXXIII: 15. 16. 17. 20. 21. 22; agitur ibi de adventu Domini, qui est germen Davidis, et qui vocabitur Jehovah Justitia nostra: quod tunc servabitur Jehudah et Israël habitabit secure, significat quod tunc salvandi qui in amore in Ipsum sunt; et quod tunc illi qui in charitate erga proximum sunt, non infestabuntur a malis et falsis, significatur per quod tunc Israël habitabit secure; quod non excidetur Davidi vir sedens super throno domus Israëlis, significat quod tunc Divinum Verum procedens a Domino perpetuo in Ecclesia regnaturum sit, Thronus domus Israëlis est Ecclesia ubi regnat; [ac sacerdotibus Levitis] non excidetur vir a coram faciebus meis offerens holocaustum, adolens mincham et faciens sacrificium, significat quod tunc perpetuo erit cultus ex bono amoris et charitatis et ex veris fidei; per Levitas significantur illi qui in eo cultu sunt, per holocaustum significatur cultus ex bono amoris, per mincham cultus ex bono charitatis erga proximum, et per sacrificium cultus ex veris fidei; si irritum reddideritis foedus meum diei et foedus meum noctis, significat si non observarent duo illa quae faciunt conjunctionem cum Domino, nempe amorem et fidem, foedus est conjunctio, foedus diei est conjunctio per amorem, foedus noctis est conjunctio per fidem; etiam foedus meum irritum fiet cum Davide servo meo, ut non sit illi filius regnans, et cum Levitis sacerdotibus ministris meis, significat quod tunc non illis Divinum Verum et Divinum Bonum; Levitae sacerdotes ministri sunt illi qui in bono amoris in Domi- [87]

num sunt et in cultu inde; sicut non numeratur exercitus coelorum, et non mensuratur arena maris, significat cognitiones veri et boni in spirituali et naturali homine, exercitus coelorum sunt cognitiones illae in spirituali homine, et arena maris sunt cognitiones illae in naturali homine; ita multiplicabo semen Davidis servi mei, et Levitas ministros meos, significat multiplicationem Divini Veri ac fructificationem Divini Boni apud illos qui conjunctionem cum Domino habent: hic ut alibi per Levitas sacerdotes significantur illi qui in bono amoris et charitatis sunt, ac in sensu abstracto significatur ipsum illud bonum. Apud Malachiam „*Ecce Ego mittens Angelum meum, qui parabit viam ante Me, et subito veniet ad Templum suum Dominus, quem vos quaeritis, et Angelus foederis quem vos desideratis: Ille enim sicut ignis conflatoris et sicut smegma fullonum; et sedebit conflans et purgans argentum, et purificabit filios Levi et defaecabit eos sicut aurum et argentum; ut sint adferentes Jehovae mincham in justitia: tunc suavis erit Jehovae minchah Jehudae et Hierosolymae, juxta dies saeculi et juxta annos priores*“ III: 1. 2. 3. 4; quid haec in sensu spirituali significant, videatur explicatum supra n: 242 et 433, et ibi quod per filios Levi intelligantur omnes qui in bono charitatis et inde in bono fidei sunt; agitur ibi de Domino venturo, Divinum Humanum Ipsius est quod intelligitur per Templum suum ad quod Jehovah Dominus venturus; quod purificaturus illos qui in bono charitatis et inde in bono fidei sunt, intelligitur per quod purificabit et defaecabit filios Levi; quod non filii Levi intelligantur, patet, nam dicitur quod tunc purificabit et defaecabit illos, et quod tunc suavis erit Jehovae minchah Jehudae et Hierosolymae, et notum est quod Dominus non purificaverit et defaecaverit Levitas, et quod non suavis fuerit Domino minchah Jehudae et Hierosolymae, nam prorsus contra Dominum fuerunt, et tunc cultus per sacrificia et minchas abrogabatur; per Jehudam enim ibi intelliguntur omnes qui in bono amoris in Dominum sunt, et per Hierosolymam intelligitur Ecclesia quae in veris doctrinae, videatur supra n: 433. Apud Mosen „*Moses de Levi dixit, Thummim tui et Urim tui, viro*

sancto tuo quem tentasti in Massa, contendisti cum eo apud aquas Meriba; qui dixit patri suo et matri suae non vidi vos, et fratres suos non agnovit, ac filios suos non novit: custodient verbum tuum, et foedus tuum servabunt, docebunt judicia [tua] Jacobum et legem tuam Israëlem: ponent suffitum in nasum tuum, et holocaustum super altare tuum, et opus manuum ejus accepta; percute lumbos insurgentium contra eum, et osorum ejus, ut non resurgant" Deutr: XXXIII: 8 ad 12; haec in Benedictione filiorum Israëlis a Mose, in qua agitur de Verbo, quia hoc per Mosen in sensu repraesentativo significatur, ac per Urim et Thummim significatur Divinum Verum elucens ex Divino Bono, ita Verbum, ac per Levin ibi intelligitur affectio veri spiritualis; per Virum sanctum quem tentarunt in Massa et ad aquas Meriba, intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, nam Petra, ad quam illa tentatio fiebat, significat Dominum, et aquae inde Divina vera; per patrem et matrem quibus dixit non vidi vos, significatur Ecclesia Israëlitica, quae non agnovit Dominum, Ecclesia dicitur pater ex bono et mater [88]
ex vero; per fratres suos quos non agnovit, et per filios quos non novit, intelliguntur bona et vera Ecclesiae quae apud illos non erant, fratres sunt bona et filii sunt vera: sed quia filii Levi significant bona et vera Ecclesiae, et in genere affectionem veri et boni spiritualem, ideo dicitur de illis quod custodient Verbum, foedus servabunt, judicia docebunt Jacobum et legem Israëlem, per quod significatur quod illi qui in affectione veri spirituali sunt, faciant Verbum ac doceant bona et vera Ecclesiae, ipsa enim affectio veri spiritualis facit et docet, nam Dominus in illam influit et facit bonum apud hominem et docet verum apud illum, Verbum ibi est Divinum Verum, custodire illud est facere, foedus est conjunctio per id cum Domino, judicia sunt vera doctrinae ex Verbo, lex est bonum veri, Jacobus et Israël sunt Ecclesia; cultus ex veris doctrinae, significatur per ponere suffitum in nasum, et cultus ex bono amoris per ponere holocaustum super altare; dissipatio falsorum per vera, significatur per percutere lumbos insurgentium contra illum; ac dissipatio malorum per percutere lumbos osorum ut non

resurgant: haec de Levi dicta sunt, quia Divinum Verum, quod est Verbum, non apud alios datur, quam apud quos est affectio veri spiritualis; affectio veri spiritualis est amare ipsum verum, et aestimare id supra omne bonum mundi, quia per id est homini vita aeterna, nam vita aeterna non per alia media implantatur homini quam per vera, consequenter per Verbum, nam per hoc docet Dominus vera; affectio veri spiritualis, quae est amare vera supra omne bonum mundi, ita describitur a Domino apud Matthaeum „*Simile est Regnum coelorum homini negotiatori, quaerenti pulchras margaritas, qui cum invenisset unam pretiosam margaritam, abiens vendidit omnia quae habuit et emit eam*“ XIII: 45. 46; margarita significat verum; quod non aliunde sit homini vita aeterna quam per vera ex bono quod a Domino, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 24 fin: Quod Levi significet amorem et charitatem, constat ex Leae matris ejus verbis cum peperit illum, quae haec sunt „*Et Leah concepit adhuc et peperit filium, et dixit, nunc hac vice adhaerebit vir meus ad me, quia peperi ei tres filios; propterea vocavit nomen ejus Levi*“ Genes: XXIX: 34; concepit adhuc et peperit filium, significat conceptionem et partum spiritualem; et dixit, nunc hac vice adhaerebit vir meus ad me, significat amorem spiritualem per quem conjunctio, seu charitatem; quia peperi ei tres filios, significat successivum; propterea vocavit nomen ejus Levi, significat conjunctionem per amorem, et quale ejus; sed haec ulterius explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 3873 ad 3877. Levi significat adhaesionem, et adhaesio conjunctionem per amorem spiritualem: tres filii Leae ordine nati, Reuben, Simeon et Levi, significant in serie prima et primaria essentialia Ecclesiae, nempe verum intellectu, verum voluntate, et verum actu, similia cum tribus discipulis Domini, nempe Petro, Jacobo et Johanne, Petrus enim significat verum intellectu, Jacob verum voluntate, et Johannes verum actu, quod est bonum vitae seu bonum charitatis: et adhaesio, quae in Lingua originali dicitur Levi, significat conjunctionem per amorem et charitatem; quod adhaesio id significet, videatur in Arcanis Coe-

LESTIBUS n: 3875. Quod Levi in supremo sensu significet [89]
Dominum quoad amorem et misericordiam, constat apud Malachiam „*Ut cognoscatis quod miserim ad vos praeceptum hoc, ut sit foedus meum cum Levi, foedus meum fuit cum illo vitae et pacis, quae dedi illi timore, ut timeret Me, ideo propter Nomen meum timuit ille sibi: lex veritatis fuit in ore ejus, et perversitas non inventa est in labiis ejus; in pace et rectitudine ambulavit Mecum, multosque avertit ab iniquitate: labia sacerdotis quaerent ex ore ejus, quia Angelus Jehovae Zebaoth ille. At vos recessistis a via, impingere fecistis multos in lege, corrupistis foedus Levi*" II: 4. 5. 6. 7; per Levi hic in supremo sensu intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum, nam dicitur de Levi, quod lex veritatis fuerit in ore ejus, et perversitas non inventa in labiis ejus; quod labia sacerdotis quaerent ex ore ejus, quia Angelus Jehovae Zebaoth Ille; quare per foedus Levi intelligitur conjunctio cum Domino per amorem et charitatem; foedus vitae et pacis significat illam conjunctionem; per timorem, qui praedicatur etiam de Illo, significatur amor; quod labia sacerdotis quaerent ex ore ejus, significat quod omne verum doctrinae sit ab Ipso, et apud illos qui in amore in Ipsum sunt; ex Divino vero quod Dominus docet in Verbo et per Verbum vocatur Angelus Jehovae; quod recesserint a via, impingere fecerint multos in lege, corruperint foedus Levi, significat, quod Ecclesia, quae fuit apud Israëlitas, perverterit vera Verbi, et inde bona vitae, et sic perdiderint conjunctionem cum Domino, via significat vera doctrinae, lex bona ejus, et foedus Levi conjunctionem cum Domino. Ex his constare potest, quid in sensu repraesentativo significatur per Levin et ejus Tribum, quod nempe bonum charitatis, quod est bonum vitae, tum affectio boni et veri spiritualis, ac in supremo sensu Dominus quoad amorem spiritualem. Quoniam pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita quoque Levi et ejus Tribus, et in eo sensu significat Levi malum falsi quod oppositum est bono charitatis, ac vitam absque charitate, proinde non charitatem erga proximum; hoc significatur per Levin in prophetia de filiis suis ab Israële patre

„*Simeon et Levi fratres, instrumenta violentiae machaerae eorum: in secretum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea; quia in ira sua occiderunt virum, et in beneplacito eorum enervarunt bovem: maledicta ira eorum quia vehemens, et excandescentia eorum quia dura: dividam eos in Jacobo, et dispergam eos in Israële*“ Genes: XLIX: 5. 6. 7; sed haec videantur explicata in superiori Articulo n: 443, ubi actum est de Simeone. Hoc oppositum etiam significatur per Levitam a Domino in parabola de vulnerato a latronibus, quae hic explicanda est, quia ibi agitur de charitate erga proximum, et quia Dominus ibi per correspondentias loquutus est a principio ad finem, quae hactenus ignotae sunt; apud Lucam „*Legisperitus volens seipsum justificare, dixit ad Jesum, quis est meus proximus; excipiens Jesus dixit, homo quis descendit a Hierosolyma in Jerichuntem, et in latrones incidit, qui etiam exuerunt eum, et plagas infligentes abiverunt, relinquentes eum cum semimortuus esset: et forte sacerdos quis descendit in eadem via, sed videns eum praeteriit; similiter etiam Levita cum esset apud locum, veniens et videns praeteriit: Samarita autem quidam iter faciens venit ad eum, et videns eum visceribus commotus est; quare accedens obligavit vulnera ejus, infudit oleum et vinum, deinde tollens eum super*
[90] *proprium jumentum duxit in diversorium, et curam ejus habuit; insuper crastino die exiens extraxit duos denarios et dedit hospiti, ac dixit illi, curam ejus habe, nam quodcunque insuper insumseris, quando reversus fuero, restituam tibi: quis ergo trium horum videtur tibi proximus fuisse ejus qui inciderat in latrones; hic dixit, qui fecit misericordiam cum illo, et dixit Jesus, abi tu quoque fac similiter*“ X: 29 ad 37; agitur ibi de charitate erga proximum, et de bonis operibus, per quae charitas est in suo effectu et in suo pleno; Hierosolyma ibi significat Ecclesiam ubi vera doctrina, et Jericho illam ubi cognitiones veri et boni; sacerdos inde significat illos quibus nullus amor in Dominum est, et Levita illos quibus nulla charitas erga proximum, quales erant eo tempore in Hieroso-

lyma; Samarita autem significat gentes quae in bono charitatis fuerunt; homo descendens e Hierosolyma in Jericho, significat illos qui instrui voluerunt in Ecclesiae veris et cognitionibus; latrones in quos incidit, significant illos tunc in Ecclesia perversa, qualis eo tempore erat Judaica; qui exuentes eum, plagis afflixerunt et semimortuum reliquerunt, significat quod illum veris orbaverint ac falsis imbuerint, et sic illum quoad spiritualem vitam in tantum laeserint, ut vix aliqua vita spiritualis superesset, exuere in Verbo significat orbare veris, infligere plagas significat mentem et vitam spiritualem falsis laedere, et semimortuus significat dum paene expers illius vitae esset; visceribus commoveri significat misericordiam et charitatem ab interiori, misericordia etiam et charitas unum faciunt; obligare vulnera, et infundere oleum et vinum, significat parare medelam contra falsa quae laeserant ejus vitam per bonum amoris et verum fidei instruendo, oleum in Verbo significat bonum amoris, et vinum bonum et verum fidei; tollere super proprium jumentum, significat secundum intellectum suum quantum posset, nam equus significat intellectum, similiter jumentum; ducere in diversorium, et curam ejus habere, significat ad illos qui plus instructi sunt in cognitionibus boni et veri, diversorium est ubi emuntur cibi et potus, per quos significantur cognitiones boni et veri, ac inde nutritio spiritualis quae datur per instructionem; quod dederit hospiti duos denarios, et dixerit illi, curam ejus habe, nam quodcunque insuper insumseris, ego, quando reversus fuero, restituam tibi, significat omnia charitatis quantum valuit et potuit. Ex his nunc constare potest, quid Levi, Tribus ejus, et Levita in utroque sensu significant: plura de repraesentatione et inde significatione Levi, et Tribus ab illo nominatae, videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 3875 ad 3877. 4497. 4502. 4503. 6352. 10017.

445. Ex Tribu Isascharis duodecim millia signati, quod significet fidem et salutem, constat ex repraesentatione et inde significatione Isascharis et ejus Tribus, quod sit id quod facit coelum et salutem apud hominem, nam Isaschar in Lingua originali significat mercedem, et id quod facit

coelum et salutem apud hominem est amor et fides, inde utrumque hoc per Isascharis Tribum significatur: in Verbo enim pluries nominatur Merces, ut quod accepturi mercedem, et per illam intelligitur vita aeterna, salus, et a plerisque gaudium coeleste; haec in sensu proximo etiam per mercedem significantur: sed quia homini licet cogitare de vità aeterna, salute et gaudio coelesti, si vitam secundum
[91] praecepta Domini agit, sed usque non licet ei animum intense tenere in mercede, tunc enim pro fine habet mercedem, et facile labitur in cogitationem quod per vitam suam mereatur coelum et salutem, et haec cogitatio facit ut intueatur semet in singulis; quae intuitio removet illum a coelo, nam homo quantum sui in factis spectat, tantum non coelum; inde est quod per mercedem in Verbo significatur id in quo coelum et salus est, ita in genere amor et fides, et inde intelligentia et sapientia, in his est salus et coelum, proinde gaudium coeleste, quantum homo non de mercede cogitat: ex his constare potest, quid per Isascharem et ejus Tribum significatur. Quod hic significetur fides, est quia per tribum Simeonis significatur obedientia, et per tribum Levi significantur bona opera, et qui in bonis operibus ex obedientia sunt, illi in fide sunt; qui autem in bonis vitae ex affectione veri et boni spirituali sunt, illi in charitate sunt, et qui in bonis vitae ex affectione coelesti sunt, illi in amore in Dominum sunt; ita quoque Angeli distinguuntur in coelis; in intimo seu tertio coelo sunt qui in bonis vitae ex affectione coelesti sunt; in medio seu secundo coelo sunt qui in bonis vitae ex affectione spirituali sunt; ac in ultimo seu primo coelo qui in bonis operibus ex obedientia sunt, hi quoque dicuntur in fide esse, nam credunt secundum captum suum illa quae audiunt ex Verbi sensu literae et ex praedicatore, nec vident et percipiunt num vera sunt, quare cogitatio eorum de credendis vocatur fides; id enim proprie fides vocatur quod creditur absque visu intellectuali et perceptione num ita sit, quare possunt credere falsum aeque ac verum: at cum videtur et percipitur quod creditur, tunc non dicitur fides sed apperceptio et perceptio; intellectus enim illustratus a Domino videt, et voluntas afficitur, et actus ex utro-

que sequitur. Quod per Isascharem et ejus Tribum hic significetur fides, est quia per tres has Tribus, ex quibus singulis duodecim millia signati sunt, intelliguntur omnes qui in ultimo seu primo Coelo sunt; et qui in hoc Coelo sunt, dicuntur in bonis operibus ex obedientia, et in fide esse; multi etiam ex illis vocant fidem solam essentiale salutis, sed usque illam non separant a bonis operibus, dicunt enim quod eis detur fides a Domino quia in bonis operibus sunt, et si non in his essent, quod non daretur fides: qui autem fidem a bonis operibus separant, et dicunt illam esse unicum salutis medium, et quod salventur per illam utcunque vivunt, et hoc confirmant per vitam, illi non in ultimo Coelo sunt, sed in inferno. Qui spectant animo mercedem propter bona quae faciunt, et sic ponunt meritum in operibus, intelliguntur per Isascharem in prophetico Israëlis de filiis suis „*Isaschar asinus osseus, cubans inter sarcinas, et videbit quietem quod bona, et terram quod amoena, et inclinabit humerum suum ad bajulandum* [*, et erit tributo serviens*]" Genes: XLIX: 14. 15; Isaschar ibi significat mercedem seu remunerationem propter opera; asinus osseus significat servitium infimum; cubans inter sarcinas, significat vitam inter opera; et videbit quietem quod bona, significat opera boni absque remuneratione plena felicitate; et terram quod amoena, significat quod in illa felicitate sint qui in Regno Domini; et inclinabit humerum suum ad bajulandum, significat quod usque omni opera laboret; et erit tributo serviens, significat ut mereatur: sed haec amplius explicata in ARCANIS COELESTIBUS n: 6387 ad 6394, videantur. Illi autem qui non in bonis quae praestant, ponunt meritum spectando ad mercedem, sed coelum, et [92]
felicitatem vitae aeternae ponunt in cogitando et volendo bene et inde in agendo bene, ac in affectione veri et boni spirituali, quae est apud illos qui in conjugio coelesti sunt, hoc est, in conjugio boni et veri, illi intelliguntur per haec apud Mosen „*Sebuloni dixit, laetare Sebulon in exitu tuo, et Isaschar in tentoriis tuis; populos in montem vocabunt; ibi sacrificabunt sacrificia justitiae, quia affluentiam maris sugent, et obtecta occultorum arenae*" Deutr: XXXIII: 18. 19; haec dicta sunt de illis qui in conjugio

boni et veri sunt, nempe in veris quoad intellectum et cogitationem, ac in bonis quoad voluntatem et affectionem; Sebulon illud conjugium significat, et Isaschar affectionem veri et boni; lactari in exitu, significat quod eis jucundum sit in omnibus genuinis veris ac bonis, exitus significat omnia, quia ultimum, effectum et conclusum; laetari in tentoriis, significat in omni cultu; vocare populos in montem, significat quia illi sunt in Coelo ubi bonum amoris; sacrificare sacrificia justitiae, significat cultum ex veris quae ex bono; affluentiam maris sugere, significat ex Verbo haurire vera doctrinae, et inde intelligentiam; et obtecta occultorum arenae sugere, significat spiritualia quae latent in sensu literae Verbi. Quoniam Tribus Jehudae, Isascharis et Sebulonis significabant Coelum ubi bonum amoris, Tribus Jehudae ipsum illud bonum, Tribus Isascharis affectionem ejus, et Sebulon conjunctionem ejus cum veris, *ideo „illae tres Tribus castrametabantur ad Orientem Tentorii conventus“* Num: II: 3 ad 10; ad orientem enim in Coelo habitant qui in bono amoris sunt, et inde in affectione boni et veri, ac in conjugio seu conjunctione eorum, nempe in veris quoad doctrinam et in bonis quoad vitam.

446. Vers: 8. *Ex Tribu Sebulonis duodecim millia signati: ex Tribu Josephi duodecim millia signati: ex Tribu Benjaminis duodecim millia signati.* Ex tribu Sebulonis duodecim millia signati, significat conjunctionem illorum qui in tertio Coelo cum Domino: ex tribu Josephi duodecim millia signati, significat conjunctionem illorum qui in secundo Coelo cum Domino: ex tribu Benjaminis duodecim millia signati, significat conjunctionem illorum qui in ultimo Coelo cum Domino.

447. Ex tribu Sebulonis duodecim millia signati, quod significet conjunctionem illorum qui in tertio Coelo cum Domino, constat ex repraesentatione et inde significatione Sebulonis et tribus ab illo nominatae, quod sit conjunctio illorum qui in tertio Coelo cum Domino; Sebulon enim in Lingua Hebraea dictus est a cohabitatione, et cohabitatio in sensu spirituali significat conjunctionem, qualis est illorum qui se amant; quod hic Sebulon significet conjunctionem illorum qui in

tertio Coelo cum Domino, est quia per novem Tribus praecedentes significantur omnes illi qui in Coelis sunt et in Coelos veniunt, ac Coeli sunt tres, intimum, medium et ultimum, ac nemo in Coelum venit, nisi quem Dominus sibi conjungit; quare per has tres tribus ultimo memoratas significatur conjunctio cum Domino, per tribum Sebulonis conjunctio illorum qui in tertio Coelo cum Domino, per tribum Josephi conjunctio illorum qui in secundo Coelo cum Domino, et per tribum Benjaminis conjunctio illorum qui in ultimo Coelo cum Domino. Sebulon in supremo sensu significat unionem Ipsius Divini ac Divini Humani in Domino, in sensu [93]
interno conjunctionem Domini cum Coelo et cum Ecclesia, et in specie conjunctionem boni et veri ibi, nam haec conjunctio facit conjunctionem illorum qui in tribus Coelis sunt et in Ecclesia cum Domino, Dominus enim influit apud illos cum bono amoris et charitatis, et conjungit id veris quae apud illos, et per id conjungit sibi angelum et hominem; haec sunt quae per cohabitationem, ex qua Sebulon dictus est, significantur; quod haec per Sebulonem significentur, videri potest in ARCANIS COELESTIBUS n: 3960. 3961, ubi explicata sunt Leae matris ejus verba, cum illum peperit, quae haec sunt „*Et concepit Leah, et peperit filium sextum Jacobo, et dixit Leah, dotavit me Deus dote bona; vice hac cohabitabit mihi vir meus, quia peperi illi sex filios, et vocavit nomen ejus Sebulon*“ Genes: XXX: 19. 20. Ex his significationibus Sebulonis constare potest, quid per illum significatur in sequentibus locis, ut in Prophetia Israëlis de filiis suis „*Sebulon ad portum marium habitabit, et is ad portum navium, et latus ejus super ad Sidonem*“ Genes: XLIX: 13; per Sebulonem ibi significatur conjunctio boni et veri, quae etiam conjugium coeleste vocatur; habitare ad portum marium, significat conjunctionem spiritualium cum veritatibus naturalibus, maria sunt scientifica quae sunt veritates naturales; habitare ad portum navium, significat conjunctionem spiritualem cum doctrinalibus ex Verbo, naves sunt doctrinalia et cognitiones omnium generum; latus super ad Zidonem, significat extensionem ad cognitiones boni et veri ex Coelesti Regno: sed haec amplius

explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6382 ad 6386. Similiter in Prophetia Mosis de filiis Israëlis „*Sebuloni dixit, laetare Sebulon in exitu tuo, et Isaschar in tentoriis tuis: populos in montem vocabunt, ibi sacrificabunt sacrificia justitiae, quia affluentiam maris sugent, et obtecta occultorum arenae*“ Deutr: XXXIII: 18. 19; quod Sebulon etiam hic conjugium boni et veri significet, videatur in superiori Articulo n: 445, ubi haec prophetia explicata est. Similiter in Prophetia Deborae et Baraki in Libro Judicum „*Ex Machir descendent legislatores, et ex Sebulone trahentes sceptrum scribae: Sebulon populus qui devovit animam ad moriendum, et Naphthali super altitudinibus agri: venerunt reges, pugnarunt, tunc pugnarunt reges Canaanis in Thaanach juxta aquas Megiddo; quaestum argenti non ceperunt; e Coelo pugnarunt, stellae de viis pugnarunt cum Sisera*“ V. 14. 18. 19. 20; agitur in hoc Prophetico de pugna veri ex bono contra falsum ex malo; per Regem Canaanis regnantem in Chazor, et per Siseram ejus exercitus principem, qui contra Barakum et Deboram pugnabant, significatur falsum mali, et per Barakum et Deboram verum boni; et quia tribus Naphthali et Sebulonis significabant pugnam ex vero quod ex bono, tribus Naphthali pugnam, et tribus Sebulonis conjunctionem boni et veri, ideo solum hae binae Tribus ad pugnandum assumtae sunt, et non reliquae, videatur Judic: IV: 6: quod haec pugna talia significaverit, constare potest a Prophetia a Barako et Debora enuntiata, quae in sensu spirituali agit de victoria veri ex bono supra falsum ex malo, ac de purificatione et reformatione Ecclesiae: hic itaque ex Machir descendent legislatores, significat quod vera boni profluant ex bono vitae, Machir enim simile significat cum Menasse, quoniam Machir erat filius Menassis, Genes: L: 23. Jos: XIII: 31;
[94] et legislatores significant illos qui in veris boni sunt, et abstracte vera boni; et ex Sebulone trahente sceptrum scribae, significat ex conjunctione veri et boni intelligentiam; Sebulon significat hic ut supra conjunctionem veri et boni, et sceptrum scribae intelligentiam; Sebulon populus qui devovit animam suam ad moriendum, et Naphthali super altitudinibus agri,

significat pugnam per vera in naturali homine, quae ex spirituali et ejus influxu et conjunctione, altitudines agri significant interiora quae sunt spiritualis hominis, ex quibus naturalis homo pugnat; venerunt reges, pugnarunt, tunc pugnarunt reges Canaanis, significat falsa mali contra quae pugna; in Thaanach juxta aquas Megiddo, significat falsa illa, et quale eorum; quaestum argenti non ceperunt, significat quod nihil veri ex bono ceperint et abstulerint, argentum est verum ex bono; e Coelo pugnarunt, stellae de viis suis pugnarunt cum Sisera, significat pugnam per cognitiones veri et boni, quae per Coelum a Domino, stellae sunt cognitiones illae, et viae sunt vera. Per Sebulonem et Naphthali etiam significatur conjunctio veri et boni per pugnam contra falsa et mala, et inde reformatio, apud Matthaeum „*Jesus relinquens Nazarethum, veniens habitavit in Kapernaum maritima, et in finibus Sebulonis et Naphthali: ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem, terra Sebulonis et terra Naphthali ad viam maris trans Jordanem, Galilaea gentium; populus sedens in tenebris vidit lumen magnum, et sedentibus in regione et umbra mortis lux exorta est. Ex hoc incepit Jesus praedicare et dicere, poeniteat vos, appropinquavit enim Regnum Coelorum*“ IV: 13 ad 18. Esaj: VIII: 23, Cap: IX: 1; quod haec apud Esajam dicta sint de Domino, patet, nam dicitur, ut impleretur quod dictum est per Prophetam; quare terra Sebulonis et terra Naphthali, atque Galilaea gentium, significant instaurationem Ecclesiae apud gentes, quae in bono vitae sunt et recipiunt vera, ita in conjunctione eorum, ac in pugna contra mala et falsa; quod instauratio Ecclesiae et reformatio gentium talium per illa intelligatur, etiam patet ex eo, quod dicatur trans Jordanem, Galilaea gentium, et quoque populus sedens in tenebris vidit lumen magnum, et sedentibus in regione et umbra mortis lux exorta est. Per Sebulonem et Naphthalin in supremo sensu significatur Unio Ipsius Divini ac Divini Humani Domini per Tentationes in Se admissas et victorias ex propria potentia, apud Davidem Psalm: LXVIII: 27. 28. 29, quae explicata videantur supra n: 439. Quia talia per Sebulonem significabantur,

ideo *„tribus Jehudae, una cum tribu Isascharis et cum tribu Sebulonis castrametabantur ad Orientem circum Tentorium conventus"* Num: II: 3 ad 10; castrametationes enim filiorum Israëlis circum Tentorium conventus repraesentabant et inde significabant Ordinationes Societatum Angelicarum in Coelo, et ad Orientem in Coelo sunt qui in conjunctione cum Domino per Amorem in Ipsum, tribus enim Jehudae repraesentabat amorem in Dominum, et tribus Sebulonis conjunctionem cum Ipso.

448. Ex tribu Josephi duodecim millia signati, quod significet conjunctionem illorum qui in secundo Coelo cum Domino, constat ex repraesentatione et inde significatione Josephi et ejus Tribus, quod sit spirituale Regni et Ecclesiae Domini; quod hic per Josephum significetur conjunctio eorum qui in secundo Coelo cum Domino, est quia per Jo-
[95] sephum significatur Regnum spirituale Domini, et hoc Regnum constituit secundum Coelum; sunt enim duo Regna, ex quibus Coelum, Regnum coeleste et Regnum spirituale, Regnum coeleste consistit ex illis qui in tertio seu intimo Coelo, et Regnum spirituale ex illis qui in secundo seu medio Coelo; quod conjunctio eorum, qui in eo sunt, per Josephum significetur, est quia id Coelum per Josephum significatur, et quia in hac quarta classe Tribuum agitur de conjunctione omnium qui in Coelis sunt et in Coelos veniunt cum Domino, et illa conjunctio significatur per Tribum Sebulonis, quae est prima Tribus illius classis, et prima Tribus cujusvis classis et seriei indicat rem de qua agitur in sequentibus, quam etiam in genere sequentes retinent, hic itaque conjunctionem; inde est quod Tribus Sebulonis significet conjunctionem illorum qui in tertio Coelo cum Domino, tribus Josephi conjunctionem illorum qui in secundo Coelo cum Domino, et tribus Benjaminis conjunctionem illorum qui in primo Coelo cum Domino. Quod Josephus repraesentaverit et inde in Verbo significet Dominum quoad Divinum Spirituale, et in sensu respectivo Regnum spirituale, constare potest ex omnibus illis, quae in Verbo tam Historico quam Prophetico de illo memorata et dicta sunt: in Verbo Historico de Josepho dicitur, *„quod somniaverit somnium, quod undecim mani-*

puli circumdederint ejus manipulum, et incurvaverint se ei: tum quod sol et luna, et undecim stellae ei se incurvaverint" Genes: XXXVII: 4 ad 11; per quae in sensu proximo intelligitur, quod fratres ejus ac parentes venturi in Aegyptum, ac ut dominum terrae ibi veneraturi; sed in sensu spirituali per illa significatur, quod Ecclesia quae per Jacobum et per filios ejus repraesentabatur, se submissura Domino, nam per Josephum, ut dictum est, repraesentatur Dominus quoad Divinum spirituale, et in sensu respectivo Regnum spirituale Domini in Coelo et in terra, Regnum spirituale Domini in terra est Ecclesia spiritualis, haec Ecclesia est quae in sensu interno intelligitur per Jacobum et per ejus filios, quando fuerunt in Aegypto. Postea per Josephum describitur instauratio Ecclesiae quae a filiis Israëlis repraesentanda erat; quare etiam Josephus delatus est in Aegyptum, et dominatum super totam illam terram obtinuit, et illuc invitavit patrem suum et fratres suos, ac nutrivit eos, et quamdiu dominus terrae fuit, per terram Aegypti repraesentabatur Ecclesia spiritualis in naturali, ac per Jacobum et filios ejus Ecclesia spiritualis; sed finis repraesentationis Ecclesiae spiritualis in naturali per Aegyptum fuit, cum Moses natus est, ac incepit filios Israëlis ex Aegypto educere: sed haec, quia plura sunt et varia, exposita sunt in ARCANIS COELESTIBUS. Repraesentatio Domini quoad Divinum spirituale, et inde repraesentatio Regni spiritualis Domini, continetur in his verbis apud Mosen *„Dixit Pharao ad servos suos, num inveniemus sicut hunc virum, in quo spiritus Dei: et dixit Pharao ad Josephum, postquam cognoscere fecit Deus tibimet omne hoc, nemo intelligens et sapiens sicut tu; tu eris super domo mea, et super ore tuo osculabitur omnis populus meus, tantum solio magnus ero prae te. Et dixit Pharao ad Josephum, vide dedi te super omnem terram Aegypti; et removit Pharao annulum suum super manu sua, et dedit illum super manum Josephi, et vestivit eum vestibus byssi; et posuit torquem auri super collum ejus, et vehi fecit eum in curru secundario qui sibi, et clamaverunt ante eum Abrech, et dando eum super omnem terram Aegypti: et dixit Pharao ad Jose-* [96]

phum, ego Pharao, praeter te non extollet vir manum suam et pedem suum in omni terra Aegypti" Genes: XLI: 38 ad 44; quae explicata in Arcanis Coelestibus a n: 5306 ad 5329 videantur. Dicitur quod per Josephum in supremo sensu repraesentetur Dominus quoad Divinum spirituale, quare primum dicetur quid per Divinum spirituale Domini intelligitur: Coelum distinguitur in duo Regna, quorum unum vocatur Regnum coeleste, et alterum Regnum spirituale; ipsum Divinum procedens a Domino facit Coelum, et Divinum procedens a Domino est Divinum Bonum unitum Divino Vero; omnes in Coelo qui recipiunt Divinum Bonum plus quam Divinum Verum, illi constituunt Regnum coeleste Domini, omnes autem qui recipiunt Divinum Verum plus quam Divinum Bonum, illi constituunt Regnum spirituale Domini; quare Divinum Domini quod recipitur ab Angelis in Coelesti Regno Domini, vocatur Divinum Coeleste, ac Divinum Domini quod recipitur ab Angelis in Regno spirituali Domini, vocatur Divinum Spirituale: at sciendum est, quod Divinum a Domino procedens ita dicatur ex receptione, et non quod duo Divina, Coeleste et Spirituale, procedant; nam Divinum Bonum, quod a receptione vocatur Divinum Coeleste, ac Divinum Verum, quod a receptione vocatur Divinum Spirituale, ita unita procedunt, ut non sint duo sed unum: verum haec amplius exposita videantur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28, ubi actum est de duobus Regnis, in quae tres Coeli distincti sunt: et n: 13. 133. 139, ubi actum est de Divino procedente, quod sit Divinum Bonum unitum Divino Vero, et quod duo sint modo apud recipientes. Quod Dominus quoad Divinum spirituale, et inde Regnum spirituale significetur per Josephum, constat adhuc ex sequentibus his locis; in Benedictione filiorum Israëlis a patre „*Filius foecundae Josephus, filius foecundae juxta fontem, filiae, incedit super murum, et exacerbabunt illum, et jaculabuntur, et odio habebunt illum sagittarii, et sedebit in valido arcus sui, et roborabuntur brachia manuum illius a manibus potentis Jacobi, inde Pastor Lapis Israëlis a Deo patris tui, et juvabit te, et cum Schaddaj, et benedicet tibi benedictionibus*

Coeli desuper, benedictionibus abyssi jacentis infra, benedictionibus uberum et uteri: benedictiones patris tui praevalebunt super benedictionibus genitorum meorum, usque ad desiderium collium saeculi; erunt capiti Josephi, et vertici Naziraei fratrum illius" Genes: XLIX: 22 ad 26; filius foecundae Josephus, significat Regnum spirituale et Ecclesiam spiritualem Domini, ac in supremo sensu Dominum quoad Divinum spirituale; filius foecundae supra fontem, significat fructificationem a veris quae ex Verbo; filius foecundae est fructificatio a veris, et fons est Verbum; filiae, incedit super muro, significat ad pugnandum ex veris quae ex bono contra falsa quae ex malo, murus est verum tutans; et exacerbabunt illum, significat resistentiam a falsis; et jaculabuntur, significat quod ex falsis pugnabunt; et odio habebunt illum sagittarii, significat quod omni hostilitate a falsis doctrinae, jacula enim et sagittae, ita jaculatores et sagittarii significant pugnam ex veris contra falsa doctrinae, hic autem ex falsis doctrinae contra vera; et sedebit in valido arcus, significat quod tutus erit ex veris doctrinae pugnantibus contra falsa, arcus est doctrina; et roborabuntur brachia manuum ejus, significat potentiam virium pugnandi; a manibus po- [97]
tentis Jacobi, significat ab omnipotentia Divini Humani Domini; exinde Pastor Lapis Israëlis, significat quod inde omne bonum et verum spirituale in Regno; a Deo patris tui, significat quod Deus Antiquae Ecclesiae; et cum Schaddaj, significat Dominum benefactorem post tentationes; et benedicet tibi benedictionibus Coeli desuper, significat bonis et veris ab interiori; benedictionibus abyssi cubantis infra, significat cognitionibus veri et boni, ac scientificis confirmantibus, ab exteriori; benedictionibus uberum et uteri, significat affectiones earum spirituales et conjunctionem; benedictiones patris tui praevalebunt super benedictionibus genitorum meorum, significat quod Ecclesia illa, quae per Josephum significatur, sit ex vero et bono spirituali; usque ad desiderium collium saeculi, significat ex amore mutuo coelesti; erunt capiti Josephi, significat quod illa quoad interiora; et vertici Naziraei fratrum ejus, significat et quoad exteriora: sed haec amplius explicata in ARCANIS COELESTIBUS a n:

6416 ad 6438, videantur. In Benedictione filiorum Israëlis a Mose „*Josepho dixit, benedicta a Jehovah terra illius, de pretiosis Coeli, de rore, de abysso etiam jacente infra, et de pretiosis proventuum solis, et de pretiosis producti mensium, et de primitiis montium orientis, et de pretiosis collium saeculi, et de pretiosis terrae et plenitudinis ejus; et beneplacitum habitantis in rubo, venient capiti Josephi, et vertici Naziraei fratrum ejus*“ Deutr: XXXIII: 13 ad 17; describitur ibi Ecclesia spiritualis Domini apud illos qui in doctrina veri sunt ex Verbo, et in vita secundum illam, terra Josephi significat illam Ecclesiam; benedicta de pretiosis Coeli, de rore, de abysso etiam jacente infra, significat ex Divinis veris ex Verbo in spirituali homine, et ex influxu ejus in naturalem, pretiosa Coeli sunt Divina vera spiritualia seu quae in spirituali homine, ros significat influxum inde, et abyssus jacens infra significat naturalem hominem ubi cognitiones veri et boni ad perceptionem, ac scientifica confirmantia; de pretiosis proventuum solis, et de pretiosis producti mensium, significat ex veris profluentibus ex coelesti Regno Domini, et ex veris profluentibus ex spirituali Regno Domini, pretiosa solis sunt vera ex Regno coelesti, pretiosa mensium sunt vera ex Regno spirituali, proventus et productum sunt quae profluunt; de primitiis montium orientis, et de pretiosis collium saeculi, significat vera genuina qualia fuerunt in Antiquissima Ecclesia, et qualia in Antiqua, montes orientis significant Antiquissimam Ecclesiam quae fuit in amore in Dominum, illa Ecclesia describitur per montes Orientis, quia mons significat amorem et Oriens Dominum, colles saeculi significant Antiquam Ecclesiam quae fuit in charitate erga proximum, haec Ecclesia describitur per colles saeculi, quia colles significant charitatem erga proximum; quod montes et colles illa significent, videatur supra n: 405; et de pretiosis terrae et plenitudinis ejus, significat Ecclesiam externam spiritualem, quae est apud illos qui vivunt secundum cognitiones veri ac boni, terra est Ecclesia illa, et plenitudo sunt cognitiones in externo homine; et beneplacitum habitantis in rubo, significat Dominum quoad Divinum spirituale, quod ab Ipso illa

omnia; venient capiti Josephi, et vertici Naziraei fratrum ejus, significat quoad interiora et quoad exteriora, ut supra.
Apud Sachariam „*Potentem faciam domum Jehudae, et do-* [98]
mum Josephi salvabo; hinc erunt sicut potens Ephraim, et laetabitur cor eorum sicut vino“, X: 6. 7; per domum Jehudae hic intelligitur Ecclesia quae in amore in Dominum, quae vocatur Ecclesia coelestis; et per Josephum intelligitur Ecclesia quae in bono charitatis et veris fidei, quae vocatur Ecclesia spiritualis; quoniam vera illius Ecclesiae potentiam ex bono habent, ideo dicitur quod erunt sicut potens Ephraim, nam Ephraim significat verum ex bono in naturali homine, cui vero est potentia; gaudium eorum ex veris, significatur per quod laetabitur cor eorum sicut vino, vinum significat verum ex bono. Apud Ezechielem „*Jehovah dixit, fili hominis, sume tibi lignum unum, et scribe super illud Jehudae et filiis Israëlis et sociis ejus: deinde sume tibi lignum unum, et scribe super illud Josephi, lignum Ephraimi, et omnis domus Israëlis; postea conjunge illa unum cum altero tibi in lignum unum, ut sint unum ambo in manu mea. Ego accepturus lignum Josephi quod in manu Ephraimi et tribuum Israëlis sociorum ejus, et addam illos super lignum Jehudae, et faciam eos in lignum unum, et erunt unum in manu mea, et faciam eos in gentem unam in terra, in montibus Israëlis, et Rex unus erit omnibus illis in Regem, et non erunt amplius duae gentes, et non dividentur amplius in duo Regna iterum*“ XXXVII: 16. 17. 19. 22; per Jehudam etiam hic significatur Ecclesia coelestis quae in bono amoris, et per Josephum ac Ephraimum significatur Ecclesia spiritualis quae in bono charitatis et in veris fidei; quod binae illae Ecclesiae apud Dominum una Ecclesia erunt, sicut bonum et verum sunt, intelligitur per faciam eos in lignum unum, et unum erunt in manu mea, et faciam eos in gentem unam in terra, et Rex unus erit omnibus illis in Regem, et non erunt amplius duae gentes, et non dividentur amplius in duo Regna; sed etiam haec videantur explicata supra n: 433. Apud Davidem „*Deus redemisti brachio tuo populum tuum, filios Jacobi et Josephi*“ Psalm: LXXVII:

16; per filios Jacobi et Josephi intelliguntur illi qui in bono vitae secundum religiosum suum sunt, per Jacobum in Verbo intelligitur Ecclesia externa, quae est apud illos qui in bono vitae sunt; et per Josephum hic intelliguntur Menasseh et Ephraim, nam dicitur redemisti filios Josephi, per quos intelliguntur qui quoad externum hominem in bono et vero sunt, ita quoad vitam; quod Menasseh et Ephraim, qui filii Josephi, illos significent, videatur supra n: 440; redimere illos brachio, significat ex Omnipotentia salvare, nam illi qui tales fuerunt, salvati sunt a Domino per adventum Ipsius in mundum, non enim aliter salvari potuerunt. Apud Obadiam „*In monte Zionis erit ereptio, et erit sanctitas; tunc haeres erit domus Jacobi haereditatum eorum; et fiet domus Jacobi ignis, et domus Josephi flamma, et domus Esavi in stipulam, ut accendant hos et comedant hos, ut non sit residuus domui Esavi*" Vers: [17.] 18; per Esavum et ejus domum intelliguntur illi qui credunt se intelligentes et sapientes esse non ex Domino sed ex semet, nam in Versu 8vo in eo Capite dicitur, „Perdam sapientes ex Edomo, et intelligentes ex monte Esavi"; qui sunt qui se confirmaverunt in talibus quae favent amoribus suis ex sensu literae Verbi; per domum Jacobi et per domum Josephi intelliguntur qui in bono vitae secundum vera doctrinae sunt,
[99] per domum Jacobi qui in bono vitae, et per domum Josephi qui in veris doctrinae; per montem Zionis ubi erit ereptio et sanctitas, significatur amor in Dominum, a Quo salvatio et a Quo Divinum Verum; quod domus Jacobi haeres erit haereditatum domus et montis Esavi, et quod domus Jacobi erit illi ignis et domus Josephi flamma, significat quod loco illorum qui per Esavum intelliguntur successuri qui in bono vitae secundum vera doctrinae sunt, nam in Mundo spirituali fit ita, quod qui in fastu ex propria intelligentia fuerunt, et se confirmaverunt ex Verbo in talibus quae favent amoribus sui et mundi, occupent tractus et montes, et sibi faciunt ibi instar Coeli, credentes quod Coelum illis sit prae aliis, sed exacto tempore ejiciuntur locis suis, et ibi succedunt, qui in bono vitae secundum vera doctrinae ex Domino sunt, de qua re videatur Opusculum de Ultimo

Judicio; inde constare potest quid in sensu interno significatur per quod domus Jacobi erit haeres haereditatum eorum, et quod erit ignis, domus Josephi flamma, et domus Esavi stipula. Apud Amosum „*Qui modulantur super nablio, sicut David excogitant sibi instrumenta cantus, qui bibunt ex scyphis vini, et primitiis oleorum se ungunt, sed super confractione Josephi non afficiuntur dolore*" VI: 5. 6; agitur ibi de illis qui affectiones bonas in externis simulant, et ex Verbo plura adducunt ad confirmandum, et tamen interius mali sunt; simulare in externis affectiones bonas, significatur per modulari super nablio, excogitare sibi instrumenta cantus, ac primitiis oleorum se ungere; adducere plura ex Verbo ut appareant, significatur per bibere ex scyphis vini; quod nihil curent vera doctrinae Ecclesiae, si vel Ecclesia per falsa periret, significatur per super confractione Josephi non afficiuntur dolore, per Josephum intelligitur Ecclesia spiritualis, quae est apud illos qui in veris doctrinae sunt. Apud Davidem „*Pastor Israëlis adverte aurem, ducens sicut gregem Josephum, insidens Cherubis effulge, coram Ephraim, Benjamin et Menasse excita potentiam tuam, ac ito in salutem nobis*" Psalm: LXXX: 2. 3; per Josephum etiam hic significatur Ecclesia spiritualis, quae est apud illos qui in veris ex bono sunt, hoc est, in veris doctrinae etiam quoad vitam: quid per Ephraim, Benjamin et Menasse ibi intelligitur, explicatum est supra n: 440. Apud Amosum „*Sic dixit Jehovah domui Israëlis, quaerite Me et vivetis; ne comedat sicut ignis domum Josephi, et comedet et nemo exstinguens: odio habete malum, et diligite bonum, et stabilite in porta judicium, forte miserebitur Jehovah Zebaoth reliquiarum Josephi*" V: 4. 6. 15; per domum Israëlis significatur Ecclesia spiritualis, et per domum Josephi Ecclesia illa quoad vera doctrinae; quod peritura sint vera doctrinae nisi in affectione boni et veri sint, et in vita secundum illa, intelligitur per ne comedat sicut ignis domum Josephi, et quod Jehovah miserturus sit reliquiarum ejus, et conservaturus apud illos vera doctrinae residua; si vivunt secundum bona et vera ex Verbo, intelligitur per odio habete malum, dili-

gite bonum, et stabilite in porta judicium. Apud Davidem *„Extollite cantum, et date tympanum, citharam amoenam cum nablio, clangite in mense buccina, in feria ad diem festi nostri, quia statutum Israëli hoc, testimonium Josepho posuit, in exeundo Illo contra terram Aegypti,*
[100] *labia non noveram audivi"* Psalm: LXXXI: 3. 4. 5. 6; extollere cantum, dare tympanum, citharam amoenam cum nablio, significat confessionem ex veris spiritualibus et coelestibus, et jucunda affectionis veri et boni, videatur supra n: 323. 326; clangite in mense buccina, in feria ad diem festi nostri, significat cultum ex jucundo affectionum illarum; statutum Israëli hoc et testimonium Josepho posuit, significat quod illa essent novae Ecclesiae apud filios Israëlis institutae quae in veris doctrinae; in exeundo Illo contra terram Aegypti, labia non noveram audivi, significat quando vetus Ecclesia destructa est, in qua tunc falsa doctrinae, labia non nota significant falsa doctrinae: Aegyptus enim, quando Josephus erat dominus ibi, repraesentabat Ecclesiam quae in cognitionibus veri et boni, et in scientiis confirmantibus; at cum incipiebant filios Israëlis odio habere et male tractare, tunc repraesentabat Aegyptus Ecclesiam destructam, in qua mere falsa, nam dicitur *„quod surrexerit rex novus super Aepyptios, qui non novit Josephum"* Exod: I: 8; quare etiam Aegyptii cum Pharaone, qui persequuti sunt filios Israëlis, submersi sunt in mare Suph. Quod per Josephum in sensu supremo intelligatur Dominus quoad Divinum spirituale, constat etiam apud Davidem *„In servum venditus est Josephus, afflixerunt in compede pedem ejus, in ferrum venit anima ejus, usque ad tempus quo veniret verbum ejus, et sermo Jehovae probavit eum, misit Rex et solvit eum, dominator gentium aperuit eum, posuit in dominum domui suae, et dominantem in omnem possessionem suam, ad vinciendum principes illius juxta arbitrium suum, et seniores illius ut erudiret: tunc venit Israël in Aegyptum, et Jacob peregrinus factus est in terra Chami"* Psalm: CV: 17 ad 23; describitur per Josephum Dominus, quomodo cum in mundum venit receptus est, et quomodo tentatus, et dein quod factus sit Dominus

Coeli et terrae, ac subjugaverit inferna, ordinaverit Coelos et instauraverit Ecclesiam; quomodo receptus et tentatus, describitur per quod in servum venditus sit, afflixerint in compede pedem ejus, et quod in ferrum veniret anima ejus, quod in servum venditus sit significat quod tam vilis aestimatus sit, quod afflixerint [in] compede pedem ejus significat quod sicut vinctus et in carcere quia non amplius bonum naturale, quod in ferrum veniret anima ejus significat quod ita quia non amplius verum naturale sed falsum; quod vicerit inferna per Divinum Verum ex Divino suo, describitur per usque ad tempus quo veniret verbum ejus, et sermo Jehovae probavit eum, verbum illius significat Divinum Verum, et sermo Jehovae Divinum Bonum ex quo Divinum Verum; quod sic Dominus comparaverit Humano suo ex Divino suo potestatem super omnia Coeli et terrae, describitur per quod misit rex et solvit eum, dominator gentium aperuit eum, posuit in dominum domui suae, et dominantem in omnem possessionem suam, per regem qui misit et per dominatorem gentium qui aperuit, significatur Divinum Verum ac Divinum Bonum quae in Ipso et ab Ipso, per Regem Divinum Verum et per Dominatorem Divinum Bonum; nam Dominus ex Divino Vero in Verbo vocatur Rex, et ex Divino Bono Dominus tum Dominator; per domum super qua positus, significatur Coelum et Ecclesia quoad bonum, et per possessionem Coelum et Ecclesia quoad verum; per haec simile significatur quod per Ipsius Domini verba, quod om- [101]
nia Patris sua sint et omnia Sua Patris, et quod data sit Ipsi potestas super Coelum et terram, Johan: XVII: 10. Matth: XXVIII: 16: quod ex Divino suo detineat coelos a falsis et teneat in veris, et sic det illis intelligentiam et sapientiam, describitur per quod vinciret principes ad arbitrium, et seniores illius erudiret, per principes significantur illi qui in veris, et per seniores qui in intelligentia et sapientia; quod tunc Ecclesia in terris ab Ipso instaurata sit, intelligitur per tunc venit Israël in Aegyptum, per Israëlem significatur Ecclesia, instauratio enim Ecclesiae a Domino repraesentata est per filios Israëlis quod venirent in Aegyptum, tum quod Dominus cum infans in Aegyptum deductus sit, Matth: II:

14. 15. Hosch: XI: 1; quod omnia Ecclesiae tunc perierint, intelligitur per quod Jacob peregrinus factus sit in terra Chami, per Jacobum significatur Ecclesia apud omnes qui in bono vitae sunt, et per terram Chami significatur Ecclesia destructa. Hic et alibi in Verbo per Israëlem et Jacobum non intelliguntur filii Israëlis et posteri Jacobi, sed omnes illi, ubicunque erant et sunt, apud quos Ecclesia; sicut per Jehudam in Verbo non intelligitur Gens Judaica, sed Ecclesia ab illis qui in amore in Dominum sunt, de qua re supra, n: 433; nam apud filios Israëlis seu posteros Jacobi non fuit aliqua Ecclesia, sed solum repraesentabatur Ecclesia, quare per illos significantur omnes qui ab Ecclesia sunt, et hoc non solum in Propheticis Verbi, sed etiam in Historicis ejus; ut in praecedentibus ostensum est: quare etiam per Josephum et ejus Tribum non Josephus et Josephi Tribus intelligitur, sed in supremo sensu Dominus quoad Divinum Spirituale, et inde in sensu respectivo Regnum spirituale Domini in Coelis et in Terris, tum quoque illa quae faciunt Regnum illud, quae sunt vera doctrinae. Quoniam apud Ezechielem describitur Nova Ecclesia spiritualis a Domino instauranda, quae Ecclesia cum ejus doctrina intelligitur per novam urbem, novum templum et novam terram, ideo dicitur, *„hic terminus ad quem haereditabitis terram, juxta duodecim Tribus Israëlis, Josepho funes“* Cap: XLVII: 13; per Josephum significatur Ecclesia spiritualis, et per funes conjunctio, et praedicatio ex illa tribu ad reliquas, et reliquarum ad illam; ac per duodecim Tribus Israëlis significantur omnia Ecclesiae illius.

449. Ex tribu Benjaminis duodecim millia signati, quod significet conjunctionem illorum qui in ultimo Coelo cum Domino, constat ex repraesentatione Benjaminis ac tribus ab illo nominatae, quod sit spirituale coeleste in naturali homine, simile quod Josephus in spirituali: spirituale coeleste est verum conjunctum bono; nam verum in se spectatum est spirituale, ac bonum est coeleste; inde per Benjaminem et ejus tribum significatur conjunctio veri et boni in naturali, hic itaque conjunctio eorum qui in ultimo Coelo cum Domino; in ultimo enim Coelo sunt qui in naturali bono et

vero ex spirituali et coelesti; illi qui in ultimo Coelo sunt, vel spirituales naturales vel coelestes naturales sunt, spirituales naturales ibi pertinent ad spirituale Regnum Domini, et coelestes naturales ibi pertinent ad coeleste Regnum Domini, quare spirituales naturales communicant cum secundo [102]
Coelo, ubi omnes sunt spirituales, coelestes autem naturales communicant cum tertio Coelo, ubi omnes sunt coelestes, ut in superiori Articulo dictum est. Ex his constare potest, quid Josephus et quid Benjamin fratres in Verbo significant. Quoniam Benjamin significat verum conjunctum bono in naturali homine, et inde verum conjunctum bono apud illos qui in ultimo Coelo sunt, ideo quoque ille ultimo natus est Jacobo, et vocatus ab illo filius dextrae, nam Benjamin in Lingua originali significat filium dextrae, et quoque natus est in Bethlechem, per quam urbem etiam significatur verum conjunctum bono in naturali; quod natus sit in Bethlechem, videatur Genes: XXXV: 16. 17. 18. 19. Ultimo natus est, quia naturale consistens ex vero conjuncto bono est ultimum Ecclesiae apud hominem: sunt enim apud hominem tres gradus vitae, intimus, medius et ultimus, intimus gradus est in quo sunt illi qui in intimo seu tertio Coelo, medius gradus est in quo sunt illi qui in medio seu secundo Coelo, et ultimus gradus est in quo sunt illi qui in ultimo seu primo Coelo, quare illi qui in intimo gradu sunt vocantur coelestes, qui in medio vocantur spirituales, qui autem in ultimo gradu sunt vocantur vel spirituales naturales vel coelestes naturales, conjunctio horum in ultimo Coelo significatur per Benjamin; de tribus illis gradibus vitae apud hominem et Angelum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 33. 34. 38. 39. 208. 209. 211. 435; inde nunc est, quod ille Jacobi filius ultimo natus sit. Quod vocatus sit filius dextrae, est quia per filium significatur verum, et per dextram significatur potentia veri ex bono, et omnis potentia in spirituali mundo est vero quod ex bono in naturali homine; quod in hoc sit omnis potentia quae est spirituali homini, est quia in spirituali homine est causa efficiens, et in naturali est effectus, et omnis potentia causae efficientis se per effectum exserit; quod omnis potentia spiritualis hominis sit in natu-

rali, et per naturale, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 9836; inde nunc est quod Benjamin dictus sit, hoc est, filius dextrae; et quia simile significatur per Bethlechem, nempe verum conjunctum bono in naturali homine, ideo quoque David ibi natus est, et quoque unctus in Regem, 1 Sam: XVI: 1 ad 14. Cap: XVII: 12; nam David ut Rex repraesentavit Dominum quoad verum ex bono, et id quoque Rex significat, videatur supra n: 29. 31. 205; ac ideo quoque Dominus natus est in Bethlechem, Matth: II: 1. 5. 6; quia natus est Rex, et apud Ipsum ex nativitate verum conjunctum bono fuit: omnis enim infans nascitur naturalis, et naturale, quia sensibus externis et mundo proximum est, primum aperitur, et id apud omnes homines est ignorans veri et cupiens mali, at solum apud Dominum erat id appetens bonum et desiderans verum, quia affectio regnans apud hominem est ex patre, est enim anima ejus, at apud Dominum erat affectio seu anima ex Patre Ipsum Divinum, quod est Divinum Bonum Divini Amoris. Quoniam Benjamin et ejus Tribus significat verum conjunctum bono in naturali homine, *ideo „ei sors in terra Canaane erat inter filios Jehudae et inter filios Josephi; et quoque illi tribui cessit Hierosolyma, ubi tunc Jebusaei, in haereditatem“* Jos:
[103] XVIII: 11 ad 28; sic ut filii Benjaminis habitaverint ibi cum Judaeis, qui illam urbem dein occupaverunt: causa quod cesserit sors illi Tribui inter filios Jehudae et filios Josephi, erat quia repraesentabat et inde significabat conjunctionem boni et veri, per Jehudam enim significatur Ecclesiae bonum, et per Josephum Ecclesiae verum: quod illi Tribui cesserit Hierosolyma, erat quia Hierosolyma significaret Ecclesiam quoad doctrinam et quoad cultum, et omnis doctrina Ecclesiae est doctrina veri conjuncti bono, et omnis cultus secundum doctrinam fit per naturalem hominem; nam, ut supra dictum est, cultus est effectus ex causa efficiente in spirituali homine. Ex his constare potest, quid significatur per Benjaminem in his locis; apud Jeremiam *„Si sanctificatis sabbathum, intrabunt ex urbibus Jehudae, et ex circuitibus Hierosolymae, et ex terra Benjaminis, et ex planitie, et ex monte, et ex meridie, adferentes holo-*

caustum et sacrificium et mincham et thus" XVII: 26; quod haec propter sanctificationem sabbathi, erat causa, quia sabbathum significabat unionem Divini ac Divini Humani in Domino, et in sensu respectivo conjunctionem Divini Humani Ipsius cum Coelo et cum Ecclesia, et in genere conjunctionem boni et veri, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 8495. 8510. 10356. 10367. 10370. 10374. 10668. 10730; per urbes Jehudae, per circuitus Hierosolymae et per terram Benjaminis significantur vera conjuncta bono in naturali homine, per urbes Jehudae vera boni, per circuitus Hierosolymae vera doctrinae in naturali homine, et per terram Benjaminis conjunctio illorum, urbes enim significant vera, Jehudah bonum Ecclesiae, Hierosolyma doctrinam veri, circuitus illa quae circum aut infra sunt, quae sunt vera boni in naturali homine, et terra Benjaminis Ecclesiam quoad conjunctionem illorum in naturali homine; ex planitie, ex monte et ex meridie, significat bonum et verum in naturali homine ex origine coelesti et ex origine spirituali, planities significat bonum et verum in naturali homine, quia in planitiebus seu infra montes et colles habitant illi qui in ultimo Coelo, qui coelestes naturales et spirituales naturales, de quibus supra, vocantur, mons significat illos qui in bono coelesti, et meridies illos qui in bono spirituali et inde in luce veri; adferre holocaustum, sacrificium, mincham et thus, significat cultum ex bono coelesti et ex bono spirituali in naturali homine, holocaustum cultum ex bono coelesti, sacrificium cultum ex bono spirituali, mincha et thus bonum et verum boni in naturali homine: haec sunt quae per illa verba significantur, quid alioquin foret quod diceretur, quod si sanctificarent sabbathum intraturi essent ex urbibus Jehudae, circuitibus Hierosolymae, e terra Benjaminis, ex planitie, monte et meridie, et cur non ex universa terra Canaane. Quoniam singula illa significant talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, ideo quoque alibi apud eundem Prophetam similia dicuntur, ut „*In urbibus montis, in urbibus planitiei, et in urbibus meridiei, et in terra Benjaminis, et in circuitibus Hierosolymae, et in urbibus Jehudae, adhuc transibunt greges juxta manus numerantis*" Jerem:

XXXIII: 13: et alibi „*Agros argento ement, idque scribendo in libello, et attestari faciendo testes, in terra Benjaminis, et in circuitibus Hierosolymae, et in urbibus Jehudae, et in urbibus montis, et in urbibus plani-*
[104] *tiei, et in urbibus meridiei, quia convertam captivitatem eorum*" Jerem: XXXII: 8. 44; in his locis similia quae supra per terram Benjaminis, circuitus Hierosolymae, urbes Jehudae, per montem, planitiem et meridiem, significantur; ita per Benjaminem conjunctio veri et boni in naturali homine, proinde conjunctio veri et boni apud illos qui in ultimo Coelo sunt. Apud Eundem „*Convenite filii Benjaminis e medio Hierosolymae, et clangendo clangite buccinam, et super domo vineae accendite incendium, quia malum prospicit a septentrione, et confractio magna*" VI: 1; agitur ibi in sensu spirituali de Ecclesia vastata quoad verum et bonum, quia contra Zionem et Hierosolymam, per Zionem enim significatur bonum Ecclesiae, et per Hierosolymam verum ejus; et quia filii Benjaminis significant conjunctionem boni et veri, ideo ad illos dicitur quod convenirent e medio Hierosolymae, et clangerent buccinam, et super domo vineae accenderent incendium, clangere buccinam significat pugnam ex veris quae ex bono contra Ecclesiam illam; domus vineae significat ipsam illam Ecclesiam, ac incendere incendium significat destructionem ejus per malos amores; septentrio a quo malum prospicit, significat falsum mali; et confractio magna significat dissipationem boni et veri. Apud Davidem „*Pastor Israëlis adverte aurem, qui ducis sicut gregem Josephum, qui sedes super cherubis effulge; coram Ephraimo, et Benjamine et Menasse excita potentiam tuam, et ito in salutem nobis*" Psalm: LXXX: 2. 3; per Ephraimum, Benjaminem et Menassen non intelliguntur Ephraim, Benjamin et Menasse, sed illi qui in naturali vero et bono sunt, et apud quos conjunctio eorum est; videatur supra n: 440, ubi haec explicata sunt. Apud Eundem „*In congregationibus benedicite Deo, Domino e fonte Israëlis; ibi Benjamin parvus praeest illis, principes Jehudae, principes Sebulonis et principes Naphthali*" Psalm: LXVIII: 27. 28; ibi nec Benjamin, nec principes Jehudae,

Sebulonis et Naphthali intelliguntur, sed illa Ecclesiae quae per istas Tribus significantur; et per Benjamin parvum ibi significatur innocentia naturalis hominis, innocentia naturalis hominis est in conjunctione boni et veri ibi; sed etiam haec videantur explicata supra n: 439. In Benedictione filiorum Israëlis a Mose *„Benjamini dixit, dilectus Jehovae, habitabit secure apud illum, obteget illum omni die, et inter humeros ejus habitans“* Deutr: XXXIII: 12; per Benjaminem ibi significatur Verbum in sensu ultimo qui naturalis; nam in Benedictione illa a Mose describitur Verbum, et per singulas Tribus significatur aliquid ejus; et quia in sensu ultimo Verbi, qui est naturalis, inest conjugium boni et veri, ut plurimis in locis ostensum est, ideo dicitur dilectus Jehovae, et quod habitet secure apud illum, et obtegat illum omni die, et inter humeros ejus habitet, inter humeros habitare est in securitate et in potentia. Quid significatur per Benjaminem in Prophetia Israëlis patris de filiis suis, Genes: XLIX: 27, explicatum est in Arcanis Coelestibus n: 6439 ad 6445; in illa Prophetia de Benjamine ultimo agitur, quia ultimum Ecclesiae et Coeli per illum significatur, ultimum est naturale, in quo verum conjunctum est bono. Quia haec per Benjaminem significata sunt, ideo *„Tribus Ephraimi, Menassis et Benjaminis circum Tentorium conventus in deserto ad occidentem castrametabantur“* Num: II: 18 ad 24, ac per tres illas Tribus signifi- [105]
cantur omnes illi qui in naturali vero et bono sunt, et in conjunctione eorum, per Ephraimum significatur verum ibi, per Menassen bonum ibi, ut supra ostensum est, et per Benjaminem conjunctio eorum; quod illi castrametati sint ad occidentem, erat, quia ad occidentem et ad septentrionem in Coelo habitant qui in obscuro boni et in obscuro veri sunt, ita qui in naturali bono et vero; qui autem ad Orientem et ad Meridiem in Coelo habitant, illi sunt in claro boni et veri, de qua re videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 141 ad 153. Ex his nunc constare potest, quid per Benjaminem in Verbo significatur, quod nempe conjunctio boni et veri in naturali homine, per bonum conjunctio cum spirituali, nam omne bonum quod bonum in naturali homine

influit ex spirituali homine, hoc est, per spiritualem hominem a Domino, bonum in naturali homine absque illo influxu non datur, quare etiam per Benjaminem significatur conjunctio spiritualis hominis cum naturali, et per Josephum conjunctio coelestis hominis cum spirituali.

450. Inter duodecim has Tribus, ex quarum unaquavis duodecim millia signati dicuntur, non memoratur Tribus Danis, sed loco ejus Tribus Menassis: quod Tribus Danis non memorata sit, est causa, quia per illam Tribum repraesentati et significati sunt tales, de quibus nunc sequitur in hoc Capite, de quibus ita Johannes „*Post haec vidi, et ecce turba multa, quam numerare nemo poterat, ex omni gente et tribubus et populis et linguis, stantes coram Throno, et coram Agno, induti stolis albis, et palmae in manibus eorum*“ Vers: 9. seq: sunt enim illi qui non in ipsis veris Coeli et Ecclesiae fuerunt, sed in bono vitae secundum doctrinalia suae religionis, quae quoad plurimam partem non genuina vera fuerunt, sed falsa, at usque acceptata a Domino sicut vera, quia in bono vitae fuerunt, ex quo falsa religionis eorum non tincta fuerunt malo, sed flexa ad bonum: quod illi loco tribus Danis assumpti sint, est quia Tribus Danis erat ultima Tribuum, ac ideo in Regno Domini significat ultima, in quibus sunt qui in bono vitae et fidei sunt secundum religiosum suum in quo non genuina vera: de Tribu Danis videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 1710. 3921. 3923. 6396. 10335.

451. Vers: 9. 10. *Post haec vidi, et ecce turba multa, quam numerare illam nemo poterat, ex omni gente, et tribubus et populis et linguis, stantes coram throno et coram Agno, induti stolis albis, et palmae in manibus eorum. Et clamantes voce magna, dicentes, salus Deo nostro sedenti super throno et Agno.* Post haec vidi, et ecce turba multa, significat omnes illos qui in bono vitae secundum religionem suam, in qua non genuina vera: quam numerare illam nemo poterat, significat quod quale et quantum boni et veri apud illos solus Dominus sciat: ex omni gente et tribubus, significat omnes qui in bono sunt quoad vitam secundum doctrinalia suae religionis: et populis et linguis,

significat omnes qui in falsis ex ignorantia, et ex variis religionibus: stantes coram throno et coram Agno, significat illos in Regno Domini: induti stolis albis, significat quod tunc in veris, et in tutela contra falsa: et palmae in manibus [106] eorum, significat et in bono vitae secundum illa: et clamantes voce magna, significat adorationem ex bono veri, et inde gaudio cordis: dicentes, salus Deo nostro sedenti super throno et Agno, significat confessionem quod vita aeterna sit a solo Domino.

452. Post haec vidi, et ecce turba multa, quod significet omnes illos qui in bono vitae secundum religionem suam, in qua non genuina vera, constat ex eo, quod per duodecim millia signatos ex unaquavis Tribu, intellecti sint illi qui ab Ecclesia, in qua genuina vera, nam per duodecim Tribus Israëlis intelliguntur illi qui in bonis et veris genuinis sunt, et abstracte omnia vera et bona Ecclesiae; quare per hos, de quibus nunc agitur, intelliguntur illi qui in bono vitae sunt secundum religionem suam, in qua tamen non genuina vera: quod hi per turbam multam intelligantur, constare etiam potest ex sequentibus in hoc Capite, ubi dicitur quod sint illi qui veniunt ex tribulatione magna, Vers: 14, hoc est, ex tentationibus, nam illi qui in bono vitae secundum religionem suam sunt, in qua non genuina vera, illi in altera vita tentationes subeunt, per quas discutiuntur falsa religionis eorum, ac implantantur loco eorum genuina vera; de qua re plura in sequentibus dicetur: exinde constare potest, quinam sunt qui per turbam multam, de qua in sequentibus ad finem Capitis agitur, intelliguntur. Sciendum est, quod nemo, sive intra Ecclesiam ubi Verbum est, sive extra illam Ecclesiam sit, damnatur, qui bonam vitam agit secundum religionem suam, non enim eorum culpa est, quod non sciant genuina vera; quare quia bonum vitae in se recondit affectionem sciendi vera, illi dum in alteram vitam veniunt, facile recipiunt vera et imbuunt illa; aliter prorsus illi, qui malam vitam egerunt, et religionem nauci fecerunt: sed de illis qui in non genuinis veris sunt, ita qui in falsis ex ignorantia, et usque in bono vitae, actum est supra n: 107. 195. 356; et in Opere de Coelo et Inferno, ubi

actum est de populis et gentibus extra Ecclesiam in Coelo: inque ARCANIS COELESTIBUS, ubi sequentia: Quod falsa religionis dentur, quae concordant cum bono, et quod dentur quae discordant, n: 9259. Quod falsa religionis, si non discordant cum bono, non producant malum, solum apud illos qui in malo sunt, n: 8318. Quod falsa religionis non imputentur illis qui in bono sunt, sed illis qui in malo, n: 8051. 8149. Quod vera non genuina, et quoque falsa consociari possint cum veris genuinis apud illos qui in bono sunt, non autem apud illos qui in malo, n: 3470. 3471. 4551. 4552. 7344. 8149. 9298. Quod falsa et vera consocientur per apparentias ex sensu literae Verbi, n: 7344. Quod falsa verificentur a bono et mollescant, quia applicantur, et deducuntur ad bonum, et removetur malum, n: 8149. Quod falsa religionis apud illos qui in bono sunt, recipian- a Domino ut vera, n: 4736. 8149. Quod bonum, cujus quale est a falso religionis, acceptetur a Domino, si sit ignorantia, et in illa innocentia et finis bonus, n: 7887. Quod vera apud hominem sint apparentiae veri et boni imbutae fallaciis, sed quod usque Dominus adaptet illa genui-
[107] nis veris apud hominem qui in bono vivit, n: 2053. Quod falsa in quibus bonum, dentur apud illos qui extra Ecclesiam sunt, et inde in ignorantia veri, etiam apud illos qui intra Ecclesiam, ubi falsa doctrinae, n: 2589 ad 2604. 2861. 2863. 3263. 3778. 4189. 4190. 4197. 6700. 9256.

453. Quam numerare illam nemo poterat, quod significet quod quale et quantum boni et veri apud illos solus Dominus sciat, constat ex significatione numeri, quod sit quale rei, inde numerare, quod sit nosse quale rei, hic quale boni et veri apud illos, de quibus nunc agitur; quod etiam significet, quod Solus Dominus id sciat, intelligitur per quam numerare nemo poterat; nullus enim homo et nullus Angelus scit quale boni et veri in omni serie et nexu, quod apud alterum, solum aliquid quod apparet ex illo in externis; et tamen omne quale est infinitae extensionis, conjungit enim se et consociat cum innumeris quae interius latent, et quae exterius resident, et quae a latere undequaque sunt; haec nemo videt quam solus Dominus; quare Dominus

solus ordinat et disponit omnes secundum quale eorum, videt enim apud unumquemvis quale ejus, ita qualis est, et quid eventurum ei in aeternum, nam visus Domini, qui vocatur Omniscientia, Praevidentia et Providentia, est aeternus; inde est, quod nemo sciat quale boni et veri est apud aliquem, quam solus Dominus. Quod scire quale boni et veri, significetur per numerare, apparet alienum; nam qui legit haec verba, manens in sensu literae, non aliter cogitare potest, quam quod intelligatur solum, quod multitudo tanta fuerit, ut numerari non potuerit; at usque in sensu spirituali numerus significat quale, et inde numerare significat scire quale, ac ordinare et disponere secundum illud: quia id per numerare significatur, ideo poena inflicta est propterea quod David numeravit populum; de qua re ita in Libro II Samuelis *„Addidit ira Jehovae exardescere in Israëlem, ideo incitavit Davidem contra eos, dicendo, abi numera Israëlem et Jehudam: et dixit ad Joabum, pervagare, age, omnes Tribus Israëlis a Dane usque ad Beerschebam, et numerate populum, ut noverim numerum populi. Dissuasit Joabus, sed praevaluit verbum regis. Et percussit cor Davidis illum postquam numeraverat populum; et dixit David, peccavi valde quod feci; verumtamen Jehovah transire fac iniquitatem servi tui, quia stulte egi valde: quare propheta Gad missus est ad Davidem, denuntians ei tres poenas, ex quibus elegit pestem, ex qua mortui sunt septuaginta millia“* XXIV: 1 ad fin. quis non scit, quod non aliqua iniquitas sit in numerando populum, sed quod tanta iniquitas fuerit, ut propterea denuntiatae fuerint Davidi tres poenae, ex quibus unam eligeret, et quod ex peste, quam elegit, septuaginta millia hominum mortui fuerint: verum causa erat quia per Israëlem et Jehudam repraesentabatur et inde significabatur Regnum Domini in Coelis et in terris, et per numerare significabatur nosse quale eorum, et secundum id ordinare et disponere, quod tamen solius Domini est: inde patet quod numerare in Verbo significet talia. Similiter per numerare apud Mosen *„Cum sustuleris summam filiorum Israëlis quoad numeratos eorum; et dabunt quisque expiationem*

animae suae Jehovae in numerando illos, ut non sit in illis plaga in numerando illos" Exod: XXX: 12; etiam
[108] hic per numerare significatur nosse quale eorum seu quale Ecclesiae apud illos, et secundum id ordinare et disponere; et quia hoc solius Domini est, ideo dicitur, quod quisque dabit expiationem animae suae Jehovae in numerando illos, ut non sit in illis plaga in numerando illos; sed haec fusius explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 10216 ad 10232. Apud Danielem *„Belschazar quia bibit vinum ex vasis auri et argenti quae ex Templo Hierosolymae, exivit manus et scripsit in pariete, Numeratus, numeratus es, appensus et dividentes. Numeravit Deus Regnum tuum et finivit illud"* V: 2. 5. 25. 26; per numeratus, numeratus ibi significatur visus et exploratus quoad quale boni et veri; ac per numeravit Regnum significatur ordinavit et disposuit; quid reliqua significant, videatur supra, n: 373. Pariter apud Esajam *„Per emissionem dierum meorum abiturus sum ad portas inferni,* (:sepulchri:), *numeratus sum, residuum annorum meorum"* XXXVIII: 10; verba Hiskiae Regis cum aegrotavit, et per numeratus significatur exploratus et conclusum. Quod numerare et numerari aliud significet in sensu spirituali Verbi, quam in litera seu in sensu ejus naturali, etiam constare potest ex eo, quod in Coelo apud Angelos ibi in idea eorum spirituali non sint numeri et mensurae, hoc est, quod non cogitent ex numeratione aut mensuratione, sed ex quali rei, quae cogitatio eorum cadit in numeros et in mensuras, quando delabitur inde in sphaeram naturalem; et tamen Verbum scriptum est aeque pro Angelis ac pro hominibus, quare Angeli percipiunt per numeros ac per numerare in Verbo quale rei de qua agitur, cum homines intelligunt numeros et numerare; quod adhuc constare potest ex eo, quod unusquisque numerus in Verbo significet aliquid rei aut status, de qua re supra n: 203. 336. 429. 430. Quoniam aliquibus in locis in Verbo dicitur numerare, et per id significatur nosse quale rei, et secundum id ordinare et disponere, velim illa loca etiam in confirmationem adducere; apud Ejajam *„Vox tumultus regnorum gentium congregatarum; Jehovah Ze-*

baoth numerans exercitum belli" XIII: 4; per regna gentium congregatarum, quarum tumultus, non intelliguntur gentes e regnis congregatae, est enim propheticum et non historicum, sed per regna gentium congregatarum significantur falsa mali quae fecerunt ut cohaererent, et per tumultus eorum minae et cupiditates pugnandi contra vera; regna enim praedicantur de veris et in opposito sensu de falsis, ac gentes significant bona et in opposito sensu mala, videatur supra n: 175. 331; et tumultus dicitur de cupiditate pugnandi, hic contra vera; Jehovah Zebaoth numerans exercitum significat ordinationem verôrum ex bono a Domino contra falsa ex malo; Dominus in Verbo vocatur Jehovah Zebaoth ex veris et bonis pugnantibus contra falsa et mala; Zebaoth enim significat Exercitus, et Exercitus significant vera et bona Coeli et Ecclesiae; ac numerare significat ordinare illa, ac bellum pugnam spiritualem. Apud Eundem „*Tollite in altum oculos vestros, et videte quis creavit haec, qui eduxit in numerum exercitum eorum, omnes nomine vocat*" XL: 26; per Exercitum Coelorum in sensu literae intelliguntur sol, luna et stellae, nam illa vocantur Exercitus Jehovae in Verbo, sed in sensu spirituali per Exercitum significantur omnia bona et vera Coeli et Ecclesiae in com- [109]
plexu, nam per solem significatur bonum amoris, per lunam bonum fidei, et per stellas cognitiones boni et veri; inde patet, quid significatur per tollite oculos vestros et videte quis creavit haec; per creare, cum de bonis et veris, significatur formare illa apud hominem, et illum regenerare; per educere in numerum exercitum significatur ordinare vera et bona secundum quale eorum apud quos sunt; omnes nomine vocat, significat quod sciat omnium quale, et quod secundum id disponat, per nomen enim in Verbo significatur quale rei et status, ut quoque apud Johannem „*Oves vocem Ipsius audiunt, et proprias oves vocat nomine tenus, et educit eas*" X: 3; ubi etiam dicitur educere et vocare nomine, ut supra apud Esajam, et per illa significantur similia: quod nomen significet quale rei et status, videatur supra n: 102. 135. 148. Apud Davidem „*Jehovah qui numerat exercitum stellarum, omnes nominibus vocat*" Psalm:

XLVII: 4; per numerare exercitum stellarum et omnes nominibus vocare, significatur nosse omnia vera et bona, et secundum quale eorum disponere illa in Coelo et Ecclesia: quid alioquin foret de Jehovah dicere, quod numeret stellas, et illas vocet nominibus suis. Apud Jeremiam „*In urbibus montis, in urbibus planitiei, et in urbibus meridiei, et in terra Benjaminis, et in circuitu Hierosolymae, et in urbibus Jehudae, adhuc transibunt greges juxta manus numerantis*" XXXIII: 13; quid per montem, planitiem, meridiem, terram Benjaminis, circuitus Hierosolymae et urbes Jehudae, in sensu spirituali significatur, videatur mox supra n: 449, ubi explicata sunt; per transire greges juxta manus numerantis, significatur quod erunt bona et vera interiora secundum ordinem et quale eorum in Ecclesia, per greges enim significantur bona et vera interiora, sunt namque agni, oves, caprae, arietes, hoedi, qui intelliguntur per greges, per quos significantur bona et vera interiora, quae sunt bona et vera spiritualia; per armenta autem, quae consistunt ex vitulis, juvencis, vaccis et bobus, significantur bona et vera exteriora, quae sunt vera et bona naturalia; quod ita sit, videatur in Arcanis Coelestibus n: 1565. 2566. 5913. 6048. 8937. 10609. Apud Davidem „*Laetabitur mons Zionis, et exultabunt filiae Jehudae propter judicia tua, circumdate Zionem, circumcingite eam, numerate turres ejus, ponite cor vestrum ad antemurale, distinguite palatia ejus, ut enarretis generationi sequenti*" Psalm: XLVIII: 12. 13. 24; per montem Zionis qui laetabitur, significatur Ecclesia coelestis, in qua sunt qui in amore in Dominum; per filias Jehudae quae exultabunt, significantur affectiones boni et veri quae illis qui ab ea Ecclesia; propter judicia tua, significat propter Divina vera quae a Domino illis; circumdare Zionem et circumcingere illam, significat ex amore amplecti illa quae istius Ecclesiae sunt; numerare turres ejus, significat expendere vera superiora seu interiora quae illius Ecclesiae, numerare est videre et expendere quale eorum, et turres sunt vera superiora seu interiora; ponere cor ad antemurale, significat amare vera exteriora tutantia illam Ecclesiam contra falsa; distinguere

palatia ejus, significat percipere bona veri, domus enim sunt bona, et palatia sunt bona veri nobiliora; ut enarretis generationi insequenti, significat permanentiam eorum in [110] aeternum. Apud Esajam „*Qui ambulat in justitiis, et loquitur rectitudines, regem in pulchritudine sua videbit, spectabunt terram longinquitatum, cor tuum meditabitur terrorem. ubi scriba, ubi expendens, ubi numerans turres; populum obfirmatum non videbis, populum profunditatum labii*“ XXXIII: 18. 19; ambulare in justitiis et loqui rectitudines, significat vivere in bono amoris et charitatis, ac cogitare et percipere vera, ambulare enim significat vivere, justitia praedicatur de bono, et rectitudines sunt vera; regem in pulchritudine sua videbit, significat quod adepturi sapientiam, rex enim significat verum ex bono, pulchritudo ejus sapientiam, nam in hac est Divinum Verum in sua pulchra forma; spectabunt terram longinquitatum, significat extensionem sapientiae in Coelum, terra enim significat Ecclesiam et quoque Coelum, et longinquitas extensionem ibi; cor tuum meditabitur terrorum, ubi scriba, ubi expendens, ubi numerans turres, significat reminiscentiam status Ecclesiae, quando non intelligentia, non sapientia, et quando falsificatio veritatum interiorum, terror est status ille, scriba est intelligentia, expendens est sapientia, turres sunt vera interiora, quale eorum destruere per falsificationes significatur hic per numerare illas; populum obfirmatum non videbis significat illos qui in falsis mali, et abstracte illa falsa; populum profunditatum labii, significat falsa doctrinae confirmata usque ad apparentiam veri, labium significat doctrinae verum, hic falsum quod non visuri. Quod numerare etiam significet male disponere, proinde destruere per falsificationes, constat apud Eundem „*Rupturas domus Davidis vidistis quod plurimae sint, et congregastis aquas piscinae inferioris, et domos Hierosolymae numerastis, ut destrueretis domos ad muniendum murum*“ XXII: 9. 10; per domum Davidis intelligitur Ecclesia quoad vera doctrinae; et per rupturas ejus significantur falsa irrumpentia; per congregare aquas piscinae inferioris significatur colligere plura ex sensu literae Verbi et ex naturali homine; piscinae in Hierosolyma signifi-

cabant vera qualia sunt in Verbi sensu exteriori et interiori, aquae piscinae superioris vera qualia sunt in sensu interiori Verbi, et aquae piscinae inferioris vera qualia sunt in sensu exteriori, qui est sensus literae Verbi, aquae enim sunt vera, ac piscinae in Hierosolyma simile significant ac lacus et maria extra Hierosolymam, nempe collectionem eorum; per domos Hierosolymae numerare significatur falsificare bona veri, domus enim Hierosolymae significant bona veri Ecclesiae, et numerare significat sinistre capere, male disponere, quod est false interpretari seu falsificare; ut destueretis domos ad muniendum murum, significat destruere illa bona ad condendum doctrinam in qua mere falsa, murus est verum doctrinae tutans, hic falsificatum quia absque bono. Ex his constare potest, quid significatur per quod numerati sint dies, gressus, pili, ut in sequentibus; apud Davidem „*Ad numerandum dies nostros*“ Psalm: XC: 12. Apud Hiobum „*Annon gressus meos numeras*“ XIV: 16: apud Eundem *Nonne Ille videt vias meas, et omnes gressus meos numeras*“ XXXI: 4. Apud Lucam „*Pili Capitis vestri omnes numerati sunt*“ XII: 6. 7; per numerare hic significa-
[111] tur nosse quale a minimo ad maximum, et secundum id ordinare et disponere, hoc est, providere: quid per dies, gressus et pilos significatur, alibi dictum et ostensum est.

454. Ex omni gente et tribubus, quod significet omnes qui in bono sunt quoad vitam secundum doctrinalia suae religionis, constat ex significatione gentis, quod sint qui in bono, de qua supra n: 175. 331, hic qui in bono vitae; et ex significatione Tribuum, quod sint bona et vera Ecclesiae in omni complexu, de qua etiam supra n: 431; hic autem, quia agitur de illis qui in bono vitae sunt secundum religionem suam per Tribus significantur doctrinalia religionis, quae credunt esse vera et bona, haec quoque in Verbo intelliguntur per Tribus, quando de illis agitur; at per Tribus Israëlis, de quibus supra actum est, intelliguntur omnes qui in genuinis veris et bonis Ecclesiae sunt, et abstracte illa vera et bona. Quare hic per ex omni gente et tribubus significantur omnes qui in bono sunt quoad vitam secundum doctrinalia suae religionis.

455. Et populis et linguis, quod significet omnes qui in falsis ex ignorantia et ex variis religionibus, constat ex significatione populorum, quod sint qui in veris doctrinae, ac in opposito sensu qui in falsis doctrinae, de qua supra n: 175, hic autem qui in falsis doctrinae ex ignorantia, nam agitur hic de illis qui salvantur, tametsi ex doctrina religionis suae in falsis fuerunt; nam salvantur omnes qui in bono vitae sunt secundum religionis suae dogmata, quae crediderunt vera esse, tametsi non vera sunt, nam non imputatur alicui falsum, qui secundum religionis suae dogmata bene vivit, quoniam ejus culpa non est quod non sciat vera; nam bonum vitae secundum religionem in se recondit affectionem sciendi vera, quae etiam discunt et recipiunt cum in alteram vitam veniunt; omnis enim affectio manet hominem post mortem, et affectio sciendi vera imprimis, quia haec est affectio spiritualis, et homo cum fit spiritus est sua affectio, quare tunc vera, quae desiderant, hauriunt, et sic recipiunt alte cordibus suis; quod falsa religionis, dum homo bene vivit, acceptentur a Domino ut vera, videatur supra n: 452; et ex significatione linguarum, quod sint confessiones illorum ex religione; per linguas enim intelliguntur loquelae, et loquela significat confessionem et religionem, ex causa quia lingua eloquitur et confitetur illa quae religionis sunt. In Verbo pluries dicitur labium, os et lingua, et per labium significatur doctrina, per os cogitatio, et per linguam confessio; causa quod labium, os et lingua talia significent, est quia illa externa hominis sunt, per quae propalantur interna, ac interna sunt quae in interno seu spirituali sensu significantur; Verbum enim in litera consistit ab externis quae apparent coram oculis et percipiuntur sensibus, inde Verbum in litera est naturale, et hoc propterea, ut Divinum Verum, quod continet, ibi sit in ultimo, et sic in pleno: sed externa illa, quae sunt naturalia, comprehendunt in se interna, quae sunt spiritualia, quae itaque sunt quae significantur. Quod Linguae significent confessiones ex religione et secundum religionis dogmata, constare potest ex sequentibus locis; apud Esajam „*Veniet tempus ad congregandum omnes gentes et linguas, ut veniant videantque glo-*

[112] *riam meam"* LXVI: 18; haec de adventu Domini; per gentes et linguas significantur omnes qui in bono vitae secundum religiones suas sunt; linguae significant religiones a confessione; quare dicitur, ut veniant videantque gloriam meam, gloria significat Divinum Verum, per quod Ecclesia. Apud Danielem *„Ecce cum nubibus coelorum Filius hominis; Huic datum est dominium et gloria et regnum, ut omnes populi, linguae et gentes Ipsum colerent"* VII: 14; quod per Filium hominis, qui venturus in nubibus coelorum, intelligatur Dominus, constat, et per nubes coelorum intelligitur Verbum in litera, in qua dicitur venturus, quia Verbum de Ipso agit, ac in sensu intimo de Ipso Solo; quare dicitur Filius hominis, nam Dominus dicitur Filius hominis ex Divino Vero, quod est Verbum, sed de hac re videantur plura supra n: 36, ubi explicatur hoc in Apoc: Cap: I: 7, *„ecce venit cum nubibus, et videbit Ipsum omnis oculus:"* potestas Ipsius ex Divino Bono intelligitur per dominium, et ex Divino Vero per gloriam, ac Coelum et Ecclesia per regnum; per populos, linguas et gentes significantur omnes qui in doctrina et in vita secundum religiones suas sunt, populi dicuntur qui in doctrina, gentes qui in vita, et linguae sunt religiones. Apud Sachariam *„In diebus illis apprehendent decem viri ex omnibus linguis gentium, alam viri Judaei, dicendo, ibimus vobiscum, quia audivimus Deum vobiscum"* VIII: 23; quis sensus horum spiritualis est, videatur supra n: 433; quod nempe per Judaeum intelligantur illi qui in amore in Dominum sunt et ex Ipso in veris doctrinae; et quod per omnes Linguas gentium intelligantur qui ex variis religionibus. Similia per Linguas significantur in sequentibus locis; apud Mosen *„Ex his dispersae sunt insulae gentium in terris suis, quisque juxta Linguam suam, juxta familias suas in gentibus suis. Habitationes filiorum Schemi secundum familias eorum, juxta Linguas eorum, in terris eorum, juxta gentes eorum"* Genes: X: 5. 31. In Apocalypsi *„Oportet te rursus prophetare super populos et gentes, et Linguas et reges multos"* X: 11: alibi *„Videbunt ex populis et tribubus, et Linguis et gentibus, corpora illorum dies*

tres et dimidium" XI: 9: alibi „*Datum est bestiae bellum facere cum sanctis, et vincere eos: et data est illi potestas super omnem tribum et linguam et gentem*" XIII: 7: alibi „*Vidi Angelum volantem in medio Coeli habentem evangelium aeternum, ad evangelizandum habitantibus super terra, et omni genti et tribui et linguae et populo*" XIV: 6: et alibi „*Aquae, quas vidisti, ubi meretrix sedet, populi et turbae sunt, et gentes et linguae*" XVII: 15; per aquas ibi significantur vera Verbi; nam per aquas in Verbo significantur vera, et in opposito sensu falsa, quare per populos, turbas, gentes et linguas ibi intelliguntur illi qui in veris falsificatis sunt, quae in se sunt falsa, et inde in malis vitae. Apud Lucam „*Dives dixit ad Abrahamum, miserere mei, et mitte Lazarum ut intingat extremum digiti in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in flamma hac*" XVI: 24; in hac Parabola, sicut in reliquis, Dominus per correspondentias loquutus, est, ut constare potest ex eo, quod non per divitem intelligantur divites, nec per Abrahamum Abraham, nec per aquam qua Lazarus refrigeraret linguam, aqua et lingua, neque per flammam flamma, nam in inferno nemo per flammas cruciatur; sed per divitem intelliguntur illi qui ab Ecclesia [113] sunt ubi Verbum, ex quo illis divitiae spirituales, quae sunt vera doctrinae, quare ibi per divitem intelliguntur Judaei, apud quos tunc erat Verbum; per Abrahamum intelligitur Dominus; per aquam in quam intingeret Lazarus extremum digiti significatur verum ex Verbo, et per linguam significatur sitis et cupiditas pervertendi vera quae in Verbo sunt, et per flammam poena illius cupiditatis, quae est varia et multiplex; inde patet, quid illa in serie significant; et quod per refrigerare linguam aqua significetur sedare sitim et cupiditatem pervertendi vera, et per illa confirmandi falsa; quis non videre potest, quod non intelligatur quod Lazarus mitteret extremum digiti in aquam ut refrigeraret linguam. Apud Sachariam „*Haec erit plaga, qua percutiet Jehovah omnes populos qui pugnabunt contra Hierosolymam, contabescet caro cujusque, ut ipse stet super pedibus suis, et oculi ejus contabescent in foraminibus suis,*

ac Lingua ejus contabescet in ore ejus" XIV: 12; haec dicta sunt de illis qui conantur destruere vera doctrinae per falsa, hoc significatur per pugnare contra Hierosolymam, Hierosolyma enim significat Ecclesiam quoad doctrinam, et inde vera doctrinae Ecclesiae; per quod contabescet caro, significatur quod periturum sit omne bonum amoris et vitae, id enim caro significat; per stare super pedibus suis intelligitur super ossibus absque carne, per quod significatur quod prorsus naturales corporei futuri sint, pedes significant illa quae sunt naturalis hominis, hic infima ejus quod oculi ejus; contabescent in foraminibus suis, significat quod periturus sit omnis intellectus veri, oculi enim significant intellectum; quod lingua ejus contabescet in ore ejus, significat quod peritura sit omnis perceptio veri et affectio boni, lingua etiam perceptionem veri et affectionem boni significat, perceptionem veri ex eo quod loquatur, et affectionem boni ex eo quod gustu polleat, gustus enim significat appetitum, desiderium et affectionem. In Libro Judicum „*Jehovah dixit ad Gideonem, quisquis lambit lingua sua aquas, quemadmodum canis lambit, eum statues seorsim: et quisquis incurvaverit se super genua ad bibendum: et fuit numerus lambentium in manu sua, trecenti viri; qui ducti contra Midianem, et percusserunt eum*" VII: 5. 6. 7; per Midianem ibi intelliguntur qui non verum curant, quia mere naturales et externi; quare percussi sunt ab illis qui lingua lamberunt aquas in manu sicut canis, per hos enim intelliguntur qui appetunt vera, ita qui ex aliqua affectione naturali affectant scire vera, per canem enim significatur appetitus et cupido, per aquas vera, et per lambere illas lingua significatur appetere et ex cupidine affectare; ideo per hos percussus est Midian: quis non videre potest, quod hoc non mandatum fuisset, nisi significavisset. Apud Davidem „*Occultas eos in abdito facierum tuarum prae elationibus viri, abscondis eos in tabernaculo a lite linguarum*" Psalm: XXXI: 21; per abditum facierum, in quo Jehovah occultat eos, significatur Divinum Bonum Divini amoris, nam facies Jehovae significat bonum amoris, et abditum significat interius apud hominem; per elationes viri significatur

fastus intelligentiae propriae; per tabernaculum in quo abscondit, significatur Divinum Verum; et per litem linguarum significatur falsum religionis ex quo ratiocinantur contra vera: [114] inde patet, quid illa in serie significant. Apud Jeremiam „*Ecce Ego adducens super vos gentem, gens cujus non cognosces linguam, neque intelliges quid loquatur, comedet messem tuam et panem tuum*“ V: 15. 16; hic non intelligitur, quod adduceretur gens quae esset ignota lingua seu non intelligibili loquela, sed intelligitur gens mala quae esset ex prorsus alia religione, cujus dogmata non cognoscent, nec ratiocinia inde intelligent; et in sensu abstracto significantur falsa mali prorsus opposita veris boni, gens enim in sensu abstracto est malum, et lingua hic est falsum religionis, et loqui est inde ratiocinari; quare sequitur, quod comedet messem tuam et panem tuum, nam per messem significantur vera per quae bonum, per panem bonum inde, et per comedere consumere et deprivare. Apud Ezechielem „*Non ad populum profundi labii et graves lingua tu missus, ad domum Israëlis, non ad populos magnos profundi labii et graves lingua, quorum non audiveris verba; nonne si ad hos mitterem te, illi obedituri essent tibi*“ III: 5. 6; per populos profundi labii et graves lingua, quorum non audiuntur verba, significantur illi qui in doctrina non intelligibili, et inde in religione abstrusa, cujus dogmata non perceptibilia sunt, labium significat doctrinam, lingua religionem, et verba dogmata ejus; quare per illos populos intelliguntur gentes, quibus non Verbum, et ex illo Jehovah, hoc est, Dominus notus est; quod illi recepturi Vera Divina, si instruerentur, significatur per quod illi obedituri essent, si ad illos missus esset. Apud Esajam „*Populum obfirmatum non videbis, populum profunditatum labii ut non audias, barbarum lingua non intelligentia*“ XXXIII: 19; per populum profunditatum labii et per barbarum linguam, similia significantur quae mox supra per populos profundi labii et graves lingua; quod non intelligatur populus cui talis loquela ut non intelligatur, patet; nam etiam dicitur, in barbarum lingua non intelligentia, in lingua enim seu loquela eorum potest esse intelligentia, non autem in reli-

gione eorum. Apud Eundem *„Juravi quod Mihi se incurvaturum omne genu, et juratura omnis lingua"* XLV: 23; haec de adventu Domini, et per quod incurvaturum se sit omne genu, significatur quod adoraturi Ipsum omnes qui in bono naturali ex spirituali sunt, genu significat conjunctionem boni naturalis cum spirituali, inde patet quod genuflexiones significent agnitionem, gratiarum actionem et adorationem ex bono et jucundo spirituali in naturali; quod juratura sit omnis lingua, significat quod confessuri Ipsum omnes qui in bono ex religione sunt, jurare significat confiteri, et lingua religionem secundum quam vivitur. Apud Davidem *„Lingua mea meditatur justitiam tuam, omni die laudem tuam"* Psalm: XXXV: 28; per linguam hic quoque sipnificatur confessio ex doctrina Ecclesiae, nam dicitur quod illa meditetur; justitia praedicatur de bono ejus, et laus de vero ejus, ut quoque alibi in Verbo. Similiter alibi apud Eundem *„Lingua mea toto die meditabitur justitiam tuam"* Psalm: LXXI: 24. Apud Eundem *„Fele impii circumdant me, molestia labiorum eorum contegit eos, obruunt eos prunae; igne dejiciat eos in foveas non resurgant; vir linguae non subsistet in terra"* Psalm: CXL: 10. 11. 12; per fel significatur verum falsificatum, quod in se est falsum; per molestiam labiorum significatur
[115] falsum doctrinae inde, nam labia significant doctrinam; per prunas quae obruent, et per ignem quo dejicientur in foveas, significatur fastus ex propria intelligentia et amor sui, per quos labuntur in mere falsa, prunae significant fastum propriae intelligentiae, ignis amorem sui, et foveae falsa; omnia etiam falsa doctrinae in Ecclesia et omnes falsificationes Verbi existunt ex fastu propriae intelligentiae et ex amore sui; inde patet, quid significatur per quod vir linguae non subsistet in terra, nempe falsa religio. Apud Eundem *„Anima mea in medio leonum cubo, inflammantur filii hominis, dentes eorum hasta et tela, et lingua eorum gladius acutus"* Psalm: LXX: 5; per leones significantur qui depraedantur Ecclesiam veris, et sic destruunt illam; per filios hominis qui inflammantur, significantur illi qui in veris Ecclesiae sunt, et abstracte ipsa vera, quae inflammari dicuntur

a fastu propriae intelligentiae, unde falsa; dentes eorum hasta et tela significant ratiocinationes ex sensualibus externis et sic ex fallaciis et falsis religionis, per quae destruuntur vera, dentes significant ultima vitae hominis, quae sunt sensualia externa, hic ratiocinationes ex illis, et lingua significat falsa religionis, quae dicitur lingua eorum gladius acutus, per gladium enim significatur destructio veri per falsa. Apud Hiobum „*Num trahes Leviathanem hamo, et in funem demerges linguam ejus*“ XL: 25; in illo Capite et sequenti agitur de Behemoth et de Leviathane, et per utrumque significatur naturalis homo, per Behemoth ille quoad bona quae vocantur jucunda amoris naturalis, et per Leviathanem ille quoad vera, quae vocantur scientifica et cognitiones, ex quibus lumen naturale; ambo illa describuntur per meras correspondentias, stylo antiquo; quod ratiocinatio ex lumine naturae per scientifica non coerceri possit nisi a Deo, describitur in eo Capite et in sequenti per Leviathanem, et quoque per haec, num trahes Leviathanem hamo, et in funem demerges linguam ejus; per linguam significatur ratiocinatio ex scientificis: quod Leviathan significet naturalem hominem quoad scientifica, constare potest ex aliis locis in Verbo ubi nominatur, ut Esaj: XXVII: 1. Psalm: LXXIV. 14. Psalm: CIV: 26; tum ex eo quod Balaena, quae intelligitur per Leviathanem, significet naturalem hominem quoad scientifica. Apud Esajam „*Cor praecipitantium se intelliget ad sciendum, et Lingua balborum velox erit ad loquendum*“ XXXII: 4; per praecipitantes se intelliguntur qui facile arripiunt et credunt illa quae dicuntur, ita quoque falsa, de his dicitur quod intelligent et scient, hoc est, recipient vera; per balbos intelliguntur qui aegre possunt capere vera Ecclesiae; quod ex affectione confessuri illa sint, intelligitur per quod lingua eorum velox erit ad loquendum, velox praedicatur de affectione. Apud Eundem „*Tunc saliet sicut cervus claudus, et cantabit lingua muti, quia erumpent in deserto aquae, et fluvii in planitie deserti*“ XXXV: 6; haec de adventu Domini; et per claudum significantur qui in bono sunt sed non genuino, quia in ignorantia veri per quod bonum; quod saliet sicut cervus, significat

quod ei gaudium ex perceptione veri; per mutum significantur qui propter ignorantiam veri non possunt confiteri Dominum, nec vera genuina Ecclesiae; cantabit, significat gaudium ex intelligentia veri; quod erumpent in deserto aquae,
[116] significat quod vera aperientur ubi non prius fuerunt; et quod fluvii in planitie deserti, significat quod ibi intelligentia, aquae enim significant vera, ac fluvii intelligentiam. Ex his constare potest, quid in sensu spirituali significatur per surdum aegre loquentem, quem Dominus sanavit, de quo ita apud Marcum „*Jesus assumens surdum aegre loquentem, injecit digitum suum in aures ejus, et exspuens tetigit linguam ejus, et suspiciens in Coelum, dixit ei, Ephatah, hoc est, aperitor; tunc statim aperti sunt auditus ejus, et solutum est vinculum linguae ejus, et loquutus est recte*“ VII: 33. 34. 35; quod Miracula Domini, quia Divina, omnia involverint et significaverint talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, et quod ideo fuerint sanationes morborum, per quas significatae sunt sanationes vitae spiritualis variae, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 7337. 8364. 9031; per surdum significantur illi qui non in intellectu veri et inde non in obedientia, et per aegre loquentem significantur qui ideo aegre in confessione Domini et veri Ecclesiae sunt; per aures apertas a Domino significatur perceptio veri et obedientia; et per linguam, cujus vinculum solutum est a Domino, significatur confessio Domini et veritatum Ecclesiae. Quod Apostoli et alii post resurrectionem Domini loquuti sint linguis novis, significabat etiam confessionem Domini et veritatum Ecclesiae novae; de qua re ita apud Marcum „*Jesus dixit, signa credentes haec sequentur, in nomine meo daemonia ejicient, et linguis loquentur novis*“ XVI: 17; per ejicere daemonia significatur removere et rejicere falsa mali; et per loqui linguis novis significatur confiteri Dominum et vera Ecclesiae ab Ipso: quare „*Apostolis visae sunt divisae linguae quasi ignis, quae sederunt apud illos, ac tunc impleti spiritu sancto coeperunt loqui aliis linguis*“ Act: Apost: II: 2; per ignem significabatur amor veri, et per quod impleti spiritu sancto significabatur receptio Divini veri a Domino, ac per linguas novas confessiones ex amore veri

seu zelo; nam, ut supra dictum est, omnia miracula Divina, proinde omnia miracula memorata in Verbo, involvebant et significabant spiritualia et coelestia, hoc est, talia quae sunt Ecclesiae et Coeli; ex hoc distinguuntur Miracula Divina a Miraculis non Divinis. Supersedetur plura loca e Verbo afferre, confirmantia quod per linguas non intelligantur loquelae in communi sensu sed confessiones ex veris Ecclesiae, et in opposito sensu confessiones ex falsis alicujus religionis.

456. Stantes coram throno et coram Agno, quod significet illos in Regno Domini, constat ex significatione Throni, cum de Domino, quod sit Coelum et Ecclesia, de qua supra n: 253; quod per Agnum intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum, videatur etiam supra n: 314; inde per stantes coram Throno et Agno significatur quod illi in Regno Domini sint; Regnum Domini est Coelum et Ecclesia, ubi Dominus colitur et ubi agnoscitur Divinum in Humano Ipsius; omnes illi qui id agnoscunt corde, in Coelo sunt et in Coelum veniunt; dicitur qui id agnoscunt corde, quoniam agnoscere id nemo potest, nisi qui in bono vitae est et inde in veris doctrinae; in terris possunt multi id ore dicere, sed usque non agnoscere corde, nisi qui bene vivit, at post vitam in mundo non potest alius, quam qui in Coelo est et in Coelum venturus est, id ore dicere, minus agnoscere; sed de hac re fusius alibi.

457. Induti stolis albis, quod significet quod tunc in [117]
veris et in tutela contra falsa, constat ex significatione stolae albae, quod sit receptio Divini Veri, ac tutatio contra falsa, de qua re supra n: 395.

458. Et palmae in manibus eorum, quod significet in bono vitae secundum illa, constat ex significatione palmae, quod sit bonum veri seu bonum spirituale, de qua sequitur; et ex significatione manuum, quod sint potentia, et inde omne posse apud hominem, de qua supra n: 72. 79; inde per quod palmae essent in manibus eorum significatur quod bonum veri esset in illis, seu quod illi essent in bono veri: bonum veri, quando est apud aliquem, est bonum vitae, nam verum fit bonum per vitam secundum illud, antea verum non est bonum

apud aliquem; verum enim quando solum est in memoria et inde cogitatione non est bonum, sed fit bonum cum venit in voluntatem et inde in actum; ipsa enim voluntas transformat verum in bonum; quod constare potest ex eo, quod quicquid homo vult, hoc bonum vocet, et quicquid homo cogitat, hoc verum vocet; voluntas enim interior hominis, quae est voluntas ejus spiritus, est receptaculum amoris ejus, nam quod homo ex spiritu amat hoc vult, et quod inde vult hoc facit, quare verum, quod voluntatis ejus est, hoc quoque amoris ejus est, et quicquid est amoris, hoc vocatur bonum: ex his patet, quomodo bonum apud hominem formatur per vera, et quod omne bonum, quod est bonum apud hominem, sit bonum vitae: creditur quod bonum etiam sit cogitationis, tametsi non voluntatis, quoniam homo cogitare potest quod id aut illud sit bonum, sed usque non est bonum ibi sed est verum, cogitare quod bonum sit est verum, et quoque refertur inter vera quod sciat et inde cogitet quod sit bonum, at si verum illud in cogitatione amatur eo usque ut velit illud et ex velle faciat illud, tunc quia est amoris, fit bonum: hoc illustrari potest ab hoc exemplo; fuerunt spiritus qui in vita corporis crediderunt, charitatem esse essentiale Ecclesiae, et inde essentiale ad salutem, et non fidem solam, et tamen iidem non vixerunt vitam charitatis, solum enim cogitarunt et statuerunt ita esse; sed dictum est illis quod solum cogitare et inde credere quod charitas salvet, sit simile ac credere quod sola fides salvet, si homo non velit et faciat, quare rejecti sunt; inde patuit, quod modo cogitare bonum, et non velle et facere id, non sit bonum apud aliquem: simile foret, si homo nosset ipsa vera et bona, et ex sola cogitatione contestaretur illa, si non dat vitam illis per velle et facere. Haec dicta sunt, ut sciatur, quod bonum veri seu bonum spirituale, quando est in aliquo, sit bonum vitae; hoc itaque est, quod per palmas in manibus significatur. Quoniam per palmas significabatur bonum spirituale, ideo in Templo a Salomone aedificato, praeter alia etiam sculptae erant palmae; secundum haec in Libro I Regum „*Salomo omnes parietes domus in circuitu sculpsit aperturis Cheruborum et Palmarum et aperturis*

florum, introrsum et extrorsum; tum super binis foribus" VI: 29. 32; per parietes domus significantur ultima Coeli et Ecclesiae, ultima sunt effectus qui procedunt ex interioribus, et per fores significatur introitus ad Coelum et ad Ecclesiam; per cherubos super illos significatur bonum coeleste, quod est bonum intimi coeli; per palmas bonum spirituale, quod est bonum secundi coeli; et per flores bonum [118]
spirituale naturale, quod est bonum ultimi coeli; ita per illa tria significantur bona trium coelorum in suo ordine: in supremo autem sensu per Cherubos significatur Divina Domini Providentia, et quoque custodia; per palmas Divina Domini sapientia, et per flores Divina Ipsius Intelligentia; Divinum enim Bonum unitum Divino Vero procedens a Domino in tertio seu intimo Coelo recipitur ut Divina Providentia, in secundo seu medio Coelo ut Divina Sapientia, et in primo seu ultimo Coelo ut Divina Intelligentia. Similia per Cherubos et palmas in Novo Templo significantur apud Ezechielem *„In novo Templo facti sunt Cherubi et palmae, ita ut palma inter Cherubum et Cherubum, et duae facies Cherubo, a terra usque ad super ostium; Cherubi et palmae facti super parietibus et super valvis"* XLI: 18. 19. 20. 25. 26; per novum Templum ibi significatur nova Ecclesia a Domino instauranda cum venturus est in mundum, nam per descriptionem novae Urbis, novi Templi et novae Terrae ibi significantur omnia novae Ecclesiae et inde novi Coeli, quae descripta sunt ibi per meras correspondentias. Quoniam per Festum Tabernaculorum significabatur implantatio boni per vera, ideo mandatum est, ut *„tunc acciperent fructum arboris honoris, spathas palmarum, ramum arboris densae, et salices torrentis, et laetarentur coram Jehovah septem diebus"* Levit: XXIII: 39. 40; per fructum arboris honoris significatur bonum coeleste, per palmas bonum spirituale seu bonum veri, per ramum arboris densae verum scientificum cum ejus bono, et per salices torrentis vera et bona infima naturalis hominis, quae sunt sensualium externorum; ita per quatuor illa significantur omnia bona et vera in suo ordine a primis ad ultima apud hominem. Quia palmae significabant bonum spirituale, et ex bono spirituali

est omne gaudium cordis, nam bonum spirituale est ipsa affectio seu amor veri spiritualis, ideo per palmas in manibus olim testabantur gaudium cordis sui, et quoque quod ex bono agerent; hoc significatum est per quod *„multi, qui venerunt ad festum, cum audirent quod veniret Jesus ad Hierosolymam, sumserint termites palmarum, et iverint obviam Ipsi, et clamaverint, Benedictus qui venit in Nomine Domini, Rex Israëlis“* Joh: XII: 12. 13. Palma etiam significat bonum spirituale seu bonum veri in sequentibus locis; apud Davidem *„Justus sicut palma florebit, sicut cedrus in Libano crescet, plantati in domo Jehovae, in atriis Dei nostri germinabunt“* Psalm: XCII: 13. 14; justus significat illos qui in bono sunt, nam per justos in Verbo intelliguntur qui in bono amoris sunt, et per sanctos qui in veris ex illo bono, videatur supra n: 204; inde est quod de justo dicatur, quod sicut palma florebit, et quod sicut cedrus in Libano crescet, nam fructificatio boni apud illum intelligitur per sicut palma florebit, et multiplicatio veri inde per sicut cedrus in Libano crescet, palma enim significat bonum spirituale, cedrus verum illius boni, et Libanus Ecclesiam spiritualem; per domum Jehovae in quâ plantati, et per atria in quibus germinabunt, significatur Coelum et Ecclesia, per domum Jehovae Ecclesia interna, et per atria Ecclesia externa, plantatio fit in interioribus hominis, ubi bonum amoris et charitatis, ac germinatio fit in exterioribus hominis, ubi bonum vitae. Apud Joëlem *„Vitis exaruit, et ficus languet, malus Punica, etiamque palma et malus, omnes arbores agri exsiccatae sunt, exaruit gaudium de filiis hominis“* I: 12; per haec describitur desolatio veri et boni in Ecclesia, et inde omnis gaudii cordis, hoc est,
[119] gaudii spiritualis; vitis enim significat bonum et verum spirituale Ecclesiae, ficus bonum et verum naturale inde, et malus punica verum et bonum sensuale, quod est ultimum naturalis; palma significat gaudium cordis ex bono spirituali, et malus ex bono naturali inde; per arbores agri quae exsiccatae, significantur perceptiones boni et cognitiones veri, quod nullae; et quia gaudium spirituale et naturale inde per palmam et malum significantur, ideo etiam dicitur, exaruit

gaudium de filiis hominis, per filios hominis in Verbo intelliguntur qui in veris ex bono sunt, et per gaudium significatur gaudium spirituale, quod unice est ex bono per vera; quis non videre potest, quod hic non intelligantur vitis, ficus, malus punica, palma, malus et arbores agri, quid hoc foret in Verbo et quid ad Ecclesiam, si illae arbores exaruerint et exsiccatae fuerint. Apud Jeremiam „*Lignum de sylva excidit, et opus manuum fabri per securim; argento et auro exornat illud, clavis et malleis firmat illa, ut non vacillet, sicut palma solidum illa*" X: 3. 4. 5; per haec describitur bonum naturale separatum a spirituali, quod est bonum ex proprio, at in se spectatum non est bonum sed jucundum cupidinis imprimis ex amore sui et mundi, quod sentitur sicut bonum; quomodo homo id format apud se ut appareat sicut bonum et persuadeat quod sit bonum, describitur per lignum quod de sylva excidit, et per opus manuum fabri per securim, lignum significat bonum, hic tale bonum, sylva significat naturale, hic naturale separatum a spirituali, opus manuum fabri per securim significat id ex proprio et ex propria intelligentia; confirmatio ejus per vera et bona ex Verbo, quae sic falsificat, describitur per argento et auro exornat illud, argentum est verum inde et aurum est bonum inde; cohaerentia facta per confirmationes ex proprio, describitur per clavis et malleis firmat illa ut non vacillet; apparentia inde sicut bonum formatum per vera significatur per sicut palma solidum illa. Apud Mosen „*Venerunt in Elim, et ibi duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae, et castrametati sunt ibi juxta aquas*" Exod: XV: 27. Num: XXXIII: 9; haec Historica etiam sensum spiritualem continent; in omnibus enim Historicis Verbi etiam ille sensus inest; hic per venerunt in Elim significatur status illustrationis et affectionis, ita consolationis post tentationes; per duodecim fontes aquarum, significatur quod tunc illis vera in omni copia; per septuaginta palmas significatur quod illis bona veri similiter; et per quod castrametati sint juxta aquas, significatur quod post tentationes ordinata sint vera per bonum; sed haec amplius explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS a n: 8366 ad 8370. Quoniam *Jericho* significat bonum

veri, „*ideo urbs illa dicta fuit urbs palmarum*“ Deutr: XXXIV: 3. Judic: I: 16. Cap: III: 13; omnia enim nomina locorum et urbium in Verbo significant talia quae sunt Coeli et Ecclesiae, quae spiritualia vocantur, et Jericho bonum veri: quoniam id per Jericho significatur, ideo Dominus in Parabola de Samarita dixit „*quod descenderit a Hierosolyma in Jericho*“ Luc: X: 30. per quod significatur quod per vera ad bonum, nam per Hierosolymam significatur verum doctrinae, ac per Jericho bonum veri, quod est bonum vitae, quod etiam praestitit vulnerato a latronibus. Et quia Jericho id bonum significabat, ideo „*Josua cum esset in Jerichunte, vidit virum stantem, cujus in manu gladius evaginatus, qui dixit Josuae, exue calceum tuum desuper pede tuo in loco super quo stas, quia sanctus ille; quod et fecit Josua*“ Jos: V: 15: et ideo „*postquam filii Israëlis ceperunt Jericho per Arcae circumductionem, ar-*
[120] *gentum et aurum, ac vasa aeris et ferri ibi inventa dederunt in thesaurum domus Jehovae*“ Jos: VI: 24; ex quibus patet, unde est quod Jericho dicta sit urbs palmarum. Praeterea in Mundo spirituali in Paradisis ubi sunt angeli qui in bono spirituali seu in bono veri sunt, apparent multa copia palmae; ex quo patuit etiam quod palma significet bonum veri: omnia enim quae in illo Mundo apparent, sunt repraesentativa status vitae et affectionum, ita boni et veri quae apud Angelos.

459. Et clamantes voce magna, quod significet adorationem ex bono veri et inde gaudio cordis, constat ex significatione clamare voce magna, quod sit adoratio ex bono veri et inde gaudio cordis; per clamare enim significatur affectio interior, quoniam clamor est effectus ejus, quando enim homo in affectione interiore est, ac venit inde in confessionem, tunc clamat, ex hoc est quod clamor in Verbo significet omnem affectionem spiritualem, haec sive sit gaudii, sive doloris, sive alius, videatur supra n: 393. 424; quod hic significet adorationem ex bono veri, constat ex antecedentibus et consequentibus; ex antecedentibus, quia dicitur quod palmae in manibus eorum, per quod significatur bonum veri apud illos, ut mox supra ostensum est; ex con-

sequentibus, quia illi clamarunt, salus Deo nostro sedenti super throno et Agno, ac angeli, seniores et quatuor animalia ceciderunt coram throno, et adoraverunt Deum; et praeterea omnis adoratio, quae est confessio, Domini, est ex bono veri, hoc est, ex bono per vera; vox magna etiam significat verum ex bono, vox significat verum, et magnum praedicatur de bono; quod vox significet verum, videatur supra n: 261; et quod magnum et magnitudo praedicetur de bono, etiam supra n: 336. 337. 424.

460. Dicentes salus Deo nostro sedenti super throno et Agno, quod significet confessionem quod vita aeterna sit a solo Domino, constat ex significatione dicere quod sit confiteri, confessio enim sequitur; ex significatione sedentis super throno et Agni, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum et quoad Divinum Verum; quod per Sedentem super throno intelligatur Dominus quoad Divinum Bonum, et per Agnum Dominus quoad Divinum Verum, videatur supra n: 134. 253. 297. 314; et ex significatione salutis, quod sit vita aeterna, nam per vitam aeternam in Verbo intelligitur salus aeterna: quod dicatur, quod Ipsi sit salus, significat quod salus ab Ipso sit, quia Ipse est salus, omne enim salutis et vitae aeternae est ab Ipso, et est Ipsius apud hominem et angelum; nam omne bonum amoris et omne verum fidei, quae apud hominem, non sunt hominis sed Domini apud illum, est namque Divinum procedens, quod est Dominus in Coelo apud Angelos et in Ecclesia apud homines, et ex bono amoris et vero fidei est salus et vita aeterna; inde constare potest, quomodo intelligendum est quod dicatur ut Domino salus, et Ipse Dominus salus, ut in sequentibus locis; apud Esajam „*Ecce Deus noster, Hic quem exspectavimus ut liberet nos, Hic Jehovah quem exspectavimus, exultemus et laetemur in salute ejus*“ XXV: 9: apud Eundem „*Salus mea non morabitur, et dabo in Zione salutem, in Israële decus meum*“ XLVI: 13: apud Eundem „*Dedi Te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremitatem terrae*“ XLIX: 6: apud Eundem „*Dicite filiae Zionis, ecce salus tua venit*“ LXII: 11: apud Davidem „*Jehovah dabit in Zione salutem Israëlis,*

cum reducet captivitatem populi sui" Psalm: XIV: 7.
[121] Psalm: LIII: 7: haec de Domino, qui ibi vocatur salus a salvatione, et ex eo quod Ipse sit salus apud hominem, quantum enim Ipse est apud hominem, tantum est homini salus: inde apud Lucam *„Simeon dixit, viderunt oculi mei salutare tuum, quod praeparasti ante faciem omnium populorum"* II: 30; inde quoque est quod Dominus dictus sit Jesus, nam Jesus significat salutem. Dicitur Sedens super throno et Agnus, et per utrumque intelligitur Dominus, per Sedentem super throno Ipse quoad Divinum Bonum, et per Agnum Ipse quoad Divinum Verum, utrumque ex Divino Humano Ipsius, ut supra in locis citatis ostensum est; quare etiam alibi nominatur solus Agnus super throno, ut Apoc: Cap: V: 6, *„Ecce in medio throni Agnus stans"* Cap: VII: 17, *„Agnus qui in medio throni pascet eos:"* et quoque vocatur solus Deus in hoc Capite, Vers: 11. 12: *„Ceciderunt ante thronum et adorarunt Deum; dicentes, robur Deo nostro;"* hoc similiter intelligendum est, ut quod Dominus dicat Pater et Filius, sicut essent duo, cum tamen per Patrem intellexit Divinum in Se, et per Filium Humanum suum ex illo Divino, quod etiam manifeste docet, dicendo quod Pater sit in Ipso et Ipse in Patre, et quod Ipse et Pater unum sint: simile est cum Sedente super throno et Agno. Quod etiam per Agnum intelligatur Divinum Humanum Domini, et in sensu respectivo Bonum innocentiae, videatur supra n: 314.

461. Vers: 11. 12. *Et omnes Angeli stabant circum Thronum, et Seniores et quatuor Animalia, et ceciderunt coram Throno super facies suas, et adoraverunt Deum. Dicentes, Amen, benedictio et gloria et sapientia, et gratiarum actio, et honor, et potentia, et robur Deo nostro in saecula saeculorum, Amen.* Et omnes Angeli stabant circum Thronum, et Seniores et quatuor Animalia, significat conjunctionem Domini cum universo Coelo: et ceciderunt coram Throno super facies suas, et adoraverunt Deum, significat gratiarum actionem ex humili corde quod tot salvati sint: dicentes, amen, significat Dominum quoad Divinum Verum ex Divino Bono: benedictio, gloria et sapientia,

significat haec a Divino Vero quod procedit a Domino: et gratiarum actio et honor significat haec a Divino Bono quod procedit a Domino: et potentia et robur, significat Omnipotentiam ex Divino Bono per Divinum Verum: Deo nostro in saecula saeculorum, significat Domino in aeternum: amen, significat confirmationem a Divino.

462. Et omnes Angeli stabant circum Thronum, et Seniores et quatuor Animalia, quod significet conjunctionem Domini cum universo Coelo, constat ex significatione stare circum Thronum, quod sit conjunctio cum Domino, nam per Sedentem super Throno et Agnum intelligitur solus Dominus, ut mox supra n: 460, dictum est, et per stare circum significatur conjunctio; in mundo enim spirituali apparent illi praesentes, cum quibus conjunctio est, et absentes cum quibus non conjunctio; et ex significatione Angelorum, Seniorum et quatuor Animalium, quod sint qui in tribus Coelis, ita qui in universo Coelo, per Angelos intelliguntur illi qui in primo seu ultimo Coelo sunt, per Seniores qui in secundo seu medio Coelo, et per quatuor Animalia qui in tertio seu intimo Coelo; quod per 24 seniores et per quatuor animalia intelligantur in genere Coeli superiores, et in specie per seniores illi qui in Coelo secundo seu medio sunt, et per quatuor animalia qui in Coelo tertio seu intimo, videatur supra n: 313. 322. 362; inde sequitur quod per Angelos hic [122] intelligantur Coeli inferiores: omnes quidem qui in Coelis sunt, vocantur Angeli, sed qui in superioribus Coelis sunt, quia in intelligentia et sapientia sunt prae reliquis, hic vocantur seniores, et intelliguntur per quatuor Animalia, quare etiam proxime circum thronum steterunt, ut supra a Johanne visum est. Sciendum est, quod Johanni visi sint Angeli in copia, et simul 24 Seniores ac Cherubi seu quatuor Animalia, et quod non omnes qui in Coelis sunt, visi sint, hoc est, universum Coelum; erat enim visio prophetica, quae talis est, ut illa quae videntur significent, hic pauci illi totum seu universum Coelum, prout quod 24 seniores Coelum secundum seu medium, et quatuor animalia Coelum tertium seu intimum.

463. Et ceciderunt coram Throno super facies suas,

et adoraverunt Deum, quod significet gratiarum actionem ex humili corde, quod a Domino tot salvati sint, constat ex significatione cadere super facies et adorare, quod hic sit ex humili corde gratias agere; per cadere enim super facies, significatur humiliatio cordis, quoniam cadere super facies correspondet illi humiliationi; omnes enim actus corporis correspondent affectionibus quae mentis sunt, adeo ut unum faciant per correspondentias; sic cadere super facies coram Deo in cultu unum per correspondentiam agit cum humiliatione cordis; inde est quod apud antiquos solenne fuerit, et adhuc apud plures gentes solenne sit in cultu cadere super ipsas facies, at hodie in Christianismo solum se demittere super genua: quod per adorare significetur gratiarum actio, quod tot salvati sint, constat ex antecedentibus et consequentibus, agitur enim de salvatione eorum, qui in bono secundum religiones suas vixerunt, tametsi non in genuinis veris fuerint, gratiarum actio ab universo Coelo propter id est quae mox sequitur. Dicitur, ceciderunt super facies et adoraverunt Deum, et cadere super facies est testificatio humiliationis cordis ex bono amoris, et adorare Deum est testificatio humiliationis cordis per vera ex illo bono.

464. Dicentes amen, quod significet Dominum quoad Divinum Verum ex Divino Bono, constat ex significatione amen, quod sit veritas, et quia Dominus est ipsa veritas, ut Ipse docet Joh: XIV: 6; ideo per Amen in supremo sensu significatur Dominus quoad Divinum Verum: hoc itaque per Amen hic significatur, quia sermo est ab Angelis trium Coelorum ad Dominum. Quod Amen hic primo loco dicatur, et quoque postremo, significat quod Dominus quoad Divinum Verum ex Divino Bono sit in primis et in ultimis, seu quod Ipse Dominus sit Primus et Ultimus; nam Divinum Verum unitum Divino Bono est Dominus in Coelis, est enim id Divinum procedens, ex quo omnia Coeli ac ipsum Coelum, ut in Opere de Coelo et Inferno n: 13. 126 ad 140. 275, ostensum videatur: quod esse in primis et ultimis significet in omnibus, etiam supra n: 41. 417; et in Arcanis Coelestibus n: 10044. 10329. 10335; et

quod Amen significet Dominum quoad Divinum Verum, supra
n: 228.

465. Benedictio, gloria et sapientia, quod significet
haec a Divino Vero quod procedit a Domino in tribus Coelis,
constat ex significatione benedictionis, quod sit receptio Di-
vini Veri et inde fructificatio, unde felicitas et vita aeterna;
quod haec per benedictionem in Verbo intelligantur, videa-
tur supra n: 340; ex significatione gloriae, quod sit rece- [123]
ptio Divini Veri in interioribus, de qua supra n: 34. 288.
345; et ex significatione sapientiae, quod sit receptio Di-
vini Veri in intimis, nam inde sapientia; quod haec tria,
benedictio, gloria et sapientia dicantur, est quia haec ab
Angelis trium Coelorum dicta sunt, videatur supra n: 462;
ac receptio Divini Veri in ultimo seu primo Coelo vocatur
Benedictio; receptio Divini Veri in medio seu secundo Coelo
vocatur Gloria; ac receptio Divini Veri in intimo seu tertio
Coelo vocatur Sapientia. Quod autem dicatur, ut benedictio,
gloria et sapientia sit Deo in saecula saeculorum, significat
ut sint in Coelis ab Ipso, quoniam tunc benedictio, gloria
et sapientia dicuntur esse Deo, quando illa sunt apud illos
qui in Coelis sunt, illi enim sunt apud quos Divina Bene-
dictio, Divina Gloria et Divina Sapientia sunt; quod etiam
Dominus docet apud Johannem „*In hoc glorificatus est Pa-
ter meus, ut fructum multum feratis, et reddamini disci-
puli mei*“ XV: 8: et alibi „*Pater, omnia tua mea sunt,
et omnia mea tua, sed glorificatus sum in illis*“ XVII:
10: hoc simile est cum eo quod supra dictum est, ut salus
sit Deo, videatur supra n: 460; quare apud Antiquos so-
lenne fuit dicere Benedictus Deus, ac Benedictio sit Deo,
tum gloria et sapientia sit Deo; per quod non intelligebant
quod Ipsi sit Benedictio, gloria et sapientia, quoniam Ipse
est a quo omnis benedictio, gloria et sapientia, sed intelli-
gebant ut illa sint ab Ipso apud omnes; ita loquebantur, ut
illa soli Deo accepta ferrent, et nihil sibi, ac ut sic loque-
rentur a Divino et non a semet.

466. Et gratiarum actio et honor, quod significet hoc
a Divino Bono quod procedit a Domino, in tribus Coelis,
constat ex eo, quod sicut benedictio, gloria et sapientia di-

cuntur de receptione Divini Veri, ita gratiarum actio et honor dicantur de receptione Divini Boni; sunt enim duo quae procedunt a Domino, ex quibus omnia in Coelis et in terris, nempe Divinum Verum ac Divinum Bonum, Divinum Verum est ex quo omnis intelligentia et sapientia est apud Angelos et homines, ac Divinum Bonum est ex quo omnis charitas et amor apud illos; illa duo unita procedunt a Domino, ita ut in ipsa origine sint unum, at apud Angelos et homines, qui recipiunt, sunt duo, ex causa quia sunt duo receptacula vitae apud illos, quae vocantur Intellectus et Voluntas, Intellectus est receptaculum Divini Veri, ac Voluntas receptaculum Divini Boni, seu quod idem, Intellectus receptaculum sapientiae a Domino, et Voluntas receptaculum amoris a Domino; at quantum illa duo, Divinum Verum ac Divinum Bonum, et inde Intellectus et Voluntas, unum sunt apud Angelos et homines, tantum in conjunctione cum Domino sunt, et quantum non unum sunt, tantum illi non in conjunctione sunt. Quoniam Verbum datum est hominibus, ut per id sit conjunctio Domini cum Angelis et cum hominibus, ideo in illo ubivis conjunctum est Verum bono et Bonum vero; sunt enim, imprimis in Propheticis, binae expressiones, quarum una se refert ad Divinum Verum, et altera ad Divinum Bonum: sed haec conjunctio in Verbo non apparet aliis quam Angelis in Coelo; ac illis in terra, quibus datum est ibi videre sensum spiritualem; sunt enim voces quae dicuntur de vero et quae dicuntur de bono; quapropter ubi binae expressiones paene similis rei sunt, ibi una significat
[124] talia quae veri sunt et altera quae boni: est unio in Verbo quia Verbum est Divinum, et a Divino procedit Divinum Verum unitum Divino Bono: de hac unione seu de hoc Conjugio boni et veri in Verbo, quod hactenus in terris ignotum fuit, videatur supra n: 238. 288: et in Arcanis Coelestibus n: 683. 793. 801. 2516. 2712. 3004. 3005. 3009. 4158. 5138. 5194. 5502. 6343. 7022. 7945. 8339. 9263. 9314. Haec allata sunt, ut sciatur quod benedictio, gloria et sapientia praedicentur de Veris ex Divino, ut supra n: 465 ostensum est, et quod gratiarum actio et honor praedicentur de bonis ex Divino: quod gloria in Verbo dicatur

de Vero, et honor de Bono, videatur supra n: 288. 345, ubi id ex variis locis in Verbo ostensum est: quod gratiarum actio hic quoque dicatur de Bono, est quia supra dicitur benedictio, et benedictio fit ore per vera, et gratiarum actio fit corde ex bono.

467. Et potentia et robur, quod significet Omnipotentiam ex Divino Bono per Divinum Verum, constat ex significatione potentiae et roboris, cum de Domino, quod sit Omnipotentia, sed potentia dicitur de Divino Vero ac robur de Divino Bono, inde per utrumque, Potentiam et Robur, significatur Omnipotentia per Divinum Verum ex Divino Bono: quod Potestas, cum de Domino, sit Omnipotentia, videatur supra n: 338; et quod omnis potentia sit Veris ex bono seu bono per vera, et quod Omnipotentia Domino sit ex Divino Bono per Divinum Verum, videatur etiam supra n: 209. 333; et in Opere de Coelo et Inferno n: 228 ad 233: propter conjugium veri et boni in singulis Verbi, dicitur et potentia et robur, alioquin suffecisset dicere unum: ita quoque in pluribus aliis locis.

468. Deo nostro in saecula saeculorum, significat Domino in aeternum, nam per Deum nostrum intelligitur Sedens super throno et Agnus, et per utrumque intelligitur solus Dominus, per Sedentem super throno Ipse quoad Divinum Bonum, et per Agnum Ipse quoad Divinum Verum, ut supra n: 460, dictum et ostensum est: et per saecula saeculorum, cum de Domino, significatur aeternum: quod non dicatur in aeternum, sed in saecula saeculorum, est quia naturale est dicere saecula saeculorum, ast spirituale est dicere aeternum, ac sensus literae Verbi naturalis est, et sensus internus est spiritualis, et hic continetur in illo; ut quoque alibi in Verbo; ut apud Danielem „*Filio hominis datum est dominium, et gloria et regnum, dominium Ipsius dominium saeculi, quod non transibit*" VII: 14. Apud Esajam „*Confidite in Jah Jehovah Petra saeculorum*" XXVI: 4. Apud Eundem „*Israël salvatus est per Jehovam salute saeculorum, nec pudore afficientur in saecula sempiterna*" XLV: 17. Apud Eundem „*Salus mea in saeculum erit, et justitia mea non infringetur: justitia mea in saeculum erit,*

et salus mea in generationem et generationem" LI: 6. 8. Apud Davidem „*Antequam montes nati sunt, et formata est terra et orbis, a saeculo usque in saeculum Tu Deus*" Psalm: XC: 2. Apud Eundem „*Misericordia Jehovae a saeculo in saeculum super timentes Ipsum*" Psalm: CIII: 17. In Apocalypsi „*Ipsi sit robur in saecula saeculorum: ecce vivo Ego in saecula saeculorum*" I: 6. 18. Alibi „*Sedenti super throno et Agno benedictio, honor et gloria et robur in saecula saeculorum: et adoraverunt Viventem in saecula saeculorum*" V: 13. 14. Alibi „*Juravit per Viventem in saecula saeculorum, qui creavit Coelum*" X: 6: et
[125] alibi „*Facta sunt regna Mundi Domini nostri et Christi Ejus, et regnabit in saecula saeculorum*" XI: 15; praeter multis aliis in locis. Praeterea etiam saeculum in Verbo significat tempus ab antiquo; ut et tempus usque ad finem; et quoque simile quod Mundus; sed de his saeculi significationibus alibi.

469. Amen, quod significet confirmationem a Divino, constat ex significatione Amen, quod sit Veritas, et inde quod sit Divinum Verum a Domino, ut supra n: 464; hic autem confirmatio a Divino, quia finis est adorationis Angelorum: confirmatio a Divino est, quod hoc Divinum Verum sit, et sic quod ita sit: quando aliquis loquitur Divinum Verum ex corde, tunc Dominus confirmat id, aliunde non potest venire confirmatio, hoc significatur per Amen in fine Orationis; quod Amen sit confirmatio a Divino, videatur supra n: 34.

470. Vers: 13. 14. 15. 16. 17. *Et respondit unus ex senioribus, dicens mihi, hi induti stolis albis, quinam sunt et unde venerunt. Et dixi illi, domine, tu nosti; et dixit mihi, hi sunt qui veniunt ex tribulatione magna, et laverunt stolas suas, et dealbaverunt stolas suas in sanguine Agni. Propter hoc sunt coram throno Dei, et serviunt Ipsi die et nocte in Templo Ipsius; et Sedens super throno habitabit super illis. Non esurient amplius, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. Quoniam Agnus, qui in medio throni, pascet eos, et deducet eos ad vivos fontes aquarum, et ab-*

sterget Deus omnem lachrymam ab oculis illorum. Et respondit unus ex senioribus, dicens mihi, significat influxum e Coelo a Domino, et inde perceptionem: hi induti stolis albis, quinam sunt, significat de illis qui nunc in veris sunt et in tutela Domini, quales sunt et quales fuerunt: et dixi illi, domine, tu nosti, significat quod solus Dominus id noverit: et dixit mihi, hi sunt qui veniunt ex tribulatione magna, significat informationem, quod sint qui fuerunt in tentationibus: et laverunt stolas suas, significat remotionem falsorum per illas: et dealbaverunt stolas suas in sanguine Agni, significat implantationem Divini Veri a Domino: propter hoc sunt coram throno Dei, significat quod inde sit quod conjuncti Domino: et serviunt Ipsi die et nocte in Templo Ipsius, significat quod jugiter teneantur in veris in Coelo: et Sedens super throno habitabit super illis, significat influxum Divini Boni in vera apud illos: non esurient amplius neque sitient amplius, significat quod illis non deficiet bonum et verum, et inde felicitas: neque cadet super illos sol neque ullus aestus, significat quod illis non erit malum et falsum ex concupiscentiis: quoniam Agnus qui in medio throni pascet eos, significat quod Dominus e Coelo instruet illos: et deducet eos ad vivos fontes aquarum, significat in Divinis Veris: et absterget Deus omnem lachrymam ex oculis illorum, significat statum beatitudinis a veri affectione postquam falsa per tentationes remota sunt.

471. Et respondit unus ex senioribus, dicens mihi, quod significet influxum e Coelo a Domino et inde perceptionem, constat ex significatione respondere et dicere, cum ex senioribus, per quos significatur Coelum ubi Dominus, quod sit influxus et perceptio, respondere influxus, et dicere perceptio; et ex significatione seniorum, quod sint qui in secundo seu medio Coelo, ubi sunt qui in intelligentia, et per [126] quos fiunt responsa, de qua supra, n: 462; et quia omnis influxus est a solo Domino, tametsi per Angelos, per illa verba significatur influxus et perceptio e Coelo a Domino. Quod is sensus illis verbis insit, apparet alienum, at usque non aliter percipiuntur illa verba in Coelo; quod appareat alienum, est quia dicitur hoc sicut historicum, et historica

occultant magis sensum spirrtualem, quam mere prophetica; verum omnia historica Verbi etiam sensum spiritualem continent, inde magis adhuc historica prophetica, quae sunt quae apparuerunt et quae dicta sunt Prophetis, cum fuerunt in visione spiritus, nam ea omnia repraesentativa et significativa sunt; ut quod visi fuerint Johanni 24 seniores, et 4 Animalia, hoc historicum propheticum est, ac repraesentabat et significabat Angelos superiorum Coelorum, ut supra ostensum est; inde sequitur, quod similiter significativum fuerit, quod unus ex senioribus loquutus sit ad illum; significat enim influxum et perceptionem e Coelo a Domino. Quod Respondit hic non significet respondere in vulgari sensu, patere potest ex eo, quod dicatur absque interrogatione, et respondere est ad interrogationem, hic itaque ad cogitationem de illis qui visi sunt in stolis albis: praeterea in Verbo saepius dicitur respondere, et id, cum de Domino, significat influxum, inspirationem, perceptionem, et informationem, tum etiam Misericordiam et opem, ut in sequentibus locis; apud Esajam *„In tempore beneplaciti respondi tibi, et in die salutis adjuvi te“* XLIX: 8: apud Davidem *„Jehovah, salva me, Rex respondeat nobis in die quo invocamus“* Psalm: XX: 10: apud Eundem *„Quum clamavero responde mihi, Deus justitiae meae“* Psalm: IV: 2: apud Eundem *„Respice, responde mihi Jehovah Deus mi“* Psalm: XIII: 4: apud Eundem *„Ego invoco Te, quia respondes mihi Deus“* Psalm: XVII: 6: apud Eundem *„Quaesivi Jehovam, et respondit mihi“* Psalm: XXXIV: 5: apud Eundem *„Invoca Me, et respondebo illi“* Psalm: XCI: 15: apud Eundem *„Ad Jehovam, cum angustia mihi, clamavi, qui respondit mihi“* Psalm: CXX: 1; et alibi; in his et aliis locis per respondere non intelligitur respondere, sed influere in cogitationem, dare percipere, et quoque ferre opem ex misericordia; inde est, quod responsa, quae dicuntur de Domino, significent perceptiones ex influxu: sciendum est, quod quicquid in perceptionem a Domino venit, dicatur influxus.

472. Hi induti stolis albis quinam sunt et unde venerunt, quod significet de illis qui nunc in veris sunt et in

tutela Domini, quales sunt et quales fuerunt, constat ex significatione indutorum stolis albis, quod sint qui nunc in veris sunt et in tutela Domini, de qua supra, n: 395. 457; et ex significatione quinam sunt et unde venerunt, quod sit quales sunt et quales fuerunt: quod quinam sunt et unde venerunt, significet quales sunt et quales fuerunt, est quia in Mundo spirituali ab Angelis, dum alios vident et conveniunt, nusquam inquiritur quinam sunt et unde veniunt, sed quales sunt; quare hoc spirituale est, quod per illa verba significatur: quod ab Angelis non aliud quam quale eorum, quos vident, inquiratur, est quia habitationes omnium ibi sunt secundum quale affectionum, quae apud illos; tum quia inquirere quinam sunt, involvit personam, et unde veniunt involvit locum, et in cogitatione et inde in loquela spirituali,
quae est Angelis, non est idea personae et loci, sed pro illis [127]
idea rei et status quoad quale; quare etiam cuivis datur nomen ibi ex quali ejus: quod Angeli cogitent abstracte a persona et a loco, et quod inde illis sapientia, videatur supra, n: 99. 100. 270. 325. Ex his constare potest, quod per quinam sunt et unde veniunt, in sensu spirituali significetur quales sunt et quales fuerunt: quale etiam eorum est, quod in nunc sequentibus describitur.

473. Et dixi illi, domine, tu nosti, quod significet quod solus Dominus id noverit, constare potest ex illis quae supra n: 471, dicta sunt, quod nempe per unum ex senioribus, qui respondit, et ad quem nunc dicitur, domine tu nosti, intelligatur e Coelo a Domino; nam quicquid Angeli loquuti sunt ad homines in Verbo, non illi loquuti sunt, sed Dominus per illos; quare etiam Angeli, qui loquuti sunt, passim ibi vocantur Jehovah; et inde est, quod Verbum, etiam id Angeli loquuti sunt, sit Divinum; nullus enim, nec Angelus, ex se potest loqui tale Divinum quod in Verbo, est, et ne quidem aliquod Verum quod in se est Divinum, sed solus Dominus per illos; ex his constare potest, quod per domine tu nosti, significetur, quod solus Dominus id noverit.

474. Et dixit mihi, hi sunt qui veniunt ex tribulatione magna, quod significet informationem, quod sint qui fuerunt in tentationibus, constat ex significatione dixit mihi, quod sit

informatio; et ex significatione tribulationis seu afflictionis magnae, quod sint tentationes, de qua sequitur: primum hic aliquid dicetur de tentationibus, quas in Mundo spirituali subeunt illi qui in falsis ex ignorantia sunt, de quibus hic agitur; tentationes subeunt ibi illi solum, qui in mundo bene vixerunt secundum religionem suam, in qua fuerunt falsa doctrinae, quae crediderunt; per tentationes enim discutiuntur falsa, et implantantur vera, et sic praeparantur ad Coelum; omnes enim qui in Coelum venturi sunt, in veris erunt; quare quamdiu in falsis sunt, in Coelum venire non possunt; causa est, quia Divinum Verum procedens a Domino facit Coelum, ac facit vitam Angelorum qui ibi, quare falsa, quia opposita sunt veris, et opposita destruunt, prius removenda sunt, et non removeri possunt quam per Tentationes; quod Tentationes illum usum praestent, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 187 ad 201, ubi de Tentationibus actum est. Quod in tentationes mittantur in Mundo spirituali post vitam in corpore, est quia tentari non potuerunt in Mundo propter falsa religionis, in qua fuerunt, regnantia ubivis. Sciendum est, quod omnes illi salventur, qui in tentationes mittuntur; mali autem, qui in falsis ex malo sunt, non tentantur, illis enim non implantari possunt vera, mala vitae eorum obstant, sed vera illis auferuntur, unde in meris falsis remanent, et tunc alte secundum quale mali ex quo falsum, demerguntur in infernum: verbo, illi qui in Coelum venturi sunt, vastantur quoad falsa, et qui in infernum vastantur quoad vera, hoc est, illis, qui in Coelum venturi sunt, auferuntur falsa, et illis, qui in infernum venturi sunt, auferuntur vera, nam cum falsis non potest aliquis intrare Coelum, nec cum veris infernum, quoniam vera ex bono faciunt Coelum, ac falsa ex malo infernum. De Tentationibus, quas subeunt illi, apud quos falsa discutienda sunt, multis in locis in Verbo agitur, et imprimis apud Davidem,
[128] et vocantur afflictiones, tribulationes et vastationes, sed illa loca huc afferre non opus est, quia absque illis sciri potest, quod per tribulationes et afflictiones, cum illae dicuntur de bonis, in spirituali sensu intelligantur tentationes.

475. Et laverunt stolas suas, quod significet remotionem

falsorum per illas, constat ex significatione lavare, quod sit purificare a falsis et malis, proinde removere illa, nam mala et falsa apud hominem, spiritum et Angelum non auferuntur, sed removentur, et cum remota sunt apparent sicut ablata, de qua re videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 166. 170; inde per lavare significatur removere falsa et sic purificare; et ex significatione stolarum, quod sint vera tutantia in communi, de qua supra, n: 395, hic autem per stolas, antequam lavata et dealbata sunt, significantur falsa a quibus purificata sunt, nam qui in falsis ex ignorantia sunt, in Mundo spirituali apparent primum in vestibus obscuris diversicoloribus, et dum in tentationibus sunt in vestibus squallidis; at cum e tentationibus veniunt, apparent in stolis albis nitentibus secundum purificationem a falsis: quisque in altera vitá vestibus apparet secundum vera et secundum falsa quae apud illos, inde est, quod vestes significent vera, et in opposito sensu falsa, videatur supra, n: 195. 271: ex his constare potest, quid significatur per quod laverint stolas suas, et dealbaverint illas. Antiquis temporibus, quando omnia Ecclesiae externa erant repraesentativa et significativa spiritualium et coelestium, in usu fuerunt lavationes, et per illas repraesentabantur purificationes a falsis et a malis, causa quod lavationes significaverint illas, erat quia aquae significabant vera, ac sordes falsa et mala, et omnis purificatio a falsis et malis fit per vera; quod aquae significent vera, videatur supra n: 71: inde est, quod Lavationes apud filios Israëlis ex mandato institutae fuerint; erat enim apud illos Ecclesia repraesentativa, cujus omnia significabant spiritualia, ac lavationes purificationes a falsis et malis, et inde regenerationem: ob illum finem *„Labrum aeneum positum erat ad Ostium Tentorii Conventus“* Exod: XXX: 18. 19. 20; et quoque *„Lavacra aenea posita erant extra Templum, unum magnum, quod vocabatur Mare Aeneum, et decem minora“* I Reg: VII: 23 ad 39. Quia Lavationes talia significabant ideo cum Aharon et filii ejus inaugurarentur in sacerdotium *„jussus est Moses illos lavare aquis ad ostium Tentorii, et sic sanctificare“* Exod: XXIX: 4. Cap: XL: 12. Levit: VIII: 6; sacerdotes enim

repraesentabant Dominum quoad Divinum Bonum, sicut Reges Ipsum quoad Divinum Verum, proinde Sacerdotes etiam repraesentabant Sanctitatem Divinam, quae pura est absque naevis; haec Repraesentatio inducebatur Aharoni et ejus filiis per lavationem Mose; quare dicitur quod sic sanctificarentur, tametsi nulla illis sanctitas accessit per lavationem. Ideo etiam mandatum est, ut „*Aharon et filii ejus lavarent manus et pedes, antequam intrarent in Tentorium conventus, et antequam accederent ad Altare ad ministrandum, et dicitur ne morerentur, et quod id esset illis statutum saeculi*“ Exod: XXX: 18 ad 21. Cap: XL: 30. 31: et quod „*Aharon lavaret carnem suam, antequam indueret vestes ministerii*“ Levit: XVI: 4. 24; per lavare manus et pedes significabatur purificare naturalem hominem, et per lavare carnem significabatur purificare spiritualem hominem. Ideo etiam mandatum erat „*quod Levitae sanctificarentur per quod aspergerentur aqua expiationis, et per quod transire facerent novaculam super carnem suam,*
[129] *et lavarent vestes suas*“ Num: VIII: 6. 7; hoc factum est Levitis, quia ministrabant externa Ecclesiae sub Aharone et filiis ejus, et purificatio externorum Ecclesiae repraesentabatur per aspersionem aquae expiationis, per abrasionem pilorum carnis, et per lavationem vestium. Praeterea, omnes qui immundi facti sunt per tactum immundorum, etiam lavabant se et vestes, et dicitur, quod sic mundi facti fuerint; ut „*qui comederunt cadaver bestiae mundae, aut discerptum*“ Levit: XVII: 15. 16; „*qui tetigerit cubile fluxu affecti, et qui sederit super vase super quo ille sederat, aut qui tetigerit carnem ejus*“ Levit: XV: 5 ad 12: „*quodque Leprosus, postquam mundatus est, lavaret vestes, raderet omnem pilum suum, et lavaret se aquis*“ Levit: XIV: 8. 9. Imo „*quod ipsa vasa, quae immunda facta sunt per contactum immundorum, transigerentur per aquas*“ Levit: XI: 32, praeter plura. Qui credit, quod qui laverunt carnom suam, aut manus et pedes, aut vestes, mundati et sanctificati fuerint, hoc est, purificati, quod est ex peccatis, multum fallitur; peccata enim non abluuntur et absterguntur sicut sordes aquis, nec per aquas, sed ab-

luuntur, hoc est, removentur per vera et per vitam secundum illa, hoc erat quod solum repraesentabatur per lavationes, nam aquae significant vera, et vera, dum vivitur secundum illa, purificant hominem. Quod externa illa nihil ad purificationem a malis et falsis conferant, docet Dominus clare apud Matthaeum „*Vae vobis Scribae et Pharisaei hypocritae, quia purgatis exterius poculi et patinae, interiora vero plena sunt rapina et intemperantia: Pharisaee caece, purga prius interius poculi et patinae, ut fiat etiam exterius mundum*“ XXIII: 26. 27. Similia docet Dominus, cum Judaei et Pharisaei increpabant discipulos Domini, quod non lavarent manus antequam comederent, docet enim „*quod id non immundum redderet hominem, sed omne malum quod exit ex corde*“ Matth. XV: 1. 2. 19. 20. Marc: VII: 1 ad 23. Luc: XI: 38. 39; inde constare potest, quod Judaei nusquam sanctificati et mundati fuerint a sordibus spiritualibus, quae sunt mala exeuntia ex corde, per lavationes, quoniam haec mala interius resident, nec in Mundo quicquam commune habent cum sordibus quae adhaerent corpori. Dicitur quod purgandum sit interius poculi et patinae, ut fiat etiam exterius mundum; non enim mundari potest exterius apud hominem antequam prius mundatum est interius, per interius enim mundatur exterius; per poculum et patinam significantur interiora et exteriora hominis, quae recipiunt verum et bonum, est enim poculum continens vini et patina continens cibi, ac per vinum significatur verum, et per cibum simile quod per panem, nempe bonum; inde patet, quid in sensu spirituali significatur per purga prius interius poculi et patinae, ut fiat etiam exterius mundum. Simile quod Dominus ibi dicit, intelligitur quoque per lavationem pedum discipulorum, de qua ita dicit Petro apud Johannem „*Qui lotus est, non opus habet nisi ut quoad pedes lavetur, et mundus est totus*“ XIII: 10; qui lotus est, significat qui interius mundus est; non opus habet nisi quoad pedes lavetur, significat quod tunc exterius mundandus sit, pedes enim significant externum seu naturalem hominem, videatur supra, n: 69: sed de hoc arcano videantur plura in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 179. 181;

et in ARCANIS COELESTIBUS, ubi sequentia illustrata sunt, nempe, Quod uterque homo, tam internus seu spiritualis quam externus seu naturalis, purificandus sit, ut homo pu-
[130] rificatus sit, et quod externus per internum, n: 3868. 3870. 3872. 3876. 3877. 3882: Quod internus homo prius purificetur quam externus, quoniam internus est in luce Coeli, et externus in luce mundi, n: 3321. 3325. 3469. 3493. 4353. 8748. 9325. Quod Externus seu naturalis homo a Domino purificetur per Internum seu Spiritualem, n: 3286. 3288. 3321. Quod homo non purificatus sit, priusquam Externus seu naturalis homo etiam purificatus est, n: 8742 ad 8747. 9043. 9046. 9061. 9328. 9334. Quod nisi naturalis homo purificatur, spiritualis homo claudatur, n: 6299; et quod sit quoad vera et bona fidei et amoris quasi caecus, n: 3493. 3969: Internus homo purificatur per scire, intelligere et cogitare vera Verbi, et Externus homo per velle et facere illa: ex his nunc patet, quomodo intelligenda sunt Domini verba ad Petrum, „Qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur;“ tum quomodo intelligenda sunt Domini verba ad Pharisaeos, „Purga prius interius poculi et patinae, ut fiat etiam exterius mundum.“ Quod Internus homo purificetur per vera quae sunt fidei, et Externus per vitam secundum illa, intelligitur etiam per haec Domini verba „*Nisi quis generatus fuerit ex aqua et spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei*“ Joh: III: 5, aqua significat vera fidei, et spiritus vitam secundum illa. Ex his nunc constare potest, quid lavare significat in sequentibus locis; apud Ezechielem „*Lavi te aquis, et ablui sanguines a super te, et unxi te oleo*“ XVI: 9; haec de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia; purificatio ejus a falsis et a malis, significatur per lavi te aquis, et ablui sanguines a super te, lavare aquis significat purificare illam per vera, et abluere sanguines purificare a falsis et malis; imbuere illam bono amoris significatur per unxi te oleo, oleum est bonum amoris. Apud Esajam „*Cum laverit Dominus excrementum filiarum Zionis, et sanguines Hierosolymae abluerit e medio ejus, in spiritu Judicii et in spiritu expurgationis*“ IV: 4; lavare excrementum filiarum Zionis, significat puri-

ficare a malis amoris sui affectiones illorum qui ab Ecclesia coelestis, excrementum est malum amoris sui, filiae sunt affectiones, Zion est Ecclesia quae est in amore in Dominum, quae inde vocatur Ecclesia coelestis; abluere sanguines Hierosolymae significet purificare a falsis mali easdem, sanguines sunt falsa mali; in spiritu judicii et in spiritu expurgationis significat per intellectum veri et per affectionem veri, spiritus est Divinum Verum procedens a Domino, spiritus judicii est intellectus veri inde, et spiritus expurgationis est affectio veri spiritualis, nam haec expurgat. Apud Hiobum „*Si lavero me in aquis nivis, et mundavero smegmate manus meas, usque in foveam immerges me, et abominabuntur me vestes meae*" IX: 30. 31; per haec intelligitur, quod si quis purificare seipsum velit, tametsi per vera et bona quae sunt aut apparent genuina, quod usque se ducat in falsa, lavare se est purificare se, aquae nivis sunt vera quae sunt aut apparent genuina, smegma est bonum a quo, fovea est falsum; quod vera inde falsificata existant, intelligitur per abominabuntur me vestes meae, vestes sunt vera, quae abominari illum dicuntur cum falsificantur; hoc fit dum homo ex propria intelligentia excludit et concludit. Apud Mosen „*Qui lavit in vino vestimentum suum, et in sanguine uvarum velamen suum*" Genes: XLIX: 11; haec de Jehuda, per quem ibi intelligitur Dominus quoad Divinum Verum; quod id prorsus purificaverit [131]
in Humano suo cum fuit in Mundo, significatur per quod laverit in vino vestimentum suum, et in sanguine uvarum velamen suum, vestimentum et velamen significat Humanum suum, vinum et sanguis uvarum Divinum Verum: sed haec explicata videantur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6377. 6378. Quod per lavare significetur purificare a falsis et malis, constat manifeste apud Esajam „*Lavate vos et purificate vos, removete malum operum vestrorum a coram oculis meis, cessate malum facere*" I: 16; quia lavare significat removere falsa et mala, ideó dicitur etiam removete malum operum vestrorum, cessate malum facere. Apud Jeremiam „*Ablue a malitia cor tuum, Hierosolyma, ut salveris, quamdiu commorabuntur in medio tui cogitationes iniqui-*

tatis tuae" IV: 14, similiter. Apud Davidem *„Lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me, expiabis me hyssopo et mundabor, lavabis me, et prae nive albus ero"* Psalm: LI: 4. 9; hic manifeste lavare pro purificare a falsis et malis, nam dicitur lava me ab iniquitate et a peccato munda me, et dein, lavabis me et prae nive albus ero, lavare ab iniquitate est a falsis et a peccato est a malis, nam iniquitas dicitur de falsis et peccatum de malis; quia aqua expiationis etiam parabatur ex hyssopo, ideo dicitur, expiabis me hyssopo et mundabor. Apud Jeremiam *„Si laveris te nitro, et multiplicaveris tibi smegma, maculas retinebit iniquitas tua coram Me"* II: 22; hic manifeste etiam patet, quod lavationes modo repraesentaverint et inde significaverint lavationes spirituales, quae sunt purificationes a falsis et malis, nam dicitur tametsi te laveris nitro et multiplicaveris smegma, usque iniquitas tua retinebit maculas. Similiter apud Davidem *„Frustra mundavi cor meum, et lavi in innocentia manus meas, fui plaga affectus omni die, et correptio mea ad auroras"* Psalm: LXXIII: 13. 14; lavare in innocentia manus, est testari se innocentem et purum esse a malis et falsis; nam lavatio manuum etiam fuit testificatio innocentiae; ut quoque constare potest ex eo, quod *„Pilatus laverit manus suas, et dixerit, innocens sum a sanguine Justi hujus"* Matth: XXVII: 24. Quoniam lavationes significabant purificationes a falsis et malis, et quia caecus significabat illos qui non vident vera, ac inde in falsis sunt, ideo Dominus dixit ad *„caecum, super cujus oculos inunxit lutum ex sputo factum, ut lavaret se in lacu Siloah, qui, postquam lavit se, venit videns"* Joh: IX: 6. 7. 11. 15; per caecum hic repraesentabantur illi qui nihil veri possunt videre, quia sensuales, qui modo vident illa quae coram sensibus externis apparent, inde fallacias loco veritatum, ad quas confirmandas etiam applicant sensum literae Verbi; per lutum ex sputo significatur sensuale verum, quale est pro talibus in Verbo; per aquas lacus seu piscinae Siloah significantur vera Verbi, nam omnia usque ad aquas in Hierosolyma significabant; et per lavare significatur purificare a fallaciis, quae in se sunt falsa; inde constare pot-

est, quid illa in serie significant; omnia enim miracula et facta Domini, cum fuit in Mundo, significabant Divina coelestia et spiritualia, hoc est, talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, et hoc ex causa, quia Divina fuerunt, et Divinum semper operatur in ultimis ex primis, et sic in pleno; ultima sunt talia quae in Mundo coram oculis apparent; inde est quod Dominus loquutus sit, et quod Verbum conscriptum sit per talia in natura quae correspondent. Simile est cum Miraculo facto Naamani Leproso ex jussu Elisaei, de quo ita in Libro II Regum „*Naaman ex Syria lepra affectus, jussus per* [132]
nuntium ab Elisaeo, ut lavaret se septem vicibus in Jordane, et reverteretur caro, et mundaretur; et Naaman tandem descendit et intinxit se in Jordane septem vicibus, et tunc restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvi, et mundatus est" V: 10. 14; per Naamanem leprosum e Syria repraesentabantur et significabantur illi qui falsificant cognitiones veri et boni ex Verbo, lepra enim significat falsificationes, et Syria cognitiones veri et boni; per aquas Jordanis significabantur vera introducentia in Ecclesiam, quae sunt cognitiones veri et boni ex Verbo, nam Jordanes fluvius erat primus terminus, per quem intrabatur in terram Canaanem, et per terram Canaanem significabatur Ecclesia, inde erat quod aquae Jordanis significaverint vera introducentia, quae sunt cognitiones veri et boni ex Verbo primae: propter hanc significationem aquarum Jordanis Naaman jussus est se lavare septem vicibus in illis, per quod significabatur purificatio a falsificatis veris; septem vices significant plenarium, et praedicantur de sanctis, qualia sunt vera Divina: quia septem vices id significant, ideo dicitur quod caro ei restituta fuerit sicut caro pueri parvi, per carnem restitutam significatur vita spiritualis, qualis est illis qui per Divina vera regenerantur. Quoniam per aquas Jordanis significabantur vera introducentia in Ecclesiam, quae sunt cognitiones veri et boni ex Verbo, et per lavationem ibi significabatur purificatio a falsis, et inde reformatio et regeneratio a Domino, ideo instituta est Baptizatio, quae „*primum facta est in Jordane a Johanne*" Matth: III: 11 ad 16. Marc: I: 4 ad 13, per quod significabatur, quod initiarentur

in cognitiones ex Verbo de Domino, Ipsius adventu, et de salvatione ab Ipso; et quia homo per vera ex Verbo a Domino reformatur et regeneratur, ideo Baptizatio a Domino mandata est, Matth: XXVIII: 19; nam vera ex Verbo sunt per quae homo reformatur et regeneratur, ac Dominus est qui reformat et regenerat; de qua re videantur plura in Doctrina Novae Hierosolymae n: 202 ad 210. „*Dixit Johannes, quod ille baptizet aqua, at quod Dominus baptizet spiritu sancto et igne*" Luc: III: 16. Joh: I: 33; per quod intelligitur, quod Johannes modo inauguraverit illos in cognitiones e Verbo de Domino, et sic praeparaverit illos ad recipiendum Ipsum, at quod Ipse Dominus hominem regeneret per Divinum Verum et Divinum Bonum procedens ab Ipso; Johannes enim repraesentabat simile quod Elias, nempe Verbum, aquae quibus Johannes baptizabat, significabant vera introducentia, quae sunt cognitiones de Domino ex Verbo; spiritus sanctus significat Divinum Verum procedens a Domino, et ignis significat Divinum Bonum procedens ab Ipso, et Baptizatio significat regenerationem per Divina Vera ex Verbo a Domino. Quod Lavationes in Ecclesiis Antiquis institutae fuerint, et postea loco illarum Baptizationes, quae tamen modo ritus repraesentativi et significativi sunt, erat causa, ut Coelum conjungeretur cum Humano Genere, et in specie cum homine Ecclesiae; tunc enim Coelum conjungitur homini, quando homo in ultimis est, hoc est, in talibus quae in Mundo quoad naturalem suum hominem, ac in talibus quae in Coelo sunt quoad spiritualem suum hominem; aliter non dari potest conjunctio; ob illam causam est, quod Baptizatio instituta sit, et quoque Sancta Coena, tum quod Verbum conscriptum sit per talia quae
[133] in Mundo sunt, et quod ei sentus spiritualis insit in quo sunt talia quae in Coelo sunt, seu quod sensus literae Verbi sit naturalis, et in eo sit sensus spiritualis; quod Verbum per id conjungat Angelos Coeli cum hominibus Ecclesiae, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 303 ad 310, et in Opusculo de Equo Albo a principio ad finem; tum quod Sancta Coena conjungat, n: 210 ad 222; ita quoque Baptismus: at qui credit, quod Baptismus aliquid ad

salvationem hominis conferat, nisi is simul sit in veris Ecclesiae et in vita secundum illa, multum fallitur; nam Baptizatio est externum, quod absque interno nihil facit ad salvationem, sed facit ubi externum conjunctum est interno; internum Baptismi est, ut per vera ex Verbo ac per vitam secundum illa a Domino removeantur falsa et mala, et sic homo regeneretur; sicut etiam Dominus docet apud Matthaeum, Cap: XXIII: 26. 27, per illa quae supra in hoc Articulo explicata sunt.

476. Et dealbaverunt stolas suas in sanguine Agni, quod significet implantationem Divini Veri a Domino, constat ex significatione dealbare stolas, quod sit exuere falsa et induere vera, album enim et albari praedicatur de veris, ac stolae significant illa; quod album et albari dicatur de veris, videatur supra n: 196; et quod stolae significent vera in communi, etiam supra, n: 395. Dealbare stolas dicitur, quia vestes illorum qui in falsis sunt, in Mundo spirituali apparent obscurae, et quoque maculosae, et vestes illorum qui in tentationibus sunt apparent squallidae, at vero ut primum ex tentationibus emergunt, quia tunc imbuti sunt Divinis Veris, apparent super illis vestes albae et candidae absque maculis, ut quoque mox supra memoratum est; inde est, quod per dealbarunt stolas suas significatur quod exuerint falsa et induerint vera; et ex significatione sanguinis Agni, quod sit Divinum Verum procedens a Domino, de qua supra, n: 329; et quia in tentationibus discutiuntur falsa, et implantantur vera, ideo in genere per dealbarunt stolas suas in sanguine Agni significatur implantatio Divini Veri a Domino. In sensu literae Verbi, per sanguinem Agni intelligitur passio crucis, sed in sensu interno seu spirituali intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, nam per hoc purificatur homo a falsis et malis, hoc est, dealbantur vestes; Passio crucis fuit ultima Tentatio Domini, per quam plene subjugavit inferna et glorificavit Humanum suum; quibus peractis et completis Dominus misit Paracletum spiritum veritatis, per quem intelligitur Divinum Verum procedens ex Humano Ipsius glorificato, ut Ipse docet apud Johannem, Cap: VII: 39, et alibi; per hoc, nempe Divinum Verum, dum recipitur, reformatur et regeneratur homo a Domino et

salvatur, non autem per emissionem sanguinis super cruce; de qua re plura videntur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 293. 294; et in Collectis ex ARCANIS COELESTIBUS ibi. Hoc quoque constare potest ex eo, quod Vestes Angelorum ex albo et candido nitentes appareant non ex fide et cogitatione de sanguine Domini super cruce, sed ex Divino Vero a Domino apud illos, nam, ut supra dictum est, vestes illorum sunt omnes secundum vera apud illos; nec licet alicui Angelo cogitare de Passione Domini, sed de Glorificatione Ipsius, et de receptione Divini ab Ipso.

477. Propter hoc sunt coram throno Dei, quod significet quod inde sit quod conjuncti Domino, constat ex significatione esse coram throno Dei, quod sit quod conjuncti Domino; quod conjunctio cum Domino significetur per stare cir-
[134] cum thronum Dei, videatur supra n: 462, similiter per esse coram throno Dei; per coram throno Dei intelligitur coram Domino, nam super throno erat Dominus, ut in sequenti Versu 17 dicitur, *Agnus, qui in medio throni, pascet illos.*

478. Et serviunt Ipsi die et nocte in Templo Ipsius, quod significet quod jugiter teneantur in veris in Coelo, constat ex significatione servire, quod dicatur de illis qui in Veris sunt, de qua sequitur: ex significatione die et nocte, quod sit jugiter et in omni statu, de qua etiam sequitur; et ex significatione Templi Dei, quod sit Coelum ubi regnat Divinum Verum, de qua supra n: 220. 391, inde per illa verba significatur, quod jugiter teneantur in veris in Coelo; quod hoc significetur, est quia haec dicta sunt de illis, qui, dum in Mundo vixerunt, in falsis ex ignorantia fuerunt, ut supra ostensum est; et qui in falsis ex ignorantia sunt, et usque in bono vitae secundum religionem suam, illi non salvari possunt, priusquam falsa apud illos sunt remota, et vera loco illorum implantata, et haec implantantur per tentationes, quare cum e tentationibus emergunt, falsa usque remanent, tametsi remota per vera, non enim aliquod malum et falsum ab homine, spiritu et Angelo prorsus abstergi potest, sed modo removeri, detinentur enim a malis suis et falsis, et tenentur in bono et in vero a Domino, et cum hoc fit, sibi

apparent sicut absque malis et falsis sint; inde est, nisi illi, qui in falsis ex ignorantia in Mundo fuerunt, jugiter tenerentur a Domino in veris, quod relaberentur in falsa: hoc itaque est, quod intelligitur per quod serviant Ipsi die et nocte in Templo Ipsius; Templum etiam significat Coelum, ubi vera regnant. Quod fuerint in bono vitae secundum religionem suam, hoc quidem salvat, sed non salvat quamdiu in falsis sunt, quare post vitam in Mundo falsa apud illos removentur; causa quod non prius salvari possint, est quia bonum trahit suam essentiam a veris, est enim bonum Esse veri, et verum est forma boni, quapropter qualia sunt vera, tale fit bonum; ex his etiam liquet, quod tametsi aliquis bene vivit, usque in Coelum venire nequeat, antequam in veris est: ob illum finem sunt loca instructionis pro illis qui venturi in Coelum, nam nemo illuc venire potest, priusquam instructus est; de instructione et de locis instructionis pro illis qui venturi sunt in Coelum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 512 ad 520. Dicitur, quod serviant Ipsi die et nocte in Templo Ipsius, et per id non intelligitur, quod continue sint in Templo, aut continue in cultu et in precibus, nam ita non fit in Coelis, ibi quisque, sicut in Mundo, est in suo officio et opere, ac per vices, sicut in Mundo, in Templo; verum usque dicuntur servire Domino die et nocte in Templo, quando jugiter in veris sunt, sic enim interius jugiter serviunt; unusquisque enim bonus spiritus et Angelus est suum verum et suum bonum, sunt enim affectiones veri et boni, affectio seu amor facit vitam cujusvis, quapropter qui in affectione veri sunt, illi jugiter serviunt Domino, etiam quando in officiis, negotiis et operis sunt, affectio enim intus regnat continue, et servit; hoc etiam servitium est, quod Dominus vult, non autem quod jugiter in Templis et in cultu sint; in Templis et in cultu ibi esse et non in veris, hoc non est servire Domino, sed servire Domino est in veris esse, ac sincere et juste agere in omni re, nam tunc ipsa vera, sincera, et justa, quae apud hominem, serviunt Ipsi; per illa etiam homo post vitam in Mundo potest in Coelo esse, [135]
non autem per solum cultum, nam cultus absque illis, proinde absque veris est cultus vacuus, in quem non cadit

influxus. In Verbo dicitur servire et ministrare, tum servi et ministri, ac illi dicuntur servi Domini et servire Ipsi qui in veris sunt, ac illi dicuntur ministri Domini et ministrare Ipsi qui in bono sunt; quod servi in Verbo dicantur illi qui in veris sunt, videatur supra n: 6; et quod ministri qui in bono, n: 155.

479. Et Sedens super throno habitabit super illis, quod significet influxum Divini Boni in vera apud illos, constat ex significatione Sedentis super throno, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua supra n: 297. 343. 460; et ex significatione habitare super illis, quod sit influere cum bono in vera illorum; habitare enim in Verbo dicitur de bono, unde per habitatores significantur illi qui in bono sunt; cum itaque habitare dicitur de Domino, ut hic habitare super illis, significatur influxus Divini Boni, quod sit in vera, est quia de veris apud illos mox actum est, tum quia omnes qui in Coelis sunt, tenentur in veris per influxum Divini Boni a Domino in illa; Divinum enim Bonum non potest influere nisi in vera, quia vera sunt ex bono, sunt enim formae boni, quapropter necessum est ut homo in bono sit, nam Dominus per id influit in vera bono correspondentia; qui credit, quod Dominus immediate in vera apud hominem influat, multum fallitur; sed de hoc influxu actum est in Arcanis Coelestibus, nempe, Quod Influxus Domini sit in bonum apud hominem, et per bonum in vera quae apud illum, non autem vicissim, n: 5482. 5609. 6027. 8685. 8701. 10153. Quod Influxus sit per bonum in vera omnis generis, maxime in vera genuina, n: 2531. 2554. Quod in bono sit facultas recipiendi vera, n: 8321. Quod influxus Domini non sit in vera separata a bono, n: 1831. 1832. 3514. 3564. Ex his nunc constare potest, quomodo haec quae continentur in hoc et in mox antecedente Versu cohaerent, quod nempe illi, quibus implantata sunt vera a Domino per tentationes, jugiter teneantur in illis per influxum Divini Boni in illa. Quod habitare in Verbo dicatur de bono, videatur in Arcanis Coelestibus n: 2268. 2451. 2712. 3613. 8269. 8309. 10153: et quod Habitaculum Domini sit Coe-

lum et Ecclesia quoad bonum, ita bonum illorum, et respective ad hominem, bonum apud illum, n: 8269. 8309.

480. Non esurient amplius neque sitient amplius, quod significet quod illis non deficiet bonum et verum, et inde felicitas, constat ex significatione esurire, quod sit defectus boni, hic itaque non esurient quod non erit defectus boni; et ex significatione sitire, quod sit defectus veri, hic itaque non sitient quod non erit defectus veri; quod per eadem verba etiam significetur felicitas, est quia omnis felicitas et beatitudo, quae est Angelis in Coelo, est ex bono et vero quae recipiunt a Domino, et secundum illa, hoc est, secundum illorum receptionem; quod omnis felicitas coelestis, seu quod omne gaudium coeleste insit affectioni boni et veri, proinde conjugio boni et veri, in quo sunt Angeli, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 395 ad 414. Quod non esurient, significet quod non deficiet illis bonum, est quia per panem significatur bonum amoris, et esurire dicitur de pane et cibo; et quod non sitient significet quod non deficiet illis verum, est quia per aquam et vinum significatur verum, et sitire dicitur de aqua et vino; inde est quod pluries in Verbo dicatur esurire et sitire, per quae non intelligitur [136] esuritio et sitis naturalis, sed esuritio et sitis spiritualis, quae sunt deprivatio, defectus et ignorantia cognitionum veri et boni, et simul desiderium ad illas; quod haec per esurire et sitire, seu per famem et sitim in Verbo significentur, videatur supra n: 386, ubi plura loca de fame et siti adducta sunt et explicata.

481. Neque cadet super illos sol, neque ullus aestus, quod significet quod illis non erit malum et falsum ex concupiscentiis, constat ex significatione solis, quod sit Dominus quoad Divinum amorem, et apud homines, spiritus et angelos bonum amoris a Domino in Dominum, et quod in opposito sensu, ut hic, sit amor sui, inde malum ex concupiscentiis, de qua supra n: 401, et in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125; et ex significatione aestus, quod sit falsum ex illo malo, proinde falsum ex concupiscentiis, nam cum homo in aestu est, hoc est, cum aestuat a calore, tunc concupiscit potum, ut aestus sedetur, est enim siccus, et

per potari et bibere significatur haurire vera, et in opposito sensu haurire falsa, ex causa quia aqua et vinum, quae potantur seu bibuntur, significant vera. Quod aestus significet falsum ex concupiscentia, seu concupiscentiam ad falsum, constare potest ex sequentibus his locis; apud Jeremiam „*Beatus vir qui confidit in Jehovah, et erit sicut arbor plantata juxta aquas, juxta fluvium emittit radices suas, neque videbit cum venit aestus, sed erit folium ejus viride, unde in anno siccitatis non erit sollicitus, neque cessabit a ferendo fructum*“ XVII: 7. 8; comparatur homo, qui se duci patitur a Domino, cum arbore et ejus crescentia et fructificatione, quia per arborem in Verbo significatur cognitio et perceptio veri et boni, proinde homo in quo illae sunt; per arborem plantatam juxta aquas intelligitur homo apud quem vera a Domino sunt, aquae sunt vera; juxta fluvium emittit radices suas, significat extensionem intelligentiae a spirituali homine in naturalem, hoc dicitur quia per fluvium significatur intelligentia, et quia radices emittuntur e spirituali homine in naturalem; neque videbit cum venit aestus significat quod non afficietur a concupiscentia falsi; sed erit folium ejus viride, significat scientifica viventia ex veris, folium significat scientificum, ac viride vivens ex veris; unde in anno siccitatis non erit sollicitus, neque cessabit a ferendo fructum, significat quod in statu quando non verum et bonum non erit in timore jacturae et deprivationis illorum, sed quod etiam tunc vera conjuncta bono se fructificabunt; annus siccitatis significat statum jacturae et deprivationis veri; hoc dicitur, quia apud spiritus et angelos alternant status, de qua alternatione videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 154 ad 161. Apud Esajam „*Factus es munimentum pauperi, munimentum egeno, cum angustia illi, refugium ab inundatione, umbra ab aestu, nam spiritus violentorum sicut inundatio parietis, sicut siccitas in loco arido, tumultum alienorum humiliabis, aestum per umbram nubis, propaginem violentorum reprimet*“ XXV: 4. 5; per pauperem et egenum significantur qui in defectu boni sunt ex ignorantia veri, et tamen desiderant illa; inundatio et aestus dicitur quando mala et falsa

ex proprio et quoque ex aliis qui in malo sunt insurgunt et influunt; spiritus violentorum significat illa contra bona et vera Ecclesiae, violenti dicuntur qui conantur destruere bona et vera, ac spiritus eorum significat cupiditatem destruendi; tumultum alienorum humiliabis, significat quod Dominus se- [137]
daturus et sublaturus irruptionem falsorum ex malo, tumultus significat irruptionem, alieni significant falsa ex malo, et humiliare significat sedare et auferre; aestum per umbram nubis reprimet, significat quod tutaturus a concupiscentia falsi, aestus est concupiscentia falsi, et umbra nubis est tutamen ab illa, nam umbra nubis calorem solis temperat et incalescentiam sedat. Apud Jeremiam „*Cadaver ejus erit projectum aestui in die, et frigori in nocte*" XXXVI: 30; haec de Jojakimo Rege Jehudae, postquam combussit volumen scriptum a Jeremia, et per id factum significatur, quod vera Ecclesiae peritura sint per concupiscentiam ad falsa et inde per aversationem ad vera; per Reges Jehudae repraesentabantur et inde in Verbo significabantur vera ex bono, et ibi per illum regem verum Ecclesiae quod periturum; per volumen quod combussit significatur Verbum, hoc comburi dicitur cum falsificatur et adulteratur, quod fit per concupiscentiam falsi ex malo; per cadaver significatur homo Ecclesiae absque vita spirituali, quae ei est per vera ex Verbo, qua vita exstincta non concupiscit nisi falsa et aversatur vera, inde fit mortuus et in spirituali sensu cadaver; concupiscentia ad falsa significatur per aestum in die, et aversatio ad vera per frigus in nocte, est enim illis qui in falsis ex malo sunt, quando influit lux Coeli, quae est in sua essentia Divinum Verum, frigus, intensum secundum incalescentiam falsi ex malo. Apud Eundem „*Cum aestuaverint, ponam convivia eorum, et inebriabo eos, ut exultent, ut dormiant somnum saeculi, nec evigilent*" LI: 39; haec de Babele, per quam significatur prophanatio boni et veri; cum aestuaverint, significat incalescentiam et concupiscentiam falsificandi vera et adulterandi bona; ponere convivia eorum, inebriare et exultare, significat ex falsificationibus insanire in extremo gradu, convivia eorum significant adulterationes boni et veri, inebriatio et exultatio significant in-

sanias in summo gradu seu extremas; dormire somnum saeculi et non evigilare, significat quod in aeternum non percepturi vera. Apud Hoscheam *„Omnes aestuant sicut clibanus, et comedunt judices suos, omnes reges eorum cadunt, non clamans inter eos ad Me“* VII: 7; aestuare sicut clibanus, significat concupiscere falsum ex amore ejus; comedere judices, omnes reges eorum cadunt, significat perdere omnem intelligentiam deperditis veris quae faciunt illam; judices significant intelligentes, et in sensu abstracto illa quae intelligentiae sunt, ac reges significant vera; non clamans inter eos ad Me, significat quod nemo curet vera ex Divino. Apud Hiobum *„Non respicit viam vinearum, siccitas et aestus rapient aquas nivis“* XXIV: 18. 19; non respicere viam vinearum, significat nihili facere vera Ecclesiae; siccitas et aestus rapient aquas nivis, significat quod defectus veri et inde concupiscentia ad falsum destruent omnia vera genuina, aquae nivis sunt vera genuina. Apud Esajam *„Dicet vinctis, exite, eis qui in tenebris, revelamini; super viis pascent, et in omnibus clivis pascuum eorum, non esurient neque sitient, neque percutiet eos aestus aut sol, nam miserescens eorum ducet eos, ita ut etiam ad fontes aquarum ducturus sit eos“* XLIX: 9. 10; quid haec significant, singillatim exponere non opus est, quoniam similia sunt cum his quae nunc in Apocalypsi explicantur; dicitur hic, „non esurient amplius nec sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus,
[138] quoniam Agnus pascet eos, et deducet ad vivos fontes aquarum;“ haec in Apocalypsi dicta sunt de Domino, similiter apud prophetam; per vinctos quibus dicet exite, et per eos qui in tenebris quibus dicet revelamini, significantur etiam gentes, quae in bono vixerunt secundum religionem suam, et usque in falsis ex ignorantia fuerunt, qui vincti dicuntur quando in tentationibus, et tenebrae sunt falsa ex ignorantia; quod aestus illos non percutiet significat quod non afficiet eos falsum ex concupiscentia. In Apocalypsi *„Quartus Angelus effudit phialam suam in solem, et datum est illi aestu adurere homines per ignem; itaque aestuarunt homines aestu magno, et blasphemarunt nomen Dei“*

XVI: 8. 9; sed haec infra in suo loco videantur explicata. Quoniam Sol significat Divinum Amorem, inde etiam aestus significat fragrans desiderium ad verum, ut Esaj: XVIII: 4; et Sachar: VIII: 2; ubi aestus attribuitur Jehovae, hoc est, Domino. Multis in locis praedicatur ira et excandescentia de Deo, et per iram significatur zelus pro bono, et per excandescentiam zelus pro vero; nam ex eadem voce in Lingua originali dicitur excandescentia et aestus.

482. Quoniam Agnus, qui in medio throni, pascet eos, quod significet quod Dominus e Coelo instruet illos, constat ex significatione Agni, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua supra n: 297. 343. 464; ex significatione throni, quod sit Coelum, de qua etiam supra n: 253; in medio throni significat in universo Coelo, nam in medio significat in omnibus et singulis seu in toto, videatur supra n: 213; et ex significatione pascere, quod sit instruere, de qua sequitur; ex his constat, quod per quod Agnus, qui in medio throni, pascet eos, significetur quod Dominus e Coelo instruet illos. Hic dicitur quod Agnus qui in medio throni pascet eos, et supra quod Sedens super throno habitabit super illis, ex quibus manifeste patet, quod per utrumque, Sedentem super throno et per Agnum in medio throni, intelligatur Dominus, sed quod per Sedentem super throno intelligatur Dominus quoad Divinum Bonum, et per Agnum in medio throni Dominus quoad Divinum Verum, nam habitare, quod dicitur de Sedente super throno, praedicatur de bono, videatur supra n: 470; et pascere, quod dicitur de Agno, praedicatur de veris, pascere enim significat instruere in veris: in Verbo Veteris Testamenti pluries dicitur Jehovah et Deus, tum Jehovah et Sanctus Israëlis, ac per utrumque intelligitur solus Dominus, per Jehovam Dominus quoad Divinum Bonum, et per Deum, tum per Sanctum Israëlis, Dominus quoad Divinum Verum; ita dicitur propter conjugium Divini Boni ac Divini Veri in singulis Verbi. Quod pascere significet instruere, constare potest absque ulteriore expositione, quoniam in usu receptum est ex Verbo dicere Pastor de illis qui docent, et Grex de illis qui discunt; sed quod ita dicantur, nondum est notum, quare dicetur;

in Coelo ubi omnia repraesentativa sunt quae coram oculis apparent, repraesentant enim sub apparentia naturali spiritualia quae Angeli cogitant et quibus afficiuntur, ita sistuntur cogitationes et affectiones illorum coram oculis illorum in formis quales sunt in mundo, seu in formis naturalium similibus, et hoc ex correspondentia quae a Domino facta est inter spiritualia et naturalia, de qua correspondentia multis in locis actum est, et in Opere de COELO ET INFERNO n: 87 ad 102, et n: 103 ad 115. Ex correspondentia illa est, quod in Coelo appareant greges ex ovibus, agnis et
[139] capris, pascentes in viretis et quoque in hortis, quae apparentiae existunt ex cogitationibus illorum qui in bonis et veris Ecclesiae sunt, et ex illis intelligenter et sapienter cogitant; inde nunc est, quod in Verbo toties dicatur grex, tum quoque pascuum, pascere et pastor; Verbum enim in litera est ex talibus quae coram oculis in Coelo apparent, per quae significantur spiritualia quae correspondent. Quoniam notum est in Ecclesia, quod pascere significet instruere, pascuum instructionem, et pastor instructorem, velim solum aliqua loca inde absque ulteriore explicatione afferre, ubi pascere et pascuum nominantur: apud Esajam „*Pascent greges tui in die illo in prato lato*“ XXX: 23. Apud Eundem „*Ut pastor gregem suum pascet, in brachium suum colliget agnos, lactantes leniter ducet*“ XL: 11. Apud Eundem „*Dicet vinctis exite, eis qui in tenebris revelamini; super viis pascent, et in omnibus clivis pascuum eorum*“ XLIX: 9. Apud Jeremiam „*Contra pastores pascentes populum meum, vos dispersistis gregem meum; propter maledictionem luget terra, exaruerunt pascua deserti*“ XXIII: 2. 10. Apud Eundem „*Pascet Israël in Carmele et Baschane*“ I: 19. Apud Ezechielem „*Ego quaeram gregem meum, et perquiram eos, pascam eos super montibus Israëlis, in alveis et in omnibus habitationibus terrae, in pascuo bono pascam eos, et in montibus altitudinis Israëlis erit caula eorum, ibi cubabunt caula bona, et pascuum pingue pascent super montibus Israëlis*“ XXXIV: 11. 13, 14. Apud Hoscheam „*Novi eos in deserto, in terra siccitatis, cum pascuum eorum*“ XIII: 5. 6. Apud

Joëlem *„Perplexa sunt armenta bovis, eo quod non pascuum illis, et greges pecudum desolati sunt“* I: 18. Apud Micham *„Ex Bethlechem Ephrataea exibit, qui stabit et pascet in robore Jehovae“* V: 1. 3. Apud Eundem *„Pasce populum tuum virga tua, gregem haereditatis tuae; pascant in Baschane et in Gileade“* VII: 14. Apud Zephaniam *„Reliquiae Israëlis pascent, et requiescent“* III: 13. Apud Davidem *„Jehovah Pastor meus, non carebo, in pascuis herbae cubare faciet me“* Psalm: XXIII: 1. 2. Apud Eundem *„Dominus elegit Davidem, a post laetantes adduxit eum ad pascendum Jacobum populum suum, et Israëlem haereditatem suam, qui pavit eos in integritate cordis sui“* Psalm: LXXVIII: 70. 71. 72. Apud Eundem *„Jehovah fecit nos, populum suum, et gregem pascui sui, ideo nos populus ejus, et grex pascui ejus“* Psalm: C: 3. Apud Johannem *„Jesus dixit Petro, amasne Me, dixit quod amet, dixit ei pasce agnos meos; secundo dixit, pasce oves meas, et quoque tertio dixit pasce oves meas“* XXI: 15. 16. 17; et in plurimis aliis locis, in quibus pascere etiam significat instruere in veris, et pascuum vera quibus instruuntur.

483. Et deducet eos ad vivos fontes aquarum, quod significet in Divinis Veris, constat ex significatione vivorum fontium aquarum, quod sint Divina vera, per vivum significatur vivens a Divino, per fontem significatur Verbum, et per aquas vera inde; in Verbo pluries dicuntur aquae vivae, et per illas intelliguntur vera quae a Domino veniunt et recipiuntur; quod illa sint viva, est quia Dominus est ipsa vita, ut Ipse docet, et quod ex ipsa vita venit, hoc vivum est; quod autem ab homine venit, hoc mortuum est; ut Dominus det vitam veris, influit per bonum in illa, et bonum vivificat; influit etiam e superiori seu interiori, et aperit mentem spiritualem, et ei indit affectionem veri, et affectio veri spiritualis est ipsa vita Coeli apud hominem. Haec vita est, quae insinuatur homini a Domino per vera; inde con- [140]
stare potest, quid intelligitur per aquas vivas, et hic per vivos fontes aquarum in sequentibus his locis; apud Esajam *„Pauperes et egeni quaerentes aquam, sed non,*

lingua eorum siti deficit; aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam, desertum in stagnum aquarum, et terram siccam in scaturigines aquarum" XLI: 17. 18; agitur ibi de salvatione gentium a Domino, qui pauperes et egeni dicuntur ex defectu et ignorantia veri; desiderium eorum sciendi vera ab illis qui in Ecclesia, ubi non vera erant, describitur per quod quaerant aquas, et non, lingua eorum siti deficit, aqua est verum, sitire est desiderare illud; quod instruentur a Domino, significatur per aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam, aperire fluvios est dare intelligentiam, in clivis est in interiori homine, in medio vallium est in exteriori homine, ponere fontes est instruere in veris; ponere desertum in stagnum aquarum, et terram siccam in scaturigines aquarum, significat abundantiam veri apud illos qui prius in defectu et in ignorantia fuerunt, desertum est ubi non bonum quia non verum, terra sicca ubi non verum et inde non bonum; stagnum aquarum et fontes aquarum significant abundantiam cognitionum veri; ex his manifeste patet, quod hic per aquas, fontes, scaturigines, fluvios et stagna aquarum, non illa significentur, sed cognitiones veri et inde intelligentia, unde salvatio. Apud Eundem „*Ecce Deus vester in vindictam veniet, et salvabit vos, tunc erit aridus locus in stagnum, et siticulosus in scaturigines aquarum*" XXXV: 47; haec quoque de gentium instructione in veris et illarum reformatione a Domino, cum venturus in mundum, dicta sunt, ac per quod aridus locus erit in stagnum, et siticulosus in scaturigines aquarum, significantur similia, quae mox supra per quod Desertum erit in stagnum seu collectionem aquarum, et terra sicca in scaturigines aquarum. Apud Jeremiam „*Cum fletu venient, et cum precibus adducam eos, ducam eos ad fontes aquarum in via recti, non impingant in ea*" XXXI: 9; hic quoque de receptione Domini a gentibus agitur; quod instructurus eos in genuinis veris, significatur per quod ducet eos ad fontes aquarum in via recti, non impingant in ea. Apud Esajam „*Non esurient et sitient, neque percutiet eos aestus aut sol, nam miserescens eorum ducet eos, ut et super fontibus aquarum ducturus est eos*" XLIX: 10; hic

quoque de instructione gentium a Domino, instructio in veris intelligitur per quod super fontibus aquarum ducturus sit eos: quid significat esurire et sitire, videatur supra n: 480; tum quid aestus et sol, etiam supra n: 481. Apud Joëlem *„Fiet in die illo, stillabunt montes mustum, et colles fluent lacte, omnesque rivi Jehudae fluent aquis, et fons e domo Jehovae exibit, et irrigabit flumen Schittim"* IV: 18; quid significatur per quod montes stillabunt mustum, colles fluent lacte, et omnes rivi Jehudae fluent aquis, videatur explicatum supra n: 433; et quod fons e domo Jehovae exibit et irrigabit flumen Schittim, significat quod e Coelo a Domino erit Verum illustrans scientifica et cognitiones quae in naturali. Apud Davidem *„Coram Te parturis terra, a coram Deo Jacobi, qui convertit petram in stagnum aquarum, silicem in fontem aquarum"* Psalm: CXIV: 7. 8; per stagnum aquarum et per fontem aquarum, hic quoque intelliguntur vera in copia, per quae Ecclesia; nam per parturis terra significatur inchoatio Ecclesiae, quae tunc parturire dicitur quando ibi producuntur vera, terra est Ecclesia. Apud Eundem *„Jehovah qui emittit* [141]
fontes in fluvios, inter montes eant, potum praebent ferae agrorum, frangunt onagri sitim suam, juxta illos avis Coelorum habitat" Psalm: CIV: 10. 11. 12; emittere fontes in fluvios, significat dare intelligentiam per vera e Verbo; inter montes eant, significat quae ex bono amoris erunt, fontes sunt vera ex Verbo, fluvii sunt illa quae intelligentiae sunt, et montes sunt bona amoris: instructio eorum qui in Ecclesiae bono sunt, significatur per quod potum praebeant ferae agrorum; instructio eorum in Ecclesia qui desiderant vera, significatur per quod frangent onagri sitim; quod inde intellectus perficiatur, significatur per quod juxta illos avis habitet; per feras agrorum in sensu spirituali intelliguntur gentes quae in bono vitae sunt; per onagros naturale verum, per sitim desiderium ad vera, et per avem Coelorum significantur cogitationes ex intellectu. Quod per fontem in supremo sensu intelligatur Dominus quoad Divinum Verum, seu Divinum Verum a Domino, proinde Verbum, constare potest a sequentibus his locis; apud Jeremiam *„Duo mala fecit*

populos meus, Me deseruerunt Fontem aquarum vivarum, ad excidendum sibi foveas, foveas confractas quae non continent aquas" II: 12. 13; hic Jehovah, hoc est, Dominus se vocat Fontem aquarum vivarum, per quem significatur Verbum seu Divinum Verum, proinde Ipse Dominus qui est Verbum, nam dicitur, Me deseruerunt fontem aquarum vivarum; ad excidendum sibi foveas, foveas confractas quae non continent aquas, significat ad fingendum sibi doctrinalia ex propria intelligentia, in quibus non vera; foveae sunt doctrinalia, foveae confractae sunt doctrinalia quae non cohaerent, quae non continent aquas significat in quibus non vera: talia sunt doctrinalia, quae non ex Verbo, hoc est, a Domino per Verbum, nam Dominus per Verbum docet, sed ex propria intelligentia; quod non a Domino per Verbum, intelligitur per quod deseruerint fontem aquarum vivarum. Apud Eundem „*Omnes relinquentes Te pudefient, et recedentes a Me in terra scribentur; quia deseruerunt Fontem aquarum vivarum Jehovam*" XVII: 13; hic similiter Jehovah, hoc est, Dominus se vocat Fontem aquarum vivarum a Divino Vero quod ab Ipso; in terra scribi, significat damnari, videatur supra n: 222. Apud Davidem „*Implentur pinguedine domus tuae, et flumine delitiarum potas eos, quia Tecum fons vitae, in luce tua videmus lucem*" Psalm: XXXVI: 9. 10; per pinguedinem significatur bonum amoris, et per flumen Delitiarum verum ex illo bono; potare est docere; Tecum fons vitae significat quod cum Domino et ex Ipso sit Divinum Verum; quia id per fontem vitae significatur, ideo etiam dicitur, in luce tua videmus lucem, per lucem Domini significatur Divinum Verum. Apud Sachariam „*In die illo erit fons apertus domui Davidis, et habitatoribus Hierosolymae, pro peccato et immunditie: et in die illo exscindam nomina idolorum e terra, etiam prophetas et spiritum immundum transire faciam e terra*" XIII: 1; etiam haec de adventu Domini; quod tunc intellecturi sint Verbum, seu Divinum Verum inibi, illi qui in Regno Domini sunt, significatur per in die illo erit fons apertus domui Davidis et habitatoribus Hierosolymae, fons significat Verbum, domus Davidis et habitatores Hierosoly-

mae Regnum spirituale Domini, Regnum Domini spirituale est apud illos in Coelis et in terris qui in Divinis Veris sunt; pro peccato et immunditie significat remotionem malorum et falsorum per vera ex Verbo; quia per fontem intelligitur [142]
Verbum seu Divinum Verum inibi, ideo dicitur, in die illo exscindam nomina idolorum, etiam prophetas et spiritum immundum transire faciam e terra, per idola significatur falsa religio, per prophetas falsa doctrina, et per spiritum immundum mala scaturientia ex falsis doctrinae, nam dum vivitur secundum falsa religionis et doctrinae fit spiritus immundus. Quod Divinum Verum a Domino intelligatur per fontem, manifestis verbis docet Ipse Dominus apud Johannem „*Cum Dominus consedit ad fontem Jacobi in agro Samariae, dixit mulieri Samaritidi, omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum; qui vero biberit ex aqua quam Ego dabo ei, non sitiet in aeternum; sed aqua quam dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam*“ IV: 5 ad 20; quod per aquam, quam Dominus dat, non intelligatur aqua, sed Divinum Verum, manifeste constat, nam dicitur quod ex aqua illa quam Mulier Samaritis venit ad hauriendum, sitiatur iterum, non autem ex aqua quam Dominus dat; quod vita in illo Vero sit, intelligitur per quod illa aqua in eo fiet fons aquae salientis in vitam aeternam; quod vita in veris sit, cum Dominus illa dat, videatur supra in hoc Articulo: quod Dominus haec dixerit mulieri Samaritidi, cum consedit juxta fontem Jacobi, erat causa, quia per Samaritas intellexit Dominus Gentes, qui recepturi Divina Vera ab Ipso: et per Mulierem Samaritidem Ecclesiam ex illis; et quia per fontem Jacobi intellexit Divinum Verum a Se seu Verbum. Apud Mosen „*Ita habitavit Israel secure solitarius apud fontem Jacobi*“ Deutr: XXXIII: 28; haec in Prophetia Mosis de filiis Israëlis, quae Prophetia per haec concluditur; quia Israël ibi significat Ecclesiam quae in Divinis veris ex Verbo est, ideo dicitur ad fontem Jacobi, per quem intelligitur Verbum, ita quoque Dominus quoad Verbum, Ipse enim est Verbum, quia est Divinum Verum, ut Ipse docet apud Johannem Cap: I: 1. 2. 3. 14: haec dicta sunt in fine Prophetiae illius, quia in Prophetia illa

agitur de Verbo. Simile per fontem illum etiam intelligitur in Prophetia Israëlis Patris de Josepho „*Filius foecundae Josephus, filius foecundae juxta fontem*" Genes: XLIX: 22; per fontem hic intelligitur fons Jacobi, nam ager in quo ille fons, datus erat Josepho a patre ejus, videatur Johan: IV: 5. 6; quid significatur per filius foecundae Josephus, filius foecundae juxta fontem, videatur supra n: 448. Per fontem etiam intelligitur Verbum, ac per fontes Divina Vera ex illo, apud Davidem „*In congregationibus benedicite Deo, Domino e fonte Israëlis*" Psalm: LXVIII: 23. In Apocalypsi „*Sitienti dabo ex fonte aquae vitae gratis*" XXI: 6. Apud Esajam „*Tunc haurietis aquas cum laetitia e fontibus salutis*" XII: 13. Apud Davidem „*Omnes fontes mei in Te Jehovah*" Psalm: LXXXVII: 7. Quoniam pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita etiam fons et fontes, in quo sensu significant doctrinam falsorum ac falsa doctrinae, ut apud Jeremiam „*Exsiccabo mare ejus, et arefaciam fontem ejus*" LI: 36; haec de Babele, et per mare ejus significantur falsa in uno complexu, et per fontem doctrina falsi. Apud Hoscheam „*Veniet Eurus, Ventus Jehovae, a deserto ascendens, et exarescet fons ejus, et exsiccabitur scaturigo ejus*" XIII: 15; haec de Ephraim, et per eum ibi intelligitur perversus intellectus Verbi, quo falsa per Verbum confirmantur; destructio ejus significatur per quod fons ejus exarescet, et
[143] scaturigo ejus exsiccabitur per eurum ventum Jehovae a deserto, fons ejus est doctrina falsi inde, scaturigo est falsum ejus, eurus ex deserto est destructio ejus ex fallaciis quae ex sensualibus externis; sensualia enim externa, dum non illustrata sunt ab internis, destruunt intellectum hominis, quia omnes fallaciae inde sunt. Apud Davidem „*Tu perrupisti robore tuo mare, fregisti capita balaenarum super aquis; Tu confregisti capita Leviathanis, dedisti eum cibum populo ziim; Tu perrupisti fontes et fluvium; Tu exsiccasti fluvios roboris*" Psalm: LXXIV: 13. 14. 15; hic quoque per fontes et fluvios significatur falsa doctrina, quae ex propria intelligentia; fluvii roboris sunt inde principia falsi confirmata; per balaenas et Leviathanem signifi-

cantur scientifica, quae sunt sensualis et naturalis hominis, ex quibus omne falsum, quando super iis occlusus est spiritualis homo; in sensuali et naturali homine residet proprium hominis, quare quod ex illis solis concluditur, ex proprio seu ex propria intelligentia concluditur; Divinum enim influit per spiritualem hominem in naturalem, non autem in naturalem quando super illo occlusus est spiritualis, at spiritualis homo aperitur per vera et per vitam secundum illa; populus Ziim, cui Leviathan daretur in cibum, significat illos qui in falsis infernalibus sunt.

484. Et absterget Deus omnem lachrymam ex oculis illorum, quod significet statum beatitudinis a veri affectione, postquam falsa per tentationes remota sunt, constat ex significatione abstergere lachrymam ex oculis, quod sit auferre dolorem mentis propter falsa et ex falsis; et quia cessante illo dolore post tentationes, quas subierunt, successit beatitudo per vera ex bono, ideo etiam significatur; omnis enim beatitudo Angelis est per vera ex bono, seu per affectionem veri spiritualem, affectio veri spiritualis est ex bono, nam bonum facit illam; quod omnis beatitudo Angelis inde sit, est quia Divinum Verum procedens ex Domino facit Coelum in communi et in particulari, quare qui in Divinis Veris sunt, in vita Coeli sunt, proinde in beatitudine aeterna. Quod lachryma ex oculis significet dolorem mentis propter falsa et ex falsis, est quia per oculum significatur intellectus veri, et inde lachryma significat dolorem propter non intellectum veri, proinde propter falsa: simile quoque significatur per lachrymam apud Esajam *„Absorbabit mortem in aeternum, et absterget Dominus Jehovih lachrymam desuper omnibus faciebus“* XXV: 8; per quod significatur, quod Dominus per adventum suum remoturus sit mala et falsa apud illos qui vivunt ex Ipso, sic ut nullus dolor mentis propter illa et ex illis erit; mors significat malum, quia ex illo est mors spiritualis, ac lachryma dicitur de falso. Sciendum est, quod lachrymatio et fletus significant dolorem propter falsa et ex falsis, sed lachrymatio dolorem mentis et fletus dolorem cordis propter illa, dolor mentis est dolor cogitationis et intellectus, quae sunt veri, ac dolor cordis est

dolor affectionis seu voluntatis, quae sunt boni; et quia ubivis in Verbo est conjugium veri et boni, ideo utrumque tam fletus quam lachryma in Verbo dicitur, quando exprimitur dolor propter falsa doctrinae seu religionis; quod fletus sit dolor cordis, constare potest ex eo, quod fletus e corde eructetur, et in lamenta per os erumpat; et quod lachrymatio sit dolor mentis, constare potest ex eo, quod ex cogitatione per oculos exeat; in utroque tam fletu quam lachrymatione exit aqua, sed amara et stringens, quae exit
[144] per influxum ex spirituali mundo in dolorem hominis, ubi aqua amara correspondet defectui veri propter falsa et inde dolori; quare apud illos qui in veris sunt est dolor propter falsa. Ex his videri potest, unde est, quod in Verbo, ubi dicitur lachryma etiam dicatur fletus, quod nempe propter conjugium boni et veri in singulis ibi: in confirmationem velim sequentia loca modo adducere; apud Esajam „*Deflebo fletu Jaeserem, vitem Sibmae, rigabo te lachryma mea Chesbon et Eleale*“ XVI: 9. Apud Jeremiam „*In occultis locis flebit anima mea, ac descendet oculus meus lachryma*“ XIII: 17. Apud Eundem „*Quis dabit oculum meum scaturiginem lachrymae, ut fleam diu noctuque*“ VIII: 23. In Threnis „*Flendo flebit in nocte, et lachryma super gena ejus*“ I: 2. Apud Malachiam „*Operire lachryma Altare Jehovae, fletu et suspirio*“ II: 13. Apud Davidem „*Qui serunt cum lachryma, ac flendo portat jactum seminis*“ Psalm: CXXVI: 5. 6. Apud Jeremiam „*Inhibe vocem tuam a fletu, et oculos tuos a lachryma*“ XXXI: 16. Apud Eundem „*Lamentatrices festinent, et tollant super nobis lamentum, et defluant oculi nostri lachryma*“ IX: 17; lamentum pro fletu, quia est vox fletus. Apud Davidem „*Fessus sum anhelitu meo, lavo per totam noctem lectum meum, lachryma mea cubile meum liquefacio*“ VI: 7; per lavare lectum intelligitur fletu, qui est oris, quia dicitur de anhelitu, at madefacere cubile, quod tamen simile est, de lachryma. Haec adducta sunt, ut ex his quoque sciatur, quod binae expressiones similes in Verbo, imprimis Prophetico, non sint repetitiones vanae, sed quod una se referat ad bonum, et altera ad verum.

APOCALYPSIS, [145]

CAPUT OCTAVUM.

1. Et cum aperuit sigillum septimum, factum est silentium in Coelo quasi semihoram.

2. Et vidi septem Angelos, qui coram Deo steterunt, et datae sunt illis septem tubae.

3. Et alius Angelus venit et stetit ad Altare, habens thuribulum aureum, et dati sunt illi suffitus multi, ut daret precibus sanctorum omnium super altare aureum, quod coram throno.

4. Et ascendit fumus suffituum precibus sanctorum de manu Angeli coram Deo.

5. Et accepit Angelus thuribulum, et implevit illud de igne Altaris, et projecit in terram, et factae sunt voces, et tonitrua et fulgura et terrae motus.

6. Et septem Angeli habentes septem tubas pararunt se ut clangerent.

7. Et primus Angelus clanxit, et facta est grando et ignis mixta sanguine, et missa in terram, et tertia pars arborum combusta est, et omne gramen viridi combustum est.

8. Et secundus Angelus clanxit, et quasi mons magnus igne ardens missus est in mare, et facta est tertia pars maris sanguis.

9. Et mortua est tertia pars creaturarum illarum in mari habentium animas, et tertia pars navium periit.

10. Et tertius Angelus clanxit, et cecidit ex Coelo stella magna ardens quasi lampas, et cecidit super tertiam partem fluviorum, et super fontes aquarum.

11. Et nomen stellae dicitur absinthium, et facta est tertia pars aquarum absinthium, et multi homines mortui sunt ex aquis quia amarae factae sunt.

12. Et quartus Angelus clanxit, et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunae, et tertia pars stellarum, et obtenebrabatur tertia pars illorum, ut dies non luceret tertia parte ejus, et nox similiter.

[146] 13. Et vidi et audivi unum Angelum volantem in medio Coeli, dicentem voce magna, vae, vae, vae, habitantibus super terra ex reliquis vocibus tubae trium Angelorum futurorum clangere.

EXPLICATIO.

485. Vers: 1. 2. 3. 4. *Et cum aperuit sigillum septimum, factum est silentium in Coelo quasi semihoram. Et vidi septem Angelos, qui coram Deo steterunt; et datae sunt illis septem tubae. Et alius Angelus venit, et stetit ad Altare, habens thuribulum aureum, et dati sunt illi suffitus multi, ut daret precibus sanctorum omnium super Altare aureum, quod coram throno. Et ascendit fumus suffituum precibus sanctorum de manu Angeli coram Deo.* Et cum aperuit sigillum septimum, significat praedictionem de ultimo statu Ecclesiae: factum est silentium in Coelo, significat stuporem quod Ecclesia talis, et quod finis ejus instet: quasi semihoram, significat tempus correspondens seu moram antequam omnia praeparata sunt ad subeundas sequentes mutationes: et vidi septem Angelos qui coram Deo steterunt, significat omnes Coelos interius et arctius conjunctos Domino: et datae sunt illis septem tubae, significat ex illis influxum, et inde mutationes status et separationes: et alius Angelus venit, et stetit ad altare, significat conjunctionem Coeli cum Domino per bonum coeleste: habens thuribulum aureum, significat conjunctionem illius boni cum bono spirituali, et sic conjunctionem Coelorum superiorum: et dati sunt illi suffitus multi, significat vera in abundantia: ut daret precibus sanctorum omnium super altare aureum quod coram throno, significat conjunctionem cum illis qui separandi a malis et salvandi:

et ascendit fumus suffituum precibus sanctorum de manu Angeli coram Deo, significat conjunctionem omnium cum Domino.

486. **Et cum aperuit sigillum septimum**, quod significet praedictionem de ultimo statu Ecclesiae, constat ex significatione aperire sigillum, quod sit praedictio et manifestatio de successivis statibus Ecclesiae, ut supra n: 352. 361. 369. 378. 390. 399; et ex significatione septimi, quod sit plenum et consummatum, de qua supra n: 257. 299, inde quoque ultimum, nam quod plenum et consummatum est, hoc quoque ultimum est. Ultimus status Ecclesiae est, quando non verum quia non bonum, seu quod idem, quando non fides quia non charitas; quod tunc ultimus status Ecclesiae sit, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39: quid in hoc statu factum est, in nunc sequentibus praedicitur. Id quod factum est, et hic praedicitur, factum est in Mundo spirituali ante Judicium: nam similis status Ecclesiae tunc in Mundo spirituali fuit, qui in Mundo naturali, sed sub alia specie; in Mundo spirituali sunt societates, quae distinctae sunt secundum affectiones boni et veri, et earum varietates, in quas distincte venit quisque post mortem secundum suam affectionem non autem in Mundo naturali; [147] et quia ita distincti sunt in Mundo spirituali, ideo ibi apparet Ecclesia qualis est in terris, et quoque Ecclesia utrobivis unum agit per correspondentias. Quando in Mundo spirituali ultimus status Ecclesiae fuit, tunc omnia haec peracta sunt, quae in nunc sequentibus praedicuntur; quotum aliqua in sequentibus memoranda sunt, quia visa sunt.

487. Factum est silentium in Coelo, quod significet stuporem quod Ecclesia talis, et quod finis ejus instet, constare potest ex sequentibus, ubi agitur de interitu ejus, et de damnatione omnium, apud quos non Ecclesia fuit, hoc est, apud quos nulla conjunctio veri et boni, seu fidei et charitatis, haec enim conjunctio facit Ecclesiam apud unumquemvis. Quia haec percipiebantur in Coelo, et inde obversabantur animis angelorum, quando septimum sigillum apertum est, inde stupor, et ex stupore silentium: silentium

plura significat, in genere omnia quae faciunt illud, inter quae stupor imprimis illud inducit.

488. Quasi semihoram, quod significet tempus correspondens seu moram antequam omnia praeparata sunt ad subeundas mutationes sequentes; semihora dicitur, quia dimidium et semissis significat quantum correspondens et quantum satis, et hora significat moram. In Verbo pluries dicitur hora, et per illam significatur duratio major aut minor, praeter quod non cogitetur de tempore alicujus horae, et cum adjicitur numerus, ut cum dicitur hora prima, secunda, sexta, decima, duodecima, significatur duratio status, tum quoque quale status secundum adjecti numeri significationem; sed de significatione horae, videatur supra n: 194; et quod dimidium significet quantum correspondens, et quantum satis, videatur in Arcanis Coelestibus n: 10255.

489. Et vidi septem Angelos, qui coram Deo steterunt, quod significet omnes Coelos interius et arctius conjunctos Domino, constat ex significatione septem Angelorum, quod sint omnes Coeli, per septem enim significantur omnes et omnia, videatur supra n: 257. 299; et per Angelos significantur Coeli, etiam supra n: 90. 302. 307; et ex significatione stare coram Deo, quod sit conjuncti esse Domino, de qua supra n: 462. 477. Cur per septem angelos, qui steterunt coram Deo, significetur quod nunc *omnes* Coeli interius et arctius conjuncti essent Domino, in sequenti Articulo explicabitur.

489. Et datae sunt illis septem tubae, quod significet ex illis influxum, et inde mutationes status et separationes, constat ex significatione tubae seu buccinae, quod sit Divinum verum revelandum et revelatum clare et manifeste, de qua supra n: 55. 252, hic influxus Divini Boni et Veri per Coelos a Domino, nam per illum influxum factae sunt omnes mutationes et separationes, de quibus in sequentibus agitur; nam quoties Angelus tuba clanxit, describitur mutatio, et facta est separatio; quapropter per clangere tuba in sequentibus significatur influxus. Quod omnes mutationes status ac separationes malorum a bonis, ac vicissim, quae ante judicium, et quando judicium, exstiterunt, factae sint

per influxum Divini Boni et Veri interiorem, intensiorem et remissiorem e Coelo a Domino, supra n: 413. 418. 419. 426, dictum et ostensum est, tum quomodo is fit, et qualis inde effectus resultat; hoc significatur per quod Angelus impleverit thuribulum igne Altaris, et projecerit in terram, Vers: [148] 5, et dein per quod Angeli clanxerint: hoc quia fit a Domino per Coelos, ideo Dominus Sibi Coelos prius conjunxit interius et arctius, nam alioquin imminuisset etiam Coelis periculum; quare hoc significatur per quod septem Angeli steterint coram Deo, stare coram Deo est Ipsi conjungi; et cum Ipsi conjunguntur interius et arctius, tunc separantur illi, apud quos non aliquod spirituale bonum est, nam spirituale bonum solummodo conjungit, et non aliquod bonum externum seu naturale, quod non suam essentiam et inde existentiam ducit ex bono spirituali; quod mali separentur a bonis, quando Dominus interius et arctius conjungit Angelos per influxum fortem in eorum bonum spirituale et per id in interiora malorum, capi potest ab illis qui in aliqua intelligentia sunt; per illum enim influxum aperiuntur etiam interiora apud malos, qui modo simulaverunt bonum in externis, quibus apertis manifestantur mala et falsa quae interius latent; ex causa quia illis nullum spirituale bonum, et externum bonum absque spirituali bono, est modo bonum apparens, in se simulatum et hypocriticum; hoc quod tale sit, non apparet priusquam interiora reclusa et aperta sunt. Spirituale bonum formatur apud hominem a Domino per vera et per vitam secundum illa; at externum bonum separatum ab interno spirituali, formatur per moralem vitam quae pro fine habet se et mundum, seu honores, lucra et jucunda carnis, quae sola si spectantur, nihili aestimantur Divina Vera, nisi modo ut media ad aucupandum famam, quae solum pro fine habet externa illa, quae memorata sunt; sed de Interno Bono et Externo Bono apud bonos et de illis apud malos, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 36 ad 53. Haec praemissa sunt propter intellectum sequentium; sed videantur etiam quae supra de hac re, in locis supracitatis n: 413. 418. 419. 426, dicta et ostensa sunt.

490. Et alius Angelus venit et stetit ad Altare, quod significet conjunctionem Coeli cum Domino per Bonum coeleste, constat ex significatione Angeli, quod sit Coelum, de qua sequitur; et ex significatione Altaris, quod sit bonum amoris in Dominum, de qua etiam sequitur. Quod Angelus significet Coelum Angelicum, est quia illa quae visa sunt Johanni, repraesentativa fuerunt; et quia Coelum non potuit sisti in conspectum ejus, ideo pro Coelis visi sunt Angeli; ita quoque supra, septem Angeli, qui steterunt coram Deo, n: 488; tum etiam 24 seniores, et 4 animalia, quae quod repraesentaverint Coelos, supra, n: 313. 322. 362. 462, ostensum est: similiter hic Angelus, qui stetit ad Altare; quod Angeli visi Johanni Coelum repraesentaverint, est quia totum Coelum coram Domino est sicut unus Angelus homo, similiter unaquaevis Societas Coeli, tum quia Angelus ducit suam formam Angelicam, quae est forma humana, ab universo Coelo, de qua re videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 51 ad 58. 59 ad 67. 68 ad 72. 73 ad 77. 78 ad 86, ubi hoc arcanum plene evolutum est: inde est, quod Angelus, dum repraesentative sistitur, significet vel societatem Coeli e qua est, vel plures societates simul, vel etiam universum Coelum, quoad illud Coeli et Ecclesiae, de quo agitur: quod per Angelos in Verbo significentur integrae societates in Coelo, et quoque totum Coelum, videa-
[149] tur supra n: 90. 302. 307: per hunc Angelum, qui stetit ad Altare significatur Coelum intimum et tertium, quoniam per Altare significatur bonum amoris in Dominum, et omnes qui in intimo seu tertio Coelo sunt, in illo bono sunt. Quod Altare visum sit in Coelo, non erat quia aliquod Altare, quale fuit apud gentem Israëliticam, ibi datur, sed quia Altare id in Verbo saepius nominatur, et per id ibi significatur bonum amoris in Dominum et cultus ex illo bono, ideo visum est Johanni, a quo etiam Verbum scriberetur, ob causam ut Verbum sibi constans esset ubivis; similiter Altare aureum, quod erat pro suffitionibus, tum thuribulum et suffitus, quae etiam mox memorantur, ut quoque arca foederis Cap: XI: 19: plura enim Repraesentativa apparent in Coelo illis qui infra stant, quae tamen actualiter ibi non existunt; sunt enim

solum formae repraesentativae talium, quae Angeli ibi cogitant ex influxu Domini, quae inde omnia significant Divina; sicut quod apparuerint Animalia, quae erant Cherubi, quod apparuerit Liber obsignatus septem sigillis, et quod ex apertis quatuor primis sigillis exiverint equi, praeter similia alibi; ita quoque hic quod apparuerit Altare, quod thuribulum, et quod suffitus; quae ad visum exhibita sunt Johanni, quia in Verbo memorantur et ibi significant Divina, et quia Verbum per similia etiam in Apocalypsi conscriberetur. Erant duo Altaria in usu apud Gentem Israëliticam, quorum unum vocabatur Altare holocausti, alterum Altare suffimenti, quod quia obductum erat auro, vocabatur Altare aureum; et Altare holocausti erat repraesentativum Domini et Cultus Ejus ex bono coelesti, et Altare suffimenti erat repraesentativum Domini et Cultus Ejus ex bono spirituali: bonum coeleste est bonum amoris in Dominum, et bonum spirituale est bonum charitatis erga proximum: quid autem Altaria in genere et in specie repraesentaverunt et significaverunt, videatur supra n: 391.

491. Habens thuribulum aureum, quod significet conjunctionem illius boni cum bono spirituali, et sic conjunctionem Coelorum superiorum, constat ex significatione thuribuli, quod sit cultus ex bono spirituali, nam is cultus per suffitum ex thuribulis repraesentabatur, videatur supra n: 324; quod habere thuribulum aureum significet conjunctionem boni coelestis cum bono spirituali, est quia angelus stans ad altare habebat thuribulum, et per altare significatur cultus ex bono coelesti, et per thuribulum aureum bonum spirituale ex bono coelesti, aurum etiam significat bonum coeleste: Thuribula, quae in usu erant apud gentem Judaicam et Israëliticam, fuerunt ex aere, et per suffitiones ex illis thuribulis repraesentabatur cultus ex bono spirituali, et simul conjunctio cum bono naturali, nam aes significat bonum naturale; hic itaque per thuribulum aureum significatur conjunctio boni coelestis cum bono spirituali; quod etiam significetur conjunctio duorum Coelorum superiorum, est quia bonum intimi Coeli est bonum coeleste, et bonum medii Coeli

est bonum spirituale, quapropter cum dicitur conjunctio illorum bonorum, intelligitur quoque conjunctio Coelorum, quoniam bonum facit Coelum; bonum coeleste est bonum amoris in Dominum, et facit Coelum supremum seu intimum, ac bonum spirituale est bonum amoris erga proximum, et facit Coelum infra illud, quod Coelum secundum et medium vocatur. Quod Thus in Verbo significet bonum spirituale, similiter thuribulum quod erat continens, ubi continens sumitur pro contento;
[150] constare potest a sequentibus locis; apud Esajam „*Non servire te feci per mincham, nec defatigavi per thus*" XLIII: 23; mincha et thus dicitur, quia per mincham, quae erat ex similagine, ita panis, significatur bonum coeleste, quare per thus significatur bonum spirituale; quod utrumque dicatur, est quia ubivis in Verbo est conjugium boni et veri, hoc est, ubi agitur de bono etiam agitur de vero, et bonum spirituale est in sua essentia verum; ex hoc patet quod thus sit bonum spirituale, seu verum boni coelestis: Hoc adhuc constare potest ex aliis locis, ubi simul mincha et thus dicitur; ut apud Eundem „*Ascendere faciens mincham, offerens thus*" LXVI: 3; apud Jeremiam „*Offerent holocaustum et sacrificium, mincham et thus*" XVII: 26; etiam holocaustum significat cultum ex bono amoris coelestis, et sacrificium cultum ex bono amoris spiritualis; quae duo bona etiam significantur per mincham et thus. Similiter mincha et suffimentum, nam suffimentum primario erat ex thure; apud Malachiam „*In omni loco suffimentum allatum Nomini meo et mincha munda*" I: 11: apud Davidem „*Acceptae sunt preces meae, suffimentum coram Te, sublatio manuum mearum mincha vesperae*" Psalm: CXLI: 2. Ideo super mincham effundebatur oleum, et dabatur thus Levit: II: 1. 2. 15, et hoc propterea, ut per mincham repraesentaretur conjunctio boni coelestis et boni spiritualis, oleum enim significabat bonum coeleste, et thus bonum spirituale. Ideo etiam „*super panes facierum in Tabernaculo dabatur thus*" Levit: XXIV: 7, et hoc quoque propter cojunctionem utriusque boni, panes enim significabant bonum coeleste, et thus bonum spirituale, quare cum thus datum erat super panes, repraesentabatur

conjunctio utriusque boni: propter repraesentationem conjunctionis boni coelestis et boni spiritualis, in Tabernaculo posita erat mensa pro panibus, et ab altero latere positum erat altare pro suffitionibus. Ubi non mincha et thus dicitur, dicitur oleum et thus, ac aurum et thus, quoniam per oleum et aurum similiter ac per mincham significatur bonum coeleste: dicitur oleum et suffimentum apud Ezechielem *„Sumsisti oleum meum,* et suffimentum meum, *et dedisti coram illis“* XVI: 18. Aurum et thus, apud Esajam *„Omnes e Scheba venient, aurum et thus portabunt, et laudes Jehovae annuntiabunt“* IX: 6; et apud Matthaeum *„Sapientes ab oriente, qui venerunt ad Christum recens natum, aperuerunt thesauros, et obtulerunt munera, aurum, thus et mirrham“* II: 11; aurum significabat bonum coeleste, thus bonum spirituale, et mirrha bonum naturale inde, ita tria bona trium Coelorum. Ex his nunc constare potest, quid significat quod visus sit Angelus ad Altare, habens thuribulum aureum, altare enim erat repraesentativum boni coelestis, et thuribulum repraesentativum boni spiritualis, et utrumque simul repraesentativum conjunctionis boni coelestis cum bono spirituali, seu quod idem, repraesentativum conjunctionis Coelorum superiorum, seu Coeli ubi Angeli coelestes cum Coelo ubi Angeli spirituales.

492. Et dati sunt illi suffitus multi, quod significet vera in abundantia, constat ex significatione suffituum, quod sint vera boni spiritualis; et ex significatione multorum, quod sit abundantia verorum, multitudo enim in Verbo praedicatur de veris, et magnitudo de bono. Quod suffitus significent vera, est quia per suffitiones repraesentabatur cultus ex bono spirituali, et per thus significabatur id bonum, ut in superiori Articulo ostensum est; inde per suffitus ex [151]
thure repraesentabantur quae inde procedunt, et quae procedunt ex illo bono sunt vera, nam id bonum cogitat illa et loquitur illa, hoc est, homo ex illo bono: est etiam bonum spirituale, formatum apud hominem per vera; nam verum apud illum fit bonum spirituale, quando is vivit secundum illud, videatur supra n: 458; et quod sic bonum spirituale sit in sua essentia verum, etiam supra n: 376; sed de suffitionibus

et illarum significatione, actum est supra n: 324, qua videantur.

493. Ut daret precibus sanctorum omnium super altare aureum quod coram throno, quod significet conjunctionem Coelorum cum illis qui separandi a malis et salvandi, constat ex significatione dare suffitus precibus, quod sit conjungere bonum Coelorum superiorum per vera cum illis qui in cultu sunt ex bono spirituali, de qua sequitur; ex significatione sanctorum omnium, quod sint illi qui in bono sunt per vera, ita qui in bono spirituali, quod illi sancti dicantur, videatur supra n: 204; et ex significatione Altaris aurei, quod sit Coelum ubi bonum spirituale id enim Altare, super quo fiebant suffitus, vocabatur Altare aureum; et ex significatione coram throno, quod sit conjunctio cum Coelo; quod esse coram throno significet conjunctionem illam, videatur supra n: 462. 477. 489. Qaod per illa verba significetur conjunctio Coelorum cum illis qui separandi a malis et salvandi sunt, constare potest ex serie rerum in sensu interno, et ex nexu antecedentium cum his et cum sequentibus, et quoque ex significatione vocum in sensu interno: agitur enim in hoc Capite et in sequentibus de statu Ecclesiae ultimo, seu quando finis ejus est dum instat Judicium, et antequam status ille describitur, agitur de seperatione illorum qui salvandi erant, qui omnes intelliguntur per signatos super frontibus, et per indutos stolis albis, de quibus actum est in Capite antecedente; et quia illi tunc una in societatibus fuerunt cum illis qui damnandi, ideo in hoc Capite describitur medium per quod separati sunt et salvati; quod nempe Coeli superiores primum arcte conjuncti fuerint cum Domino per influxum Divinum in bonum coeleste et per id in bonum spirituale, et dein per haec bona in unum conjuncta in inferiora, ubi erant illi qui salvandi et qui damnandi simul in societatibus: hic Influxus Domini e Coelis superioribus receptus est ab illis, qui in bono vixerunt in Mundo, nam apud illos id bonum erat, quare per id conjuncti sunt Coelis superioribus, et sic separati ab illis qui non recipere potuerunt influxum, quia non in bono sed in malo, quando in Mundo fuerunt,

vixerant: hoc quoque est quod intelligitur per Domini verba apud Evangelistas „*Tunc duo erunt in agro, unus acsumetur, alter derelinquetur; duae molentes, una assumetur, altera derelinquetur*“ Matth. XXIV: 40. 41: Luc: XVII: 34. 35. 36: haec est series rerum in sensu interno, et nexus antecedentium cum his et cum sequentibus, de qua re videantur plura supra n: 413. 418. 419. 426. 489. Ex his nunc videri potest quis sensus spiritualis est verborum horum „Ut daret suffitus precibus sanctorum omnium super Altare aureum, quod coram throno“ quod nempe sit conjunctio Coelorum superiorum cum illis qui separandi a malis et salvandi: per preces quibus suffitus darentur, non intelliguntur preces, sed vera ex bono per quae preces; illa enim sunt quae apud hominem precantur, et in illis precibus esi homo jugiter quando in vita secundum illa; quod per preces in Verbo vera ex [152]
bono, quae apud hominem, intelligantur, et non preces oris, videatur supra n: 325.

494. Et ascendit fumus suffituum precibus sanctorum de manu Angeli coram Deo, quod significet conjunctionem omnium cum Domino, constat ex significatione fumi suffituum, quod sint vera boni spiritualis, de qua sequitur; ex significatione precum sanctorum, quod sint vera ex bono apud illos qui separandi sunt a malis et salvandi, de qua mox supra n: 493; et ex significatione Angeli hujus, quod sit Coelum, de qua supra n: 490; inde e manu Angeli est medio Coelo; et ex significatione coram Deo, quod sit quod conjuncti Domino, de qua supra n: 462. 477. 488; exinde, per quod ascendit fumus suffituum precibus sanctorum de manu Angeli coram Deo, significatur conjunctio omnium cum Domino medio Coelo. Quod fumus suffituum significet vera ex bono spirituali, est quia thus, ex quo fumus, significabat bonum spirituale, et ignis, quo accensum erat thus, bonum coeleste, inde fumus ex illis ascendens significat verum ex bono, nam ex bono procedit omne verum: inde fumus factus est repraesentativus, fumus suffitus repraesentativus veri ex bono, qui gratus quia fragrans et suaveolens, nam per fragrantiam et suaveolentiam

significabatur gratum et acceptum, videatur supra n: 234: simile per fumum significatur apud Mosen *„Filii Levi ponent fumum in nasum tuum, et holocaustum super Altare tuum“* Deutr: XXXIII: 10; per filios Levi intelliguntur qui in veris boni spiritualis sunt; illa vera significantur per fumum, et bonum coeleste per holocaustum. Fumus suffituum etiam vocatur nubes suffimenti apud Ezechielem Cap: VIII: 11. Inde etiam fumus in opposito sensu significat falsum ex malo, apud Esajam Cap: XXXIV: 10. Apud Joelem Cap: III: 3. Apud Nahum Cap: II: 14. Apud Davidem Psalm: XVIII: 9. Psalm: XXXVII: 20; quia ignis, per quem ille fumus, significat malum amoris.

495. Vers: 5. 6. *Et accepit Angelus thuribulum, et implevit illud de igne Altaris, et projecit in terram, et factae sunt voces et tonitrua et fulgura, et terrae motus. Et septem Angeli habentes septem tubas pararunt se ut clangerent.* Et accepit Angelus thuribulum, et implevit illud de igne altaris, significat conjunctionem amoris coelestis et amoris spiritualis: et projecit in terram, significat influxum in inferiora, ubi illi qui separandi et removendi: et factae sunt voces, et tonitrua et fulgura, significat ratiocinationes ex turba affectionum et inde cogitationum de bono et malo ac de vero et falso: et terrae motus, significat mutationes status Ecclesiae; et septem Angeli habentes septem tubas pararunt se ut clangerent, significat mutationes in suo ordine oriundas per influxus e Coelo.

496. Et accepit Angelus thuribulum, et implevit illud de igne Altaris, quod significet conjunctionem amoris coelestis et amoris spiritualis, constat a significatione thuribuli, quod sit bonum spirituale, de qua supra n: 491, inde etiam amor spiritualis, quoniam omne bonum est amoris; et ex significatione ignis Altaris, quod sit amor coelestis, per ignem enim in Verbo significatur amor in utroque sensu, nempe amor coelestis et amor infernalis: per ignem Altaris significatur amor coelestis, quia Altare holocausti, super quo ignis erat, principale repraesentativum cultus Domini

ex illo amore fuit, videatur supra n: 490. Et quia ille [153] amor Domini est perpetuus, ideo statutum erat, ut ignis jugiter arderet super Altari, ac ut ex illo igne sumeretur in thuribulis et suffiretur, et hoc ob repraesentationem conjunctionis amoris coelestis cum amore spirituali. Quod Ignis jugiter arderet snper Altari, constat apud Mosen „*Ignis super Altari ardebit, nec exstinguetur: et sacerdos accendet super eo ligna sub auroras singulas, et disponet super eo holocaustum, et adolebit super eo adipes pacificorum: ignis jugiter ardebit, super Altari, nec exstinguetur*" Levit: VI: 5. 6; per quod repraesentabatur, quod Divinus Amor Domini perpetuus et aeternus sit. Quod ex igne ltaris sumeretur in thuribulis et suffiretur, etiam apud Mosen „*Accipiet Aharon prunas ignis desuper Altari coram Jehovah in thuribulo, et dabit suffimentum; super ignem coram Jehovah*" Levit: XVI: 12. 13. Et „*quod Aharon sumserit ignem desuper Altari, et super eum dederit suffimentum; per quod expiavit populum*" Num: XVII: 11. 12; per quae repraesentabatur, quod omnis propitiatio et expiatio esset ex Divino Amore Domini: tum quod omne id audiretur et reciperetur a Domino, in quo ille amor est; elevatio fumi suffimenti repraesentabat etiam auditionem et receptionem. Et quia Korach, Dathan, et Abiram, et concio eorum, sumserunt ignem ex Altari et suffierunt, et inde thuribula eorum sanctificata fuerunt, ideo postquam illi deglutiti fuerunt a terra, mandatum est, ut colligerentur thuribula eorum, quae ex aere erant, et spargeretur ignis horsum, et expanderentur in laminas, quibus tegeretur Altare Num: XVII: 1 ad 4; per quod etiam repraesentabatur sanctitas Divini Amoris Domini. Et quia suffitus sancti erant ex igne Altaris, inde suffitus ex igne alieno prophani erant; quare „*Nadab et Abihu, filii Aharonis, consumti sunt ex igne e Coelo, quia suffierunt ex igne alieno*" Levit: X: 1. 2; suffitus ex igne alieno repraesentabat cultum ex amore alio quam Divino, et cultus ex amore alio est prophanus. Haec adducta sunt, ut sciatur, quod per ignem Altaris significetur Divinus Amor Domini, qui Amor in Coelo vocatur Divinus Amor coelestis et Divinus Amor

spiritualis, Divinus Amor coelestis qui est in Regno coelesti Domini, et Divinus Amor spiritualis qui est in Regno spirituali Domini; sund enim duo Regna, in quae omnes Coeli distincti sunt, Regnum coeleste et Regnum spirituale; Divinus Amor coelestis facit Regnum coeleste, et Divinus Amor spiritualis facit Regnum spirituale; quod omnes Coeli in duo illa Regna distincti sint, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 20 ad 28: et quod bini illi amores faciant bina illa Regna, seu omnes Coelos n: 13 ad 19: at sciendum est, quod Divinus Amor Domini in Coelis dicatur coelestis et spiritualis a receptione illius ab Angelis, et non ex eo quod ille in se divisus sit; tum quod amor spiritualis existat ab Amore coelesti, sicut effectus a sua causa efficiente, et sicut verum a bono, nam bonum amoris spiritualis in sua essentia est verum boni amoris coelestis; inde est quod duo illa Regna inter se conjuncta sint, et quod sint unum in conspectu Domini: sed haec dicta sunt illis, qui interiora amant scrutari. Quod Ignis significet amorem in utroque sensu, infra videbitur confirmatum ex Verbo.

497. Et projecit in terram, quod significet influxum in inferiora ubi illi qui separandi et removendi, constat ex significatione projicere thuribulum impletum igne altaris,
[154] quod sit influxus Divini Amoris e Coelis, de qua sequitur; et ex significatione terrae, quod sint inferiora, ubi illi qui separandi et removendi ab invicem: in Mundo spirituali enim sunt terrae, sunt colles et sunt montes, ac ibi et terrae, et colles et montes habitantur, super collibus et montibus habitant Angeli et sunt Coeli, et super terris, quae infra colles et montes habitabant qui separandi ab invicem erant, quare terrae hic significant inferiora; quod similis sit facies in Mundo spirituali quoad talia, sicut est super nostra tellure, multis ostensum est in Opere de COELO ET INFERNO, tum in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, et quoque supra in Explicationibus aliquoties: exinde constare potest, quod per projecit thuribulum impletum igne Altaris in terram, significetur influxus Divini Amoris e Coelis in inferiora, ubi illi qui separandi et removendi: infra enim super terris

ibi erant societates, ubi boni simul et mali erant, qui ab invicem separandi erant, antequam Ultimum Judicium existeret; nam a tempore Domini usque ad tempus Ultimi Judicii tolerati sunt omnes qui externam moralem vitam potuerunt vivere, et sic aemulari vitam spiritualem ad apparentiam; quod tolerati sint usque ad Judicium, et cur tolerati sunt, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 59. 69. 70; et quod ex illis formatum fuerit prius Coelum, quod destructum est, in eodem Opusculo n: 65 ad 72: et quia in iisdem societatibus, seu in priori Coelo, etiam fuerunt simplices boni, quidam una cum illis ibi, quidam alibi sed cum illis conjuncti per externum sanctum et pium, et tamen boni separandi erant a malis ante Judicium, ut illi elevarentur in Coelum, ac mali conjicerentur in Infernum, ac separatio facta est per influxum Divini Boni et Veri e Coelis in inferiora, ubi omnes illi erant; inde constare potest, quod per projecit thuribulum impletum igne Altaris significetur ille influxus in inferiora: de operatione illius influxus apud bonos, et de operatione ejus apud malos, videatur supra n: 413. 418. 419. 426. 489. 493.

498. Et factae sunt voces, et tonitrua et fulgura, quod significet ratiocinationes ex turba affectionum et inde cogitationum de bono et malo ac de vero et falso, constat ex significatione vocum, quod sint ratiocinationes, de qua sequitur; et ex significatione tonitruum et fulgurum, quod sint conflictus et turbae affectionum et inde cogitationum de bono et malo ac de vero et falso; causa talium conflictuum et turbarum, est quod per influxum e Coelis claudantur externa apud malos et aperiuntur interna, et externa fuerunt quae simulaverunt bona et vera, at interna quae cogitaverunt mala et falsa, inde clausis externis et apertis internis illorum oritur conflictus et turba affectionum et cogitationum de bono et malo ac de vero et falso, et inde ratiocinationes; talia in Mundo spirituali audiuntur ut voces multitudinis murmurantis, stridentis, minantis et pugnantis, et apparent ad distantiam inde, ubi illa non audiuntur, sicut tonitrua et fulgura, ut tonitrua ex conflictu affectionum, ac ut fulgura ex conflictu cogitationum inde.

Quoniam haec oriuntur ex defluxu Divini Boni et Veri e Coelis superioribus in inferiora, inde voces, tonitrua et fulgura, cum audiuntur et conspiciuntur a bonis, significant Divinum Verum quoad perceptionem et illustrationem, de qua illorum significatione videatur supra n: 273. 353: aliter vero cum illa audiuntur et conspiciuntur a malis.

499. Et terrae motus, quod significet mutationes status
[155] Ecclesiae, constat ex significatione terrae motuum, quod sint mutationes status Ecclesiae, de qua supra n: 400: quod in Mundo spirituali terrae commoveantur, colles et montes concutiantur, quando status Ecclesiae ibi mutatur in pejus, ac malum et falsum ibi dominari incipit, videatur in loco nunc citato. Causae, quod terrae motus in Mundo spirituali fiant, est quia omnes terrae ibi sunt ex origine spirituali, ac mutantur cum mutatione Ecclesiae apud illos; sunt pulchrae ac plenae paradisis, floretis et viretis, ubi Ecclesia floret, at sunt impulchrae, ac plenae desertis et petris, ubi Ecclesia perversa est, ac mutatur prorsus sicut Ecclesia deflectit a bono et vero in malum et falsum; sed hoc fit solum in inferioribus; de qua re etiam videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 156 et alibi. Quia Terrae ibi ex tali origine sunt, constare potest, quod terrae-motus existant, ubi status Ecclesiae mutatur.

500. Et septem Angeli habentes septem tubas pararunt se ut clangerent quod significet mutationes in suo ordine oriundas per influxus e Coelo, constat ex significatione septem Angelorum qui coram Deo steterunt, quod sint Coeli conjuncti Domino interius et arctius, de qua supra n: 488; et ex significatione clangere tubis, quod sint influxus et inde mutationes status et separationes, de qua etiam supra n: 489: et quia in nunc sequentibus agitur ordine de mutationibus status oriundis ex influxibus e Coelo, ideo per quod septem Angeli habentes septem tubas pararint se ut clangerent, id significatur.

501. Vers: 7. *Et primus Angelus clanxit, et facta est grando et ignis mixta sanguine, et missa in terram, et tertia pars arborum combusta est, et omne gramen viride combustum est.* Et primus Angelus clanxit, significat in-

fluxum e Coelo et inde primam mutationem: et facta est grando et ignis mixta sanguine, significat falsum et malum infernale destruens, commixtum veris et bonis Verbi quibus violentia illata: et missa in terram, significat progressionem ad inferiora: et tertia pars arborum combusta est, significat quod perceptiones et cognitiones veri et boni per cupiditates oriundas ex malis amoribus perierint: et omne gramen viride combustum est, significat quod per eorundem amorum cupiditates etiam omne scientificum verum perierit.

502. Et primus Angelus clanxit, quod significet influxum e Coelo, et inde primam mutationem, constat ex significatione clangere tuba, quod sit influxus Divini Veri e Coelo; et quia prima mutatio inde existens nunc describitur, etiam haec significatur. Quod clangere tuba significet influxum Divini Veri e Coelo, est quia dum e Coelo defluit Divinum Verum, in Mundo spirituali quandoque auditur ut sonus buccinae et ut clangor tubae, et quoque ab illis qui infra stant conspiciuntur sicut Angeli habentes tubas; sed haec sunt repraesentationes et apparentiae, quales existunt infra Coelos, est enim Divinum Verum descendens seu defluens e Coelo versus inferiora, quod sic repraesentatur; inde nunc est, quod clangere tuba significet defluxum Divini Veri ex Coelo. Ille defluxus, quando fortis est, alium effectum edit apud bonos et alium apud malos; apud bonos illustrat intellectum, conjungit illos arctius Coelo, et inde animos laetificat et vivicat; apud malos autem perturbat intellectum, separat a Coelo, conjungit arctius inferno, ac animis inducit terrorem, ac tandem infert mortem spiritualem: exinde patet, quod per clangere tuba quoad effectum signi- [156]
ficetur revelatio et manifestatio Divini Veri, ut supra n: 55. 262; et in opposito sensu deprivatio veri et desolatio. Quoniam nunc memoratur, quod Angeli septies clanxerint, necessum est ut ex Verbo ostendatur, quid clangere significat, et inde cur dicitur quod Angelus clanxerit. Quod clangere tubis et buccinis significet revelationem Divini Veri et manifestationem ejus, constat ex sono buccinae audito cum Jehovah descendit super montem Sinai, et promulgavit legem; de qua re ita apud Mosen *„Fuit in die tertio,*

in fieri mane, et fuit, voces et fulgura et nubes gravis super Monte Sinai, et vox buccinae vehemens valde, et trepitabat omnis populus qui in castris, cum descendit Jehovah super illum in igne; et fuit vox buccinae vadens et fortificans se valde: et dixit Jehovah ad Mosen, descende. obtestare populum, ne forte perrumpant ad Jehovam ad videndum, et cadat de eo multus" Exod: XIX: 16 ad 25; per Legem, quae tunc promulgabatur, significatur Divinum Verum; per vocem buccinaee repraesentabatur ejus defluxus e Coelo et manifestatio; per quod vox buccinae vaderet et se fortificaret valde, repraesentabatur ejus increscentia versus inferiora; nam dicitur quod populus steterit in inferioribus montis; quod populus trepidaret valde, et admoneretur ut non propius ad montem accederent, ne perirent, significabat effectum Divini Veri defluentis apud talss quales filii Jacobi erant; quod prorsus interius mali, constare potest ex cultu Vituli post mensem dierum, et periissent si non e longinque stetissent, inde illis terror mortis. Quod clangere buccinis et tubis repraesentaverit et inde significaverit Divinum Verum e Coelo descendens et influens, constare potest ex institutione et usu tubarum apud filios Israëlis; statutum enim erat *„ut Tubae ex Argento conficerentur, et quod filii Aharonis tllis clangerent ad convocationes, ad pofectiones, in diebus laetitiae, in festis, in principiis mensum, super sacrificiis, in memoriale, et ad bellum"* Num: X: 1 ad 11; quod ex Argento conficerentur, erat quia Argenium significat verum ex bono, ita Divinum Verum; quod argentum id significet, videatur in Arcanis Coelestibus n: 1551. 1552. 2954. 5658; quod filii Aharonis illis clangerent, erat causa, quia ipse Aharon, ut summus sacerdos, repraesentabat Dominum quoad Divinum Bonum, et Filii ejus Dominum quoad Divinum Verum, videatur etiam in Arcanis Coelestibus n: 9806. 9807. 9966. 10017. Quod ad convocationes et profectionos, erat quia Divinum Verum convocat, congregat, vias docet et ducit: quod clangerent in diebus laetitiae, in festis, in principiis mensium et super sacrificiis, erat quia Divinum Verum de-

scendens e Coelo laetificat et facit sanctum cultus: quod clangerent etiam ad bella et ad praelia, significabat quod Divinum Verum defluens e Coelo apud malos, qui in Verbo sunt hostes; incutiat terrorem mortis profuget et dissipet; in quo sensu, et ob quem effectum hic dicitur, quod septem Angeli suo ordine clanxerint. Quoniam satutum fuit, ut tubis clangerent ad convocationes, ideo a Domino dicitur apud Matthaeum „*Quod mittet Angelos suos cum tubae voce magna, et congrebabunt electos Ipsius a quatuor ventis, a terminis Coelorum usque ad terminos eorum*" XXIV: 31; et ibi per Angelos cum tubae voce magna significatur Divinum Verum quod revelandum quando consummatum est saeculum, hoc est, quando finis Ecclesiae venturus est: et apud Esajam „*In die illo clangetur buccina magna, et venient pereuntes in terra Aschuris, et* [157]
expulsi e terra Aegypti, et incurvabunt se Jehovae in monte sanctitatis, in Hierosolyma" XXVII: 13; haec dicta sunt de adventu Domini, convocatio ad Ecclesiam et salvatio a Domino significatur per quod in die illo clangetur buccina magna, et quod venient pereuntes in in terra Aschuris, et expulsi e terra Aegypti, clangere buccina significat Divinum Verum convocans et salvans pereuntes in terra Aschuris sunt qui decepti per ratiocinia falsa, et expulsi e terra Aegypti sunt qui per scientifica, ita gentes quae in falsis ex ignorantia veri fuerunt; quod illi adoraturi Dominum ex amore et in veritate, signficatur per quod incurvabunt se Jehovae in monte sanctitatis, in Hierosolyma, per montem sanctitatis significatur Ecclesia quoad bonum amoris, proinde etiam bonum amoris Ecclesiae, et per Hierosolymam significatur Ecclesia quoad verum doctrinae, proinde verum doctrinae Ecclesiae: ex his etiam patet, quod per clangere buccina significetur Divinum Verum e Coelo descendens. Quoniam Divinum Verum descendens a Domino per Coelos laetificat corda, ac infundit sanctum cultus, ac ideo in diebus laetitiae et in festis clangebatur tubis, quare dicitur apud Davidem „*Cantate Jehovae cithara, cithara et voce cantus, tubis et voce buccinae, clangite coram Rege Jehovah*" Psalm: XCVIII: 5. 6.

apud Zephaniam „*Canta filia Zionis, clange Israël, laetare et exulta ex omni corde filia Hierosolymae*“ III: 14; haec de instauratione Ecclesiae a Domino; tubae vox buccinae, et clangere significant gaudium propter Divinum Verum descendens e Coelo. Apud Hiobum „*Cum canunt stellae matutae, et clangunt omnes filii Dei*“ XXXVIII: 7; haec dicta sunt de statu Ecclesiae in principio, ac per stellas significantur cognitiones veri et boni, et per filios Dei Divina vera; gaudium illorum hoc est, hominum ex ex illis significatur per quod canant et clangant. Apud Davidem „*Laudate Deum cum clangore buccinae*“ Psalm: CL: 3: et apud Eundem „*Beatus populus eorum qui clangorem norunt, Jehovah, in luce facierum tuarum ambulabunt*“ Psalm: LXXXIX: 16; per clangorem buccinae significatur Diviuum Verum laetificans cor; quare etiam dicitur, lux facierum tuarum, per quam significatur Divinum Verum. Quod voces buccinae et clangores tubarum significent Divina Vera descendentia e Coelo, et terrificantia malos, et dissipantia illos, ut hic in Apocalypsi per tubas quibus septem Angeli clanxerunt, constat apud Esajam „*Jehovah sicut Leo exibit, sicut vir bellorum exeitabit zelum, clanget, etiamgue clamabit, super hostes suos invalescet,*“ XLIII: 13; hostes sunt mali. Apud Joelem „*Clangite buccina in Zione, et clangite in monte sanctitatis meae, cohorescant omnes habitatores terrae, quia venit dies Jehovae, dies tenebrarum et caliginis*“ II: 1. 2; dies Jehovae est adventus Domini, quando etiam ultimum Judicium super malos. Apud Sachariam „*Jehovah super iis apparebit, et exibit sicut fulgur telum ejus, et Dominus Jehovih buccina clanget, et incedet in procellis meridiei*“ IX: 14; etiam haec de adventu Domini, quando mali perituri; per clangere buccina significatur per Divinum Verum dispergere, etiam per telum quod sicut fulgur exibit significatur Verum dispergens et destruens. Simile significatur per clangere buccina apud Jeremiam Cap: LI: 27: et apud Hoscheam Cap: V: 8. 9. Quoniam mali, ubi simul congregati sunt in Mundo spirituali, per influxum Divini Boni ac Divini Veri, deprivantur

veris et bonis, quae simulaverunt in externis, ac immittuntur in sua mala et falsa, quae intus foverunt, et sic separantur a bonis ac dejiciuntur in inferna, et quia, cum [158]
hoc fit, auditur a distantibus sicut buccinae et tubae clangentes, ut supra aliquoties dictum est, ideo apud filios Israëlis statutum fuit, ut clangerent tubis ad praelia; quod etiam factum legitur a Pinchaso, tum a Guideone pugnantibus contra Midianitas, et quoque quando Jericho capta est: de Pinchaso legitur apud Mosen „*Quod miserit Moseh duodecim millia armatos, mille e Tribu, cum vasis sanctitatis et tubis in manu Pinchasi filii Eleasaris sacerdotis, contra Midianem, et occiderunt omnem masculum et reges eorum*" Num: XXXI: 1 ad 8. De Guideone in Libro Judicum, „*Quod Guideon diviscrit trecentos viros in tria agmina, et dederit buccinam in manum cujusque, et hydrias vacuus et faces in medio hydriarum, et dixerit, cum clanxero buccina ego et omnes qui mecum, clangetis buccinis etiam vos circum universa castra; et cum clanxerunt buccinis, posuit Jehovah gladium viri contra socium ejus, et contra universa castra, et fugerunt Midianitae*" VII: 16 ad 22. Et de Jericho, quando capta est, apud Josuam „*Mandatum quod septem sacerdotes portarent septem buccinas jubilantes coram arca, et circumirent urbem sex diebus, una vice quovis die, at die septimo circumirent urbem septem vicibus, et clangerent buccinis: et cum audivit populus in Jericho vocem buccinae, et vociferationes populi cecidit murus urbis sub se, et ascendit populus in urbem, et cepit illam*" VI: 1 ad 20; per haec repraesentata est profligatio malorum in Mundo spirituali, quae fit per Divinum Verum e Coelo, quod cum defluit, auditur ibi sicut buccina clangens, ut supra dictum est; omnia Miracula memorata in Verbo repraesentativa sunt et inde significativa Divinorum in Coelis; inde effectus clangoris buccinarum contra hostes in terra similis fuit effectui contra malos in Mundo spirituali; per hostes enim in Verbo repraesentabantur et inde significantur mali, per Midianitas qui in falsis mali, et per Jericho urbem ibi falsificatio cognitionum veri. Ex his con-

stare potest quid significatur per haec apud Jeremiam, „*Clangite contra Babelem circum circa, dedit manum suam, ceciderunt fundamenta ejus, destructi sunt muri ejus*“ L: 13: et apud Zephaniam „*Dies vastationis et devastationis, dies tenebrarum et caliginis, dies nubis et obnubilationis, dies buccinae et clangoris super urbes munitas, et super angulos altos*“ I: 15. 16. Ex his nunc constare potest, quid significatur per quod septem Angeli clanxerint tubis, et quod tales effectus, quales describuntur, inde resultaverint; et sic quod clangere tubis significet influxum Divini Veri e Coelo, ac mutationes inde oriundas; agitur enim in hoc Capite Apocalypseos et in sequentibus de statu Ecclesiae in Mundo spirituali ante Judicium, ac de malorum dissipatione et conjectione in infernum.

503. Et facta est grando et ignis mixta sanguine, quod significet falsum et malum infernale destruens, commixtum veris et bonis Verbi, quibus violentia illata, constat ex significatione grandinis, quod sit falsum infernale destruens, de qua sequitur; et ex significatione ignis, quod sit malum infernale destruens, de qua etiam sequitur, et ex significatione sanguinis, quod sit Divinum Verum, hic cui violentia illata, ita Divinum Verum falsificatum, quia dicitur grando et ignis mixto sanguine; quod sanguis significet Divinum Verum procedens a Domino, et receptum ab homine, et in opposito sensu destructionem ejus per
[159] falsa mali, et sic violentiam ei illatam, videatur supra n: 329. Quod grando et ignis significent falsum et malum destruens, est quoque ex apparentiis in Mundo spirituali, quando ibi Divinum Verum e Coelo defluit, ac influit in sphaeram ubi illi qui in falsis ex malo sunt, et cupiunt destruere vera et bona Ecclesiae, tunc apparet illis, qui e longinquo stant, sicut depluitio grandinis et ignis, ex falsis apud illos sicut depluitio grandinis, et ex malis sicut depluitio ignis; causa est quia Divinum Verum, cum influit in sphaeram ubi falsa et mala sunt, mutatur in simile quod in sphaera, nam omnis influxus mutatur in subjecto recipiente secundum quale ejus, sicut lux solis in subjecta nigra, et calor solis in subjecta putida, ita Divinum Verum,

quod est lux Coeli, et Divinum Bonum, quod est calos Coeli, in subjecta mala, quae sunt spiritus qui in falsir ex malo sunt; exinde est, apparentia illa; ex eo est, quod grande et ignis in Verbo talia significent, nam sensus literae Verbi quod maximam partem est ex apparentiis in Munda spirituali. Quod grando significet falsum infernale destruens verum Ecclesiae, constare potest ex Verbo alibi, ubi destructio veri per grandinem describitur, ut in Aegypto, cum Pharao non voluit dimittere populum Israëlem, de qua re ita apud Mosen *„Dixit Moseh ad Pharaonem, plueret grando gravis valde, qualis non fuerat in Aegypto, et erit grando super hominem et super bestiam, super omnem herbam agri in terra Aegypti. Et extendit Moseh baculum ad Coelum, et Jehovah dedit voces et grandinem; et ambulavit ignis ad terram; et pluere fecit Jehovah grandinem super terram Aegypti, et fuit grando, et iqnis simul ambulans in medio grandinis gravis valde; et percussit grando, omne quod in agro, ab homine usque ad bestiam; et omnem herbam agri percussit grando, et omnem arborem agri confregit: tantum in Goschen, ubi erant filii Israëlis, non erat grando: et linum et bordeum percussum est, quia hordeum spica maturescens, et linum culmus: et triticum et zea non percussa sunt, quia abdita illa"* Exod: IX: 18 ad 35; similia per grandinem in Aegypto significantur, quae per grandinem hic in Apocalypsi, quare etiam plura similia dicuntur, ut quod grando et ignis simul ambulaverint, quod percussa sit herba agri et confractae arbores; quod plura similia hic memorentur, est quia similia por plagas Aegypti significantur, puae per plagas in Apocalypsi factas dum septem Angeli clanxerunt; per Aegyptios enim significabantur mere naturales homines, per filios Israëlis spirituales homines per plagas Aegypti illae mutationes quae praecedunt ante ultimum Judicium, similiter ut hic in Apocalypsi, nam per immersionem Pharaonis et Aegyptiorum in mare Suph repraesentabatur ultimum Judicium et damnatio; inde nunc est, quod per grandinem et ignem ibi etiam significentur falsa et mala

destruentia Ecclesiam; set illa videantur explicata in ARCANIS COELESTIBUS n: 7553 ad 7619. Simile itaque significatur per grandinem et prunas seu ignem, apud Davidem *„Percussit grandine vitem eorum, et sycomoros eorum grandine gravi, et conclusit grandine bestiam eorum, et pecora eorum prunis: misit in eos exandescentiam irae suae, immissionem Angelorum malorum“* Psalm: LXXVIII: 47: 48, 49; quia grando significat falsum destruens vera Ecclesiae, ideo dicitur percussit grandine vitem eorum, et sycomoros grandine gravi, nam per vitem significatur verum spirituale Ecclesiae, et per sycomorum verum naturale ejus; et quia per prunas seu ignem significatur amor mali et
[160] ejus ardor destruendi bona Ecclesiae, ideo dicitur conclusit grandine bestiam eorum et pecora eorum prunis, per bestiam et pecora significantur affectiones malae seu cupiditates ex amore malo oriundae, et per prunas seu ignem cupiditas et ardor destruendi; per immissionem Angelorum malorum significatur falsum mali ex Inferno. Apud Eundem *„Dedit pluvias eorum grandinem, ignem flammarum in terra eorum, et percussit vitem eorum et sicum eorum, et confregit arborem termini eorum“* Psalm: CV: 32. 33; etiam haec de grandine Aegypti, per quam significatur falsum infernale destruens vera Ecclesiae; et per vitem et ficum hic quoque similia significantur quae supra per vitem et sycomoros, per vitem verum spirituale, et per ficum verum naturale, utrumque Ecclesiae, et per arborem significantur perceptiones et cognitiones veri et boni. Simile per grandinem etiam significatur apud Josuam, cum pugnavit contra quinque Reges Emorraeorum, de quibus ita *„Factum est, cum fugerent Reges coram Israële, illi in descensu Bethchoronis, et Jehova projecit super eos lapides grandinis magnos e Coelis usque ad Asekam; et plures mortui sunt ex lapidibus grandinis, quam quos occiderunt filii Israëlis gladio“* Josuae X: 11; quoniam Historica Verbi aeque repraesentativa sunt ac sensum internum continent, ac Prophetica, ideo etiam quae memorantur de quinque regibus Emorraeorum, et de pugna filiorum Israëlis cum illis; per gentes enim e terra Canaane expulsas signi-

ficabantur mali qui e Regno Domini ejiciendi, et per filios Israëlis illi quibus daretur Regnum possidendum; nam per terram Canaanem significabatur Coelum et Ecclesia, ita Regnum Domini; inde per quinque reges Emorraeorum significabantur Coelum et Ecclesia, ita Regnum Domini; inde per quinque reges Emorraeorum significabantur illi qui in falsis mali sunt, ac volunt destruere vera boni Ecclesiae; propterea factum est, quod illi per lapides grandinis e Coelo occiderentur, hoc est, per suamet falsa mali destruerentur et perirent, nam mali per sua mala et falsa, per quae destruere volunt vera et bona Ecclesiae, ipsi pereunt. Apud Davidem „*A splendore ante Ipsum nubes Ejus transiverunt, grandine et prunis ignis; tonavit in Coelis Jehovah, et Altissimus dedit vocem suam, grandinem et prunas ignis: et misit tela sua, et dispersit illos, et fulmina multa, et conturbavit illos*“ Psalm: XVIII: 13. 14. 15; hic per grandinem et ignem similia significantur, quae per grandinem et ignem hic in Apocalypsi, nempe falsa et mala destruentia vera et bona Ecclesia: quod dicatur, quod illa a Jehovah, est quia Divinum Verum descendens e Coelo, vertitur in falsa infernalia apud malos, ut supra dictum est, ex qua conversione existunt plures apparentiae, sicut quod defluat grando et ignis, cum tamen haec non e Coelo a Domino, sed ab illis qui in falsis mali sunt, qui convertunt influxum Divini Veri et Boni in falsum mali; datum etiam est mihi conversiones illas appercipere, quando Divinum Verum e Coelo in aliquod Infernum defluxit, vertebatur in via successive in falsum mali, quale fuit apud illos; prorsus sicut calor solis dum cadit in stercorea, et lux solis in subjecta quae radios ejus vertunt in tetros colores; aut sicut lux et calor solis in terris putidis paludinosis producit herbas noxias quae nutriunt serpentes, at in terris bonis producit arbores et gramina, quae nutriunt homines et utiles bestias; lux et calor solis non in causa sunt quod in putidis terris producantur tales effectus, sed sunt ipsae terrae quae tales, et tamen effectus illi adscribi possunt solis igni et aestui: ex his constare potest, ex qua [161]
origine apparet grando et ignis in Mundo spirituali, et unde

quod dicatur quod Jehovah pluere faciat illa, cûm tamen a Jehovah non nisi quam bonum, et quando Jehovah, hoc est, Dominus fortem reddit influxum; non est ut perdat malos, sed ut eripiat ac tutetur bonos, conjungit enim sic bonos sibi arctius et interius, et inde separantur a malis, ac mali pereunt, nam si non separarentur mali, perirent boni, ac interiret Coelum Angelicum. Similia per grandinem et per pluviam grandinis significantur in sequentibus locis: apud Esajam „*Vae coronae superbiae, ebriis Ephraimi, ecce fortis et robustus Dominus, sicut inundatio grandinis, procella caedis*“ XXVIII: 1. 2: apud Eundem „*Evertet grando refugium mendacii et latibulum aquae inundabunt*“ XXVIII: 17: apud Eundem „*Tunc audiri faciet Jehovah gloriam vocis suae, et quietem brachium Ejus videre faciet, in indignatione irae et flamma ignis commedentis, dispersione et inundatione, et lapide grandinis*“ XXX: 30. 31: apud Eundem „*Grandinabit, donec descenderit sylva, et eum humilitate humiliaverit se urbs*“ XXXII; 19: apud Ezechielem „*Disceptabo cum Gogo peste et sanguine, et pluviam inundantem et lapides grandinis, ignem et sulphur faciam pluere super eum*“ XXXVIII: 22: In Apocalypsi „*Tunc apertum est Templum Dei in Coelo, et visa est Arca foederis in Templo Ejus, et facta sunt fulgura et voces et tonitrua, et terrae motus, et grando magna*“ XI: 19: et alibi „*Grando magna quasi talenti pondo descendit e Coelo super homines; quare blasphemarunt homines Deum prae plaga grandinis, quia magna erat plaga ejus valde*“ XVI: 21. Inde illi qui in falsis mali sunt, vocantur Lapides grandinis apud Ezechielem „*Dic ad incrustantes ineptum quod cadet, fiet pluvia inundans, qua vos, lapides grandinis, cadent* XIII: 11; per incrustantes ineptum significantur qui falsa confirmant, ut extrinsecus appareant sicut vera; illi dicuntur lapides grandinis, quia sic destruunt vera; dispersio talium falsorum significatur per pluviam inundantem. Apud Hiobum „*Num venisti ad thesauros nivis, et thesauros grandinis vidisti, quae inhibeo in tempus praelii et belli; quae via qua diffunditur lux*“ XXXVIII: 22. 23. 24;

quaeritur Hiob a Jehovah de pluribus num illa sciat; sed illa de quibus quaeritur, significant talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, et per num venisti ad thesauros nivis et vidisti thesauros grandinis, significatur num sciat unde deprivatio veri et destructio ejus per falsa mali, quae in Mundo spirituali apparet sicut lapsus nivis et grandinis e Coelis ibi; quod talia appareant, quando mali dispergendi, significatur per quae inhibeo in tempus praelii et belli; inde etiam dicitur, quae via quae diffunditur lux, per quod significatur quo progressu verum insinuatur, lux est verum. Quod grando significet falsum mali, ac pluvia grandinis destructionem veri, est quia grando in se frigida est, et non sustinet calorem Coeli, ac frigidum significat deprivationem boni amoris, et calor in Coelo Angelico est bonum amoris, videatur in Opere de Coelo et Inferno n; 126 ad 140: tum quia lapides in Verbo significant vera, ac in opposito sensu falsa, et grando magna apparet consistere sicut ex lapidibus e Coelo dejectis, qui destruunt messes et herbas agri, tum etiam animalia minora, sicut forent lapides, inde etiam dicitur lapis grandinis: quod Lapides in Verbo significent vera, ac in opposito sensu falsa, videatur in Arcanis coelestibus n: 643. 1298. 3720. 6426. 8609. 10376.

504. Hactenus ostensum est, quid significatur per Grandinem, superest etiam ut ostendatur, quid significatur per ignem; per Ignem in Verbo significatur bonum amoris coelestis, ac per flammam bonum amoris spiritualis, in opposito autem sensu per ignem significatur malum oriundum ex amore sui, ac per flammam malum oriundum ex amore mundi; sciendum est, quod omnia bona quaecunque sunt, suam existentiam ducant ex amore coelesti et ex amore spirituali, et quod omnia mala quaecunque sunt, suam existentiam ducant ex amore sui ex amore mundi, et quia amor in utroque sensu per ignem in Verbo significatur, ideo etiam omne bonum et omne malum, quae ex amoribus illis binis existunt. Quoniam in Verbo Ignis dicitur et de Coelo et de Inferno, et adhuc ignotum est, quod amor per ignem ibi significetur olim plura loca e Verbo [162]

afferre, ut in lucem mittatur quod per ignem in bono sensu ibi intelligatur amor coelestis, et in malo sensu amor infernalis. Quod per ignem in Verbo significetur amor coelestis, patet primum ex significatione Ignis Altaris, quod sit amor coelestis, seu amor in Dominum, videatur supra n: 496; et quod similiter Ignis non Altaris, constare potest ex sequentibus locis; apud Ezechielem „*Vidi cum ecce Ventus procellae venit ex septentrione, nubes magna, et ignis in seipsum se recipiens, cui splendor circumcirca, et quasi species prunae in medio ignis: et e medio ejus similitudo quatuor animalium; aspectus animalium sicut prunae ignis ardentis juxta aspectum lampadum; idem incedens inter animalia; ita ut splendor igni, et ex igne exiens fulgur. Supra Expansum, quod super Capite eorum, erat similitudo throni, super quo aspectus hominis, et vidi sicut speciem prunae juxta speciem ignis intra illum circumcirca, ab aspectu lumborum Ejus et sursum, et ab aspectu lumborum Ejus et deorsum vidi quasi aspectum ignis, cui splendor circumcirca*" I: 4. 13. 26. 27. Cap: III: 2; per Cherubos, qui visi sicut Animalia, intelligitur Dominus quoad Divinam Providentiam, et quoad Custodiam ne adeatur nisi quam per bonum amoris; et quia ipsa Custodia est in Coelis, ac praecipue în Coelo intimo seu tertio, ideo quoque hoc Coelum per Cherubos significatur, videatur supra n: 152. 277. 313. 322. 362. 462: et quia Tertium Coelum imprimis per illos significatur, ac Dominus est supra Coelos, ideo quoque visus est Dominus super throno supra Cherubos: quod itaque Ignis visus sit in medio cheruborum, cui splendor circumcirca, et ex quo fulgur; et quoque circa thronum, et a lumbis sedentis super illo sursum et deorsum, significet Divinum amorem coelestem, patet, nam Ipse Dominus est Divinus Amor; et quicquid procedit ex Domino, procedit ex Divino Ipsius amore, hic itaquae est Ignis cui splendor circumcirca. Similiter apud Danielem „*Venit ad Antiquum dierum, vestis Ejus sicut nix alba, et crinis Capitis Ejus sicut lana munda; thronus Ejus flamma ignis, rotae Ejus ignis ardens, flumen ignis emanans et exiens*

ex illo" VII: 9. 10; per Antiquum dierum etiam intelligitur Dominus, per Filium hominis ibi Dominus quoad Divinum Verum, et per Antiquum dierum Dominus quoad Divinum Bonum seu Divinum Amorem, Qui Antiquus dierum dicitur ex tempore Antiquissimo, quando Ecclesia coelestis erat, quae in amore in Dominum fuit: illa Ecclesia, et Coelum ex illis qui inde fuerunt, intelligitur per thronum, qui sicut flamma ignis; per rotas autem, quae sicut ignis ardens, significatur doctrina amoris coelestis; ipse Divinus [163]
Amor procedens ex Domino significatur per ignem emanantem et exeuntem a coram Ipso. Memoratur etiam a Daniele, quod „*ei visus sit vir indutus linteis, cujus lumbi cincti auro Uphasi, et corpus ejus sicut Tarschish, et facies ejus sicut aspectus fulguris, et oculi ejus sicut faces ignis; et brachia et pedes ejus sicut splendor aeris laevigati*" X: 5. 6; quod Dominus fuerit qui ita visus Danieli, constare potest ex Apocalypsi, ubi Dominus coram Johanne paene similiter repraesentatus est; de Quo ita „*In medio septem Candelabrorum similis Filio hominis, circumcinctus ad ubera zona aurea caput Ipsius, et capilli albi sicut lana alba, sicut nix, et Oculi Ejus sicut flamma ignis; pedes Ejus similes chalcolibano quasi in camino igniti facti; aspectus Ejus sicut sol*" I: 13. 14. 15. 16. Cap: II: 18; ex rescriptione paene simili Filii hominis visi Johanni in medio septem Candelabrorum, ac Viri induti linteis, tum Antiqui dierum, visi Danieli, patet, quod sit Dominus qui utrique visus est; quod facies Ipsius visa sit sicut fulgur, et oculi sicut flamma ignis, significat Divinum Domini Amorem, facies enim apud hominem est imago repraesentativa affectionis quae amoris ejus, et oculi imprimis, nam ex illis amor illucet, scintillant enim inde sicut ex igne. Etiam de Sedente super Equo albo dicitur „*Quod oculi Ipsius visi sint sicut flamma ignis*" Apoc: XIX: 12; quod sit Dominus quoad Verbum, qui ibi repraesentatus est Sedens super Equo albo, constat, nam dicitur quod Sedens super Equo albo appelletur Verbum Dei, et quod sit Rex regum, et Dominus dominorum. Quoniam per ignem significatur Divinus Amor, ideo „*Dominus visus est Mosi super*

Monte Chorebo in rubo in igne" Exod: III: 1. 2. 3; ac ideo quoque Dominus visus est Mosi et universo populo Israëlitico, cum descenderet super montem Sinai, in Igne, de quo ita apud Mosen „*Mons Sinai totus fumabat, propterea quod descendit super eum Jehovah in Igne, adeo ut ascenderit fumus ejus sicut fumus fornacis*" Exod: XIX: 18. Deut: IV: 36; per Ignem visum etiam ibi repraesentatus est Divinus Amor. Quoniam Ignis in supremo sensu significat Divinum Amorem Domini, ideo mandatum est, ut Ignis jugiter arderet super altari, et quod ex illo igne sumeretur ad suffitus: ex hoc erat, quod apud Graecos et Romanos inter religiosa eorum fuerit Ignis perpetuus, cui praeerant Virgines Vestales; quod etiam illi coluerint Ignem ut sanctum, duxerunt ab Ecclesiis Antiquis, quae fuerunt in Asia, quarum omnia cultus repraesentativa erant. Quoniam Ignis in supremo sensu significat Divinum Amorem, ideo quoque in Tentorio Conventus positum erat Candelabrum, in quo septem Lucernae, quae jugiter arderent; de quo ita apud Mosen „*Praecipe filiis Israëlis, ut adferant ad te oleum olivae contusum pro Candelabro, ad ascendere faciendum lucernas jugiter: ordinabit illud Aharon a vespera usque ad mane coram Jehovah jugiter: super Candelabro Mundo ordinabit lucernas coram Jehovah jugiter*" Levit: XXIV: 2. 3. 4: et de ipso Candelabro Exod: XXV: 31 ad fin: Cap: XXXVII: 17 ad 24. Cap: XL: 24. 25. Num: VIII: 2. 3. 4; simile significatur „*per septem lampades ignis ardentes coram throno Dei*" Apoc: IV; 15; sed per Ignem Altaris significabatur Divinus Amor coelestis, et per Ignem Candelabri, qui erat flamma, significabatur Divinus Amor spiritualis: inde etiam est, quod per oleum, ex quo ignis flammae in lucernis Candelabri significetur Divinus Amor, ita per oleum, quod quinque virgines prudentes habebant in
[164] lampadibus, et quod quinque virgines stultae non habebant, Matth: XXIV: 1 ad 12. Per Ignem etiam significatur Divinus Amor Domini, apud Evangelistas „*Johannes dixit, ego baptizo aqua at Jesus baptizabit spiritu sancto et igne*" Matth: III: 11. Luc: III: 16; baptizare spiritu

sancto et igne significat regenerare hominem per Divinum Verum et Divinum Bonum amoris ab Ipsio, spiritus sanctus est Divinum Verum procedens a Domino, et Ignis est Divinus Amor ex quo. Simile quod significatur per focum apud Esajam „*Jehovah cui focus in Zione, et clibanus illi in Hierosolyma*“ XXXI: 9; cui focus in Zione dicitur, quia per Zionem significatur Ecclesia in qua amor coelestis, et clibanus in Hierosolyma, quia per Hierosolymam significatur Ecclesia in qua Verum doctrinae, amor coelestis est respective focus, et verum doctrinae sicut clibanus, in quo parantur panes. Quia bonum amoris per Ignem significatur, et cultus ex bono amoris per holocausta repraesentatus est, ideo Ignis e Coelo quandoque demissus est, et consumsit holocaustum; ut dum holocaustum fiebat pro expiatione populi, de quo ita apud Mosen „*Quo facto exivit ignis a coram Jehovah, et comedit super Altari holocaustum et adipes, et vidit universus populus, et applauserunt, et ceciderunt super facies suas*“ Levit: IX: 24: Similiter „*quod Ignis e Coelo comederit holocaustum Eliae, et ligna et lapides, et pulverem, et quod lamberit aquas quae circum in aquaeductu*“ XVIII: 38; per hunc Ignem etiam significabatur Divinus Amor, et inde acceptatio cultus ex bono amoris. Pariter per ignem „*qui ascendit de petra, et comedit carnem et azyma, quae Guideon apportavit Angelo Dei*“ Judic: VI: 21. Divinus etiam Amor significabatur, per quod „*Peccus assaretur igne, et non coqueretur aquis, et quod residuum ad mane comburreretur igne*“ Exod: XII: 8. 9; explicatio horum versuum videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 7852 ad 7861. Divinus etiam Amor Domini significabatur per Ignem, in quo Dominus praeivit filiis Israëlis in deserto, quando proficiscebantur; tum per Ignem super Tentorio Conventus tempore noctis, de quibus ita apud Mosen „*Jehovah ibat coram illis interdiu in columna nubis, ad ducendum illos via, et noctu in columna Ignis ad lucendum illis; nec recedebat columna nubis interdiu, nec columna Ignis noctu coram populo*“ Exod: XIII: 21. 22. Num: IX: 15 ad 23 Deutr, I: 33: et

alibi *Quod nubes Jehovae esset super Habitaculo interdiu, et Ignis noctu in eo, in oculis omnis domus Israëlis, in omnibus profectionibus eorum*" Exod: XL; 38. Psalm: CV: 32. 39, quod nubes interdiu apparuerit, et Ignis noctu, repraesentabat custodiam Coeli et Ecclesiae a Domina; per Tabernaculum enim repraesentabatur Coelum et Ecclesia, per Nubem et Ignem custodia; dies enim, quando nubes erat, significabat Divinum Verum in luce, et nox Divinum Verum in umbra, ne laederentur a nimia luce custodiebantur per nubem, et ne laederentur a nimia umbra custodiebantur per ignem lucentem; quod haec repraesentata fuerint per illa, constare potest apud Esajam „*Creabit Jehovah super omne habitaculum montis Zionis et super convocationes ejus nubem interdiu, ac fumum et splendorem ignis flammae noctu; nam super omni gloria obtegumentum; et Tabernaculum erit in umbram interdiu ob ardorem, ac in refugium et latibulum contra inundationem et pluviam*" IV: 5. 6; per habitaculum montis Zionis significatur bonum Ecclesiae coelestis, et per convocationes ejus significantur vera illius boni; custodia ne laedatur a nimia luce et a nimia umbra, significantur per nubem interdiu, ac per fumum et splendorem ignis flam-
[165] mae noctu; quare dicitur, quod super omni gloria obtegumentum, et quod tabernaculum erit in umbram interdiu ob ardorem; ne ex nimia luce et ex nimia umbra falsa irrumpant, significatur per quod erit in refugium et latibulum contra inundationem et pluviam, inundatio et pluvia est irruptio falsorum. Apud Sachariam „*Ego ero Hierosolymae murus Ignis circumcirca, et in gloria ero in medio ejus*" II: 9; murus ignis significat tutelam per Divinum Amorem, illum enim Inferna non aggredi possunt; gloria in medio ejus est inde Divinum Verum in luce undequaque. Quoniam Ignis significabat Divinum Amorem, ideo etiam „*Holocausta vocabantur Ignita Jehovae, ac Ignita Odoris quietis Jehovae*" Exod: XXIX: 18 Levit: I. 9. 13. 17. Cap: II: 2. 9. 10. 11. Cap: III: 5. 16. Cap: IV: 35. Cap: V: 12. Cap: VI: 30. Cap: XXI: 6. Num: XXVIII: 2. Deutr: XVIII: 1; per quod signi-

ficabatur, quod accepta propter repraesentationem cultus ex bono amoris; holocausta illum cultum repraesentabant, quia in illis integrae pecudes igne adolebantur et consumebantur. Quoniam Verbum est ipsum Divinum Verum unitum Divino Bono, nam ubivis inibi est conjugium Boni et Veri ideo *„Elias visus est ascendere in Coelum per Currum igneum et Equos igneos"* II Reg: II: 11: et ideo *„circum Elisaeum visus est mons plenus Equis et Curribus igneis"* II Reg: VI: 17; nam per Eliam et Elisaeum repraesentabatur Dominus quoad Verbum, inde per Currum significabatur doctrina e Verbo, et per Equos intellectus Verbi. Qnod Ignis significet Amorem, patet etiam apud Davidem *„Jehovah facit Angelos suos spiritus, ministros suos Ignem flammantem"* Psalm: CIV: 4; quod faciat Angelos spiritus, significat quod recipientes Divini Veri, proinde Divina Vera; et quod faciat ministros suos Ignem flammantem, significat quod recipientes Divini Boni, proinde Divina Bona; quod per Angelos in Verbo intelligatur Dominus quoad Divinum Verum, ac in sensu respectivo intelligantur recipientes Divini Veri a Domino, videatur supra n: 130. 200. 302; et quod per ministros significentur recipientes Divini Boni, quod est Divini Amoris, etiam supra n: 155; inde patet quod per ignem flammantem significetur bonum amoris. Quod Ignis significet amorem, est quia Dominus apparet in Coelo Angelico ex Divino Amore ut Sol, ex quo Sole procedit Calor et Lux, et in Coelis Calor ex Domino ut Sole est Divinum Bonum amoris, et Lux ex Domino ut Sole est Divinum Verum; inde est quod Ignis in Verbo significet bonum amoris, et Lux verum ex bono: quod Dominus appareat in Coelo Angelico ut Sol ex Divino Amore, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125; et quod Lux ex illo Sole sit Divinum Verum, et Calor ex illo Sole sit Divinum Bonum n: 126 ad 140; tum n: 567. 568. ibi. Ex correspondentia Ignis et Amoris est, quod in communi sermone dicatur incalescere, incendi, flagrare, effervescere, ignescere, et similia, cum loquela est de affectionibus quae amoris: Etiam homo ex amore quocunque secundum gra-

dum ejus incalescit. Haec de significatione Ignis in Verbo, ubi is attribuitur Domino, ac ubi dicitur de Coelo et Ecclesia: at ubi Ignis in Verbo dicitur de malis ac de Infernis, tunc is significat amorem sui et mundi, et inde omnem affectionem malam et cupiditatem, quae cruciat impios post mortem in infernis. Causa quod Ignis haec opposita significet, est quia Divinus Amor, quando e Coelo descendit, ac in societates, ubi mali sunt, illabitur., vertitur
[166] in amorem Divino Amori contrarium, ac inde in varios ardores cupiditatum et concupiscentiarum, et sic in mala omnis generis; et quia mala poenas mali secum ferunt, etiam in cruciatus: ex conversione illa Divini amoris in Infernalem amorem apud malos, apparent Inferna, ubi amores sui et mundi, et ubi odia et vindictae regnant, sicut in incendio, tam intus quam circum circa, tametsi a diabolica turba, quae inibi est, non percipitur aliquod igneum; imo ex amoribus illis apparet turba, quae in talibus infernis, facie inflammata et rubente sicut ab igne: haec itaque sunt, quae significantur per Ignem in sequentibus locis; apud Esajam „*Ardebit sicut Ignis malitia, senticetum et vepretum comedit, et incendet implexa sylvae, ut elevent se elatione fumi: et factus est populus cibus Ignis; vir fratri suo non parcent*“ IX: 17. 18: apud Eundem „*Omnis populus erit in combustionem, cibum ignis*“ IX: 4. Apud Eundem *Assyrii, concipite quisquilias, paribe stipulam, spiritum vestrum, Ignis comedet vos; ita erunt populi combusti in calcem; spinae excisae quae igne succenduntur: quis manebit nobis Igne comedente, quis manebit nobis focis aeternitatis*“ XXXIII: 11, 12. 14; per Assyros intelliguntur qui ex falsis et fallaciis ratiocinantur contra vera et bona Ecclesiae ex propria intelligentia, ita ex amore sui; illi hic describuntur: apud Eundem „*In die vindictae Jehovae convertentur torrentes terrae in picem, et pulvis ejus in sulphur; et erit terra in picem ardentem, noctu et diu non exstinguetur; in aeternum ascendet fumus ejus*“ XXXIV: 8. 9. 10: apud Eundem „*Facti sunt sicut stipula, Ignis combussit eos; non eripiunt animam suam e manu flammae,* XLVII:

14: apud Eundem „*Ecce omnes vos accenditis Ignem, succingitis vos scintillis, ite in focum Ignis vestri, et in scintillas quas incendistis*" L: II: apud Eundem „*Vermis eorum non morietur, et Ignis eorum non exstinguetur*" LXVI: 24: apud Ezechielem „*Dabo te in manum virorum ardentium, Igni eris in cibum*" XXXI: 32. 37: apud Davidem „*Pones eos sicut clibanum Ignis tempore irae tuae, et comedet eos Ignis*" Psalm: XXI: 10: apud Eundem „*Obruant impios prunae, Ignis dejiciat eos in foveas, non resurgant*" Psalm: CXL: 11: apud Matthaeum „*Omnis Arbor non faciens fructum bonum, exscindetur et in Ignem conjicietur. Purgabit aream suam, colliget triticum suum in horrea, paleam autem comburet Igne inexstinguibili*" Matth: III: 10. 12, Luc: III: 9. 16: apud Eundem „*Quemadmodum comburuntur zizania igne, sic erit in consummatione saeculi*" XIII: 15: apud Eundem „*Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent e Regno Ipsius omnia offendicula, et eos qui faciunt iniquitatem; et mittent eos in caminum Ignis*" XIII: 41. 42. 50: apud Eundem „*Dixit illis a sinistris, discedite a Me maledicti in Ignem aeternum paratum diabolo et angelis ejus*" XXV: 41: apud Eundem „*Qui dixerit fratri sue stulte, obnoxius erit gehennae Ignis*" V: 22: pariter Cap: XVIII; 8. 9. Marc: IX: 45. 47. Apud Lucam „*Dives in Inferno dixit, pater Abraham, mitte Lazarum ut intingat extremum digiti sui in aquam et refrigeret linguam meam, quia crucior in flamma hac*" XVI: 24: apud Eundem „*Cum egressus est Lothus e Sodoma, pluit Igne et sulphure e Coelo, et perdidit eos; juxta hoc fiet, quo die Filius hominis revelabitur*" XVII: 29. 30: in Apocalypsi „*Si quis bestiam adorat, bibet ex vino irae Dei, et cruciabitur Igne et sulphure*" XIV: 10: alibi „*Bestia et Pseudopropheta vivi conjecti sunt in stagnum Ignis ardens sulphure*" XIX: 20: alibi „*Diabolus conjectus est in stagnum Ignis et sulphuris*" XX: 10: alibi *Mors et Infernus ejecti sunt* [166]
in stagnum Ignis; et qui non inventus est in Libro

vitae scriptus, ejectus est in stagnum Ignis" XX: 14, 15: *et alibi „Infidelibus, homicidis, scortatoribus, incantatoribus idololatris, et mendacibus pars erit in stagno ardente Igne et sulphure*" XXI: 8; in his locis per Ignem significatur omnis cupiditas quae est amoris mali, et ejus poena, quae est cruciatus: his adjiciantur quae allata sunt in Opere de COELO ET INFERNO n: 566 ad 575, ubi ostensum est, quid Ignis infernalis et quid stridor dentium. In superiori Articulo, ubi actum est de Grandine, dictum est, quod Divinum e Coelo descendens in inferiore sphaera, ubi mali sunt, contrarium effectum sistat, quam in ipso Coelo, quod nempe in Coelo vivificet et conjungat, at in inferioribus, ubi mali sunt, mortificet et disjungat; ex causa quia Influxus Divinus e Coelo apud bonos aperit spiritualem mentem, et ad recipiendum adaptat; apud malos autem, quibus non aliqua mens spiritualis est, aperit interiora mentis naturalis eorum, ubi resident mala et falsa, unde illis tunc aversatio ad omne bonum Coeli, et odium contra vera, ac concupiscentia ad omne facinus, inde separatio eorum a bonis, et mox damnatio: Influxus ille apud bonos, de quo nunc dictum est apparet in Coelis ut Ignis vivificans, recreans et conjungens; infra autem apud malos apparet ille ut Ignis consumens et vastens. Quia talis effectus est Divini Amoris defluentis e Coelo, ideo in Verbo toties tribuitur Jehovae, hoc est, Domino ira et excandescentia, ira ex igne et excandescentia ex aestu ignis, ac quoque dicitur Ignis irae Ejus, et quod sit Ignis consumens, praeter similia plura, quae dicuntur non ex eo quod Ignis procedens ex Domino sit talis, est enim in sua origine Divinus Amor, sed quod fiat talis apud malos, qui irascuntur et excandescunt ex influxu ejus: quod ita sit, constare potest ex Igne qui apparuit super Monte Sinai, quando Dominus super illum descendit et promulgavit Legem; qui Ignis tametsi in sua origine fuit Divinus Amor, ex Quo Divinum Verum, usque apparuit populo Israëlitico sicut Ignis consumens, coram quo valde trepidabant, Exod: XIX: 18: Cap: XX: 15. Deutr: IV: 11. 12. 15. 32. 36. Cap, V: 5. 19. 20. 21. 23; ex causa, quia

apud populum Israeëliticum non erat aliquod internum spirituale, sed internum naturale, quod omnis generis malis et falsis scatuit, et Dominus apparet cuivis secundum quale ejus: quod filii Jacobi tales fuerint, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 248: inde est, quod Jehovah, hoc est, Dominus in Verbo dicatur Ignis consumens, ut in his locis „*Jehovah Deus est Ignis consumens*" Deutr: IV: 24. Apud Esajam „*Ecce Jehovah in Igne veniet, et sicut procella currus Ejus in flammis Ignis; nam in Igne Jehovah disceptabit, et in gladio suo cum omni carne, et multiplicabuntur confossi Jehovae* LXVI: 15. 16. Apud Eundem „*Visitaberis cum flamma Ignis comedentis*" XXXIX: 6. Apud Eundem „*In indignatione irae Jehovae, et flamma Ignis comedentis, dispersione, inundatione et lapide grandinis*" XXX: 30: Apud Davidem „*Ascendit fumus ex naso Ejus, et Ignis ex ore Ejus comedit; prunae arserunt ex eo; a splendore ante Ipsum, nubes transierunt grando et prunae Ignis; tonavit e Coelis Jehovah, et Altissimus dedit vocem suam, grandinem et prunas Ignis*", Psalm: XVIII: 9. 13. 14. Apud Eundem „*Veniet Deus noster et tacebit, Ignis coram Ipso comedet*" Psalm: L: 3. Apud Eundem „*Jehovah pluet super impios, laqueos, ignem et sulphur*" Psalm: XI: 6. Apud Ezechielem „*Dabo facies meas* [168]
contra illos, ut tametsi ex Igne exiverint, Ignis tamen comedet eos, et terram dabo devastationem, quia praevaricati sunt praevaricationes" XV: 4: 6. 7. 8. Apud Mosen „*Ignis accensus est in ira mea, et ardebit usque ad Infernum infimum, et comedet terram proventumque ejus; et inflammabit fundamenta montium*" Deutr: XXXII: 22; talia apparent in Mundo spirituali, quando Divinum Bonum et Verum e Coelo descendit versus inferiora ibi, ubi mali sunt, qui separandi a bonis et dispergendi; ex apparentiis ibi illa dicta sunt; et quia Ignis descendens e Coelis, qui in sua origine est Divinus Amor, receptus a malis ibi fit Ignis consumens, ideo talis Ignis in Verbo praedicatur de Jehovah; Ignis infernalis nec aliunde est, quam mutatio Divini Amoris in amores malos ac in diras

cupiditates malefaciendi et nocendi. Hoc quoque repraesentatum est per quod „*Ignis e Coelo delapsus consumserit Sodomam et Gomorrham*“ Genes; XIX: 24: „*Quod Ignis consumserit Nadab et Abihu, filios Aharonis, quia suffiverunt Igne alieno*“ Levit: X: I: seq.: per suffitum ex Igne alieno significatur cultus ex alio amore quam Domini: tum „*quod Ignis consumserit extremitatem castrorum filiorum Israëlis, propter concubiscentias eorum*“ Num: XI: 1. 2. 3. Simile repraesentatum est, per quod „*Aegyptii in Mari Suph perierint, quando Jehovah prospexit ex columna Ignis et nubis ad castra eorum*“ Exod: XIV: 24. 25 26. 27; quod ille Ignis in sua origine fuerit Divinus Amor lucens coram filiis Israëlis in profectionibus eorum, et super Tabernaculo tempore noctis, supra in hoc Articulo ostensum est; at usque aspectus inde a Jehovah prorsus conturbavit et destruxit castra Aegyptiorum. Quod Ignis e Coelo descendens apparuerit consumere malos in Mundo spirituali, constat ex Apocalypsi, ubi id visum est Johanni; dicit enim „*quod descenderit Ignis e Coelo et consumserit Gogum et Magogum, et turbam eorum*“ XX: 9. Ezech: XXXVIII: 22; consumere ibi significat dispergere et conjicere in Infernum. Inde quoque dicitur apud Esajam „*Erit lux Israëlis in Ignem, et Sanctus ejus inflammam, quae accendet et comedet vepretum et senticetum ejus in die uno*“ X: 17; per vepretum et senticetum significantur mala et falsa doctrinae Ecclesiae; destructio illorum per Divinum Verum descendens e Coelo, significatur per quod Lux Israëlis erit in Ignem, et Sanctus ejus in flammam. Quoniam per Ignem in opposito sensu, seu respective ad malos proprie significatur amor sui, ac per flammam amor mundi, ideo etiam per Ignem significatur omne malum, sicut inimicitia, odium, vindicta, et plura alia, nam omnia mala ex binis illis originibus scaturiunt, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 75, consequenter etiam per Ignem significatur destructio hominis quoad vitam spiritualem, et sic damnatio et infernum; haec omnia per ignem significantur, quia per ignem significatur amor, ut adhuc constare pot-

est ex sequentibus locis; apud Esajam „*Videbunt et contabescent in odium populi; etiam ignis inimicos tuos comedet* XXVI; 11; interitus malorum, qui hic intelliguntur per populos et per inimicos; describitur per odiüm et per ignem. Apuo Eundem „*Quum transiveris per aquas, tecum Ego, et per fluvios, non submergent te; cum iveris per ignem non adureris, ct flamma non incendet te*“ XLIII: 2; transire per aquas et per fluvios et non submergi, significat quod falsa et ratiocinationes ex falsis contra vera non intrabunt et corrumpent, aquae hic sunt falsa, et fluvii sunt ratiocinationes ex falsis contra vera; ire [169]
per ignem et non aduri, et flamma non accendi, significat quod mala et cupiditates ex illis oriundae non nociturae sint, ignis significat mala, et flamma cupiditates inde. Apud Eundem *Domus sanctitatis nostra, et decus nostrum, ubi laudaverunt Te patres nostri, facta est in incendium ignis, et omnia desiderabilia nostra facta sunt in vastitatem*“ LXIV: 10; domus sanctitatis et decus significant Ecclesiam coelestem et spiritualem, domus sanctitatis Ecclesiam coelestem, et decus Ecclesiam spiritualem; ubi laudaverunt Te patres nostri, significat cultum Antiquae Ecclesiae, laudare significat colere et patres illos qui ab Antiqua Ecclesia; facta est in incendium ignis, significat quod omnia bona illius Ecclesiae, versa sint in mala, a quibus bona consumta sunt et perierunt; et omnia desiderabilia nostra facta sunt in vastitatem, significat quod similiter omnia vera, desiderabilia in Verbo significant vera Ecclesiae, Apud Eundem „*Eritis sicut quercus dejiciens folia sua, et sicut hortus cui aquae non, et erit rocustus in stuppam, et opus ejus in scintillam, ut comburantur ambo simul, nec exstinguens*“ I: 30. 31; per quercum significatur naturalis homo, per folia scientifica et cognitiones veri ibi; per hortum significatur rationalis homo; inde per eritis sicut quercus dejiciens folia, et sicut hortus cui aquae non, significatur quod amplius non scientificum verum, nec rationale verum; per robustum et ejus opus significatur id quod ex propria intelligentia excluditur, robustus in Verbo aliquoties dicitur qui sibi suaeque intelligentiae fidet, credit enim se

robustum, et opus ejus quod inde excluditur; et quia proprium hominis haurit omne malum et falsum, et per illa destruit omne bonum et verum, ideo dicitur erit robustus in stuppam, opus ejus in scintillam, et comburentur ambo simul, perire ex falsis mali significatur per comburi. Apud Ezechielem „*Mater tua sicut vitis, nunc plantata est in deserto, in terrà ariditatis et sitis, exsivit ignis ex virga ramorum ejus, comedit illos et fructum ejus*" XIX: 10. 12. 13. 14; per matrem quae sicut vitis, significatur Ecclesia Antiqua, quae in bono vitae et inde in veris fuit; quod Ecclesia nunc absque bonis et veris sit, significatur per quod illa nunc plantata sit in deserto, in terra ariditatis et sitis, terra ariditatis est Ecclesia ubi non bonum, et terra sitis ubi non verum; exivit ignis ex virga ramorum ejus, comedit illos et fructum ejus, significat quod malum falsi destruxerit omne verum et bonum, ignis est malum, virga ramorum est falsum doctrinae in quo malum, comedere illos et fructum ejus est destruere verum et bonum; malum falsi est malum quod ex falso doctrinae. Apud Sachariam „*Dominus depauperabit Tyrum et excutiet in mare opes ejus, et ipsa igne comedetur*" IX: 4; per Tyrum significatur Ecclesia quoad cognitiones veri et boni, et inde per Tyrum significantur cognitiones veri et boni quae Ecclesiae; ejus vastatio per falsa et per mala significatur per quod Dominus excutiet in mare opes ejus, et ipsa igne comedetur. Apud Davidem „*Hostes miserunt in egnem Sanctuarium tuum, in terram usque prophanarunt Habitaculum nominis tui; combusserunt omnia festalia loca Dei in terram usque: non amplius propheta, nec nobiscum sciens quousque*" Psalm: LXXIV: 7. 8. 9. quod cupiditates oriundae ex malis amoribus destruxerint Ecclesiae vera et bona, significatur per quod hostes miserint in ignem sanctuarium, et prophanaverint habitaculum
[170] nominis Jehovae; quod prorsus destruxerint omnia cultus Divini, significatur per quod combusserint omnia festalia loca Dei in terram usque; quod non amplius doctrina veri nec intellectus veri, significatur per non amplius propheta, nec nobiscum sciens. Apud Mosen „*Si viri belial*

impulerint habitatores urbis ad serviendum diis aliis, percuterentur omnes ore gladii, et ures cum omni praeda comburreretur igne" Deutr: XIII: 14 ad 17; per haec in sensu spirituali significatur, quod doctrina, ex qua cultus, quae agnoscit alium Deum quam Dominum, abolenda sit, quia inibi non nisi quam falsa ex malis cupiditatibus; hoc in sensu spirituali per illa significatur, quia per urbem in Verbo significatur doctrina, et per servire aliis diis significatur agnoscere et colere alium Deum quam Dominum; per gladium significatur destructio veri per falsum, ac per ignem destructio boni per malum. Apud Lucam *„Dixit Dominus, quod venerit Ignem mittere in terram, et quod vellet si jam accensus esset"* XII: 49; per quod significantur hostilitates et pugnae inter malum et bonum ac inter falsum et verum; nam antequam Dominus in mundum venit, fuerunt in Ecclesia mere falsa et mala, proinde non pugna inter illa et bona ac vera, at postquam a Domino aperta fuerunt vera et bona, tunc primum existere potuerunt pugnae, et absque pugnis inter illa nulla reformatio; hoc itaque est quod intelligitur per quod vellet ut jam ignis accensus esset quod is intellectus eorum verborum sit patet a sequentibus ibi *„Quod venerit ad dandam divisionem erunt namque ex nunc quinque in domo una divisi; devidecur pater contra filium, et filius contra patrem, mater contra filiam et filiam et filia contra matrem"* Vers: 51. 52. 53; per patrem contra filium et per filium contra patrem, intelligitur malum contra verum ac verum contra malum; et per matrem contra filiam et per filiam contra matrem intelligitur cupiditas falsi contra affectionem veri, ac vicissim; in domo una est apud unum hominem. Quoniam per filios in Verbo significantur vera Ecclesiae, et per filias cona ejus, constare potest quid significatur per comburere filios et filias, apud Jeremiam *„Aedificarunt excelsu Topheti in valle Hinnoni, ad comburendum filios suos et filias suas"* VII: 31: apud Eundem *„Audiri faciam contra Rabbath Ammonis clangorem belli, et filiae ejus igne comburentur"* XLIX: 2: et apud Ezechielem *„Quando tollitis dona vestra, cum traducitis filios vestros per ignem"* XX:

31; per comburere filios et filias igne, significatur per malas cupiditates seu per malos amores destruere vera et bona Ecclesiae; sit quod tales abominationes fecerint, per illas usque significatur destrubtio veri et boni Ecclesiae per foedas et abominandas concupiscentias, quas per falsa confirmaverunt. Ex his nunc constare potest, quid significatur per grandinem et ignem mixta sanguine, et missa in terram, unde tertia pars arborum combusta est, et omne gramen viride combustum est, nempe quod significetur influxus e Coelo, et prima inde mutatio ante ultimum Judicium; quid autem per arborem et per gramen viride significatur, in sequentibus dicetur: simile etiam dictum est ubi agitur de plagis in Aegypto, quae praecesserunt ultimum exitium eorum, quod erat submersio in mari Suph, nempe „*quod plueret grando, in qua ambularet ignis; super terram Aegypti, qua percussa est herba agri, et confracta omnis arbor agri*" Exod: IX: 18 ad 35. Quod similia ante diem Jehovae, qui est ultimum Judicium, ex-
[171] stitura sint, praedicitur etiam apud Prophetas; apud Joelem „*Dies Jehovae, dies tenebrarum et caliginis ante eum comedet ignis, et post eum inflammabit flamma*" II: 3: apud Eundem „*Dabo progidia in Coelo et in terra, sanguinem et ignem et columnas fumi; sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam venit dies Jehovaeh magnus et terribilis*" III: 3. 4: apud Eundem „*Ignis comedit habitacula deserti, et flamma inflammavit omnes arbores agri*" 1. 19. 20: et apud Ezechielem „*Dic sylvae miridiei, ecce Ego incendens in te ignem, qui comedet in te omnem arborem viridem, non exstinguetur flamma flammae gravis, unde comburentur in ea omnes facies a meridie usque ad septentrionem*" XXI: 2. 3; per sylvam meridiei significatur Ecclesia quae in luce veri potest esse ex Verbo, nunc autem quae absque luce spirituali in solis cognitionibus; per arbores, quas comedei ignis, significantur cognitiones illae; quod malae cupiditates etiam illas omni vita spirituali deprivaturae sint, et quod non amplius aliquod verum in claro, nec in obscuro residuum foret, sig-

nificatur per quod comburentur omnes facies terrae a meridie ad septentrionem. Ex nota significatione Ignis in utroque sensu, videri potest quid etiam in Verbo significatur per incalescere, inflammari, ardescere, effervescere, exuri, comburi, per incalescentiam, flammam, ardorem, ustionem, incendium, focum, prunas, et plura.

505. Et missa in terram, quod significet progressionem versus inferiora, ubi etiam mali, constat ex significatione mitti in terram, nempe grando et ignis mixta sanguine, quae facta sunt per quod primus Angelus clanxit, quod sit progredi versus inferiora, ubi consociati erant mali, cum quibus etiam aliqui boni; quod significetur progressio versus inferiora, est quia mutationes et desolationes, quae significantur per quod tertia pars arborum, ac quod omne grameu viride combusta sint, factae sunt progressive versus inferiora, ubi erant mali, ut supra memoratum est. Quod per terram hic intelligantur inferiora, est quia illa visa suns Johanni quando in spiritu fuit, ita quando in Mundo spirituali, nam spiritus hominis, dum visus ei apertus est, videt illa quae in Mundo spirituali sunt; et ibi sunt montes, colles, valles, supra montibus et collibus ibi sunt Coeli angelici in vallibus autem infra sunt illi qui nondum in Coelum sublati sunt, super illis itaque nunc erant mali mixti bonis, quare valles illae, quae infra montes et colles erant, hic intelliguntur per terram, inde per mitti in terram significatur e Coelis versus inferiora: at cum montes, colles valles simul sumti vocantur terrae, tunc per terram significatur Ecclesia ibi.

506. Et tertia pars arborum combuata est, quod significet quod perceptiones et cognitiones veri et boni per cupiditates oriundas ex malis amoribus perierint, constat ex significatione tertiae partis, cum dicitur de veris, quod sit omne, de qua sequitur; ex significatione arborum, quod sint interiora hominis quae sunt mentis ejus, de qua supra n: 109; et inde perceptiones de veris et bonis, ac cognitiones eorum, supra n: 420; et ex significatione comburi, quod sit perire per cupiditates oriundas ex amoribus malis, de qua mox supra n: 504, ubi ostensum est, quod ignis

significet illas cupiditates, quare comburi est per illas perire. Quod tertia pars significet omne, cognitiones illorum, est quia tria significant plenum, totum et omne, ac dicuntur de veris; inde tertia pars similiter, nam tertium
[172] significat id; et quoque numeri in se multiplicati et a se divisi similia cum integris, a quibus sunt, significant, videatur supra n: 430; quod tertia pars significet omne, et dicatur de veris, videatur etiam supra n: 384; simile per tertiam partem significatur in his sequentibus; Vers: 8. „*Facta est tertia pars maris sanguis.*“ Vers: 9, „*Mortua est tertia pars creaturarum in mari.*“ Vers: 10, „*Stella ardens cecidit super tertiam partem fluviorum.*“ Vers: 11, "*Facta est tertia pars aquarum absinthium.*“ Vers: 12, „*Percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunae, et tertia pars stellarum:*“ tum Cap: IX: 15. 18. Cap: XII: 4. Describitur hic, quod omnis perceptio veri et boni, et inde cognitio eorum, per amores sui et mundi et inde oriundas cupiditates et voluptates primum perierit: quod per illos amores et inde oriundas cupiditates perceptio et cognitio veri et boni spiritualis pereat, est quia illi amores sunt amores corporei et mere naturales, in quos etiam homo nascitur, qui nisi domantur et reguntur per amores spirituales, quae sunt e Coelo a Domino, exstinguunt omnem perceptionem et inde cognitionem de veris et bonis Coeli et Ecclesiae; nam illi amores in se spectati sunt e diametro oppositi amoribus spiritualibus: exinde constare potest, quod Ecclesia, cum labitur, primum veniat a statu interno spirituali in naturalem, qui est ut se et mundum super omnia amet; inde tunc in caligine est quoad omnia Ecclesiae et Coeli, utcunque in luce quoad illa quae mundi sunt. Quando perceptio de veris et bonis spiritualicus perit, etiam cognitio illorum perit, nam etsi homo scit illa, et loquitur illa, vel ex Verbo vel ex doctrina, usque non scit illa quando non percipit illa, perceptio rei facit cognitionem ejus; cognitio absque perceptione est mortua et non viva, et quoque est cognitio solius sensus vocum et non ipsius rei: tales cognitiones veri et boni, ex Verbo et ex doctrina Ecclesiae, sunt apud illos apud quos praedo-

minantur amores sui et mundi, utcunque edocti sunt ingeniose et artificialiter de illis loqui et praedicare; sunt usque modo crustae, quae apparent coram vulgo sicut intus in illis forent nuclei, cum tamen sunt vacuae.

507. Et omne gramen viride combustum est, quod significet quod per eorundem amorum cupiditates omne scientificum verum perierit, constat ex significatione graminis, quod sit scientificum, de qua sequitur; et ex significatione viridis, quod sit verum et ex vero vivens, nam sicut gramen viride inservit *animalibus* pro pabulo, ita scientificum verum hominibus pro *nutritione* spirituali; quicquid enim in agris, in *hortis et in* campis nascitur, et pro nutritione inservit vel homini vel bestiae, hoc correspondentiam habet cum talibus quae *inserviunt* nutritioni animi et mentis, quae nutritio vocatur nutritio spiritualis; etiam similia in Mundo spirituali apparent ex correspondentia spiritualium cum naturalibus; et quia Verbum in litera naturale est, et conscriptum per correspondentias, ideo dicitur quod tertia pars arborum et omne gramen viride combusta sint, per quod in spirituali sensu intelligitur, quod omnis perceptio et cognitio veri et boni, tum quod omne scientificum verum per amores binos corporeos, terrestres et mere naturales perierint. Per *scientificum* verum intelligitur omne scientificum, per quod confirmatur spirituale verum, ac vitam habet ex spirituali bono; homo enim per scientifica potest sapere et potest insanire; per scientifica sapit quando per illa confirmat vera et bona Ecclesiae, quae sunt vera et bona spiritualia, at per scientifica insanit, quando per illa infirmat et refellit vera et bona Ecclesiae; quando per illa confirmat vera et bona Ecclesiae, tunc illa vocantur scientifica vera, ut et viva, at cum per illa infirmat et refellit vera et bona Ecclesiae, tunc vocantur scientifica falsa, ut et mortua; Scientiae sunt modo media ad usus, et quales usus ex illis existunt, tales sunt; sunt vivae, quando homo per illas intelligentiam et sapientiam sibi acquirit; omnis intelligentia et sapientia est ex veris quae e Coelo; haec intelligentia et sapientia, quia est e Coelo, hoc est, per Coelum a Domino, est viva, [173]

quia est ipsa vita spiritualis hominis; at intelligentia et sapientia ex falsis non datur, et si creditur esse apud aliquem, est usque mortua, quia est ex inferno. Haec dicta sunt ut sciatur, quod per gramen viride significetur scientificum verum, quod est vivum, et quod per gramen combustum scientificum falsum, quod est mortuum. Quando verum et bonum, quae e Coelo veniunt, non receptaculum habet in cognitionibus et in scientificis apud hominem, sed quando falsa et mala quae ex inferno, tunc scientifica non sunt viva sed mortua, et correspondent gramini arido et combusto; similiter ipse homo, nam homo est talis homo, qualiter cognitiones et scientiae apud illum vivunt; ex scientiis enim quae vivunt ei est intelligentia, at ex scientiis quae non vivunt, ei nulla intelligentia est, et si sunt mortuae ex confirmatione falsorum per illas, est insania et stultitia: homo talis, ex correspondentia, in Verbo comparatur gramini, et quoque vocatur gramen, in sequentibus locis; apud Esajam „*Habitatores facti sunt herba agri, olus graminis, gramen tectorum, et arvum adustum ante segetem*“ XXXVII: 27. II Reg: XIX: 26: apud Davidem „*Mali sicut gramen subito exscinduntur, et sicut olus herbae marcescunt*“ Psalm: XXXVII: 2: apud Eundem „*Homo sicut gramen dies ejus, sicut flos agri sic floret*“ Psalm: CIII: 15: apud Eundem „*Osores Zionis erunt sicut gramen tectorum, quod antequam distringitur, exarescit*“ Psalm: CXXIX: 6: apud Esajam „*Revelabitur gloria Jehovaeh, et videbunt: vox dicit, clama, et dixit quid clamabo; omnis caro gramen, et omnis sanctitas ejus sicut flos agri, exaruit gramen et decidit flos, quia ventus Jehovae spiravit in illud: vere gramen populus, exaruit gramen, decidit flos, et Verbum Dei nostri consistet in aeternum*“ XL: 5. 6. 7. 8; haec de adventu Domini et tunc de revelatione Divini Veri ab Ipso, quod intelligitur per revelabitur gloria Jehovae, et videbunt; quod tunc apud homines non aliquod scientificum verum nec spirituale verum, significatur per quod omnis caro gramen, omnis sanctitas sicut flos agri, exaruit gramen, decidit flos; gramen est scientificum verum, et

flos agri est spirituale verum; quod homo talis sit, intelligitur per omnis caro gramen, et per vere gramen populus, exaruit gramen, omnis caro est omnis homo, populus est qni in veris nunc in falsis. Apud Eundem *„Ego Is qui consolatur vos, quae tu quod timeas tibi ab homine, moritur, et a filio hominis, gramen datur“* LI: 12; per illa verba significatur, quod omnia sint a Domino, et nihil ex propria sapientia et intelligentia; homo significat hominem quoad sapientiam, et filius hominis illum quoad intelligentiam; quod haec modo sit scientia, intelligitur per gramen datur. Apud Eundem, *„Effundam spiritum meum super semen tuum, et benedictionem meam super natos tuos, et germinabunt in medio graminis“* XLIV: 3. 4; per spiritum Jehovae significatur Divinum Verum, et per benedictionem multiplicatio et fructi- [174]
ficatio ejus; inde intelligentia per scientifica vera significatur per germinare in medio graminis. Apud Davidem *„Jehovah qui germinare facit gramen bestiae, et herbam in ministerium hominis“* Psalm: CIV: 14. 15: apud Eundem *„Jehovah qui praebarat terrae pluviam, qui germinare facit montes gramen, qui dat bestiae cibum ejus“* Psalm: CXLVII: 8. 9, apud Mosen *„defluet sicut pluvia doctrina mea, stillabit sicut ros verbum meum, sicut stillae super gramen, et sicut guttae super herbam“* Deutr: XXXII: 2; per gramen in his locis significatur scientificum verum, et per herbam agri spirituale verum, per herbam agri enim intelligitur seges in agro primum enata, seu novale, quare dicitur herba in ministerium hominis; quod dicatur gramen pro bestia et in cibum bestiae, est quia per bestiam in Verbo significatur affectio naturalis hominis, et ei est scientificum verum pro cibo et nutritione. Apud Hiobum *„Ecce Behemoth, quem feci tecum, gramen sicut bos comedit“* XL: 15; per Behemoth intellipitur simile quod per bestiam in Verbo, nempe affectiones naturales quae sunt homini, quare dicitur, ecce Behemoth quem feci tecum; ejus spirituale pascuum est scientificum verum; hoc intelligitur per quod gramen sicut bos comedat. Quod per viride significetur vivum, constare

potest absque ulteriore explicatione, nam subjectum vegetabile, quando viget, hoc est, dum quasi vivit, viride est, cum autem non amplius viget, seu dum quasi moritur, tunc perit viriditas; quare per virens seu viride significatur vivens seu vivum, ut etiam in sequentibus locis, apud Jeremiam, Cap: XI: 16. Cap: XVII: 8. Apud Ezechielem, Cap: XVII: 24. Cap: XXI: 3: Apud Hoscheam, Cap: XIV: 9. Apud Davidem, Psalm: XXXVII: 35. Psalm: LII: 10. Psalm XCI: 11; et alibi.

508. Vers: 8. 9. *Et secundus Angelus clanxit, et quasi Mons magnus igne ardens missus est in mare, et facta est tertia pars maris sanguis. Et mortua est tertia pars creaturarum illarum in mari, habentium animas, et tertia pars navium periit.* Et secundus angelus clanxit, significat influxum e Coelo, et secundam mutationem inde apud malos: et quasi mons magnus igne ardens, significat amorem sui ei inde propriae intelligentiae: missus est in mare, significat in naturalem hominem: et facta est tertia pars maris sanguis, significat quod inde omne factum sit falsum mali inibi: et mortua est tertia pars creaturarum illarum in mari habentium animas, significat quod inde perierit omne scientificum vivum in naturali homine: et tertia pars navium periit, significat quod etiam omnes cognitiones veri et boni ex Verbo et ex doctrinis inde.

509. Et secundus Angelus clanxit, quod significet influxum e Coelo, et secundam inde mutationem apud malos, constat ex illis quae supra n; 502. dicta et ostensa sunt.

510. Et quasi Mons magnus igne ardens, quod significet amorem sui ac inde propriae intelligentiae, constat ex significatione montis igne ardentis, quod sit amor sui et inde amor propriae intelligentiae; quod hic amor per illum montem significetur, est quia per montem in Verbo significatur amor in utroque sensu, nempe amor coelestis et amor infernalis, videatur supra n; 405; similiter per ignem, de quo etiam supra n: 504; et hic agitur de malis qui separandi a bonis et conjiciendi in infernum; apud

quos per illum amorem omne verum vertitur in falsum; hic effectus oriundus ex monte illo misso in mare, in se- [175] quentibus describitur, nam per montem illum missum in mare, unde facta est tertia pars maris sanguis, significatur quod in naturali homine omne factum sit falsum mali; exinde constare potest, quod hic per montem magnum igne ardentem significetur amor sui et inde amor propriae intelligentiae, propria intelligentia etiam omnis est ex amore sui. Quod per montem intelligatur amor in utroque sensu, est ex causa, quia Angeli tertii Coeli, qui in amore coelesti sunt, super montibus, in Mundo spirituali habitant, quare cum dicitur Mons, intelligitur id Coelum, ac secundum ideas cogitationis Angelicae, quae a personis et locis abstractae sunt, intelligitur id quod facit Coelum, ita amor coelestis: quod autem mons in opposito sensu significet amorem sui, est quia illi qui in amore sui sunt, continue cupiunt ascendere montes, pares se faciendo illis qui in tertio Coelo sunt; hoc quia in sua phantasia versant, id quoque, dum extra inferna sunt, conantur, inde est, quod per montem in opposito sensu significetur amor sui; verbo, qui in amore sui sunt, alta semper spirant, quare etiam post mortem, quando omnes status amoris vertuntur in correspondentia, phantasia tenus se alte conjiciunt, credentes se, cum in phantasia sunt, super altis montibus esse, cum tamen corpore in infernis sunt: inde est, quod illi qui ex Babele sunt, qui in tali amore sui sunt, ut non solum imperare velint super omnem terram, sed etiam super Coelos, in Verbo dicantur montes, ac sedere super monte, et ascendere super excelsa nubis, ut apud Esajam „*Ecce Ego contra te mons perdens, perdens universam terram, et extendam manum meam contra te, ut devolvam te de petris, et dem te in montem combustionis*“ LI: 25. et apud Eundem: „*Dixisti corde tuo, Coelos ascendam, supra stellas Dei exaltabo thronum meum, et sedebo in monte conventus; ascendam, supra excelsa nubis, similis fiam Altissimo; veruntamen ad infernum dejicieris*“ XIV: 13. 14. 15; haec de Babele.

511. Missus est in mare, quod significet in naturalem

hominem, constat ex significatione maris, quod sit scientificum in communi quod in naturali homine, proinde naturali homine, proinde naturalis homo quoad scientificum ibi, de qua supra n: 270, 342. Quod mare id significet, est quia aquao significat verum, et verum, in naturali homine vocatur scientificum; ipsum autem verum in se est spirituale, ac in spirituali homine unum facit cum affectione veri, est enim forma affectionis ibi, quantum itaque haec affectio cum sua forma est inde in scientificis quae in naturali homine, tantum scientifica in se continent vera et sunt scientifica vera, nam scientifica quae naturalis hominis in se spectata non sunt vera, sed modo vasa continentia veri, quare etiam per vasa in Verbo significantur scientifica. Quod naturalis homo per mare significetur, constare potest ex locis in Verbo supra n: 275 et 342, adductis; ex quibus patet, quod per mare respective ad aquam significetur scientificum in communi, ac per mare respective ad fluctus significetur disceptatio et ratiocinatio quae fit per scientifica, et quia utrumque est in naturali homine, ideo per mare ipse naturalis homo significatur. Sed status naturalis hominis est prorsus secundum affectionem quae amoris hominis, quando apud hominem dominatur affectio spiritualis seu affectio boni et veri propter bonum et verum, et haec per spiritualem hominem in naturalem influit, tunc naturalis homo est spiritualis naturalis homo, est enim tunc subordinatus et subjectus spirituali,
[176] et quia sic unum agunt est uterque in Coelo: at vero cum apud hominem affectio mere naturalis dominatur, tunc in naturali homine non est aliquod verum, sed omne quod ibi, est scientificum non verum, scientificum mortuum et scientificum falsum, causa est, quia tunc scientifica ibi se conjungunt cum affectionibus mere naturalibus, quae omnes scaturiunt ex amoribus sui et mundi, et tamen ipsa vera, quia in se spiritualia sunt, non se conjungent nisi cum affectionibus spiritualibus, ut supra dictum est: quando vera se conjungunt cum affectionibus mere naturalibus, tunc non amplius sunt vera, sed sunt falsa, nam affectio mere naturalis falsificat illa. Conjunctiones veri cum affectionibus

mere naturalibus correspondent scortationibus et adulteriis varii generis, et quoque in sensu spirituali per varia scortationum et adulteriorum genera in Verbo intelliguntur; sunt conjunctiones veritatum Verbi cum amore sui et cum amore mundi, quae illis corespondent. Quod Mare significet naturalem hominem cum illis quae inibi sunt, est quoque ex correspondentia; in Mundo enim spirituali apparent variis in locis Maria, imprimis circa ultimos terminus ubi desinunt Societates spirituales seu ipsum Coelum; quod ibi Maria existant, est causa, quia in terminis Coeli et extra illos sunt illi qui mere naturales homines fuerunt, qui etiam apparent inibi in fundis, ubi eorum domicilia, sed sunt ibi naturales non mali; at naturales mali sunt in infernis. Ex maribus ibi visis etiam constat, quales illi sunt qui inibi, sed hoc imprimis ex aquarum colore vergente ad obscurum aut ad clarum; si ad obscurum, sunt inibi sensuales spiritus, qui sunt naturales infimi, si ad clarum sunt, inibi naturales interiores: sed aquae marium qua super inferna, sunt densae, nigrae, quandoque rubrae; et turba infernalis inibi aqparet sicut angues et serpentes, et sicut monstra qualia in maribus sunt.

512. Et facta est tertia pars maris sanguis, quod significet quod inde omne factum sit falsum mali inibi, constat ex significatione tertiae partis, quod sit omne, de qua supra n: 506; ex significatione maris, quod sit naturalis homo, de qua mox supra n: 511; inde per tertiam partem mares significatur totus naturalis homo, et omne quod inibi; et ex significatione sanguinis, quod sit falsum mali, de qua etiam supra n: 320. Ex his nunc videri potest sensus spiritualis hujus versus, quod nempe per quod mons magnus igne ardens missus in mare, et facta est tertia est tertia pars maris sanguis, significetur quod amor sui; dum intrat et occupat naturalem hominem, vertat omne scientificum inibi in falsum malt. Amor sui est amor mere corporeus, scaturiens ex ebullitione et fermentatione partium obsoletarum et earum titillatione intus in corpore, unde perceptivum mentis, quod puram athmosphaeram requirit, non modo hebetatur et crasse scit, sed etiam

perit; quod amor sui sit ex illa origine, constare potest ex correspondentia ejus cum stercore humano, nam qui illi amori inescati fuerunt, in altera vita prae reliquis amant sordes stercoreas, quarum nidor illis est gratus, signum quod effluviosum pollen ex illis amoene stringat sensorium odoris ilorum, sicut prius sensorium commune quod per cuticulas interiores undequaque extensum est; ex hoc solum constare potest quod amor sui sit prae reliquis amoribus crassus et sordide corporeus, et inde quod auferat omnem perceptionem spiritualem, quae est veri et boni
[177] Coeli et Ecclesiae; claudit etiam spiritualem mentem, ac sedem suam unice figit in naturali et sensuali homine, quae proxime communicat cum corpore, ac nihil cum Coelo; inde etiam fit, quod omnes illi, apud quos praedominatur amor sui, sensuales sint, et non videant illa quae Coeli et Ecclesiae sunt, nisi in summa caligine, et quoque, quando soli sunt et secum cogitant, illa rejiciant et negent. Ex his nunc constare potest, quid significatur per quod tertia pars maris facta sit sanguis, ex eo quod Mons magnus igne ardens illuc missus sit.

513. Ft mortua est tertia pars creaturarum in mari habentium animas, quod significet quod inde perierit omne scientificum vivum in naturali homine, constat ex significatione mori, quod sit perire spiritualiter seu quoad vitam Coeli; ex significatione tertiae partis, quod sit omne, de qua supra n: 506; ex significatione creaturarum in mari, seu piscium, quod sint scientifica, de qua sequitur, et ex significatione habere animas, quod sit vivum esse; inde per quod mortua sit tertia pars creaturarum in mari habentium animas, significatur quod inde perierit omne scientificum vivum; per scientificum verum intelligitur scientificum quod trahit vitam exspirituali affectione, nam haec affectio dat vitam veris, et inde vitam scientificis, scientifica enim sunt continentia veritatum spiritualium, videatur supra n: 506. 507. 511. Quod creaturae maris seu pisces significent scientifica, est quia mare significat naturalem hominem, inde pisces in mari significant ipsa scientifica quae sunt in naturali homine: quod pisces illa significent, est quoque ex correspon-

dentia; spiritus enim qui non in spiritualibus veris sunt, sed modo in naturalibus, quae sunt scientifica, apparent in Mundo spirituali in maribus, dum spectantur ab illis qui supra sunt, sicut pisces, sunt enim cogitationes, quae ex scientificis apud illos procedunt, quae tales apparent: omnes enim ideae cogitationis Angelorum et spirituum vertuntur in varia repraesentativa extra illos; dum in talia quae sunt Regni vegetabilis, vertuntur in arbores et frutices varii generis, at dum in talia quae sunt Regni animalis, vertuntur in animalia terrae ac in volatilia varii generis; ideae Angelorum Coeli, dum in animalia terrae, vertuntur in agnos, oves, capras, juvencos, equos, mulos, et in similia alia; dum autem in volatilia, vertuntur in turtures, columbas et plures species volucrum quae pulchrae sunt; at vero ideae cogitationis illorum qui naturales sunt, et ex solis scientificis cogitant, vertuntur in formas piscium: apparent etiam inde in maribus plures species piscium, quas saepius videre etiam mihi datum est: exinde est, quod per pisces in Verbo significentur scientifica; ut in sequentibus locis; apud Esajam *„Per increpationem meam exsico mare, pono fluvios in desertum, putrscet piscis eorum, eo quod non sit aqua et morietur siti"* L: 2; per increpationem Jehovae intelligitur interitus Ecclesiae, qui est quando non aliqua cognitio veri et boni, seu non alteo qua cognitio viva, quia non perceptio; per exsiccare mare significatur deprivare naturalem hominem scientificis veris et inde vita naturali ex spirituali; per ponere fluvios in desertum, significatur rationalem hominem similiter, unde non amplius intelligentia; per putrescet piscis eorum eo quod non sit aqua ac morietur siti, significatur quod non scientificum vivum amplius, quia non verum; piscis est scientificum, aqua est verum, putrescere est emori quoad vitam spiritualem. Simile quod hic dicitur de mari, quod tertia pars ejus facta sit san- [178]
guis, et quod inde mortua sit tertia pars creaturarum inibi, etiam dicitur de Aegypto, quod ejus flumen, et omnes aquae factae sint sanguis, et quod inde pisces mortui fuerint, apud Mosen *„Dixit Moses ad Pharaonem, quod aquae fluminis verterentur in sanguinem, et quod inde piscis*

moreretur, et flumen foeteret, usque ut defatigarentur Aegyptii bibere aquas ex flumine; quod etiam factum est cum omni aqua in Aegypto" Exod: VII: 17 ad 25: de qua re etiam apud Davidem *„Vertit aquas eorum in sanguinem, et occidit piscem earum"* Psalm: CV: 29; quod simile in Aegypto factum sit, est quia per Aegyptum significatur naturalis homo quoad scientificum ejus, seu scientificum quod naturalis hominis; per flumen Aegypti significatur intelligentia comparata per scientifica; quod flumen factum sit sanguis, significat quod illa ex meris falsis; et quod piscis moreretur, significat quod scientifica vera perirent per falsa; scientifica enim vivunt per vera, at pereunt per falsa, causa est, quia omne spirituale verum est vivum, inde est omnis vita, vel sicut anima, quae scientificis inest, quare absque spirituali vero est scientificum mortuum. Apud Ezechielem *„Ego contra te Pharao Rex Aegypti, cete magne, qui cubat in medio fluviorum suorum, qui dixit, meus fluvius meus, et ego feci me: propterea dabo hamos in maxillas tuas, et adhaerere faciam piscem fluviorum tuorum squamis tuis, et faciam ascendere te e medio fluviorum tuorum, ut omnis piscis fluviorum tuorum in squamis haereat, et derelinquam te in deserto te et omnem piscem fluviorum tuorum"* XXIX: 3. 4. 5; per Pharaonem significatur simile quod per Aegyptum, simile enim per regem quod per populum, nempe naturalis homo et scientificum ibi; quare etiam vocatur Cetus magnus, per cetum enim seu balaenam significatur scientificum in communi, et ideo dicitur quod extrahetur e flumine, et tunc piscis adhaerebit squamis ejus, per quod significatur quod peritura sit omnis intelligentia, et quod scientia, quae loco ejus, erit in sensuali homine absque vita; in sensuali homine, qui est infimus naturalis proxime exstans mundo, sunt fallaciae et inde falsa, hoc significatur per quod piscis adhaerebit squamis ceti; quod naturalis homo, et quod scientificum ibi absque vita ex aliqua intelligentia erit, significatur per derelinquam in deserto te et omnem piscem fluviorum tuorum; quod talia fient, quia naturalis homo sibi tribuit omnem

intelligentiam, significatur per quia dixit meus fluvius meus, ego me feci, fluvius est intelligentia. Apud Mosen „*Dicebant filii* Israëlis *in deserto, recordamur piscis, quem comedimus in Aegypto gratis, et cucumerum, et cucurbitarum, et porri, et ceparum et alliorum; nunc anima nostra arida est, non quicquam nisi quod ad man oculi nostri. Postea ventus profectus a Jehovah, abripuit Selav e mari, et demisit super castra: sed propter concupiscentiam percussit Jehovah in Aegypto plagam magnam valde: unde vocabatur nomen loci illius Sepulchra concupiscentiae*“ Num: XI: 5. 6. 31. 33. 34; per haec significabatur, quod filii Israëlis aversati fuerint spiritualia, et appetiverint naturalia, erant etiam illi mere naturales, et non spirituales, modo spiritualem Ecclesiam repraesentabant per externa; quod aversati spiritualia significatur per quod anima nostra arida sit, non quicquam nisi quod ad man oculi nostri, man significabat cibum spiritualem, qui est scientia, intelligentia et sapientia; quod appetiverint naturalia, significatur per quod concupiscerent piscem in Aegypto, cucumeres, cucurbitas, porros, cepas
et allia, haec omnia significant talia quan sunt infimi na- [179]
turalis, hoc est, sensualis corporei hominis; et quia rejecerunt spiritualia, et pro illis cupiverunt mere naturalia, ideo percussi sunt plaga magna, et datum nomen loco sepulchra concupiscentiarum. Apud Ezechielem „*Dixit ad me, aquae hae exeuntes ad terminum orientalem, ac descendunt in planitiem, ac veniunt versus mare, in mare emissae ut sanentur aquae, unde fit, omnis anima vivens, quae reptat, quocunque veniunt fluvii, vivet, unde fit piscis multus valde: fit ergo, stant super illo piscatores ab Engedi usque ad En Englaim, expansione saginarum adsunt, juxta speciem erit piscis eorum, sicut piscis maris magni multus valde: caenosa et paludes ejus, quae non sanantur, in salem abeunt*“ XLVII: 1. 8. 9. 10. 11; agitur ibi de domo Dei, per quam significatur Coelum et Ecclesia; et per aquas quae exeunt e domo Dei versus orientem, significatur Divinum Verum reformans et regenerans: per planitiem et per mare in quae descendunt aquae, significantur

ultima Coeli et Ecclesiae, quae apud homines Ecclesiae sunt illa quae sunt naturalis et sensualis hominis per planitiem interiora ejus, et per mare exteriora ejus; quod tam cognitiones ex Verbo, quam scientifica confirmantia vitam spiritualem per Divinum id verum accipiant, significatur per quod aquae maris sanentur inde, et quod vivet omnis anima quae reptat, et quod erit piscis multus valde; quod inde omnis generis scientifica vera et viva sint, significatur per juxta speciem erit piscis eorum, piscis sicut maris magni multus valde; illi qui reformantur et inde intelligentes fiunt, intelliguntur per piscatores ab Engedi usque ad En Eglaim; qui non reformari possunt quia in falsis mali sunt, significantur per coenosa et paludes quae non sanantur, et abeunt in salem: quod hic non intelligantur pisces, qui ex aquis exeuntibus e domo Dei multiplicantur, quisque videre potest, sed quod per pisces intelligantur illa apud hominem quae reformari possunt, quoniam per Domum Dei intelligitur Coelum et Ecclesia et per aquas inde exeuntes Divinum Verum reformans. In Verbo passim dicitur bestia terrae, avis Coeli et piscis maris; et qui non scit, quod per bestiam terrae seu agri intelligatur voluntarium hominis, per avem Coeli intellectuale ejus, et per piscem maris scientificum ejus, prorsus non scire potest, quis illorum locorum sensus est, ut in sequentibus; apud Hoscheam *„Lis Jehovae cum habitatoribus terrae, quia non veritas, non misericordia, et non cognitio Dei in terra; propterea lugebit terra, et contabescet omnis habitans in ea, inter bestiam agri, et inter avem Coelorum, etiamque pisces maris colligentur“* IV: 1, 3: apud Zephaniam, *„Consumam hominem et bestiam, consumam avem Coelorum, et pisces maris, et offendicula cum impiis“* I: 3: apud Ezechielem *„In die quo veniet Gog super terram Israëlis, erit terrae motus magnus super terra Israëlis, et contremiscent coram Me pisces maris, et avis Coelorum, et bestia agri“* XXXVIII: 18. 19, 20: apud Hiobum *„Quaere bestias et docebunt te, aut aves Coeli et annuntiabunt tibi, aut virgultum terrae et docebit te, et narrabunt tibi pisces maris: quis non novit ex his omnibus, quod manus*

Jehovae faciat illud" XII: 7. 8. 9; in his locis per bestiam agri intelligitur voluntarium hominis, per avem Coeli intellectuale ejus, et per piscem maris scientificum ejus; quid alioquiu foret, quod bestiae docerent te, aves Coeli annuntiabunt tibi, et pisces maris narrabunt, quod manus Jehovae faciat illud; dicitur etiam, quis non novit ex his omnibus. Similiter apud Davidem *„Dominari Eum fecisti super opera* [180] *manuum tuarum, omnia posuisti sub pedes Ejus, gregem et armenta omnia, bestias agrorum, avem Coeli, et piscem maris, transeuntem vias marium"* Psalm: VIII: 7. 8. 9; haec dicta sunt de Domino, ac de Ipsius dominio; quod dominium Ipsi sint in Coelis super angelos et in terris super homines, notum est ex Verbo, dicit enim Ipse, quod Ipsi omnis potestas data sit in Coelo et in terra Matth: XXVIII: 18; quod autem dominium Ipsi datum sit super animalia, aves et pisces, non tanti est ut memoretur in Verbo, ubi omnia et singula spectant Coelum et Ecclesiam: inde constare potest, quod per gregem et armenta, bestias agrorum, avem Coeli et piscem maris, talia quae sunt Coeli apud Angelum et Ecclesiae apud hominem intelligantur; per gregem et armenta significantur in genere spiritualia et naturalia, per gregem spiritualia et per armenta naturalia, quae apud hominem, seu quae sunt mentis spiritualis et mentis naturalis apud illum, per bestias agrorum significantur voluntaria quae sunt affectionum, per aves Coeli intellectualia quae sunt cogitationum, et per pisces maris scientifica, quae sunt naturalis hominis. Similia significantur per haec in Primo Capite Geneseos *„Dixit Deus, faciamus hominem in imagine nostra, secundum similitudinem nostram, ut dominetur in piscem maris, et in avem Coeli, et in omne animal repens super terra"* Vers: 26. 28; agitur in illo Capite in sensu interno spirituali de instauratione Ecclesiae antiquissimae, ita de nova creatione seu regeneratione hominum illius Ecclesiae; quod datum sit illis percipere omnia suae affectionis quae voluntatis, ac videre omnia suae cogitationis quae intellectus, et sic regere illa. ne abirent in concupiscentias mali et in falsitates, intelligitur per ut dominetur in

piscem maris, avem Coeli et omne animal terrae et dominatur homo in illa, quando Dominus dominatur super hominem; nam homo ex se non super aliquid apud se dominatur: quod per piscem maris, avem Coeli et bestiam agi talia significentur, est quia correspondent; correspondentiae interiorum hominis cum illis ad manifestum visum sistuntur in Mundo spirituali, nam ibi apparent omnis generis bestiae, tum aves ac in maribus pisces, quae tamen non aliud sunt quam ideae cogitationis profluentes ex affectionibus, quae sub talibus formis sistuntur quia correspondent. Quoniam per pisces significantur scientifica et cognitiones quae naturalis hominis, quae inserviunt spirituali homini pro mediis sapiendi; inde per Piscatores in Verbo intelliguntur qui modo in cognitionibus sunt, ac qui cognitiones sibi comparant, tum qui alios docent, et per cognitiones reformant; opera eorum intelliguntur per emissiones et expansiones retium; ut in sequentibus locis; apud Esajam „*Lugebunt piscatores, et tristes erunt omnes projicientes in flumem hamum, et expantentes rete super facies aquarum languescent*" XIX: 8; hic per piscatores projicientes in flumen hamum, et expandentes rete, intelliguntur qui sibi cognitiones, et per illas intelligentiam volunt comparare, hic quod non possint, quia non alicubi cognitiones veri. Apud Jeremiam „*Reducam filios Israëlis super terram eorum, mittam ad piscatores multos qui piscabuntur illos, tum mittam ad multos venatores qui venabuntur eos desuper omni monte, et desuper omni colle, et ex foraminibus petrarum,*" XVI: 16; quod per mittere ad piscatores qui piscabuntur illos, et ad venatores qui venabuntur illos, intelligatur convocare et instaurare Ecclesiam apud illos qui in bono naturali et in bono spirituali sunt, videatur supra n: 405. Apud Ha-
[181] bakuk „*Quare facis Hominem sicut pisces maris, sicut reptile cui non dominans; omnis hamo extrahat et congreget eum in rete suum; ergone evacuabit rete suum, et jugiter occidere gentes non parcet*" I: 14. 15. 17; haec dicta sunt de gente Chaldaea vastante et destruente Ecclesiam, per gentem Chaldaeam significatur prophanatio veri et vastatio Ecclesiae; facere homines sicut pisces maris,

et sicut reptile cui non dominans, significat facere hominem ita naturalem, ut ejus scientifica sint absque spirituali vero, et jucunda absque spirituali bono, in naturali enim homine sunt scientifica per quae cogitationes, et jucunda per quae affectiones, super quas si non dominatur spirituale, sunt tam cogitationes quam affectiones vagae, ita homo absque intelligentia quae ducet et reget; quod tunc omne falsum et malum illos in suas partes trahere possit, et sic prorsus perdere, significatur per quod omnis hamo extrahat et congreget in rete suum, et postea occidet, extrahere est ex vero et bono, in rete suum est in falsum et malum, et occidere est perdere. Apud Amos *„Dies venient, quibus extrahent vos aculeis, et posteritatem vestram hamis piscatoriis“* IV: 2; per quae significatur quod per acutas ratiocinationes ex falsis et fallaciis educturi sint et abalienaturi a veris; haec dicta sunt de illis qui abundant cognitionibus quia habent Verbum et prophetas, illi ibi intelliguntur per vaccas Baschanis in Monte Samariae. Ex his nunc constare potest, quid per Piscatores, per Pisces et per Retia, quae toties memorantur in Novo Testamento, intelligitur; ut in his sequentibus *„Jesus videns duos fratres, Simonem dictum Petrum, et Andream fratrem ejus, jacientes rete in mare, erant enim piscatores, et dixit illis, venite post Me, et faciam vos piscatores hominum“* Matth: IV: 18. 19. Marc: I: 16. 17: et alibi *„Jesus ingressus in navigium Simonis, et docebat turbam, et postea dixit Simoni ut emitteret retia sua in captum, et concluserunt piscium multitudinem ingentem, ut navigia implerentur, et minarentur mergi; et stupor apprehendit omnes super captum piscium, dixit ad Simonem, ne timeto, ex nunc homines eris capiens“* Luc: V: 3 ad 10; his quoque similis sensus spiritualis inest, sicut reliquis Verbi: quod Dominus elegerit illos piscatores, et dixerit quod piscatores hominum fierent, significabat quod congregarent ad Ecclesiam; per retia quae expanderent, et quibus concluserunt ingentem multitudinem piscium, ut navigia minarentur mergi, significabatur reformatio Ecclesiae per illos, nam per pisces ibi significantur cognitiones veri et boni per quas re-

formatio, tum multitudo hominum qui reformarentur. Similia quoque significantur per capturam piscium a discipulis post resurrectionem Domini, de qua re apud Johannem *„Dixit Jesus, dum manifestavit se discipulis qui piscabantur, ut mitterent rete in dextras partes navigii, et acceperunt ut non amplius trahere valerent rete prae multitudine piscium. Postquam descenderunt in terram, vident focum positum, et pisciculum superjacentem, et panem, et dedit illis Jesus panem et pisciculum similiter"* XXI: 2 ad 13; quod Dominus manifestaverit se dum piscabantur, erat causa quia piscari significabat docere cognitiones veri et boni, et sic reformare; quod jusserit ut emitterent rete in dextras partes navigii, significabat quod ex bono amoris et charitatis omnia, dextrum enim significat bonum illud ex quo; cognitiones enim quantum ex bono trahunt, tantum vivunt et tantum multiplicantur; dicebant etiam quod tota nocte laboraverint et nihil acceperint, per
[182] quod significabatur quod a semet seu proprio nihil, sed a Domino omnia; simile etiam significabatur per focum super quo pisciculus et per panem, per panem enim significabatur Dominus, et bonum amoris ab Ipso, et per pisciculum super focum cognitio veri ex bono, per pisciculum cognitio veri, per focum seu ignem bonum: eo tempore non erant aliqui spirituales homines, quia Ecclesia prorsus vastata fuit, sed omnes naturales, horum reformatio repraesentabatur per piscaturam illam, et quoque per piscem super foco: qui credit, quod piscis super foco et panis, qui dati discipulis ad comedendum, non significativi alicujus rei superioris fuerint, maxime fallitur, singula enim quae Dominus egit, et quae loquutus est, significativa Divinorum coelestium fuerunt, quae unice patent per sensum spiritualem; quod focus et ignis sit bonum amoris, et quod panis sit Dominus quoad ip bonum, supra ostensum est, et quod piscis sit cognitio veri et scientificum quod naturalis hominis, ex dictis et ostensis in hoc Articulo patet. Dicit etiam Dominus *„quod Regnum Coelorum simile sit saginae jactae in mare, et ex omni genere piscium contrahenti, quae postquam impleta est, subduxit in litus, et collegit bo-*

nos in vasa, et malos foras ejecit; sie in erit consummatione saeculi“ Matth: XIII: 47. 48. 49; separatio bonorum et malorum assimilatur hic sagenae missae in mare contrahenti ex omni genere piscium, ex causa quia pisces significant naturales homines quoad scientifica et cognitiones, et illi in consummatione saeculi seu tempore ultimi Judicii separantur ab invicem, sunt enim naturales boni et naturales mali, horum separatio apparet in Mundo spirituali sicut rete seu sagena emissa in mare contrahens et subducens in litus pisces, haec apparentia etiam est ex correspondentia, quare a Domino assimilatur Regnum Coelorum sagenae contrahenti pisces; quod separatio bonorum a malis ita appareat, etiam mihi visum est. Quod naturales homines per pisces significentur, constat ex hoc Domini Miraculo *„Accesserunt qui didrachma acciperent, Jesus dixit ad Timonem, Reges terra a qnibus accipinnt tributum et censum, a filiis suis an ab alienis; dixit Ipsi Petrns, ab alienis: dixit illi Jesus, ergo liberi sunt filii: verum ne simus illis offendiculo, abi ad mare, et mitte hamum, eo extractum primo piscem tolle, et aperi os ejus, et invenies staterem, eum accipe, da illis pro Me et pro te“* Matth: XVII: 24 ad 27; per dare tributum et censum, significabatur subjectus esse et servire, quare alienis, qui non erant ex filiis Israëlis, imponebantur tributa, ut patet ex Historicis Verbi; per filios Israëlis, apud quos erat Ecclesia, significabantur spirituales, et per alienos naturales; et naturale est subjectum spirituali, et ei servit, est enim spiritualis homo sicut dominus, et naturalis homo sicut servus, et quia naturales sunt servi, et inde intelliguntur per tributarios, ideo factum est quod non Dominus nec Petrus darent tributum, sed piscis, per quem significatur naturalis homo. Quod Dominus glorificaverit Humanum suum usque ad ultimum ejus, quod naturale et sensuale vocatur, significatur per haec *„Jesus discipulis manifestatus dixit videtc manus meas et pedes meos, quod Ego sim, palpate Me et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut Me videtis habere; et ostendit illis manus* et *pedes: et dixit illis,*

habetis ne aliquid edulii hic; illi dederunt Ipsi piscis assi partem, et de favo apiario, quae accipiens coram illis comedit" Luc: XXIV: 38 ad 43; quod Dominus glorificaverit Humanum suum usque ad ultimum ejus, quod vocatur naturale et sensuale manifestavit per quod osten-
[183] derit manus et pedes, et per quod discipuli palpaverint illa, et per quod dixerit quod spiritus non carnem et ossa habeat sicut Ipse; et quod ederit de pisce asso et de favo apiario; per manus et pedes significantur ultima hominis, similiter per carnem et ossa; et per piscem assum significatur naturale quoad verum ex bono, et per mel significatur naturale quoad bonum ex quo verum; haec comedebantur in praesentia discipulorum, quia correspondenant naturali homini, et inde illum significabant; nam piscis, ut in hoc Articulo ostensum est, ex correspondentia significat naturale quoad scientificum, quapropter etiam piscis in Verbo significat scientificum et cognitivum quod est naturalis hominis, et piscis assus scientificum quod ex bono naturali, apud Dominum autem significabat Divinum Naturale quoad verum ex bono; et quod mel significet bonum naturale, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 5620. 6856. 10137. 10530: qui non scit quod in singulis Verbi sit sensus spiritualis, et quod sensus literae, qui est sensus naturalis, consistat ex correspondentiis cum spiritualibus, non scire potest arcanum cur Dominus in praesentia discipulorum comedit de pisce asso et de favo apiario, tum supra cur dedit discipulis piscem assum et panem, cum tamen omnia et singula quaee Dominus loquutus est et egit, Divina fuerunt, quae interius latent in singulis quae scripta sunt in Verbo. Ex his nunc constare potest, quid significatur per quod mortua sit tertia pars creaturarum in mari habentium animas, quod nempe perierit omne scientificum vivum in naturali homine, seu quod idem, quod naturalis homo quoad scientifica ibi mortuus sit; ille dicitur mortuus, quando non vivificatur e spirituali homine, hoc est, per influxum e Coelo a Domino per spiritualem hominem, nam Dominus influit per spiritualem hominem in naturalem; quare cum non amplius aliquod verum Coeli

agnoscitur, et non aliquod bonum Coeli afficit, tunc spiritualis mens, quae vocatur spiritualis homo, clausa est, et naturalis mens, recipit mere falsa ex malo, et falsa ex malo sunt spiritualiter mortua, sunt enim vera ex bono spiritualiter viva. Dicitur tertia pars creaturarum, quia per creatura, quia per creaturas et animalia in Verbo significantur affectiones et inde cogitationes apud hominem; proinde intelliguntur ipsi homines quoad illas; similiter per creaturas apud Marcum „*Jesus dixit discipulis, euntes in Mundum universum praedicate evangelium omni creaturae*" XVI: 15: et quoque supra it Apocalypsi „*Et omnis creatura, quae est in Coelo et in terra, et sub terra, et in mari quae sunt, et quae in illis omnia, audivi dicentes, Sedenti super throno et Agno benedictio et honor et gloria, et robur in saeculo saecucorum*" Cap: V: 13; quod ibi per omnem creaturam intelligantur tam Angeli quam homines, patet, nam dicitur quod audiverit illos dicentes videatur supra n: 342 ad 346, ubi illa explicata sunt.

514. Et tertia pars gavium periit, quod significet quod etiam omnes cognitiones ex Verbo, et ex doctrinis inde, constat ex significatione tertiae partis, quod sit omne, hic omnes quia dicitur de cognitionibus veri et boni; et ex significatione navium, quod sint cognitiones veri et boni, tum doctrinalia; quod naves illa significent, est quia illae ferunt opes super mare pro negotiatione, et per opes in Verbo significantur cognitiones veri et boni, quae etiam sunt doctrinalia; per naves in sensu stricto, in quo continens intelligitur, significatur Verbum et doctrinae e Verbo, quia Verbum et inde doctrina continent cognitiones veri et boni, [184]
sicut naves continent opes, et negotiari, quo imprimis fit per naves, significat comparare sibi cognitiones et illas communicare aliis; at dum contenta intelliguntur pro continente, per naves significantur cognitiones ex Verbo, et ex doctrina e Verbo. Quod naves talia significent, constare potest a locis in Verbo ubi nominantur; ut apud Ezechielem „*Tyre in corde maris termini tui; architecti tui perfecerunt pulcyritudinem tuam; ex abietibus e Senire*

aedificarunt tibi omnes tabulas, cedrum e Libano sumserunt ad faciendum malum pro te; e puerculus e Baschane fecerunt remos tuos, asserem tuum fecerunt ebore; filiam gressum ex insulis Kitthim; habitatores Sidonis et Arvadi fuerunt remiges tui; sapientes tui Tyre fuerunt in te, fuerunt naucleri tui; teniores Gehalis et sapientes ejus fuerunt in te, confirmantes fissuram tuam omnes naves maris et nautae earum fuerunt in te ad negotiandum negotiationem tuam; naves Tarschish, turmae tuae in mercatu tuo, unde impleta es et honorata valde in corde marium" XXVII: 4. 5. 6. 8. 9. 25; agitur in eo Capite de Tyro; et quia per Tyrum significantur cognitiones veri et boni, ideo agitur de negotiatione ejus, et de varriis mercibus quibus ditata est per negotiationem enim ejus cum variis mercibus, quibus ditata est, significatur comparatio cognitionum illarum, et inde opulentia spiritualis; hic itaque describitur navis cum omni ejus apparatu, ut quoad tabulas, remos, malum, quoad naucleros, remiges et nautas, et in antecendentibus et consequentibus quoad merces: quid autem singula in spirituali sensu significant, prolixum foret hic describere; satis est quod inde constare possit, quod navis significet doctrinam ex Verbo, et quod tabulae, remi, malus significent varia ex quibus doctrina; quodque illi qui docent, ducunt et regunt, intelligantur per gubernatorem, naucleros, remiges et nautas, et ipsa doctrinalia per merces ejus, et comparatio opum et divitiarnm spiritualium, quae sunt cognitiones veri et boni, per quas sapientia, per negotiationem; quare dicitur, sapientes tui Tyre fuerunt in te, fuerunt naucleri tui: et in Capite sequente, ubi etiam agitur de Tyro *„Ecce sapiens tu prae Daniele, ullum occultum non absconderunt tibi; in sapientia tua et in intelligentia tua feceras tibi opes, et feceras aurum et argentum in thesauris tuis; per multitudinem sapientiae tuae in negotatione tua feceras tibi opes"* Ezech: XXVIII: 3. 4. 5: ex quibus patet, quod per Tyrum et ejus negotiationes intelligantnr cognitiones veri et boni per quas sapientia; quid alioquin foret tam multa dicere

de mercibus ejus et de mercatura ejus, si non intelligerentur spiritualia: quod per Tyrum intelligatur Ecclesia quoad cognitiones veri et boni, et inde cognitiones veri et boni quae Ecclesiae videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 1201. Agitur postea in eodem Capite de vastatione Ecclesias quoad cognitiones veri et boni, quae etiam his verbis describitur „*Ad vocem clamoris nauclerorum tuorum contremiscent suburbana, et descendent ex navibus tuis omnes tenentes remum: omnes naucleri maris clamabunt super te amare*“ Cap: XXVII: 29. 30; per naucleros significantur sapientes per cognitiones ex Verbo; per tenentes remum significantur intelligentes; vastatio sapientiae et intelligentiae significatur per vocem clamoris nauclerorum, et per quod descendent ex navibus tenentes remum. Quod per naves in Verbo intelligantur cognitiones veri et boni, et quoque doetrinalia. Quod ex Verbo, dum per naves intelliguntur opes, ita contenta pro continente, constat adhuc ex his locis; apud Esajam „*Ejulate naves Tharschishi, quia devastata est Tyrus; silent habitatores insulae, mercator* [185]
Sidonis transiens mare, impleverunt te: ejulate naves Tharschischi, quia devastatum est munimentum vestrum“ XXXIII: 1. 2. 14; per naves Tharschishi intelliguntur doctrinalia ex Verbo; nam illae naves apportarunt aurum ei et argentum, per quae significantur bona et vera, et illorum cognitiones ex Verbo; et quia per Tyrum significatur Ecclesia quoad cognitiones veri et boni, hic illa vastata, einde dicitur ejulate naves Tarschtshi, quia vastata et Tyrus; per habitatores insulae intelliguntur qui in bonis vitae sunt secundum doctrinalia sua; per mercatorem Sidonus significantur qui in veris ex Verbo, de quibus dicitur quod impleverint te; per munimentum vestrum significatur doctrina ex Verbo tutans, et per devastatum illud significatur quod non ejus perceptio, et inde non verum, nam similia doctrinalia ex Verbo absque perceptione spirituali, non sunt vera, quia per ideas non justas de illis falsificati sunt. Apud Eundem „*Mihi Insulae confident, et naves Tbarschishi in principio, ad adducendum filios tuos e longinquo, argentum et aurum eorum cum illis*“

LX: 9; quod per naves Tarschishi in principio intelliguntur cognitiones veri et boni, quales sunt illis in principio qui reformantur, videatur supra n: 406, ubi illa explicata sunt: naves Tarschishi enim in principio ferebant aurum et argentum in magna copia, per quae significant bona vitae et vera doctrinae. De Navibus Tarschishi legitur in Libro I Regnum *„Navem fecit Salomo in Ezjon Jeber quae apud Eloth juxta litus maris Suph in terra Edomi, et misit Chiramus servos suos viros navium gnaros maris cum servis Salomonis, venerunt in Ophirem, et sumserunt aurum* 420 *talents, quae adduxerunt ad Regem Salomonem"* IX: 26. 27. 28.: et dein *„Navis Tharschish erat Regi in mari cum Navi Chirami, semet ternis annis veniebat Navis Tharschish, portans aurum et argentum, ebora, et simias et pavones"* X: 22. 23: et postea in eodem Libro *„Rex Jehoschaphath fecit naves Tharschish, ut abirent in Ophirem ob aurum, sed non abiverunt, nam fractae sunt naves in Ezjon Jeber"* XXII: 49; quamvis haec Historica sunt, usbue continent sensum spiriitualem aeque ac Prophetica; quod naves factae sint in Ezjon Jeber ad litus maris Suph in terra; Edomi, significabat naturalis hominis, nam illae in se continent et quasi portant opes spirituales, sicut naves opes mundanas, mare enim Suph et terra Edomi ubi Ezjon Jeber erat ultimus teminus terrae Canaanis, et per ultimos terminos terrae Canaanis significantur ultima Ecclesiae, quae sunt scientiae comprehendentes cognitiones veri et boni; per aurum et argentum significantur bona et vera Ecclesiae internae; per ebora simias, et pavones significantur vera et bona Ecclesiae externae; per scientias intelliguntur scientiae, quales fuerunt Antiquis, nempe scientiae correspondentiarum, repraesentationum, influxuum, ac de Coelo et Inferno, quae imprimis comprehendebant cognitiones veri et boni Ecclesiae, ac illis inserviebant; per Chiramum significantur gentes quae extra Ecclesiam, apud quas etiam sunt cognitiones boni et veri: per quod naves sub rege Jehosaphath fractae sint, significat devastationem Ecclesiae quoad vera et bona ejus. Ex

his constare potest, quid in specie significatur per naves Tharschishi in praecedentibus, et quoque apud Davidem *„Per Ventum Orientalem confringes naves Tharschish"* Psalm: XLVIII: 8: per Ventum Orientalem significatur devastatio et desolatio, nam per Ventum, qui ab Oriente venit in Mundo spirituali, domicilia malorum evertuntur [186]
funditur funditus, ac ipsi cum thesauris, in quibus cor suum posuerunt, ejiciuntur in inferna, de quo Vento videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 61; per naves Tharschish hic significantur doctrinalia falsa: et apud Esajam *„Dies Jehovae super omnes Cedros Libani altas et elatas; et super omnes quercus Baschanis; et super omnes montes altos, et super omnes colles elatos; et super omnem turrim excelsam, et super omnem murum munitum; et super omnes naves Tharschish; et super omnes imagines desiderii; ut destruatur superbia hominis, et humilietur altitudo virorum, et exaltetur Jehovah solus in die illo"* II: 12 ad 17; per diem Jehovae intelligitur adventus Domini, quando ultimum Judicium a Domino peractum fuit; quod hoc a Domino peractum sit, quando in Mundo fuit, videatur in Opusculo de ultimo Judicio n: 46: recensentur hic super quos intra Ecclesiam Judicium factum est; per cedros Libani altas et elatas, significantur qui ex propria intelligentia se jactant; et per quercus Baschanis qui ex scientia, nam cedri in Verbo dicuntur de rationali homine, et quercus de naturali, ac rationali homini est intelligentia, et naturali homini scientia; per montes altos et colles elatos significantur qui in amore sui et in amore mundi sunt, videatur supra n: 405; per turrim excelsiam, et murum munitum, significantur principia falsi confirmata, ita quoque illi qui in iis sunt; per naves Scharschish et per imagines desiderii, significantur doctrinalia falsa faventia jucundis amorum terrestrium; destructio fastus ex propria intelligentia et scientia, intelligitur per ut destruatur superbia hominis, et altitudo virorum; quod omnis intelligentia et scientia sic a Domino, significatur per ut exaltetur Jehovah solus in die illo; creditur quod scientia sit ex homine, sed sientia quatenus inservit intelli-

gentiae, in qua est perceptio veri, est a solo Domino. Apud Esajam „*In Zione et Hierosolyma magnificus Jehovah nobis, locus fluviorum, fluminis, latitudinis spatiorum, non ibit in eo nais remi, et navis magnifica non transibit eum*“ XXXIII: 21; per Zionem et Hierosolymam intelligitur Ecclesia Domini, per Zionem Ecclesia ubi regnat bonum amoris, et per Hierosolymam ubi verum doctrinae; ibi dicitur Jehovah magnificus quando homines Dccletiae tales sunt, ut sint receptiones Divini Boni et Veri a Domino; et vocatur Zion et Hierosolyma locus fluviorum, fluminis et latitudinis spatiorum, quando omnis illorum sapientia et intelligentia, ac bonum et verum sunt a Domino, fluvii significant sapientiam flumen intelligentiam, latitudo spatiorum vera ex bono in multitudine et extensioue; non ibit in eo navis remi, et navis magnifica non transibit eum, significat quod non in Ecclesia erit intelligentia et sapientia ex proprio, navis remi est intelligentia ex proprio, quia ducitur ab hominibus per remos, et navis magnifica est sapientia ex proprio, quia homo ex illa gloriatur et superbit; navis enim significat intelligentiam et sapientiam quando vadit in mari et transit, sic enim est in cursu vehens suas opes: quod hic non intelligatur navis, patet, quia dicitur de Zione et Hierosolyma. Apud Davidem „*Multa sunt opera tua, Jehovah, hoc mare magnum et latum spatiis, ibi reptile cui non namerus, animalia parva cum magnis, ibi naves eunt, Leviathan quem formasti ad ludendum in eo: omnia Te exspectant, ut des cibum eorum in tempore suo*“ Psalm: CIV: 24. 25. 26. 27; hic non intelligitur mare, nec intelliguntur reptilia, animalia, Leviathan seu balaena, ac naves, sed talia quae sunt apud ho-
[187] mines Ecclesiae, hi enim exspectant Jehovam; per mare magnum et latum significatur externus seu naturalis homo, qni recipit bona et vera scientifice, magnum dicitur de bono ibi, et latum de vero ibi; per reptilia significantur scientifica viva; per animalia magna et parva, cognitiones boni et veri omnis generis, superiores et inferiores, ac in communi et in specie, ut in Articulo mox superiori n: 513; per naves intelliguntur doctrinalia; per Leviathanem seu

balaenam omnia naturalis hominis in complexu, qui dicitur lupere in mari ex jucundo sciendi et inde sapiendi; quia homo ex illis afficitur desiderio sciendi et intelligendi, dicitur omnia Te exspectant ut des cibum eorum in tempore, exspectare significat desiderare, et cibus scientiam et intelligentiam, homo enim ex se non desiderat illas, sed ex illis quae apud illum a Domino, proinde illa apud hominem, tametsi apparet sicut somo ex se. Apud Eundem „*Qui descendunt in mare in navibus, facientes opus in aquis multis, ipsi viderunt opera Jehovae, et mirabilia Ipsius in profundo*“ Psalm: CVII: 23. 24; qui descendunt in mare navibus facientes opus in aquis multis, significat illos qui intense student doctrinae veri ex Verbo; illi viderunt opera Jehovae, et mirabilia Ipsius in profundo, significat quod illi intelligant vera et bona Coeli et Ecclesiae, et abdita eorum, opera Jehovae sunt omnia Verbi quae perficiunt hominem, quae omnia se referunt ad verum et bonum; et mirabilia in profundo sunt abdita intelligentiae et sapientiae. Apud Esajam „*Sic dixit Jehovah Redemptor noster, Sanctus Israëlis, propter vos mosi in Babelem, et dejiciam omnes vectes, et Chaldaeos, quarum in navibus clamor*“ XLIII: 14; haec de liberatione fidelium ab oppressione illorum qui vastant Ecclesiam; per Babelem intelliguntur qui illam vastant, et vastant per id quod detineant omnes a cognitionibus veri et boni, dicentes quod ipsi sciant, et quod ipsis credendum, cum tamen nihil veri sciunt, sic tenentes alios secum in densa ignorantia, ac avertentes a cultu Domini ob finem ut ipsi colantur; dejicere eorum vectes, significat eorum principia falsi, et falsa devastant vera, vectes sunt principia falsi, et Chaldaei sunt qui per falsa devastant; per Babelem enim intelliguntur qui per mala destruunt bona, et per Chaldaeos qui per falsa destruunt vera; quorum in navibus clamor significat destructionem doctrinalium illorum. Haec destructio per naves etiam describitur in Apocalypsi „*Una hora devastatae sunt tantae divitiae; omnis etiam gubernator, et omnis qui super Navibus versatur, et nautae, et omnes qui in mari negotiontur,*

e longinquo steterunt, et injecerunt pulverem in capita sua, et clamabant flentes et plangentes, dicentesque, vae vae urbs magna Babylon, in qua divites facti sunt omnes, qui habent naves in mari, ex pretiositate ejus, quia una hora devastata est“ XVIII: 17. 19; sed haec ulterius explicata videantur in sequentibus. Apud Danielem „*Tandem in tempore finis collidet cum eo Rex meridiei, ideo quasi procella irruet in eum Rex septentrionis, cum curru et cum equitibus, et cum navibus multis, venietque in terram, et inundabit et penetrabit“* XI: 40; tempus finis significat tempus ultimum Ecclesiae, quando non verum quia non bonum; per regem meridei intelligitur verum in luce, quod est verum ex bono; per regem septentrionis intelligitur non verum quia non bonum, proinde falsum, nam ubi non verum est, ibi est falsum, avertit enim homo se tunc a Coelo ad mundum, et a Domino ad semet, et ex mundo et ex semet,
[188] quando nihil e Coelo a Domino, non influit nisi falsum ex malo; pugnae inter bonum ex vero et inter falsum ex malo ultimis Ecclesiae temporibus describuntur in eo Capite per pugnas inter Regem meridiei et Regem septentrionis; quod falsa tunc irruent et destruent vera, intelligitur per quod Rex septentrionis irruet in Regem meridiei curru, equitibus et cum navibus multis, per currum intelligitur doctrina falsi, per equites ratiocinationes inde, per naves omnis generis falsa et falsificationes veri; quod veniet in terram, et inundabit et penetrabit, significat quod falsa destruent omnia Ecclesiae tam exteriora quam interiora ejus. Apud Mosen „*Reducet te Jehovah in Egyptum in navibus, per viam de qua dixi tibi, non addes amplius videre illam, ubi vendemini hostibus vestris in servos et ancillas, nec tamen emtor“* Deutr: XXVIII: 68; agitur ibi de Ecclesiae desolatione quoad verum, si non vivitur secundum praecepta Domini in Verbo; filii Israëlis ad quos haec dicta sunt, repraesentabant et inde significabant Ecclesiam ubi Verbum et inde vera doctrinae, ita spirituales homines, Egyptii autem mere naturales; quod Jehovah reducet eos in Egyptum in navibus, significat quod futuri mere naturales per

doctrinalia falsi, naves sunt doctrinalia falsi; per viam de qua dixi tibi, non addes amplius videre eam, significat a spirituali homine in mere naturalem, nam homo Ecclesiae a naturali homine fit spiritualis, at cum non vivit secundum praecepta ex Verbo, a spirituali homine sit mere naturalis; ubi vendemini hostibus vestris in servos et ancillas, significat quod falsa et mala dominatura sint; nec tamen emtor, significat prorsus viles. Apud Hiobum „*Dies mei veloces fuerunt prae currente, fugerunt, non videret bonum, praeteriverunt cum navibus desiderii, sicut aquila volat ad bibum*“ IX: 25. 26; naves desiderii, cum quibus dies praetiverunt, significant affectiones et jucunditates naturales omnis generis, quae solum mundi sunt et corporis; quae quia prae spiritualibus appetuntur et hauriuntur, dicitur sicut aquila volat ad cibum. Apud Mosen „*Sebulon ad portum marium habitabit, et is ad portum navium, et latus ejus super ad Sidonem*“ Genes, XLIX: 13; Sebulon significat conjunctionem boni et veri; ad portum marium habitabit, significat vitam veri; et is ad portum navium, significat secundum doctrinalia ex Verbo; latus ejus super ad Sidonem, significat extensionem ab uua parte ad cognitiones boni; sed haec explicata videantnr in Arcanis Coelestibus n: 6382 ad 6386. Apud Eundem „*Tunc naves ex loco Kitthaeorum, et affligent Ascharum, et affligent Eberum; sed tamen etiam hic ad intereuntem*“ Num. XXIV: 23. 24: hoc in prophetia Bileami; per naves e loco Kitthaeorum significantur cognitiones veri et boni, quae fuerunt illis qui ab antiquaEcclesia; per Aschurem quem affligent, significantur ratiocinationes ex falsis; et per Eberum, quem etiam affligent, significantur externa cultus, qualia fuerunt apud filios Jacobi; vastatio eorum quoad verum et bonum, significatur per etiam hic ad intereuntem. In Libro Judicum „*Gilead in transitu Jordanis habitas, et Dan cur timebit naves*“ V: 17; per Gilead intelligitur simile quod per Menassen, et per Menassen significatur bonum naturalis hominis; et quia tribus Menassis non una pugnavit contra hostes cum Debora et Barako, dicitur Gilead in transitu Jordanis habitas, per quod signi-

ficatur cur vivis solum in externis quae sunt naturalis hominis, externum Ecclesiae significabatur per regiones trans Jordanem, ac internum ejus per regiones intra Jordanem,
[189] externum Ecclesiae est apud illos qui plus naturales sunt quam spirituales: et quia tribus Danis nec fuit in pugna cum hostibus una cum Debora et Barako, dicitur Dan cur timebit naves, per quod significatur cur non repellit falsitates et doctrinalia falsi. Sicut omnia in Veteri Testamente sensum spiritualem in se continent, ita quoque omnia in Novo Testamento quae apud Evangelistas et in Apocalypsi; omnia etiam verba Domini, et quoque facta et miracula significant Divina Coelestia, ex causa quia Dominus ex Divino loquutus est, et ex Divino operatus est opera et miracula, ita ex primis per ultima, et sic in pleno. Exinde censtare potest, quod significativum fuerit quod Dominus docuerit ex navigiis; quod elegerit quosdam discipulos ex navibus cum piscabantur; quod Dominus ad navagium, in quo erant discipuli, ambulaverit super mari, et inde compescuerit ventum. De docente Domino ex navigio, ita legitur apud Evangelistas *„Jesus sedit juxta mare, et congregata sunt ad Ipsum turbae multae, adeo ut Ipse in navem ingressus sederet, et universa turba in litore staret, et loquutus est illis multa in parabolis"* Matth: XIII: 1. 2. seq: Marc: IV: 1. 2. seq: et alibi *„Jesus stans ad litus Genezareth, ut videret duo navigia stantia ad lacum, tunc ingressus est in unum navigiorum, quod Simonis erat, et rogavit illum ut a terra abduceret paululum, et consedit et docuit e navigio turbam"* Luc: V: 1 ad 9; singulis his etiam sensus spiritualis inest; tum quod consederit juxta mare, et ad litus Genezareth, tum quod ingressus in navim Simonis, et inde multa docuerit: hoc factum est, quia per mare, et per lacum Genezareth, cum de Domino, significantur cognitiones veri et boni in omni complexu, et per navem Simonis doctrinalia fidei, inde quod ex navi docuerit, significabat quod ex doctrina. De eo, quod Dominus ad navigium, in quo erant discipuli, ambulaverit super mari, ita legitur apud Evangelistas *„Erat navis,*

in qua discipuli Domini fuerunt, afflictata a vento in medio maris; in quarta vigilia noctis pervenit ad eos Jesus ambulans super mari: et dixit Petrus, jube me ad Te venire super aquis, dixit veni, quare descendens Petrus ambulavit super aquis, ut veniret ad Jesum; sed extimuit incipiens demergi; Jesus extendens manum apprehendit eum, et dixit, exiguae fidei homo, quare dubitabas; et cum ingressus in navem quievit ventus; et qui in navi erant, adoraverunt Ipsum, dicentes, vere Filius Dei Tu es" Matth: XIV: 24 ad 33. Marc: VI: 48 ad 52. Et alibi „*Cum vespera facta est, descenderunt discipuli ad mare, et postquam ingressi sunt in navigium, venerunt trans mare in Kapernaum, et tenebrae jam factae, sed non venit ad illos Jesus, et mare vento magno spirante commotum est; provecti quasi stadia* 25 *ad* 30, *vident Jesum ambulantem super mari; et prope navigium factum, et ideo extimuerunt: Ipse vero dixit, Ego sum, ne timete, et voluerunt accipere Jesum in navigium, sed statim navigium erat apud terram, ad quam tendebant*" Joh: VI: 17 ad 21, seq:; singula etiam hic significant Divina spiritualia, quae tamen non apparent in litera, sicut mare, ambulatio Domini super illo, quarta vigilia qua venit ad discipulos, tum navis, quod in illam ingressus Jesus, et quod inde compescuerit ventum et fluctus maris, praeter reliqua; spiritualia autem, quae significant, non hic opus est singillatim exponere; solum quod Mare signficet ultimum Coeli et Ecclesiae, quoniam in ultimis terminis Coelorum sunt maria; ambulatio Domini super mari, significabat praesentiam et influxum Domini etiam in illa, et inde illis qui in ultimis Coeli vita ex Divino; [190]
vita illorum ex Divino repraesentabatur per ambulationem Domini super mari; ac illorum fides obscura et vacillans repraesentabatur per quod Petrus ambulans super mari inceperit demergi, sed apprehensus a Domino salvatus; ambulare etiam in Verbo significat vivere; quod hoc factum sit in quarta vigilia, significabat primum statum Ecclesiae, quando diluculum est et instat mane,

tunc enim incipit bonum agere per verum, et tunc est adventus Domini: quod mare interea vento commotum fuerit, et quod Dominus compescuerit illum, significat statum vitae naturalem qui praecedit, qui status est impacificus et quasi tempestuosus; at quando status proximus matutino est, qui est primus status Ecclesiae apud hominem, quia Dominus tunc praesens est in bono amoris, fit tranquillum mentis. Simile quoque significatur per sedationem venti et fluctuum maris a Domino, de qua etiam apud evangelistas *„Conscendente Jesu in navim, sequuti Ipsum discipuli Ipsius; sed ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navis contegeretur a fluctibus; Ipse vero dormiebat; accedentes itaque discipuli expergefecerunt Ipsum, dicentes, Domine, serva nos, perimus; tunc erexit se et reprehendit ventum, et facta est tranquillitas magna"* Matth: VIII: 23 ad 26. Marc: IV: 36 ad 40. Luc: VIII: 23 ad 24; per hoc repraesentabatur status hominum Ecclesiae, quando in naturali sunt, et nondum in spirituali, in quo statu affectiones naturales, quae sunt variae cupiditates oriundae ex amoribus sui et mundi, assurgunt, et varios animi motus sistunt; in eo statu apparet Dominus sicut absens, haec absentia apparens significatur per quod Dominus dormiret; at cum e statu naturali in spiritualem veniunt, tunc cessant illi motus, et fit tranquillum mentis; nam motus intempesti naturalis hominis sedantur a Domino, quando spiritualis mens aperitur, et Dominus per illum influit in naturalem. Quoniam per affectiones quae sunt amoris sui et mundi, et inde cogitationes et ratiocinationes, sunt ex inferno, sunt enim omnis generis concupiscentiae, quae in naturalem hominem inde exsurgunt, ideo illae quoque per ventum et per fluctus maris, et ipsum infernum per mare in sensu spirituali significantur, quod etiam constare potest ex eo, quod dicatur quod Dominus reprehenderit ventum; et apud Marcum *„Jesus expergefactus increpavit ventum, et dixit mari, sile et obmutesce, et quievit ventus, et facta est tranquillitas magna"* IV: 39; hoc ad ventum et ad mare non dici potuit, nisi per illa intellexerit infernum, unde motus in-

tempesti animi ex variis cupiditatibus exsurgunt: quod Maria etiam significent inferna, videatur supra n: 342.

515: Vers: 10. 11. *Et tertius Angelus clanxit, et cecidit ex Coelo stella magna ardens quasi lampas, et cecidit super tertiam partem fluviorum, et super fontes aquarum. Et nomen stellae dicitur absinthium; et facta est tertia pars aquarum absinthium, et multi homines mortui sunt ex aquis, quia amarae factae sunt.* Et tertius Angelus clanxit, significat influxum e Coelo, et tertiam inde mutationem apud malos: et cecidit e Coelo stella magna ardens quasi lampas, significat verum Verbi falsificatum ex amore proprio: et cecidit super tertiam partem fluviorum, et super fontes aquarum, significat qnod inde perierit omnis intellectus veri, et per id doctrina Ecclesiae: et nomen stellae dicitur absinthium, significat verum mixtum falso mali: et facta est tertia pars absinthium, significat quod tale factum sit omne verum in intellectu et in doctrina: et multi homines mortui sunt [191] ex aquis, significat quod omnes qui tales per falsa, in quae conversa sunt vera Verbi, perierint: quia amarae factae snnt, significat quia vera Verbi falsificata sunt.

516. Et tertius Angelus clanxit, quod significet influxum e Coelo, et tertiam inde mutationem apud malos, constat ex illis, quae supra n: 502. dicta et ostensa sunt.

517. Et cecidit e Coelo stella magna ardens quasi lampas, quod significet verum Verbi falsificatum ex amore proprio, constat ex significatione stellarum, quod sint cognitiones veri et boni, tum vera et bona cognitionum ex Verbo, de qua supra n: 72. 402; et ex significatione ardere sicut lampas, quod sit ex amore proprio falsificati, ardere dicitur de amore proprio, quia ignis significat illum, videatur supra n: 504; et lampas significat verum Verbi, doctrinae et fidei, videatur etiam supra n: 274; inde constare potest, quod per cecidit e Coelo stella magna ardens quasi lampas, significetur verum Verbi ex amore proprio falsificatum. Sciendum est, quod omnes illi, qui in amore sui sunt, si student Verbo, falsificent vera ejus; causa

est, quia omne verum est e Coelo a Domino, et nihil a proprio hominis, et illi qui in amore sui sunt, proprio suo immersi sunt, et inde captant omnem ideam cogitationis de veris Verbi; ex eo est, quod falsificent illa, non quoad sensum literae Verbi, sed quoad intellectum veri in illo; nam intelligere verba aliter quam secundum verum sensum eorum, est falsificare illa. Sunt duo status cogitationnm hominis, unus dum in cogitatione de veris est a Domino, et alter dum a semet; quando est in cogitatione de veris a Domino, tunc elevatur ejus mens nsque in lucem Coeli, inde illi est illustratio et perceptio veri justa; at quando est in cogitatione de veris a semet, tunc cadit ejus mens in lucem mundi, quae lux quoad spiritualia, seu quoad illa quae Coeli et Ecclesiae sunt, est caligo, in qua homo non videt nisi talia quae lucent ab igne amoris sui et mundi, quae in se sunt falsa opposita veris.

518. Et cecidit super tertiam partem fluviorum, et super fontes aquarum, quod significet quod inde perierit omnis intollectus veri, et per id doctrina Ecclesiae, constat ex significatione cadere e Coelo, cum de stellis, quod sit perire, de qua sequitur; ex significatione tertiae partis, quod sit omne, de qua supra n: 506, hic omnis, quia dicitur de intellectu veri et de doctrina, quae significatur per fluvios et per fontes aquarum; ex significatione fluviorum, quod sint intellectus veri, de qua sequitur; et ex significatione fontis aquarum, quod sit Verbum et doctrina ex Verbo, et inde quod fontes sint vera Verbi et doctrinalia, de qua supra n: 483. Quod cadere, cum dicitur de stellis, per quas intelliguntur cognitiones veri et boni ex Verbo, ut supra, significetur perire, est quia Divinum Verum, cum in Mundo spirituali cadit e Coelo in terram ibi, ubi sunt mali, vertitur in falsum, et cum Divinum Verum fit falsum, tunc perit; hoc quoque significatur per quod *„stellae cadent de Coelo"* Matth: XXIV: 29. Marc: XIII: 25; nempe quod in ultimo tempore Ecclesiae periturae sint cognitiones veri et boni: quod Divinum Verum, dum in Mundo spirituali cadit e Coelo in terram ibi, ubi sunt mali, vertatur in falsum et sic pereat, videatur supra

n: 413. 418. 419. 489: vertitur enim Divinum Verum in tale falsum, quale est malum illis apud quos influit; quod ita sit, constare potest ab hac experientia; datum [192] mihi est animadvertere, quomodo mutatur Divinum Verum in falsum, quum delabebatur profunde in infernum, et apperceptum quod mutaretur successive cum defluxit, usque tandem in falsissimum. Quod fluvii significent intellectum veri, tum intelligentiam, est quia aquae significant vera, ac intellectus est receptaculum et complexus veritatum, sicut fluvius est aquarum, et quia cogitatio ex intellectu, quae est intelligentia, est sicut flumen veri; ex eadem origine, nempe ex significatione aquarum, quod sint vera, est quod fons significet Verbum, ac doctrinam veri; quodque stagna, lacus et maria significent cognitiones veri in complexu: quod aquae significent vera, et aquae vivae vera a Domino, videatur supra n: 71. 483, et quoque in sequentibus locis in hoc Articulo: quod fluvii et flumina significent intellectum veri, ac intelligentiam, constare potest ex Verbo ubi fluvii et flumina nominantur; ut apud Esajam „*Tunc saliet sicut cervus claudus, et cantabit lingua muti, quia erumpent in deserto aquae, et fluvii in planitie deserti*“ Cap: XXXV: 6; haec de Domino, ac de reformatione gentium, et instauratione Ecclesiae apud illas; per claudum, qui saliet sicut cervus, significatur qui non in genuino bono est, quia non in cognitionibus veri et boni; per linguam muti quae cantabit, significatur confessio Domini ab illis qui in ignorantia veri sunt; erumpent in deserto aquae, significat quod vera erunt ubi non prius; et fluvii in planitie deserti, significat quod intelligentia ubi non prius; desertum est ubi non verum, planities deserti ubi non intelligentia; aquae sunt vera, et fluvii sunt intelligentia. Apud Eundem „*Aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam: desertum in stagnum aquarum, et terram siccam in scaturigines aquarum*“ XLI: 18; haec dicta sunt de salvatione gentium a Domino; aperire super clivis fluvios est dare intelligentiam interiorem; in medio vallium ponere fontes est instruere in veris externum hominem; reliqua videantur explicata supra 483.

emittit radices suas, intelligitur extensio intelligentiae a spirituali homine in naturalem; reliqua videantur explicata supra n: 481. Ubi in Verbo de arboribus et hortis agitur, ibi etiam dicitur de aquis et fluviis irrigantibus, ex causa quia per arbores significantur perceptiones et cognitiones, ac per aquas et fluvios vera et inde intellectus, nam absque intellectu veritatum, est homo sicut hortus ubi non aqua, cujus arbores arescunt; ut apud Mosen „*Sicut valles plantantur, sicut hortus juxta fluvium, sicut santalos plantavit Jehovah, sicut cedros juxta aquas*“ Num: XXIV: 6. 7; haec de filiis Israëlis, per quos significatur Ecclesia, quae tunc plantanda, quae Ecclesia comparatur vallibus quae plantantur, et horto juxta fluvium, quia per valles significatur intelligentia naturalis
[194] hominis, et per hortum intelligentia spiritualis hominis; et comparatur santalis et cedris, quia per santalos significantur illa quae sunt naturalis hominis, et per cedros illa quae sunt rationalis hominis; quia omnia illa vivunt ex influxu Divini Veri a Domino, ideo dicuntur illa plantata juxta fluvium et aquas, per quae significatur Divinum Verum influens, unde intelligentia. Quoniam per Hortum in Edene seu Paradisum intelligitur sapientia et intelligentia, quae fuit Antiquissimis qui ante diluvium vixerunt; ideo ubi describitur sapientia eorum, etiam describitur influxus Divini Veri et inde intelligentiae, per „*fluvium qui exivit ex Edene ad irrigandum hortum, et inde separabatur, et erat in quatuor Capita*“ Genes: II: 10, seq:; fluvius ex Edene significat sapientiam ex Amore, qui est Eden; ad irrigandum hortum est ad dandum intelligentiam; descriptio intelligentiae fit per quatuor fluvios, de quibus ibi agitur; sed hoc explicatum videatur in Arcanis Coelestibus n: 107 ad 121. Apud Ezechielem „*Aschur Cedrus in Libano, aquae crescere fecerunt eam, abyssus altam fecit eam, ita ut cum fluviis suis iverit circa plantam suam, et aquaeductus suos emiserit ad omnes arbores agri*“ XXXI: 3. 4; Aschur significat rationalem hominem seu rationale hominis, similiter Cedrus in Libano; et quia genuinum rationale perficitur a cogni-

tionibus veri et boni, dicitur quod aquae crescere fecerint eam, et abyssus altam fecerit eam, aquae sunt vera, et abyssus cognitiones veri quae in naturali homine; incrementum intelligentiae significatur per quod fluviis suis iverit circa plantam; et multiplicatio cognitionum veri per quod aquaeductus suos emiserit ad omnes arbores agri. Apud Davidem „*Vitem ex Aegypto proficisci fecisti, emisisti propagines ejus usque ad mare, et ad fluvium ramusculos ejus*“ Psalm: LXXX: 9. 12; per vitem ex Aegypto, intelliguntur filii Israëlis, qui vitis dicuntur quia repraesentaverunt Ecclesiam spiritualem, quam vitis in Verbo significat; commoratio eorum in Aegypto repraesentabat primam initiationem in res Ecclesiae, nam Aegyptus significabat scientifica inservientia rebus Ecclesiae; cum itaque vitis significat Ecclesiam, et Aegyptus scientificum et inserviens, patet quid in sensu spirituali significatur per vitem ex Aegypto proficisci fecisti; extensio intelligentiae ejus usque ad scientifica et ad rationalia, significatur per emisisti propagines ejus usque ad mare, et ramusculos ad fluvium, emittere propagines et ramusculos significat multiplicationem et extensionem, mare significat scientificum, et fluvius, hic Euphrates, rationale. Extensio Ecclesiae, et multiplicatio veritatum ejus, et inde intelligentiae, describitur per terrae Canaanis extensionem ad mare Suph, mare Philisthaeorum, et ad fluvium Euphratem, apud Mosen „*Ponam terminum tuum ad mare Suph, usque ad mare Philisthaeorum, et a deserto usque ad fluvinm*“ Exod: XXIII: 31; per terminos terrae Canaanis significantur ultima Ecclesiae, quae sunt scientifica vera, cognitiones veri et boni ex Verbo, et rationalia; per mare Suph significatur scientificum verum, per mare Philisthaeorum, ubi erat Tyrus et Sidon, significantur cognitiones veri et boni ex sensu literae Verbi, et per fluvium Euphratem significatur rationale, nam scientifica inserviunt cognitionibos veri et boni ex Verbo, et hae cum illis inserviunt rationali, et rationale inservit intelligentiae, quae datur per vera spiritualia conjuncta bono spirituali. Simile, quod de Ecclesia et ejus extensione, etiam de potentia Domini super omnia Coeli et Ecclesiae,

[195] dicitur apud Davidem „*Ponam in mari manum Ejus, et in fluviis dextram Ejus*" Psalm: LXXXIX: 26; haec de Davide, per quem ibi intelligitur Dominus; potentia Domini usque ad ultima Coeli et Ecclesiae, ita super totum Coelum et super omne Ecclesiae, significatur per ponere in mari manum et in fluviis dextram, potentia significatur per manum et dextram, et ultima Coeli et Ecclesiae per mare et per fluvios; ultima Coeli sunt maria et sunt fluvii, ut supra aliquoties dictum est; haec repraesentata sunt per bina maria, et per binos fluvios, qui erant termini turrae Canaanis, bina maria erant mare Aegypti et mare Philisthaeorum, ubi Tyrus et Sidon; et bini fluvii erant Euphrates et Jordanes; sed Jordanes erat terminus inter terram Canaanem interiorem et exteriorem, in hac erant Tribus Rubenis et Gadis, ac dimidia Tribus Menassis. Similiter apud Sachariam „*Dominari Ipsius a mari usque ad mare, et a fluvio usque ad fines terrae*" IX: 10; haec etiam de Domino, per quae similia intelliguntur; dominium Ipsius usque ad ultima Coeli et Ecclesiae est super omnia Coeli et Ecclesiae, ultima enim sunt termini. Apud Davidem „*Firmatus Thronus tuus ex tunc, ab aeterno Tu, sustulerunt flumina, Jehovah, sustulerunt flumina vocem suam, sustulerunt flumina fragorem suum: prae vocibus aquarum multarum magnificarum, prae fluctibus maris, magnificus Jehovah*" Psalm: XCIII: 2. 3. 4; haec quoque de Domino; dominium Ipsius ab aeterno in aeternum super Coelum et terram, significatur per firmatus thronus tuus ex tunc, ab aeterno Tu; glorificatio Domini propter adventum Ipsius, et inde salvationem generis humani, significatur per quod flumina sustulerint vocem suam et fragorem suum, per flumina hic ter nominata significantur omnia quae sunt intelligentiae hominis in interno homine, et omnia quae in externo; Divinum Verum ab Ipso, per quod potentia, et per quod salvatio, significatur per voces aquarum multarum magnificarum prae fluctibus maris, aquae sunt vera, voces aquarum multarum magnificarum sunt Divina Vera. Glorificatio et celebratio Domini ex gaudio cordis describitur ita

alibi apud Davidem „*Sonitum edat mare et plenitudo ejus, orbis et habitantes in eo; flumina plaudant manu, una montes jubilent*“ Psalm: XCVIII: 7. 8; per illa verba significatur glorificatio Domini ab universo Coelo; glorificatio ab ultimis ejus significatur per sonitum edat mare et plenitudo ejus; glorificatio a toto Coelo significatur per sonitum edat orbis et habitantes in eo, orbis significat universum Coelum quoad vera ejus, et habitantes in eo significant universum Coelum quoad bona ejus, habitatores in Verbo significant illos qui in bonis Coeli et Ecclesiae sunt, ita bona illorum; glorificatio Domini per vera quae sunt intelligentiae, et per bona quae sunt amoris, significatur per flumina plaudant manu, una montes jubilent, flumina sunt vera intelligentiae, et montes sunt bona amoris. Divinum Verum a Domino, ex quo recepto intelligentia, significatur per aquas e petra in Chorebo, Exod: XVII: 6; de qua ita apud Davidem „*Diffidit petras in deserto, et bibere fecit abyssos magnas, et eduxit fluenta e petra; et descendere fecit aquas sicut flumina; percussit petram ut aquae emanarent, et fluvii effluxerunt*“ Psalm: LXXVIII: 15. 16. 20: et alibi „*Aperuit Petram, ut effluerent aquae; iverunt in siccitatibus fluvii*“ Psalm: CV: 41; per Petram ibi intelligitur Dominus; et per aquas quae inde effluxerunt, intelligitur Divinum Verum ab Ipso; et per fluvios significatur intelligentia et sapientia inde; per bibere [196]
abyssos magnas, significatur haurire et percipere arcana sapientiae. Apud Johannem „*Jesus dixit, si quis sitiverit, venito ad Me et bibito; quisquis venit ad Me, sicut dixit Scriptura, flumina e ventre ejus fluent aquae viventis: hoc dixit de spiritu, quem accepturi credentes in Ipsum*“ VII: 37. 38; per venire ad Dominum et bibere, significatur ab Ipso recipere vera doctrinae et eorum fidem; quod inde intelligentia spiritualis, significatur per quod flumina e ventre ejus fluent aquae viventis, aqua vivens est Divinum Verum quod unice est a Domino, flumina sunt illa quae intelligentiae, et venter significat cogitationem ex memoria, correspondet enim illi: et quia per flumina aquae viventis significatur intelligentia per Divinum

Verum a Domino, ideo adjicitur, haec dixit de spiritu quem accepturi credentes in Ipsum, spiritus quem accepturi a Domino est Divinum Verum et inde intelligentia, quare etiam Dominus vocat Spiritum quem acciperent, Spiritum Veritatis, Joh: Cap: XIV: 16. 17. 18. Cap: XVI: 7 ad 15. Apud Davidem „*Jehovah super maria fundavit orbem, et super flumina stabilivit eum*“ Psalm: XXIV: 2; per orbem significatur Coelum et Ecclesia in toto complexu; per maria significantur cognitiones et scientiae, quae sunt ultima Ecclesiae, in specie cognitiones veri et boni quales sunt in sensu literae Verbi; per flumina significatur introductio per illas ad intelligentiam coelestem: ex his constare potest, quid per illa verba in sensu spirituali intelligitur, quod nempe interiora Coeli et Ecclesiae, qua vocantur coelestia et spiritualia, fundentur super cognitionibus veri et boni, quae in sensu literae Verbi, rationaliter intellectis: dicitur quod fundaverit orbem super maria, et stabiliverit super flumina, quia maria et fluvii sunt in terminis Coeli, repraesentata per mare Suph, mare Philistaeorum, fluvium Euphratem et fluvium Jordanem, quae erant termini terrae Canaanis; et quia ultima in Verbo significant infima dicitur quod Jehovah fundaverit et stabiliverit super illa; quod non tellus super maribus et super fluviis fundata sit, constat. Apud Eundem „*Dominus ad dextram tuam, percussit in die irae suae reges, judicavit inter gentes, implevit cadaveribus, percussit caput super terram multam, e flumine in via bibit, propterea exaltabit caput*“ Psalm: CX: 5. 6. 7; haec dicta sunt de Domino, et de pugna Ipsius contra falsa et mala quae ex Infernis, et de horum subjugatione; per reges intelliguntur falsa ex inferno, per gentes intelliguntur mala inde; Divina Ipsius potentia intelligitur per Dominus ad dextram; falsorum et malorum ex infernis subjugatio et destructio significatur per quod percusserit illos in die irae suae, judicaverit inter gentes, et impleverit cadaveribus; per caput quod percussit in terram multam intelligitur amor sui, ex quo omnia mala et falsa, percutere in terram multam significat destructionem totalem et damnationem; per flumen

e quo caput bibit, et propter quod exaltabit se, significatur Verbum in litera, bibere ex illo est aliquid inde discere, et exaltare caput est tamdiu repugnare; omnes enim qui in falsis ex malo sunt, non prius in infernum possunt dejici, quam dum illis ablata sunt illa quae sciunt ex Verbo, quoniam omnia Verbi communicant cum Coelo, per quam communicationem exaltant caput, sed illis ablatis in infernum dejiciuntur: hic sensus est illorum verborum, qui absque sensu spirituali et absque cognitione de Verbo quale est, nemini patet. Apud Habakuk „*Num fluviis succensuit Jehovah, num contra fluviös ira tua, num contra* [197]
mare excandescentia tua; quia equitas super equis tuis, currus tui salus“ III: 8; ita supplicatur, ut Ecclesia custodiatur et non pereat; per fluvios et per mare significantur omnia Ecclesiae, quia sunt ultima ejus, ut supra; per equitare super equis, dum de Jehovah, hoc est, Domino, significatur Divina sapientia quae inest Verbo; et per currus significantur doctrinalia inde. Apud Davidem „*Non timebimus cum mutabitur terra, et cum movebuntur montes e corde marium: tumultuabuntur, turbabuntur aquae ejus, contremiscent montes in exaltatione ejus: fluvius, cujus rivi laetificabunt urbem Dei sanctam, habitationes Altissimi, Deus in medio ejus, non dimovebitur*“ Psalm: XLVI: 3. 4. 5; haec in sensu spirituali involvunt, quod tametsi Ecclesia cum omnibus ejus perit, usque non periturum sit Verbum et Divinum ibi Verum, per terram enim significatur Ecclesia, per montes bona amoris, per aquas vera, et per mutari, commoveri, tumultuari, turbari et contremiscere, status illorum quando pereunt, ac loco eorum intrant falsa et mala, proinde status Ecclesiae quando quoad bona vastatur et quoad vera desolatur; sed videatur supra n: 304 et 405, ubi illa penitius explicata sunt: quod non periturum sit Verbum seu Divinum Verum pro Ecclesia, significatur per quod fluvius, cujus rivi laetificabunt urbem Dei, non mutabitur; fluvius significat hic simile cum fonte, nempe Verbum, quia dicuntur rivi ejus, per quos significantur vera, urbs Dei significat Ecclesiam quoad doctrinam, laetificare significat influxum et receptionem ex gaudio cordis,

et non mutari significat non perire quoad aliquid. Apud Esajam „*Tunc deficient aquae in mari, et fluvius exsiccabitur et exarescet, et recedent flumina; comminuentur, et exsiccabuntur fluvii Aegypti, calamus et ulva marcescent, papyri juxta flumen, juxta os fluminis, et omne semen fluminis exarescet, impelletur; et non erit*" XIX: 5. 6. 7; haec dicta sunt de Aegypto, per quam significatur scientificum quod est naturalis hominis, et per flumen ejus cognitio et apperceptio veri, et in opposito sensu apperceptio falsi; quod illa peritura sint, significatur per quod flumen exsiccabitur et exarescet; quod sic non amplius erunt vera, ne quidem vera naturalia et sensualia, quae sunt infima, significatur per quod calamus et ulva marcescent, papyri juxta flumen, et omne semen fluminis exarescet, impelletur et non erit. Apud Eundem „*Ego fodi et bibi aquas, et exsiccabo vola gressuum meorum omnes fluvios Aegypti*" XXXVII: 25; verba Sancheribi regis Aschuris, per quem significatur rationale perversum, destruens omnem cognitionem et apperceptionem veri; hoc significatur per quod exsiccabit vola gressuum suorum omnes fluvios Aegypti; quod fluvii Aegypti significent cognitiones et apperceptiones veri, est quia Aegyptus significat naturalem hominem quoad scientifica, et naturali homini est cognitio et apperceptio, sicut est spirituali homini intelligentia. Apud Ezechielem „*Evaginabunt gladios suos contra Aegyptum, ut impleant terram confosso: tunc dabo fluvios aridam, et vendam terram in manum malorum, et vastabo terram et plenitudinem ejus per manum alienorum*" XXX: 11. 12; per Aegyptum significatur scientificum quod naturalis hominis inserviens intelligentiae rationalis et spiritualis hominis; quod scientifica vera destruentur per falsa, significatur per evaginabunt gladios suos contra Aegyptum, per gladios significantur falsa destruentia vera; per confossum significatur qui
[198] periit per falsa; per dare fluvios aridam, significatur quod nulla amplius cognitio et apperceptio veri; vendere terram in manum malorum, et vastare illam per manum alienorum, significat destruere per mala et per falsa; alieni signifi-

cant falsa. Apud Sachariam „*Exsiccabuntur omnes profunditates fluminis, et dejicietur superbia Aschuris, et baculus Aegypti recedet*" X: 11; exsiccabuntur omnes profunditates fluminis, nempe Euphratis, significat quod omnes acutae ratiocinationes ex propria intelligentia periturae sint; superbia Aschuris significat propriam intelligentiam, quae est rationalis perversi; baculus Aegypti recedet, significat quod scientifica inservientia ratiociniis nihil valitura sint. Apud Esajam „*Vastabo montes et colles, et omnem herbam eorum arefaciam, et ponam fluvios in insulas, et stagna exsiccabo*" XLII: 15; vastabo montes et colles, significat quod peritura sint bona amoris et charitatis; omnem herbam eorum arefaciam, significat quod peritura sint vera quae ex bonis illis; ponam fluvios in insulas et stagna exsiccabo, significat quod peritura sit intelligentia et cognitio veri. Apud Eundem „*Ecce per increpationem meam exsicco mare, pono fluvios in desertum, putrescet piscis eorum, eo quod non sit aqua, et morietur*" L: 2; vide supra n: 342, ubi explicata sunt. Apud Nahum „*Increpans mare, et exsiccat illud, ac omnia flumina arefacit*" I: 4: apud Davidem „*Jehovah ponit fluvios desertum, et exitus aquarum in siccitatem*" Psalm: CVII: 33: apud Hiobum „*Exspirat homo, ubi est, abeunt aquae ex mari, et fluvius exsiccatur et exarescit*" XIV: 10. 11. Hactenus ostensum est, quod per fluvios significetur intellectus veri ac intelligentia: quod autem in opposito sensu per fluvios significetur intellectus falsi et ratiocinatio ex propria intelligentia, quae est pro falsis contra vera, constat ex sequentibus locis; apud Esajam „*Mittet in mari legatos ad gentem delineatam et conculcatam, cujus terram depraedati sunt fluvii*" XVIII: 2; per fluvios hic significantur falsa quae propriae intelligentiae, quae destruxerunt; quid reliqua significant, videatur supra n: 304. 331. Apud Eundem „*Cum transibis per aquas, tecum Ego, et per fluvios, non submergent te*" XLIII: 2; transire per aquas et per fluvios et non submergi, significat quod falsa et ratiocinationes ex falsis contra vera non corrumpent. Apud Jerem: „*Ecce*

aquae ascendentes ex septentrione, quae sicut flumen inundans, inundabunt terram et plenitudinem ejus" XLVII: 2; aquae ex septentrione significant falsa doctrinae quae ex propria intelligentia, quae comparantur flumini inunndanti terram, quia per flumen significatur ratiocinatio ex falsis, per terram Ecclesia, hujus destructio per falsa per inundationem a flumine. Apud Davidem *„Nisi Jehovah esset pro nobis, cum insurgit contra nos homo, tunc aquae submersissent nos, fluvius transivisset super animam nostram, tunc transivissent super animam nostram aquae superbi"* Psalm: CXXIV: 2. 4. 5; per aquas superbi, de quibus hic agitur, significantur falsa faventia amori sui et confirmantia illum, tum falsa doctrinae quae ex propria intelligentia; per fluvium significatur ratiocinatio ex illis contra vera; inde patet, quid intelligitur per nisi Jehovah esset pro nobis cum insurgit contra nos homo, quod nempe cum homo ex se, suo amore et ex propria intelligentia insurgit et conatur destruere vera Ecclesiae; agitur enim de Israële, per quem significatur Ecclesia; per aquas quae submersissent eos, et per fluvios qui transivissent super animam eorum, significantur falsa et ratiocinationes ex illis, et inde déstructio vitae spiritualis, quae homini est per vera et per vitam secun-
[199] dum illa, per aquas significantur falsa, per fluvios ratiocinationes ex illis, et per submergere et transire super animam, destructio vitae spiritualis. Apud Esajam *„Ecce Dominus ascendere faciet super eos aquas fluvii validas et multas, regem Aschuris, et omnem gloriam ejus, et ascendet super omnes rivos ejus, et ibit super omnes ripas ejus, ibit per Jehudam, et inundabit"* VIII: 7; per Aschurem et ejus regem in Verbo significatur rationale, hic rationale perversum; inde per fluvium ejus, qui erat Euphrates, intelligitur rotiocinatio, et per aquas fluvii intelliguntur falsa per ratiocinationes confirmata; haec itaque significantur per aquas fluvii validas et multas; quae validae dicuntur ex cupiditate, et multae ex falsitate; abundantia falsorum ex malo destruentium vera boni Ecclesiae, significatur per quod aquae fluvii ascendent super omnes

rivos ejus, et super omnes ripas, et quod ibit per Jehudam, et inundabit, per Jehudam significatur Ecclesia ubi Verbum. Apud Jeremiam „*Quid tibi cum via Aegypti, ut bibas aquas Schichoris, aut quid tibi cum via Assyriae; ut bibas aquas fluvii*“ II: 18; per aquas Schichoris seu Aegypti, significantur scientifica falsa, seu scientifica confirmantia falsa; et per aquas fluvii significantur falsa ratiocinia ex illis, ita quae sunt ex propria intelligentia; quod haec et illa non haurienda sint, significatur per illa verba. Apud Eundem „*Septentrionem versus juxta litus fluvii Euphratis impegerunt et ceciderunt; quis hic sicut flumen ascendit, sicut flumina commoventur aquae ejus: Aegyptus sicut flumen ascendit, et sicut flumina commoventur aquae; dixit enim, ascendam, obtegam terram, perdam urbem et habitantes in ea*“ XLVI: 6. 7. 8; per haec significatur destructio Ecclesiae et ejus veritatum per falsa ratiocinia ex scientificis confirmantibus; per septentrionem significatur apud quos falsum et unde; per fluvium Euphratem falsa ratiocinia; per Aegyptum scientifica confirmantia, per aquas quae commoventur ipsa falsa; et per ascendere, obtegere terram, perdere urbem et habitantes in ea, significatur destructio Ecclesiae et ejus doctrinae; terra est Ecclesia, urbs est doctrina veri, et habitantes sunt bona ejus. Similia significantur per fluvium Aegypti Nilum, et per fluvium Assyriae Euphratem alibi in Verbo, ut Esaj: Cap: VII: 18. 19. Cap: XI: 15. 16. Ezech: Cap: XXIX: 3. 4. 5. 10. Cap: XXXI: 15. Cap: XXXII: 2. Psalm: LXXIV: 14. 15. Psalm: LXXVIII: 45. Exod: VI: 17 ad 21, similia etiam per fluvios Babelis, Psalm: CXXXVII: 8. Quoniam omnes tentationes spirituales fiunt per falsa quae irrumpunt in cogitationes, et infestant mentem interiorem, ita per ratiocinia ex illis, inde etiam tentationes per aquarum inundationes, et per fluminum et torrentium irruptiones significantur; ut apud Jonam „*Projeceras me in profunditatem, in cor usque marium, et flumen circumdedit me, et omnes fluctus tui et undae tuae super me transiverunt*“ II: 4: Apud Davidem „*Circumdederunt me fu-*

nes mortis, et flumina Belialis terruerunt me" Psalm: XVIII: 5: apud Matthaeum „*Descendit imber, venerunt flumina, et flarunt venti, et irruerunt in domum illam, tamen non cecidit, fundata enim erat super petra*" VII: 25. 27: et apud Lucam „*Unde inundatione facta, illisum flumen domui illi, sed non valuit dimovere eam, quoniam fundata erat super petra*" VI: 48 49.

519. Et nomen stellae dicitur absinthium, quod significet verum mixtum falso mali, constat ex significatione nominis, quod sit quale status et quale rei, de qua supra n: 148; ex significatione stellae, hic stellae magnae
[200] ardentis quasi lampas, quod sit verum Verbi falsificatum ex amore proprio; et ex significatione absinthii, quod sit verum mixtum falso mali: quod absinthium id significet, est ex amaritudine ejus, et amaritudo existit ex dulci mixto indulci opposito, inde in spirituali sensu amaritudo, qualis est absinthii et fellis, est verum mixtum falso quod oppositum est vero, quod est falsum mali: sapor enim et gustus significat affectionem sciendi et sapiendi, inde sapidum significat jucundum et amoenum sapientiae, et cupediae, quia sapidae, vera quae sapientiae; quod hoc sit ex correspondentia, videatur in Arcanis Coelestibus n: 3502. 3536. 3589. 4791 ad 4805. Quod absinthium et quoque fel ex amaritudine significent verum mixtum falso mali, constat etiam a sequentibus hujus Versus, dicitur enim quod multi homines mortui sint ex aquis, quia amarae factae sunt, per quae significatur quod per vera falsificata omnes qui tales quoad vitam spiritualem perierint, vera enim faciunt vitam spiritualem, falsa mali autem extinguunt illam; et vera quando miscentur falsis mali, non amplius sunt vera, sed falsificata, et vera falsificata in se sunt falsa: talia falsa fuerunt apud Gentem Judaicam, at falsa quae fuerunt apud gentes probas, alius generis falsa fuerunt; haec falsa significantur per acetum, illa autem per fel et myrrhatum vinum apud Evangelistas „*Venientes in locum, qui dicitur Golgotha, dederunt Jesu acetum cum felle mixtum; sed gustans non voluit bibere. Cum crucifigebatur, currens unus et acci-*

piens spongiam, et implens aceto, et ponens circa calamum, potavit Ipsum" Matth: XXVII: 34. 48. Marc: XV: 23. 36. *„Posthac sciens Jesus, quod omnia jam consummata essent, ut impleretur scriptura, dicit, sitio, et vas erat positum aceto plenum, et impleverunt spongiam, et hyssopo circumposuerunt, et applicuerunt Ipsius ori, et cum accepisset acetum, dixit, consummatum est"* Joh: XIX: 28. 29; omnia et singula quae apud Evangelistas memorantur de Passione Domini, in sensu spirituali significant statum Ecclesiae tunc respective ad Dominum et ad Verbum; Dominus enim erat Verbum, quia Divinum Verum, et Judaei sicut Verbum seu Divinum Verum, ita Dominum tractaverunt, de qua re videatur supra n: 64. 105: quod dederint Domino acetum felle mixtum, quod etiam vocatur myrrhatum vinum, significabat quale Divini Veri ex Verbo erat apud Gentem Judaicam, nempe commixtum falso mali, et sic prorsus falsificatum et adulteratum, quare id non voluit bibere: quod autem postea dederint Domino acetum in spongia, et circumposuerint hyssopo, significabat falsum quale erat apud gentes probas, quod erat falsum ex ignorantia veri, in quo erat bonum et utile, hoc falsum, quia acceptatur a Domino, ideo id bibit; per hyssopum quem circumposuerunt, significatur purificatio ejus; quod Dominus dixerit sitio, significat sitim Divinam spiritualem, quae est Divini Veri et Boni in Ecclesia, per quod generis humani salus: de falso mali, quale fuit apud Gentem Judaicam, et de falso ignorantiae in quo bonum, quale apud gentes probas, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 21. Simile significatur per fel et acetum apud Davidem *„Dederunt in cibum meum fel, et in siti mea potarunt Me aceto: fiat mensa eorum coram illis in laqueum, et pro retributionibus tendicula, obscurentur oculi eorum ut non videant, et lumbos eorum jugiter concute"* Psalm: LXIX: 22. 23; hic per fel, per acetum et per sitim similia, quae supra, significantur, quoniam dicta sunt de
Domino; per mensam quae erit illis in laqueum, significatur aberratio quoad omne verum doctrinae ex Verbo, [201]

mensa enim dicitur pro omni cibo spirituali, et cibus spiritualis significat omne doctrinae ex Verbo; per oculos qui obscurabuntur ut non videant significatur intellectus veri; per lumbos qui concutientur significatur voluntas boni, et conjugium ejus cum intellectu veri, hoc per lumbos etiam alibi in Verbo significatur. In Threnis „*Satiavit me amaritudinibus, inebriavit me absinthio; ideo dixi, periit victoria mea, et spes mea a Jehovah, memento miseriae meae et ploratus mei, absinthii et cicutae*“ III: 15. 18. 19; haec quoque de Domino; quod Dominus non aliud in Ecclesia, quae tunc erat apud Judaeos, invenerit quam falsa et falsificata vera, significatur per quod satiaverint Ipsum amaritudinibus, et inebriaverint absinthio, absinthium est falsum mali mixtum veris, ita falsificatum; pugna Domini cum infernis, et desperatio, quod Gens Judaica usquam redigi posset ad recipienda et agnoscenda vera, significatur per periit victoria mea, spes mea a Jehovah, memento miseriae meae et ploratus mei, absinthii et cicutae: spiritus enim qui in falsis mali sunt, et usque in veris ex sensu literae Verbi, diutius resistunt antequam subjugantur et infernum dejiciuntur, causa est, quia per vera communicationem habent cum Coelo, quae communicatio et inde conjunctio prius disrumpenda et auferenda est, antequam dejiciuntur; hoc involvit desperatio de victoria, qualis etiam fuit Domino in cruce, quando dixit sitio, et dederunt Ipsi acetum. Apud Jeremiam „*Jehovah Deus excidit nos, et potavit nos aquis fellis*“ VIII: 14: apud Eundem „*Ecce Ego cibans eos, populum hunc absinthio, et potabo eos aquis fellis; et dispergam eos inter gentes, et mittam post eos gladium, donec consumsero eos*“ IX: 14. 15: apud Eundem „*Ecce Ego cibans eos absinthio, et potabo eos aquis fellis, quia a prophetis Hierosolymae exivit hypocrisis in universam terram*“ XXIII: 15; haec quoque dicta sunt de Gente Judaica, quae mille modis pervertit Verbum, verum ejus falsificavit et bonum ejus adulteravit; per absinthium significatur malum falsi, et per aquas fellis falsum mali, utrumque mixtum cum veris et bonis Verbi; quod in malis et inde

falsis fuerint ex se et ex suo corde, significatur per quod Jehovah cibet eos absinthio et potet aquis fellis, tribuitur enim Jehovae, hoc est, Domino malum et falsum, quae tamen sunt ipsius hominis, ut pluries alibi, ex causis de quibus saepius supra; per hypocrisin quae exivit ex prophetis Hierosolymae, significatur commixtio talis falsi et veri, quia loquuti sunt vera, et docuerunt falsa, loquuti vera dum ex Verbo, et docuerunt falsa dum ex se et sua doctrina; destructio eorum per mala falsi et per falsa mali, significatur per dispergam eos inter gentes, et mittam post eos gladium, dispergere inter gentes significat destruere per mala falsi, et mittere gladium post eos significat destruere per falsa mali; quod gentes significent mala, videatur supra n: 175. 331; et quod gladius significet pugnam veri contra falsum, et pugnam falsi contra verum, et destructionem eis, etiam supra n: 131. 367. Apud Amos „*Ecce Jehovah percutiet domum magnam aspersionibus, et domum parvam rupturis: num current in petra equi, num arabit bobus, cum convertistis in fel judicium, et fructum justitiae in absinthium*“ VI: 11. 12: apud Eundem „*Convertunt in absinthium judicium, et justitiam in terram detrudunt*“ V: 7: quod Jehovah percutiet domum magnam aspersionibus, et domum parvam rupturis, significat perversionem et falsificationem veri [202] multam apud eruditos, et aliquam apud ineruditos; domus magna significat hominem eruditum, et domus parva hominem ineruditum, aspersiones significant vera destructa per falsa, et rupturae similiter sed in minore gradu; quod non detur intellectus veri, et voluntas boni ubi falsum mali, significatur per num current in petra equi, num arabit bobus, per equos currentes significatur intellectus veri, et per boves arantes voluntas boni; quod id sit, quia falsificaverunt vera et adulteraverunt bona Verbi, significatur per cum convertistis in fel judicium et fructum justitiae in absinthium, judicium significat verum Verbi, et fructus justitiae bonum ejus. Quod tales fuerint filii Jacobi, qui dicti Israëlitae et Judaei, declarat manifeste Moses in Cantico, in quo describuntur his verbis „*De vite Sodomae*

mensa enim dicitur pro omni cibo *uvae ejus uvae*
ritualis significat omne doctrin *enum draconum*
qui obscurabuntur ut non v Deutr: XXXII:
veri; per lumbos qui concuti clesia, quae dicitur
et conjugium ejus cum gris Gomorrhae, quia
etiam alibi in Verbo si ia scaturientia ex amore
me amaritudinibus, ir alsa malorum istorum; per
periit victoria mea, esiae, et per botros vera Ec-
miseriae meae et cclesiae sint illis pessima mala
III: 15. 18. 19 , significatur per quod uvae ejus
minus non aliud amaritudinum illis; per vinum signi-
os, invenerit onum fidei, quod hoc sit externum in
per quod sati nteriori, significatur per venenum draconum
absinthio, et fel aspidum crudele: quod tales fuerint
falsificatur tametsi apud illos Ecclesia fuit, videatur in
quod Ge Novae Hierosolymae n: 248. Quod fel et ab-
agnosc significent malum et falsum commixta bono et
mea constat adhuc ex his apud Mosen *„Ne sit inter*
absi *aut foemina, aut familia aut tribus, cujus*
et *respicit hodie a cum Jehovah Deo nostro, abe-*
ad serviendum diis gentium, ne sit inter vos
radix proferens fel et absinthium“ Deutr: XXIX: 17;
hic quoque per fel et absinthium significatur commixtio
boni et veri cum malo et falso, quod fit quando alii dii
corde coluntur ac Jehovah solum ore, tunc externum sonat
sicut bonum et apparet sicut verum, sed internum est
malum et falsum, et cum interiora sunt mala et falsa, et
exteriora bona et vera, tunc commixtio est utrorumque, et
tunc bonum fit fel et verum fit absinthium: similiter cum
homo corde odit proximum et negat vera Ecclesiae, et
tamen extrinsecus testatur charitatem erga proximum, et
profitetur vera Ecclesiae, tunc est in eo radix proferens
fel et absinthium, nam mala et falsa ab interiori immittit
et immiscet bonis et veris quae profert in externis. Apud
Hiobum *„Si dulce fuerit in ore ejus malum, abscon-*
derit sub lingua sua, pepercerit ei, et non reliquerit
id, sed continebit id intra palatum suum; panis ejus
in visceribus mutabitur, fel aspidum in medio ejus,

evomet eas, e ventre illius expellet
aspidum, occidet eum lingua vi-
; describitur ita hypocrisis, ex qua
simulat affectiones bonas, et ta-
nat; qualis intus est, descri-
malum sub lingua, et contineat
nde bonum infectetur malo, ac eji-
per quod panis ejus in visceribus ejus
el aspidum in medio, panis est bonum amo-
ribus est interius, fel aspidum est bonum malo
um; quod similiter verum ejiciatur per falsum, si- [203]
catur per quod opes absorbsit, et evomet eas, e ventre
ejus expellet eas Deus; hoc falsum intelligitur per venenum aspidum: sciendum est, quod bonum et malum, ac verum boni et falsum mali commisceantur, quando malum et falsum sunt in spiritu hominis, at bonum et verum in ejus corporis factis et loquela; sed quod in hominis spiritu est, hoc est, quod interius est, hoc agit in id quod corporis est, seu quod exterius, influit enim, et facit ut exterius, quod apparet ut bonum et verum, usque sit instar fellis et instar absinthii amarum, tametsi ut dulce sistitur coram homine; et quia tale est bonum et verum oris et loquelae illorum, ideo post mortem, quando homo fit spiritus, separatur bonum a malo, et falsum a vero, et auferuntur bonum et verum, et sic fit spiritus suum malum et falsum: at sciendum est, quod commixtio boni et mali, ac veri et falsi, non sit prophanatio boni et veri; prophanatio est solum apud illos, qui primum receperunt corde et fide verum et bonum, ac postea illa corde et fide negant.

520. Et facta est tertia pars absinthium, quod significet quod tale factum sit omne verum in intellectu et in doctrina, constat ex significatione tertiae partis, quod sit omne, hic omne verum in intellectu et in doctrina, quia dicitur de fluviis et de fontibus aquarum, per quos significatur intellectus veri et doctrina ex Verbo; quod tertia pars significet omne, videatur supra n: 506; et ex significatione absinthii, quod sit verum mixtum falso mali, de qua in mox superiore Articulo; ex his constare potest,

quod per facta est tertia pars absinthium, significetur quod omne verum in intellectu et in doctrina mixtum sit falso mali. Tunc verum miscetur falso mali, quando mala vitae, quae sunt adulteria, scortationes, neces, odia varii generis, inimicitiae, injustitiae propter lucra, furta et latrocinia astuta et clandestina, astus doli, et similia per sensum literae Verbi confirmantur; similiter falsa religionis ab illis qui in amore sui, et inde in fastu propriae intelligentiae sunt: quod tunc vera misceantur falsis mali, est quia omnia Verbi sunt vera, sed cum applicantur et deducuntur ad confirmanda mala vitae, et principia religionis falsa, tunc commiscentur vera Verbi falsis mali, per quod ipsa vera non amplius fiunt vera, sed vera falsificata, quae in se sunt falsa; vera sensus literae Verbi, ut permaneant vera, applicanda sunt ad confirmandum bona vitae, et ad confirmandum principia vera religionis, si ex illa applicatione ut fine detrahuntur et abducuntur, non sunt vera amplius, quoniam non est aliqua perceptio veri in illis: ex bono venit perceptio veri, non autem ex malo; est enim in singulis Verbi conjugium veri et boni, quare si veris Verbi non inest bonum a percipiente, sunt vera absque sua consorte, et possunt ad quascunque cupiditates malas et ad quaecunque principia falsa applicari, et sic fieri falsa mali: ita falsificantur vera Verbi ab omnibus illis qui in fastu propriae intelligentiae sunt ex amore sui; intus enim regnant omnis generis mala ex amore sui, et omnis generis falsa ex fastu propriae intelligentiae inde, sed extra in loquela et praedicatione sunt vera ex Verbo, quae sonant coram illis qui in simplici bono sunt ut vera, sed intus apud loquentem seu praedicantem scatent omnis generis falsis; verum Verbi apud illos est sicut vas purum et nitidum, in quo sunt aquae spurcae, quae non transparent per vas coram illis qui in simplici bono sunt, sed manifeste coram Angelis Coeli.

[204] 521. Et multi homines mortui sunt ex aquis, quod significet quod omnes qui tales per falsa in quae conversa sunt vera Verbi perierint, constat ex significatione multorum in Verbo, quod sint omnes qui tales; ex signi-

ficatione mori, quod sit perire quoad vitam spiritualem ac damnari, de qua supra n: 78. 186. 383. 487; et ex significatione aquarum, quod sint falsa, hic falsa mali quia factae absinthium: omnis enim vita spiritualis, quae etiam in Verbo vocatur vita, ac vita aeterna, est homini per vera, et omnis mors spiritualis, quae est damnatio, est homini per falsa mali; imprimis per falsa mali in quae homo convertit vera Verbi: ex quibus patet, quid intelligitur per quod multi homines mortui sint ex aquis factis absinthium.

522. Qui amarae factae sunt, quod significet quia vera Verbi falsificata sunt, constat ex significatione aquarum in fluviis et in fontibus, quod sint vera intellectus et vera doctrinae, de qua supra n: 518; et ex significatione amari et amaritudinis, quod sit falsificatum per commixtionem veri cum falsis mali; per amarum enim hic intelligitur amarum absinthii, et absinthium ex sua amaritudine significat verum mixtum falso mali, ita verum falsificatum, de quo supra n: 519. Amarum in Verbo significat injucundum, sed aliud injucundum significat amarum ex absinthio, aliud injucundum amarum ex felle, et aliud injucundum amarum cicutae; aliud injucundum significat amarum fructus immaturi; et aliud injucundum significat amarum quod non ex herbis nec ex fructibus, hoc amarum significat dolorem mentis et anxietatem, ex pluribus causis; ex his constare potest, quid in Verbo amaritudines significant in sequentibus locis; apud Esajam „*Vae dicentibus de malo bonum, et de bono malum, ponentibus tenebras in lucem, et lucem in tenebras, ponentibus amarum in dulce, et dulce in amarum: vae heroibus ad potandum vinum, et viris roboris ad miscendum siceram*“ V: 20. 22. Apud Eundem „*Lugebit mustum, languescet vitis, gement omnes laeti corde, cum cantu non bibent vinum, amara erit sicera bibentibus eam*“ XXIV: 7. 9. Apud Mosen „*Quod aquae in Marah, quae non bibi poterant prae amaritudine, sanatae sint per lignum eis injectum*“ Exod: XV: 23. 24. 25. „*Quod tempore Paschatis comederent azyma super amaroribus*“ Exod: XII: 8. Num: IX: 1. Apud Eundem „*Quod*

aquae maledictae darentur uxori accusatae adulterii a marito, quae si rea fuerit, aquae illae fierent in illa in amaritudines, ac tumesceret venter, et concideret femur“ Num: V: 12 ad 29. In Apocalypsi „*Quod libellus ex mandato devoratus a Propheta, in ore ejus fuerit dulcis instar mellis, sed ex illo venter redditus amarus“* X: 9. 10; praeter alibi. Hic autem, ubi dicitur, quod multi homines mortui sint ex aquis, quae amarae factae sunt, intelligitur amaritudo absinthii, per quam amaritudinem quid significatur, explicatum est in nunc praecedentibus.

523. Vers: 12. *Et quartus Angelus clanxit, et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunae, et tertia pars stellarum, et obtenebrabatur tertia pars illorum, ut dies non luceret tertia parte ejus, et nox similiter.* Et quartus Angelus clanxit, significat influxum e Coelo, et quartam inde mutationem: et percussa est tertia pars solis et tertia pars lunae et tertia pars stellarum, significat quod perierit omne bonum amoris, omne bonum et verum fidei, et omnis cognitio boni et veri: et obtenebrabatur tertia pars illorum, significat quod omnia illa conversa sint in falsa mali et in mala falsi: ut dies
[205] non luceret tertia parte ejus, et nox similiter, significat quod lux veri spiritualis et lux veri naturalis prorsus exstinctae sint.

524. Et quartus Angelus clanxit, significat influxum e Coelo et quartam inde mutationem, ut supra n: 502. et postea.

525. Et percussa est tertia pars solis, et tertia pars lunae et tertia pars stellarum, quod significet quod perierit omne bonum amoris, omne bonum et verum fidei, et omnis cognitio boni et veri, constat ex significatione tertiae partis, quod sit omne, de qua supra n: 506; ex significatione solis, quod sit bonum amoris a Domino, et ex significatione lunae, quod sit bonum et verum fidei a Domino, de quibus supra n: 401; ex significatione stellarum, quod sint cognitiones boni et veri, etiam a Domino, de qua supra n: 72. 402; et ex significatione percuti, cum de bonis amoris et fidei,

ac de cognitionibus boni et veri, quod sit perire: ex his patet, quod per quod percussa sit tertia pars solis, et tertia pars lunae, et tertia pars stellarum, significetur quod perierit omne bonum amoris, omne bonum et verum fidei, et omnis cognitio boni et veri. Per solem, lunam et stellas, hic non intelliguntur sol, lunae et stellae, quae in Mundo nostro solari coram oculis hominum apparent, sed sol, luna et stellae quae in Mundo spirituali coram oculis angelorum, ibi enim Dominus apparet ut Sol coram illis qui in bono amoris ab Ipso in Ipsum sunt, ac ut Luna coram illis qui in bono et vero fidei; inde est quod per solem significetur bonum amoris, et per lunam bonum et verum fidei; quod ille sol, illa luna et illae stellae apparuerint Johanni, constare potest ex eo, quod in spiritu fuerit cum illa vidit: quod Dominus ut Sol et ut Luna in Coelis angelicis appareat, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125. Quod dicatur, quod illa percussa sint, est ex apparentia, cum enim bonum amoris et bonum et verum fidei non amplius sunt apud hominem, apparent ei sicut non sint, et sicut perierint, et Verbum in sensu literae est secundum apparentias.

526. Et obtenebrabatur tertia pars illorum, quod significet quod omnia illa conversa sint in falsa mali et in mala falsi, constat ex significatione tenebrarum, quod sint falsa, et inde obtenebrari, quod sit converti in falsa; quod in falsa mali et in mala falsi, est quia dicitur, quod obtenebrata sit tertia pars solis, tertia pars lunae, et tertia pars stellarum, et per solem significatur bonum amoris, per lunam bonum et verum fidei, et per stellas cognitiones boni et veri, inde per quod obtenebrata sit tertia pars solis significatur quod bonum amoris conversum sit in malum et inde falsum, quod est falsum mali; bonum enim convertitur in malum et inde falsum, at verum fidei, quod significatur per lunam, convertitur in falsum et inde malum, quod est malum falsi: malum falsi est falsum doctrinae ex quo malum vitae, et falsum mali est malum vitae ex quo falsum doctrinae. Quod tenebrae significent falsum, est quia lux significat verum, et falsum est oppositum vero sicut tene-

brae sunt luci; et quoque dum lux vitae, quae est Divinum Verum, non est apud hominem, tunc est apud illum umbra mortis, quae est falsum; homo enim ex proprio est in omni malo et inde falso, et ab illis removetur unice per vera Ecclesiae, quare ubi non vera sunt, ibi sunt falsa mali; quod homo unice per vera a malis removeatur,
[206] purificetur et reformetur, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 24 fin. Quod tenebrae in Verbo significent falsa varii generis, constare potest a sequentibus locis; apud Joelem „*Sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam venit dies Jehovae magnus et terribilis*" III: 4; quod sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem, simile significat quod tertia pars solis et tertia pars lunae obtenebraretur, nempe quod in fine Ecclesiae falsum mali erit loco boni amoris, et malum falsi loco veri fidei. Similia etiam significantur alibi in Verbo, ubi dicitur de solis et lunae obscuratione; ut apud Esajam „*Stellae Coelorum et sidera eorum non lucebunt luce sua, obtenebratus erit sol in ortu suo, et luna non splendere faciet lucem suam*" XXIV: 21. 23: apud Ezechielem „*Obtegam, cum exstinxero te, Coelos, et atrabo stellas eorum, solem nube obtegam, et luna non lucere faciet lucem suam: omnia Luminaria lucis in Coelis atrabo super te, et dabo tenebras super terra tua*" XXXII: 7. 8. Apud Joelem „*Propinquus est dies Jehovae in valle decisa, sol et luna atrati sunt, et stellae contraxerunt splendorem suum*" IV: 15. Apud Eundem „*Venit dies Jehovae, dies tenebrarum et caliginis, dies nubis et obscuritatis, coram Ipso commota est terra, sol et luna atrati sunt, et stellae contraxerunt splendorem suum*" II: 10. Apud Evangelistas „*Statim post afflictionem dierum illorum, sol obscurabitur, et luna non dabit lucem suam, et stellae cadent de Coelo*" Matth: XXIV: 29. Marc: XIII: 24. 25; haec dicta sunt de ultimo tempore Ecclesiae, quando non bonum et verum spirituale, seu bonum et verum Coeli et Ecclesiae amplius, sed malum et falsum; quod bona et vera Ecclesiae, quae vocantur bona amoris et vera fidei, convertantur in mala et falsa, significatur

per quod sol et luna obscurati et atrati erunt, et quod stellae non lucebunt; ultimum judicium, quod tunc sequitur, intelligitur per diem Jehovae magnum et terribilem; et quia ille existit, quando Ecclesia in tenebris et in caligine est, ideo ille dies etiam vocatur dies tenebrarum et caliginis, et quoque dies nubis et obscurtitatis; ut quoque in sequentibus locis; apud Amosum *„Vae desiderantibus diem Jehovae, quid vobis dies Jehovae, ille tenebrarum et non lucis; nonne tenebrae dies Jehovae, et non lux, et caligo, non autem splendor illi“* V: 18. 20: apud Zephaniam *„Dies Jehovae, dies vastitatis et devastationis, dies tenebrarum et caliginis, dies nubis et obnubilationis“* I: 15: apud Esajam *„In die illo despiciet in terram, quae ecce tenebrae et anxietas, et lux obtenebrescit in ruinis ejus“* V: 30: apud Eundem *„Ad terram spectabit, et ecce angustia et caligo, obscuratum angustia, et caligine impulsus“* VIII: 22: apud Eundem *„Ecce tenebrae obtegunt terram, et caligo populos“* LX: 2: apud Jeremiam *„Date Jehovae Deo vestro gloriam, antequam tenebras inducat, et antequam offendant pedes vestri ad montes crepusculi; tunc exspectabimus lucem, sed ponet illam in umbram mortis, ponet in caliginem“* XIII: 18; haec de ultimo tempore Ecclesiae, quando Dominus venturus in mundum, et facturus judicium; quia tunc non amplius aliquod bonum amoris ac verum fidei, sed malum falsi et falsum mali, ideo vocatur ille dies, dies tenebrarum et caliginis. Simile significatur per *„Tenebras quae factae sunt super universam terram ab hora sexta ad horam nonam, cum Dominus crucifixus fuit“* Matth: XXVII: 45. Marc: XV: 33. Luc: XXIII: 44 ad 49; per tenebras super universam terram repraesentabatur, quod in universa Ecclesia non nisi quam malum et inde falsum ac falsum et inde malum esset; tres horae etiam significant plenum et prorsus; omnia enim et singula quae memorantur de Pas- [207]
sione Domini apud Evangelistas, in se recondunt arcana Coeli, ac significant Divina Coelestia, quae solum per sensum internum spiritualem patefiunt. Quod Tenebrae

significent falsum, constat adhuc ex sequentibus locis; apud Esajam *„Vae dicentibus de malo bonum et de bono malum, ponentibus tenebras in lucem et lucem in tenebras“* V: 20; ponere tenebras in lucem et lucem in tenebras, significat dicere falsum esse verum et verum esse falsum; quod tenebrae sint falsum et lux verum, patet, primum enim dicitur de bono et malo, quare postea de vero et falso. Apud Johannem *„Hoc est judicium quod Lux venerit in mundum, at quod dilexerint homines magis tenebras quam lucem, erant enim opera eorum mala“* III: 19; Dominus se nominat Lucem, quia erat ipsum Divinum Verum cum in Mundo, inde per Lucem significatur Dominus quoad Divinum Verum, tum etiam Divinum Verum a Domino; et quia tenebrae luci opponuntur, per tenebras quas homines magis dilexerunt, significatur falsum infernale, quod est falsum mali; quod sit falsum mali, quod ibi per tenebras significatur, constat ex eo quia dicitur, erant enim opera eorum mala, ex operibus malis seu ex malis vitae existit falsum mali, nam sicut bonum sibi conjungit verum, ita malum sibi conjungit falsum, unum enim est alterius. Similia per Lucem et per tenebras significantur in sequentibus locis apud Johannem *„In Ipso vita erat, et vita erat Lux hominum, et lux in tenebris apparet, sed tenebrae illam non comprehenderunt“* I: 4. 5. apud Eundem *„Jesus dixit, Ego sum Lux mundi, qui Me sequitur, non ambulabit in tenebris, sed habebit lucem vitae“* VIII: 12: apud Eundem *„Jesus dixit, ambulate quousque Lucem habetis, ne tenebrae vos apprehendant, nam qui ambulat in tenebris, non scit quorsum abit. Ego Lux in mundum veni, ut omnis qui credit in Me, in tenebris non maneat“* XII: 35. 46; in his locis per tenebras significatur falsum infernale, per lucem enim, cui opponuntur tenebrae, significatur Divinum Verum: quod Lux significet Divinum Verum, est quia Lux in Coelis in sua essentia est Divinum Verum procedens a Domino, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140; quia nunc Divinum Verum est Lux in Coelis, sequitur quod falsum mali,

quod est falsum in infernis, sint tenebrae; non quidem sunt tenebrae illis qui in infernis sunt, vident enim se mutuo, sed lumen ex quo vident, est sicut lumen ex carbonibus ignitis, at hoc lumen, cum in illud influit lux Coeli, fit mera caligo; inde quoque est, quoad cavernae et antra, in quibus sunt, appareant illis qui in Coelis sunt, sicut specus tenebricosae. Exinde constare potest, unde est quod tenebrae significent falsa mali, et quod dicatur a Domino *„quod ejiciendi sint in Tenebras exteriores qui in inferna“* Matth: Cap: VIII: 12. Cap: XXII: 13. Cap: XXV: 30. Apud Davidem *„Persequitur hostis animam meam, contrivit in terram vitam meam, sedere me fecit in tenebris, sicut mortuos mundi“* Psalm: CXLIII: 3; per hostem qui persequitur animam ejus, in sensu spirituali significatur malum, unde per sedere me fecit in tenebris significatur in falsis. Apud Esajam *„Procul est judicium a nobis, et non assequitur nos justitia, exspectamus lucem sed ecce tenebrae, et splendores, in caligine ambulamus“* LIX: 9; procul est judicium a nobis, significat quod non sit intellectus veri; non assequitur nos justitia, significat quod non sit bonum vitae; exspectamus lucem sed ecce tenebrae, significat exspectationem veri sed ecce fal- [208]
sum; et splendores, in caliginibus ambulamus, significat exspectationem bonorum per vera, sed ecce vita falsi ex malis, splendores enim significant bona veri, quia lux significat verum, et quia verum splendet ex bono, caligines significant falsa mali, et ambulare significat vivere. Apud Lucam *„Sed haec est vestra hora et potestas tenebrarum“* XXII: 53; haec dixit Dominus ad principes sacerdotum, praefectos templi et seniores, qui per Judam comprehenderunt Ipsum; potestas faciendi hoc facinus vocat Dominus potestatem tenebrarum, quia illi erant in falsis mali, in falsis de Domino, et in malis contra Ipsum; per tenebras etiam ibi intelligitur Infernum, quia talia falsa mali ibi sunt. Apud Eundem *„Candela corporis est oculus, si ergo oculus tuus purus est, etiam totum corpus tuum lucidum erit; si vero oculus malus est, etiam corpus tnum tenebricosum erit; vide ergo ne lux quae*

in te tenebrae sit: si ergo corpus tuum totum lucidum non habens partem tenebricosam, erit lucidum totum, sicut quando candela splendore illuminat te" XI: 34. 35. 36. Matth: VI: 22. 23; per oculum hic significatur intellectus et per oculum purum seu simplicem intellectus veri ex bono; per oculum autem malum significatur intellectus falsi ex malo; per corpus, quod vel lucidum vel tenebricosum, intelligitur totus homo; inde concludi potest, quid per illa verba in serie significatur, nempe quod totus homo talis sit qualis ejus intellectus ex voluntate, est enim omnis homo suum verum et suum bonum, quia est suus amor seu sua affectio, quare est prorsus talis per totum qualis est quoad intellectum ex voluntate, omne verum enim est intellectus, et omne bonum est voluntatis, nam corpus est modo obedientia, quia est effectus causae efficientis, ac intellectus ex voluntate est causa efficiens, inde qualis haec talis ille, nam effectus omne suum habet a sua causa efficiente: quod cavendum sit, ne verum semel intellectu perceptum et voluntate receptum vertatur in falsum, quod fit ex malo, intelligitur per vide ergo ne lux quae in te tenebrae sit, nam inde falsa fiunt pejora; quare apud Matthaeum in loco etiam nunc citato dicitur *„Si ergo lumen quod in te tenebrae sit. tenebrae quantae."* Per tenebras etiam significantur falsa mali apud Esajam *„Sede in silentio, et intra in tenebras filia Chaldaeorum; quia non amplius vocabunt te dominam regnorum"* XLVII: 5; per filiam Chaldaeorum significatur falsificatio veri, inde per tenebras significantur falsa mali quoniam malum falsificat verum. Per *„caliginem tenebrarum, quae fuit in omni terra Aegypti tres dies, dum in habitationibus filiorum Israëlis fuit lux"* Exod: X: 21. 22. 23, significatur etiam falsum mali: tum per tenebras Genes: XV: 17; et pluries alibi. Hactenus ostensum est, quod per tenebras in Verbo significentur falsa mali; quod etiam per tenebras significentur falsa non mali, qualia fuerunt falsa religionis apud gentes probas, quae falsa eis fuerunt ex ignorantia veri: quod haec felsa etiam dicantur tenebrae, constat ex sequentibus locis; apud Esajam

„Populus hic ambulantes in tenebris viderunt lucem magnam, habitantes in terra umbrae mortis, lux effulsit super eos“ IX: 1: apud Matthaeum *„Populus sedens in tenebris vidit lumen magnum: sedentibus in regione et umbra mortis lux exorta est“* IV: 16: apud Lucam *„Ortus ab alto apparuit illis, qui in tenebris et umbra mortis sedent“* I: 79. Apud Esajam *„Si expromseris famelico animam tuam, et animam afflictam saturaveris, exorietur in tenebris lux tua, et caligo tua sicut meridies“* LVIII: 10: apud [209] Eundem *„Dicet vinctis exite, eis qui in tenebris revelamini“* XLIX: 9: apud Eundem *„Audient in die illo surdi verba libri, et ex caligine, inque tenebris oculi caecorum videbunt“* XXIX: 18: apud Eundem *„Ducam caecos in via non noverunt, ponam tenebras coram illis in lucem, et contorta in rectitudinem“* XLIII: 16: apud Micham *„Quando sedero in tenebris, Jehovah lux mihi“* VII: 8; in his locis tenebrae significant falsa ignorantiae, qualia fuerunt et hodie sunt apud gentes probas; haec falsa prorsus distincta sunt a falsis mali, haec enim in sese recondunt malum, quia a malo sunt, at illa in sese recondunt bonum, pro fine enim habent bonum; quapropter ii qui in illis falsis sunt, possunt instrui in veris, et quoque dum instruuntur recipiunt vera corde, ex causa, quia bonum, quod est in illorum falsis, amat verum, et quoque se conjungit vero quando auditur; aliter falsa mali, haec aversantur et respuunt omne verum, ex causa quia verum est, et sic cum malo non concordat. Tenebrae etiam significant in Verbo meram ignorantiam ex deprivatione veri, ut apud Davidem Psalm: CVIII: 29. Psalm: CXXXIX: 11. 12. Tenebrae quoque significant lumen naturale, hoc enim respective ad lucem spiritualem est sicut tenebrae; quare etiam Angeli, cum despiciunt in lumen naturale hominis, quale est in cognitione naturali hominum, spectant id sicut tenebras, et illa quae in illo sunt, sicut in tenebris; hoc lumen per tenebras significatur Genes: I: 2 ad 5. Et quia sensus literae Verbi naturalis est, ideo quoque ille in Verbo vocatur nubes et quoque tenebrae,

respective ad sensum internum spiritualem, qui est Lux Coeli, et vocatur gloria.

527. Ut dies non luceret tertia parte ejus, et nox similiter, quod significet quod lux veri spiritualis et lux veri spiritualis et lux veri naturalis prorsus exstinctae sint, constat ex significatione diei, quod sit lux spiritualis, et ex significatione noctis, quod sit lux naturalis; haec significantur, quia supra dictum est, quod tertia pars solis, tertia pars lunae, et tertia pars stellarum obtenebratae sint, et per diem intelligitur lux solis, ac per noctem intelligitur lux lunae et stellarum, quoniam sol dat lucem interdiu, ac luna et stellae dant lucem noctu: primum dicetur de luce ex sole, quae vocatur lux diei, et de luce ex luna et stellis, quae vocatur lux noctis; per lucem e sole, quae vocatur lux diei ac dies, intelligitur lux spiritualis, qualis est Angelis qui Dominum vident ut Solem; at per lucem e luna et stellis, quae vocatur lux noctis ac nox, intelligitur lux naturalis, qualis est Angelis qui Dominum spectant ut Lunam; quod Dominus appareat Angelis ut Sol et quoque ut Luna, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125: illi Coeli Dominum spectant ut Solem, qui in affectione veri spirituali sunt, hoc est, qui amant verum quia est verum, hoc quia est spirituale, ideo lux quae a Domino ut Sole est spiritualis; at illi Coeli Dominum spectant ut Lunam, qui in affectione veri naturali sunt, hoc est, qui amant verum, ut docti sint et alios instruant, illi quia propter utile pro se amant illud, et non propter ipsum verum, ideo illi in luce quae procedit a Domino ut Luna sunt; haec lux a luce quae procedit a Domino ut Sole differt sicut lux diei a sole, et lux noctis a luna et stellis in nostro Mundo; similiter ut luces etiam differunt vera apud illos, ex causa quia Divinum Verum procedens a Domino sistit omnem lucem in Coelis, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140: quare illi qui in Luce spirituali sunt,
[210] in genuinis veris snnt, et quoque cum audiunt vera quae non prius noverunt, statim agnoscunt illa, et vident quod vera sint; aliter illi qui in luce naturali sunt, illi cum au-

diunt vera, recipiunt illa, tametsi non vident et percipiunt, sed quia a viris famae, quibus fidem habent, dicuntur; quare plerique ex illis in fide ab aliis sunt, at usque in vita secundum fidem: in hos Coelos veniunt omnes qui bene vixerunt, tametsi in falsis doctrinae fuerunt: at usque ibi falsa jugiter purificantur usque tandem ut appareant sicut vera. Ex his constare potest, quid significatur per ut dies non luceret tertia parte ejus et nox similiter: quod tertia pars significet omne, plenum et prorsus, videatur supra n: 506. Simile hic per diem et noctem, quod per diem et noctem in Capite Primo Geneseos significatur, ubi dicitur „*Dixit Deus sit Lux, et facta est Lux. et vidit Deus Lucem quod bona, et distinxit Deus inter Lucem et inter Tenebras. et vocavit Deus Lucem Diem, et Tenebras vocavit Noctem, et fuit vespera et fuit mane, dies primus*“ Vers: 3. 4. 5. et postea „*Et dixit Deus, sint Luminaria in expanso Coelorum, ad distinguendum inter Diem et inter Noctem, et erunt in signa, et in stata tempora, et in dies et annos: et fecit Deus duo Luminaria magna, Luminare magnum ad dominandum die, et Luminare minus ad dominandum nocte, et stellas: et posuit illa Deus in Expanso Coelorum, ad lucem dandum super terra, et ad dominandum in die et in nocte, et ad distinguendum inter lucem et inter tenebras; et fuit vespera et fuit mane, quartus dies*“ I: 14 ad 19; per Lucem quae facta die primo significatur Divina Lux, quae in se et sua essentia est Divinum Verum, ita Lux spiritualis, quae illustrat intellectum; agitur io eo Capite in sensu interno de instauratione Ecclesiae a Domino apud Antiquissimos, et quia primum est, ut intellectus illustretur, nam absque ejus illustratione a Domino nulla fit reformatio, ita non Ecclesia apud hominem, ideo omnium primo dicitur de Luce, seu quod lux primo die facta sit: quod dicatur quod viderit Deus lucem quod bona, significat quod apud illos bona illustratio et receptio fuerit; per tenebras autem significatur lumen quod est in naturali homine, quod etiam lumen naturale vocatur, quia hoc lumen ad lucem spiritualem, est respective sicut tene-

brae, ideo illud per tenebras intelligitur; est enim unicuique homini mens inferior seu exterior et mens superior seu interior, mens inferior seu exterior est mens naturalis, quae vocatur naturalis homo, mens autem superior seu interior est mens spiritualis, et vocatur homo spiritualis; quod mens dicatur homo, est quia homo est homo ex mente sua; binae illae mentes, superior et inferior, sunt prorsus distinctae, homo per mentem inferiorem est in Mundo naturali una cum hominibus ibi, at per mentem superiorem est in Mundo spirituali cum Angelis ibi; illae binae mentes ita distinctae sunt, ut homo, quamdiu vivit in Mundo, non sciat quid apud se peragitur in mente sua superiore, et quando fit spiritus, quod fit statim post mortem, non sciat quid peragitur in mente inferiore, inde dicitur, quod Deus distinxerit inter lucem et inter tenebras, et vocaverit lucem diem et tenebras noctem; inde constare potest, quod per diem significetur lux spiritualis, et per tenebras lux naturalis. Quia omnes Coeli ita distincti sunt, ut qui in luce spirituali sunt, illi in luce a Domino ut Sole sint, at qui in luce spirituali naturali sunt, illi in luce a Domino ut Luna sint, ut supra in hoc Articulo dictum est, qua-
[211] propter dicitur, quod duo Luminaria in expanso Coelorum sint ad distinguendum inter Diem et inter Noctem, et ad dominandum in die et in nocte, et ad distinguendum inter Lucem et inter Tenebras: ex his itaque constare potest, quod per diem ibi intelligatur Lux spiritualis, et per noctem Lux naturalis, quae in Coelo vocatur Lux spiritualis naturalis. Similia significantur per diem et noctem in his locis, apud Davidem „*Jehovah qui fecit Coelos per intelligentiam, qui exspandit terram super aquis; qui fecit Luminaria magna, Solem in dominium in die, Lunam et stellas in dominium in nocte*“ Psalm CXXXVI: 5. 6. 7. 8. 9. Apud Jeremiam „*Jehovah dans Solem in lucem diei, statuta Lunae et stellarum in lucem noctis*“ XXXI: 35. Apud Davidem „*Tibi Jehovah dies et Tibi nox, Tu praeparasti lucem et Solem*“ Psalm: LXXIV: 16. Apud Jeremiam „*Si irritum red-*

dideritis foedus meum diei et foedus meum noctis, ut non sit dies et nox in tempore suo, etiam foedus meum irritum fiet cum Davide servo meo, ut non sit illi filius regnans super throno illius, et cum Levitis Sacerdotibus ministris meis. Si non foedus meum diei et noctis, statuta Coeli et terrae posuero, etiam semen Jacobi et Davidis reprobarem" XXXIII: 20. 21. 25. 26; per foedus diei et noctis intelliguntur omnia statuta Ecclesiae filiis Israëlis praescripta in Verbo, per quae illis est conjunctio cum Coelo, et per Coelum cum Domino; quod illa dicantur foedus diei et noctis, est quia illa sunt pro Coelo et quoque pro Ecclesia, pro Coelo sunt spiritualia quae repraesentantur et significantur, et pro Ecclesia sunt naturalia quae repraesentant et significant; quare foedus diei et noctis ibi vocantur statuta Coeli et terrae, ac foedus noctis vocantur statuta Lunae et stellarum; irritum reddere significat non custodire; quod alioquin non foret conjunctio cum Domino per Divinum Verum, nec per Divinum Bonum, significatur per quod foedus irritum fiet cum Davide, ut non sit filius regnans super throno ejus, et cum Levitis sacerdotibus ministris meis, foedus cum Davide est conjunctio cum Domino per Divinum Verum, non filius super throno ejus significat non receptionem Divini Veri ab aliquo, et foedus cum Levitis sacerdotibus ministris est conjunctio cum Domino per Divinum Bonum. Apud Davidem *„Si dixero, utique tenebrae opprimen me, etiam nox lux pro me; etiam tenebrae non facient tenebras prae Te, sed nox sicut dies lucida erit, sicut tenebrae ita lux"* Psalm: CXXXIX: 12; per haec significatur quod a Domino illustretur naturalis homo aeque ac spiritualis, lux naturalis significatur per tenebras et noctem, et lux spiritualis per lucem et diem; quod nox sicut dies lucida erit, et sicut tenebrae ita lux, simile significat quod apud Esajam *„Erit lux Lunae sicut lux Solis"* XXX: 23. Haec allata sunt, ut sciatur, quod per dies non luceret tertia parte ejus, significetur lux spiritualis; et quod per nox similiter, significetur lux naturalis, ita simile quod per lucem e sole ac per lucem e luna.

528. Vers: 13. *Et vidi et audivi unum Angelum volantem in medio Coeli, dicentem voce magna, vae, vae, vae habitantibus super terra ex reliquis vocibus tubae trium Angelorum futurorum clangere.* Et vidi et audivi unum Angelum volantem in medio Coeli, significat Dominum illustrantem omnes in Coelis de statu Ecclesiae in fine ejus: dicentem voce magna, significat manifestationem: vae, vae, vae habitantibus super terra ex reliquis vocibus tubae trium Angelorum futurorum clangere, significat gravem lamentationem super mutationes status Ecclesiae propter aversionem a bono et vero et inde damnationem.

[212] 529. Et vidi et audivi unum Angelum volantem in medio Coeli, quod significet Dominum illustrantem omnes in Coelis de statu Ecclesiae in fine ejus, constat ex significatione videre et audire, quod sit aperire intellectum ad percipiendum, de qua sequitur; ex significatione Angeli, quod sit Dominus; quod per Angelos in Verbo intelligatur Divinum Verum procedens a Domino, ita Ipse Dominus quoad Divinum Verum, videatur supra n: 130. 200. 302, hic Dominus quoad manifestationem qualis futura Ecclesia in ultimis temporibus quoad receptionem Divini Veri; ex significatione volare, quod sit illustrare et dare intellectum, de qua etiam sequitur; et ex significatione in medio Coeli, quod sit in universo Coelo, seu omnes qui in Coelis; quod in medio significet in universo et sic omnes, videatur supra n: 213; ex his constare potest, quod per vidi et audivi unum Angelum volantem in medio Coeli, significetur illustratio omnium qui in Coelis de statu Ecclesiae in fine ejus: quod illustratio de statu Ecclesiae in fine ejus, est quia de hoc in sequentibus agitur. Quod per videre et audire significetur aperire intellectum ad percipiendum, est quia videre significat intelligere et audire percipere; quod videre significet intelligere, videatur supra n: 260; et quod audire significet percipere, etiam supra n: 14. 108. Quod volare, cum de Domino, significet illustrare, est quia volare dicitur de intellectu, et de ejus visus extensione circumcirca, quare, cum de Domino, volare significat intellectus

illustrationem; quod volare, cum de Domino, significet omnipraesentiam, videatur supra n: 280, proinde etiam illustrationem, nam ubi Dominus praesens est, ibi est illustratio: hoc quoque significatur per volare apud Davidem „*Deus equitavit super Cherubo, volavit et vectus est super alis venti*“ Psalm: XVIII: 11. II Sam: XXII: 11; per Cherubum significatur Coelum intimum; per equitare dare intellectum et illustrare; similiter per volare et per vehi super alis venti; sed per equitare significatur dare intellectum, ac illustrare, hic Coelum intimum, quod per Cherubum significatur; per volare significatur etiam dare intellectum, ac illustrare, sed Coelum medium; at per vehi super alis venti significatur dare intellectum, ac illustrare Coelum ultimum; quod equitare significet dare intellectum, videatur supra n: 355. 364; quod Cherubus significet Coelum intimum, supra n: 313. 322. 362. 462; quod volare significet illustrare Coelum medium, est quia id Coelum est Coelum spirituale, ac spiritualia in Verbo significantur per varias aves, et per earum alas et volatus; quod vehi super alis venti, significet illustrare Coelum ultimum, est quia alae sunt volatus, et hic significat illustrationem, ac ventus significat spirituale illius Coeli; per omnia illa describitur omnipraesentia Domini in Coelis, inde etiam illustratio intellectus, nam, ut supra dictum est, ubi Dominus praesens est, ibi illustratio.

530. Dicentem voce magna, quod significet manifestationem, constat ex significatione dicere voce magna, quod sit manifestatio, hic de venturo statu Ecclesiae circa finem ejus, de quo praedicitur in sequentibus: dicitur vox magna, quia de Domino, et ad universum Coelum, ut mox supra dictum est.

531. Vae, vae, vae habitantibus super terra ex reliquis vocibus tubae trium Angelorum futurorum clangere, quod significet gravem lamentationem super mutationes status Ecclesiae in fine ejus propter aversionem a bono et vero et inde damnationem, constat ex significatione Vae, [213]
quod sit lamentatio super aversione a bono et vero et inde damnatione; et quia ter dicitur vae, quod sit gravis

lamentatio, de qua sequitur; ex significatione habitantium super terra, quod sint qui ab Ecclesia, terra est Ecclesia, videatur supra n: 29. 304. 417; et ex significatione vocum tubae trium Angelorum futurorum clangere, quod sint mutationes status Ecclesiae, nam per quod Angeli tubis clanxerint, significantur mutationes ex influxu e Coelo, videatur supra n: 502; quod per tres significetur completum usque ad finem, videbitur in sequente Articulo: ex his constare potest, quod per vae, vae, vae habitantibus super terra ex vocibus tubae trium Angelorum futurorum clangere, significetur gravis lamentatio super mutationes status Ecclesiae in fine ejus propter aversionem a bono et vero ac inde damnationem. Quod vae significet lamentationem super calamitate, periculo, aerumna, pernicie, constare potest a locis in Verbo ubi effertur, hic autem super aversione a bono et vero et inde damnatione, nam de his in sequentibus agitur; et quia aversiones a bono et vero ingravescunt successive in Ecclesia usque ad finem ejus, ideo ter dicitur, quodvis pro qualibet successiva ingravescentia mali, ut constare potest a sequentibus ubi dicitur „*Vae primum praeteriit, ecce venient adhuc duo Vae post haec*" Apoc: IX: 12: ac postea „*Vae secundum praeteriit. ecce Vae tertium venit cito*" Apoc: XI: 14. Quod Vae in Verbo significet lamentationem super variis accidentibus, imprimis super malis quae devastant Ecclesiam, constare potest e pluribus locis ibi; ut apud Matthaeum „*Vae vobis Scribae et Pharisaei hypocritae*" XXIII: 13. 14. 15. 16. 23. 25. 27. 29: apud Lucam „*Vae homini illi, per quem Filius hominis proditur*" XXII: 22: apud Eundem „*Vae ei per quem scandala veniunt*" XVII: 1: apud Esajam „*Vae adjungentibus domum domui. Vae surgentibus mane sub auroram siceram persequuntur. Vae attrahentibus iniquitatem. Vae dicentibus de malo bonum. Vae sapientibus in oculis suis. Vae heroibus ad potandum vinum*" V: 8. 11, 18. 20, 21. 22: et alibi pluries: ut apud Esajam Cap: III, 11. Cap: X: 1. Cap: XVII: 12. Cap: XVIII: 1. Cap: XXIX: 1. 15. Cap: XXX: 1. Cap: XXXI: 1. Cap: XXXIII: 1. Cap: XLV:

9. 10. etc. Jer: XXIII: 13. Ezech: XVI: 13. Apoc: XVIII: 16. 19.

532. Quoniam omnes numeri in Verbo significant res et status, et numeri compositi significationes suas trahunt a numeris simplicibus a quibus compositi sunt, ac numeri simplices sunt imprimis *Duo, Tria, Quinque, Septem,* interest ostendere, quid illi numeri in Verbo significant, hic quid Tria, quia dicitur Vae, vae, vae ex vocibus tubae trium Angelorum qui futuri clangere; quod omnes numeri in Verbo aliquid rei et status significent, videatur supra n: 203. 429; et quod numeri majores et congregati simile significent cum simplicibus ex quibus per multiplicationem exsurgunt, et quod numeri simplices sint 2. 3. 5. 7, etiam supra n: 430. Quod Tria in Verbo significent plenum et completum, et inde integram periodum, majorem aut minorem a principio ad finem, constare potest ex sequentibus; apud Esajam *„Intra tres annos, quales anni mercenarii, evilescet gloria Moabi in omni multitudine magna; residuum autem minus pusillo, non validum"* XVI: 14; per Moabum intelliguntur qui in falsis ex malo sunt; per gloriam ejus et per multitudinem magnam ejus, intelliguntur illa falsa; per tres annos, intra quos evilescet gloria ejus, significatur completum et con- [214]
summatum, quare dicitur quod tunc residuum esset minus pusillo, per quod significatur quod non amplius; tres anni dicuntur, et per illos intelligitur consummatum, ita a principio ad finem: sciendum est, quod simile significetur per tres annos, quod per tres menses, per tres septimanas, tres dies, perque tres horas, quoniam tempora in sensu spirituali significant status, et tria tempora, sive majora sive minora sint, statum plenum. Apud Eundem *„Sicut ivit servus meus, Esajas, nudus et discalceatus tres annos, signum et prodigium super Aegypto et super Kuscho, sic ducet Rex Aschuris captivitatem Aegypti, et turbam deportandam Kuschi, pueros et senes, nudum et discalceatum"* XX: 3. 4; per Aegyptum et per Kuschum non intelligitur Aegyptus et Kusch, sed per Aegyptum intelligitur externum seu naturale quoad scientificum, et per Ku-

schum externum seu naturale quoad cultum, quae cum absque interno spirituali sunt, etiam absque vero et bono sunt, nam omne verum et omne bonum quod est naturali seu externo homini est ex influxu per spiritualem hominem a Domino, et cum absque vero et bono, est naturalis seu externus homo quoad illa quae ibi sicut homo nudus et discalceatus; quod erunt modo ratiocinia ex falsis, et quod illa destruent, significatur per quod Rex Aschuris ducet captivitatem Aegypti, et turbam deportandam Kuschi, nudum et discalceatum; quod peritura sit omnis innocentia et omnis sapientia, significatur per pueros et senes, quos Rex Aschuris abducet; destructio eorum totalis et plenaria repraesentabatur per prophetam, quod iverit tres annos nudus et discalceatus; tres anni significant integram periodum a principio ad finem, proinde totalem destructionem. Apud Hoscheam *„Jehovah vivificabit post biduum, die tertio eriget nos“* VI: 2; per vivificare post biduum, et die tertio erigere, significatur reformare et restaurare Ecclesiam, die tertio significat plenam reformationem et restaurationem, quare dicitur quod tunc eriget; quod nec biduum, nec dies tertius intelligatur, constat. Quoniam numerus ternarius significabat completum usque ad finem, ideo is numerus in Ecclesia Repransentativa receptus est, et adhibitus quoties tale repraesentaretur, ut constare potest ex his in Verbo; *„Quod irent iter trium dierum, et sacrificarent“* Exod: III: 18. Cap: V: 3. *„Quod mense tertio post exitum ex Aegypto venerint ad montem Sinai“* Exod: XIX: 1. *„Quod mandatum ut parati essent ad diem tertium, quia die tertio descenderet Jehovah super montem Sinai“* Exod: XIX: 11. 15. 16. 18. *„Quod tribus diebus factae sint tenebrae in terra Aegypti“* Exod: X: 22. 23. *„Quod tribus annis essent fructus arboris plantatae in terra Canaane praeputiati“* Levit: XIX: 23. 24. 25. *„Quod ex carne sacrificii nihil relinqueretur ad diem tertium“* Levit: VII: 16. 17. 18. Cap: XIX: 6. 7. *„Quod super immundum spargeretur aqua separationis die tertio et die septimo“* Num: XIX: 11 ad f. *„Quod qui tetigerunt occisum, mundarentur die*

tertio et die septimo" Num: XXXI: 19 ad 25. „*Quod Josua mandaverit populo, ut intra tres dies transirent Jordanem*" Jos: I: 11. Cap: III: 2. „*Quod Jehovah ter vocaverit Samuelem, et ter Samuel cucurrerit ad Eli, et quod tertia vice intellexerit Eli quod Jehovah vocaverit Samuelem*" I Sam: III: 1 ad 8. „*Quod Jonathan diceret ad Davidem, quod occultaret se in agro ad vesperam tertiam: et quod postea Jonathan ad latus lapidis jacularetur tres sagittas, et quod post illud David se incurvaverit tribus vicibus ad terram* [215]
coram Jonathane" I Sam: XX: 5. 12. 19. 20. 35. 36. 41. „*Quod tria proposita sint Davidi, ut ex illis unum eligeret, ut quod ventura fames septem annis, vel quod fugiturus pro hostibus tribus mensibus, vel quod futura pestis in terra tribus diebus*" II Sam: XXIV: 11. 12. 13. „*Quod Elias se mensus super filium viduae tribus vicibus*" I Reg: XVII: 21. „*Quod Elias dixerit, ut funderent aquam super holocaustum et super ligna tribus vicibus, et tribus vicibus fuderunt*" I Reg: XVIII: 34 „*Quod Jonas fuerit in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus*" Jon: II: 1. Matth: XII: 4. „*Quod Daniel lugens fuerit tribus septimanis*" Dan: X: 2. 3. 4, „*Quod annus tertius esset annus decimarum*" Deutr: XXVI: 12. „*Quod Dominus loquutus de homine qui plantavit vineam, quod miserit tribus vicibus servos, et postea Filium*" Marc: XII: 2. 4. 5. 6. Luc: XX: 12. 13. „*Quod Dominus dixerit ad Petrum, quod antequam gallus bis caneret ter abnegaturus Ipsum*" Matth: XXVI: 34 69 ad fin. Luc: XXII: 34. 57 ad 61. Joh: XIII: 38. „*Quod Dominus ter dixerit Petro, amasne Me, et pasce agnos meos et oves meas, et quod tertia vice Petrus contristatus sit*" Joh: XXI: 15. 16. 16. „*Quod Dominus dixerit, quod Regnum Coelorum simile sit fermento, quod accipiens mulier abscondidit in satis tribus, donec fermentaretur totum*" Matth: XIII: 33. Luc: XIII: 21. „*Quod Dominus dixerit, sanationes perficio hodie et cras, et tertio die consumor*" Luc: XIII: 32. 33. „*Quod Do-*

minus dixerit, quod erit in corde terra tribus diebus et tribus noctibus" Matth: XII: 40. „*Quod dixerit, quod tertio die resurgeret*" Matth: XVI: 21. Cap: XVII: 22. 23. Cap: XX: 18. 19. Luc: XVIII: 32. Cap: XXIV: 46. „*Quod dixerit, quod dissolveret Templum Dei, et per tres dies aedificaret*" Matth: XXVI: 31. Cap: XXII: 40. Joh: II: 19. 20. „*Quod Jesus in Gethsemane tribus vicibus oraverit*" Matth: XXVI: 39. 42. 44. „*Quod Jesus hora tertia crucifigeretur*" Marc: XV: 25. „*Quod tunc tenebrae factae sint super universam terram tribus horis, ab hora sexta ad nonam, et quod tunc dixerit, consummatum est, et exspiraverit*" Matth: XXVII: 45. Marc: XV: 37. Joh: XIX: 30. „*Quod Dominus die tertio resurrexerit*", Matth: XXVIII: 1. Marc: XVI: 2. Luc: XXIV: 1. Joh: XX: 1. Ex his constare potest, quod numerus ternarius significaverit consummatum seu completum ad finem, proinde integram periodum majorem aut minorem a principio ad finem. Ex illo numero simplici trahunt plures numeri compositi suas significationes, prout 6. 9. 12. 60. 72, qui ex eo significant omnia vera et bona in complexu; similiter numeri 30. 300. 3000; qnoniam numeri compositi trahunt suas significationes ex numeris simplicibus ex quibus compositi sunt, ut supra in hoc Articulo dictum est. Praeterea sciendum est, quod numerus ternarius seu tria in Verbo praedicentur de veris, at duo et quatuor de bonis; causa est quia duo et quatuor significant conjunctionem, tria autem plenitudinem, et conjunctio spiritualis est amor, et omne bonum est amoris, et plenitudo spiritualis formatur per vera: qui non scit, quod omnes numeri in Verbo significent, von aliter cogitat et credit, quam ubi duo et tres, ac tres et quatuor in Verbo dicuntur, intelligantur duo et tres, aut pauci, ac non omnes qui in bono et vero sunt, ut in sequentibus locis; apud Esajam „*Relinquentur in eo racemationes sicut in decussione oleae duae tres baccae in capite rami; quatuor quinque in ramis fructiferae*" XVII: 6; agitur ibi de vastatione Ecclesiae, et dicitur hoc de residuis paucis qui in bono

et vero sunt; comparatio fit cum decussione oleae, quia per [216] oleam significatur Ecclesia quoad bonum amoris, et per ramos vera inde; duae tres significant paucos qui in bono et inde veris sunt, duo bonum et tres vera; et quatuor quinque significant paucos qui in bono, quatuor illos qui in bono, et quinque paucos; et quia quatuor quinque significant paucos qui in bono, ideo dicitur, quatuor quinque in ramis fructiferae, olea fructifera significat illos in Ecclesia qui in bono quoad vitam: quia haec significantur per illos numeros, ideo dicitur duae tres, et quatuor quinque, et non duae et tres, ac quatuor et quinque. Apud Amos „*Vagatae sunt duae, tres urbes ad urbem unam ad bibendum aquas, nec tamen satiatae sunt*“ IV: 8; agitur ibi de defectu veri in fine Ecclesiae; quod tunc illi qui desiderant verum ex affectione spirituali non inventuri aliquod verum in doctrinis ubicunque inquirant; ideo dicitur, quod vagarentur duae tres urbes ad urbem unam ad bibendum aquas, nec tamen satiarentur; per duas tres urbes significantur qui in affectione veri sunt ex bono; per urbem significatur verum doctrinae; per haurire aquas, significatur ad discendum vera; per vagari significatur inquirere; et per non satiari, significatur non invenire verum quod in se verum est; duae tres urbes dicuntur quia per duas tres significantur illi qui in bono et inde veris sunt. Apud Sachariam „*Fiet in universa terra, duae partes in ea exspirabunt, et tertia relinquetur in ea, ducam tamen tertiam partem per ignem, et probabo eos*“ XIII: 8. 9; similiter haec de vastatione Ecclesiae quoad bonum; quod omne bonum periturum sit, intelligitur per quod in universa terra duae partes in ea exscindentur et exspirabunt, in universa terra est in universa Ecclesia, et duae partes significant omne bonum; quod aliquid veri remansurum sit, at vix aliquod verum genuinum, significatur per quod tertia pars relinquetur in ea, ducam tamen tertiam partem per ignem et probabo; tertia pars significat vera residua; quae probanda num genuina sint, significatur per quod ducentur per ignem; probare per ignem est per affectionem quae amoris, cum quo si non concor-

dat verum, non est verum genuinum, per ignem enim in Verbo significatur amor; in Ecclesia quando bonum amoris perit, etiam verum non fit verum, quia omne verum suam essentiam ducit a bono. Ex his constare potest, quid significatur per Domini verba apud Matthaeum „*Ubi duo et tres congregati sunt in Nomine meo, ibi sum in medio eorum*" XVIII: 20; ibi non intelliguntur duo et tres, sed illi qui in bono et inde veris sunt; per Nomen Domini nec intelligitur Nomen Ipsius, sed omne bonum amoris et verum fidei, per quae colitur, videatur supra n: 102. 135. Ex his etiam patet, quid significatur per Domini verba apud Lucam „*Erunt ex nunc quinque divisi in domo una,. tres contra duos et duo contra tres*" XII: 52; per haec intelligitur, quod post adventum Domini, quando Ipse notus factus est, ac interiora Verbi ab Ipso et cum Ipso revelata sunt, in Ecclesia tam in communi quam apud hominem Ecclesiae in particulari, dissidium futurum sit inter bonum et verum, ac inter verum et bonum, hoc intelligitur per puod in dòmo una divisi erunt tres contra duos et duo contra tres, per domum intelligitur Ecclesia in communi, et apud hominem Ecclesiae in particulari, per tres significantur vera, et per duos bona; quod dicatur quod quinque divisi erunt, significat quod apud illos qui reformantur tale dissidium erit: quare
[217] etiam sequitur „*Dividetur pater contra filium, et filius contra patrem, mater contra filiam et filia contra matrem*" Vers: 53 ibi, per patrem enim significatur bonum Ecclesiae, per filium verum Ecclesiae, per matrem verum Ecclesiae, et per filiam bonum ejus; quis non videre potest, quod numeri quinque, duo et tres non dicti fuerint, nisi significavissent; quinque in Verbo significant omnes illos quando duo et tres sequuntur, at quinque significant aliquos et paucos, quando decem aut viginti praecedunt aut sequuntur. Similia intelliguntur in praecepto decalogi per „*tertiam et quartam generationem, seu per filios tertianos et quartanos, super quos Deus visitaturus iniquitatem parentum*" Exod: XX: 5. Num: XIV: 18. Deutr: V: 9. 10; per tertiam et quartam generationem

significantur omnes qui in falsis ex malo sunt, per tertiam generationem qui in falsis mali sunt, et per quartam generationem qui in malis falsi sunt; tria enim in opposito sensu significant falsa, et quatuor mala: quis non videt, quod contra justitiam Divinam foret, visitare iniquitatem parentum super filios usque ad tertiam et quartam generationem, docet enim Dominus *„quod anima quae peccaverit illa morietur; filius non portabit iniquitatem parentis, nec pater portabit iniquitatem filii; justitia justi super illo erit, et impietas impii super illo erit“* Ezech: XVIII: 20. Deutr: XXIV: 16. II Reg: XIV: 6; inde patet, quod per tertiam et quartam generationem non intelligatur tertia et quarta generatio, sed id quod numeri illi significant. Similia per *„tres et quartuor praevaricationes“* significantur apud Amos Cap: I: 3. 6. 9. 11. 13. Cap: II: 1. 4. 6. Ex his constare potest, quanta arcana in Verbo solum in ejus numeris latent, quae nemo absque interno spirituali scire potest.

Emendanda.

Pag. 273. lin. 12. l. sit pro sint.
— 274. lin. 4. l. agri pro agi.
— — l. 18. l. expandentes pro expantentes.
— 276. l. 3 add. est: ita post: de qua re.
— 277. l. 1 et 2. l. sic erit in consummatione saeculi.
— — lin. 16. l. Jesus dixit ad Simonem, Reges terrae a quibus accipiunt etc.
— — lin. 20. l. et pro ec.
— 278. lin. 13 et 14. l. correspondebant pro correspondenant.
— 279. l. 5. post pars creaturarum del. est: quia per creatura.
— — §. 514. l. Et tertia pars navium.
— — lin. 8. a fine l. quod imprimis pro quo imprimis.
— 280. lin. 2. l. quercubus pro puereubus.
— — lin. 6. l. seniores pro teniores.
— — l. 20. l. antecedentibus pro antecendentibus.
— 281. lin. 6. l. Ecclesiae pro Ecclesias.
— — l. 16. l. doctrinalia ex Verbo pro *doctrinalia*. Quod ex Verbo.
— — lin. 15. a fine del. est ei.
— — lin. 12. a fine l. inde pro einde, et l. est pro et.
— — lin. 10 et 9 a fine l. Sidonis pro Sidonus.
— — lin. 3. a fine l. falsificata pro falsificati.
— 282. lin. 5. l. significantur pro significant.
— — lin. 7. l. Regum pro Regnum.
— — lin. 11. l. talenta pro talents.
— — lin. 20. l. usque continent sensum spiritualem.
— — lin. 20. l. in terra Edomi, significabat scientias naturalis etc.
— — lin. 23. l. terminus pro teminus.
— 283. lin. 7. del. est: funditur.
— — lin. 3. a fine l. sit pro sic.
— 284. lin. 4. l. navis pro nais.
— — lin. 9. l. Ecclesiae pro Decletiae.
— — lin. 14. a fine l. numerus pro namerus.
— — lin. 13. a fine l. ludendum pro tudendum.
— 285. lin. 8. l. homo pro somo.
— — lin. 9. a fine l. devastantia pro devastant.
— — lin. 1. a fine l. negotiantur pro negotiontur.
— 287. lin. 5. l. fit pro sit.
— — lin. 9. l. viderunt pro videret.
— — lin. 11. l. cibum pro bibum.
— — lin. 12. l. praeteriverunt pro praetiverunt.
— — lin. 15 et 14 a fine l. Aschurem pro Ascharum.
— 288. lin. 15. l. constare pro censtare.
— — lin. 17. et 18. l. navigium pro navagium.
— — lin. 19. l. De pro Do.
— — lin. ultima l. Erat pro Frat.

